

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Twee nieuwe apostelen gesteund

Nieuwe algemene autoriteiten en functionarissen gesteund

Zeven nieuwe tempels aangekondigd

Het Eerste Presidium

*President Russell M. Nelson (midden) is in de 188ste algemene aprilconferentie als 17de president van de kerk gesteund.
Zijn raadgevers in het Eerste presidium zijn president Dallin H. Oaks (links) en president Henry B. Eyring.*

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 6 **Plechtige samenkomst**
President Henry B. Eyring
- 9 **Bijzondere gaven van God**
President M. Russell Ballard
- 12 **Ben ik een kind van God?**
Ouderling Brian K. Taylor
- 15 **Zoals ook Christus u vergeven heeft, zo moet ook u doen**
Ouderling Larry J. Echo Hawk
- 17 **Het hart van een profeet**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 21 **Tot zeventig maal zevenmaal**
Ouderling Lynn G. Robbins
- 24 **De profeet van God**
Ouderling Neil L. Andersen

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 28 **De steunverlening aan kerkfunctionarissen**
President Dallin H. Oaks
- 29 **Rapport van de afdeling verificatie 2017**
Kevin R. Jergensen
- 30 **Zachtmoedig en nederig van hart**
Ouderling David A. Bednar
- 34 **Nog een dag**
Ouderling Taylor G. Godoy
- 36 **Jongevrouwen in het werk van de Heer**
Bonnie L. Oscarson
- 39 **Heilsverordeningen brengen ons fantastisch licht**
Ouderling Taniela B. Wakolo
- 42 **Thuis onderwijzen: een vreugdevolle en heilige taak**
Devin G. Durrant
- 46 **Familiegeschiedenis en tempelwerk: verzegeling en genezing**
Ouderling Dale G. Renlund

Algemene priesterschapsbijeenkomst

- 50 **Wat elke Aäronisch-priesterschapsdrager moet begrijpen**
Douglas D. Holmes
- 54 **Aankondiging**
President Russell M. Nelson
- 55 **Het ouderlingenquorum**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 58 **O ziet! Een vorst'lijk leger**
Ouderling Ronald A. Rasband
- 61 **Een geïnspireerde bediening**
President Henry B. Eyring
- 65 **De machten van het priesterschap**
President Dallin H. Oaks
- 68 **Onze bediening met Gods macht en gezag**
President Russell M. Nelson

Zondagmorgenbijeenkomst

- 75 **De Heilige Geest tot gids nemen**
Ouderling Larry Y. Wilson
- 78 **Eensgezind**
Reyna I. Aburto

- 81 **Reine liefde: het echte kenmerk van iedere ware discipel van Jezus Christus**
Ouderling Massimo De Feo
- 83 **Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden**
Ouderling Claudio D. Zivic
- 86 **Zijn Geest bij u hebben**
President Henry B. Eyring
- 89 **Kleine en eenvoudige dingen**
President Dallin H. Oaks
- 93 **Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf**
President Russell M. Nelson

Zondagmiddagbijeenkomst

- 97 **Christus is verrezen nu**
Ouderling Gerrit W. Gong
- 98 **Profeten spreken door de macht van de Heilige Geest**
Ouderling Ulisses Soares
- 100 **Onze bediening**
President Russell M. Nelson
- 101 **'Bij hen te zijn en hen te versterken'**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 104 **Onze bediening naar het voorbeeld van de Heiland**
Jean B. Bingham
- 107 **Zie, de Mens!**
Ouderling Dieter F. Uchtdorf
- 111 **Het draait om mensen**
Bisschop Gérald Caussé
- 114 **Ons voorbereiden om God te ontmoeten**
Ouderling Quentin L. Cook
- 118 **Wij gaan voort, steeds voort**
President Russell M. Nelson
- 72 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 119 **Statistisch rapport 2017**
- 120 **Register conferentieverhalen**
- 121 **Kerknieuws**
- 137 **Kom dan en volg Mij - voor de Melchizedekse priesterschap en de zustershulpvereniging**

De 188e algemene aprilconferentie

Zaterdagmorgen 31 maart 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: ouderling Mervyn B. Arnold.
Slotgebed: ouderling W. Mark Bassett.
Muziek door het Tabernacle Choir; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'Sweet Is the Work', *Hymns*, nr. 147; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19, arr. Wilberg; 'We Listen to a Prophet's Voice', *Hymns*, nr. 22, arr. Murphy; 'Press Forward, Saints', *Hymns*, nr. 81; 'Tell Me the Stories of Jesus', *Children's Songbook*, 57, arr. Murphy; 'My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 135, arr. Wilberg.

Zaterdagmiddag 31 maart 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dallin H. Oaks.
Openingsgebed: ouderling Mark A. Bragg.
Slotgebed: ouderling Peter F. Meurs.
Muziek door een gecombineerd koor van instituutscursisten uit Salt Lake City (Utah, VS); Marshall McDonald en Richard Decker, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Come, Listen to a Prophet's Voice', *Hymns*, nr. 21, arr. Matthews en Goodliffe; 'Where Can I Turn for Peace?' *Hymns*, nr. 129, arr. McDonald en Parker; 'Choose the Right', *Hymns*, nr. 239; medley, arr. McDonald: 'As Zion's Youth in Latter Days', *Hymns*, nr. 256, en 'The Iron Rod', *Hymns*, nr. 274; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns*, nr. 270, arr. Wilberg.

Zaterdagavond 31 maart 2018, algemene priesterschapsbijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring.
Openingsgebed: M. Joseph Brough.
Slotgebed: ouderling K. Brett Nattress.
Muziek door een priesterschapskoor van de Brigham Young University-Idaho; Randall Kempton, Paul Busselberg en David Lozano-Torres, dirigenten; Brian Mathias en Andrew Unsworth, organisten: 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85, arr. Busselberg, uitgegeven door Sharpe Music Press; 'Father in Heaven', *Hymns*, nr. 133, arr. Busselberg, uitgegeven door Sharpe Music Press; 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns*, nr. 72; 'Rise Up, O Men of God', *Hymns*, nr. 324.

Zondagmorgen 1 april 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Russell M. Nelson.
Openingsgebed: ouderling S. Mark Palmer.
Slotgebed: ouderling Joaquin E. Costa.
Muziek door het Tabernacle Choir; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliott, organisten: 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns*, nr. 64; 'Christ the Lord Is Risen Today', *Hymns*, nr. 200, arr. Wilberg; 'He Sent His Son', *Children's Songbook*, 34-35, arr. Hoffheins; 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns*, nr. 66; 'He Is Risen!' *Hymns*, nr. 199, arr. Wilberg, uitgegeven door Oxford University Press.

Zondagmiddag 1 april 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dallin H. Oaks.
Openingsgebed: ouderling Weatherford T. Clayton. Slotgebed: ouderling Valeri V. Cordón. Muziek door het Tabernacle Choir; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Richard Elliott en Brian Mathias, organisten: 'Brightly Beams Our Father's Mercy', *Hymns*, nr. 335, arr. Murphy; 'Dear to the Heart of the Shepherd', *Hymns*, nr. 221, arr. Wilberg; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'Love One Another', *Hymns*, nr. 308, arr. Wilberg; 'Let

Us All Press On', *Hymns*, nr. 243, arr. Elliott, uitgegeven door Jackman.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

U kunt de conferentietoespraken in veel talen op het internet vinden. Ga naar conference.lds.org en kies de gewenste taal. De toespraken zijn ook in de app Evangeliebibliotheek beschikbaar. Er zijn doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie Engelstalige video- en audio-opnamen bij het distributiecentrum verkrijgbaar. Informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een beperking vindt u op disability.lds.org.

Op de omslag

Voor: foto Leslie Nilsson.
Achter: foto Cody Bell.

Foto's conferentie

De foto's van de conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Alessandra DeAgostini, Ashlee Larson, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matt Reier, Christina Smith, Dave Ward en Mark Weinberg.

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard,
Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund,
Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Verantwoordelijk redacteur: Hugo E. Martinez
Assistent-redacteuren: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Adviseurs: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Hoofddirecteur: Richard I. Heaton
Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr
Publiciteassistent: Francisca Olson

Redactieteam: Marysua Dennis, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green,
Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Koördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Ira Glen Adair, Kevin Banks, Julie Burdett,
Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson,
Derek Richardson

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Troy R. Barker

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk vertaalbureau
Dietseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen
of adreswijziging contact op met Customer Service op
00800 2950 2950 (gratis) of +49 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 9,20 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili,
Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese
en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2018 by Intellectual Reserve, Inc. All rights
reserved. Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan
materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel
gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht
kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen
niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding
vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u
contact op met het Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., Fl. 13. Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2018 Vol. 118 No. 5. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change
of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Register op spreker

Aburto, Reyna I., 78
Andersen, Neil L., 24
Ballard, M. Russell, 9
Bednar, David A., 30
Bingham, Jean B., 104
Causé, Gérald, 111
Christofferson, D. Todd, 55
Cook, Quentin L., 114
De Feo, Massimo, 81
Durrant, Devin G., 42
Echo Hawk, Larry J., 15
Eyring, Henry B., 6, 61, 86
Godoy, Taylor G., 34
Gong, Gerrit W., 97
Holland, Jeffrey R., 101
Holmes, Douglas D., 50
Jergensen, Kevin R., 29
Nelson, Russell M., 54, 68, 93,
100, 118
Oaks, Dallin H., 28, 65, 89
Oscarson, Bonnie L., 36
Rasband, Ronald A., 58
Renlund, Dale G., 46
Robbins, Lynn G., 21
Soares, Ulisses, 98
Stevenson, Gary E., 17
Taylor, Brian K., 12
Uchtdorf, Dieter F., 107
Wakolo, Taniela B., 39
Wilson, Larry Y., 75
Zivic, Claudio D., 83

Register op onderwerp

Aäronisch priesterschap, 50
Algemene conferentie, 118
Avondmaal, 9, 21, 39, 83
Bediening, 54, 55, 58, 61, 68,
78, 86, 100, 101, 104, 111
Bekering, 21, 24, 50, 75, 83,
89, 107
Boek van Mormon, 12
De profeet volgen, 17, 24,
58, 98
Dienen, 9, 36, 54, 55, 61, 65,
68, 78, 81, 101, 104
Discipelschap, 36, 81, 104,
107, 111, 118
Dood, 107
Eenheid, 58, 78, 114
Eerste Presidium, 17, 93
Familiëgeschiedenis, 36,
46, 114
Gebed, 42, 75, 78, 83,
86, 93
Gehoorzaamheid, 24, 83,
86, 89
Geloof, 9, 24, 50, 86, 98, 118
Genade, 21
Genezing, 46
Gezin, 42, 65
Goddelijke aard, 12, 30
God de Vader, 12, 78, 81
Heilige Geest, 75, 86, 93, 98
Heilsplan, 34, 81
Hoogmoed, 30
Huisbezoek, 100, 101
Huisonderwijs, 100, 101
Jezus Christus, 9, 12, 15, 21,
24, 30, 34, 39, 75, 78, 81,
83, 86, 89, 93, 97, 98, 104,
107, 111
Jongemannen, 36
Jongeren, 104
Jongevrouwen, 36, 100
Joseph Smith, 12, 39, 86,
93, 97
Kerkorganisatie, 17, 58, 101
Kerkroepingen, 65, 93
Kinderen, 12, 42
Liefde, 54, 78, 81, 86, 100,
101, 104

Melchizedeks priesterschap,
55, 58, 65
Moederschap, 12
Naasteliefde, 61
Nederigheid, 30, 86
Offerande, 34
Onderwijs, 17, 42, 50
Openbaring, 75, 93
Opstanding, 89, 97, 107
Pasen, 93, 97, 107
Plechtige samenkomst, 6, 17,
24, 93
Priesterschap, 65, 68, 100
Priesterschapsquorums, 54,
55, 58, 61, 104
Profeten, 9, 17, 24, 30,
97, 98
Quorum der Twaalf
Apostelen, 17, 93
Rechtschapenheid, 114
Sabbat, 9
Schriftstudie, 12, 42, 83
Succes, 21
Tegenspoed, 107
Tempels, 97
Tempelwerk, 36, 46,
114, 118
Thuis, 42, 111
Vaderschap, 65
Verantwoordelijkheid,
36, 114
Verbonden, 39, 83, 97,
111, 118
Vergeving, 15, 21, 81
Verordeningen, 39, 46, 50,
97, 114, 118
Verzoening, 12, 15, 34, 39,
50, 81, 93, 97, 107
Volharding, 83
Voorbereiding, 114
Vreugde, 34
Waardigheid, 65, 75
Zachtmoedigheid, 30
Zendingswerk, 114
Zustershulpvereniging,
100, 104

Hoogtepunten uit de 188e algemene aprilconferentie

Deze algemene conferentie was om veel redenen historisch. Zo werden de herstructurering van de Melchizedekse-priesterschapsquorums en het begin van een nieuw bedieningstijdperk aangekondigd. Maar we keken wellicht allemaal het meeste uit naar de kans om president Russell M. Nelson als 17e president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen steun te verlenen.

Plechtige samenkomst

Toen we gingen staan en onze nieuwe profeet en president steunden, werden onze opgestoken handen niet door mensen geteld; ze werden in de hemel als een verbond met God opgetekend.

Het was tijdens de conferentie duidelijk te merken dat dit de kerk van de Heiland is die Hij door zijn dienstknechten leidt. We zagen welke positie de levende profeet ten opzichte van ons inneemt; hij staat niet tussen ons en de Heiland in, maar naast ons en wijst ons de weg naar de Heiland. We hadden de gelegenheid om ‘een persoonlijk

getuigenis te ontvangen dat president Nelson door God is geroepen’ en ‘onze ziel aan de Heer Jezus Christus [te] verankeren, [door] naar zijn boodschappers [te] luisteren’ (zie ouderling Neil L. Andersen op pagina 26).

- Lees meer over president Nelson in het supplement bij de *Liahona* van mei 2018.

Nieuwe leiders steunen

We steunen niet alleen president Nelson, maar ook meer dan zeventig nieuwe leiders.

- Op pagina’s 6–8 en 28–29 vindt u aan wie steun verleend is, onder wie de nieuwe gebiedszeventigers.
- Lees vanaf pagina 121 de korte biografieën van nieuwe leiders.

Aanpassingen betreffende quorums en bediening

Hoewel de in deze conferentie aangekondigde aanpassingen door profeten zijn doorgevoerd, zijn ze ‘voorbeelden [...] van hoe deze kerk al vanaf het begin door openbaring [van God] is geleid’, aldus ouderling Jeffrey R. Holland (zie pagina 101).

- Lees vanaf pagina 54 de instructie van president Nelson, ouderling D. Todd Christofferson en ouderling Ronald A. Rasband inzake de herstructurering van quorums.
- Lees vanaf pagina 100 de instructie van president Nelson, ouderling Holland en zuster Jean B. Bingham inzake bediening.
- In het nieuwskatern op pagina’s 132–133 vindt u meer informatie over deze aanpassingen en hulpbronnen ter instructie.

Nieuwe tempels

Om ‘onze boodschap aan de wereld’ te onderstrepen, namelijk dat we ‘alle kinderen van God aan beide zijden van de sluier [uitnodigen] om tot de Heiland te komen, de zegeningen van de heilige tempel te ontvangen, blijvende vreugde te genieten en in aanmerking te komen voor het eeuwige leven’, kondigde president Nelson zeven nieuwe tempels aan.

- Op pagina 133 vindt u de locatie van de zeven nieuwe tempels. ■

Gepresenteerd door president Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Plechtige samenkomst

Broeders en zusters, president Nelson heeft mij gevraagd de aan- gelegenheden van deze plechtige samenkomst af te handelen.

Dit is een belangrijke gebeurtenis voor de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen over de hele wereld.

Vanaf 10 oktober 1880, toen John Taylor steun werd verleend om Brigham Young op te volgen als profeet, ziener en openbaarder, en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, is elk van deze gelegenheden aangeduid als een formele plechtige samenkomst van de leden van de kerk om uiting te geven aan de stem van de kerk.

Wij zullen per quorum en groep onze steun verlenen. Waar u ook bent, u wordt verzocht alleen op te staan wanneer daartoe uitgenodigd, en door het opsteken van de hand aan te geven dat u steun wilt verlenen aan degenen van wie de naam aan u wordt voorgesteld. Alleen als u staat, behoort u uw hand op te steken.

De algemene autoriteiten die aan de Tabernakel en aan de Assembly Hall op Temple Square zijn toegewezen, houden toezicht op de steunverlening in die gebouwen. In de ringgebouwen houdt een lid van het ringpresidium toezicht op de steunverlening. Als er iemand is die tegenstemt, kan hij contact met zijn ringpresident opnemen.

We beginnen nu met de steunverle- ning. Nogmaals, ga alleen staan om uw steun te verlenen als u dat gevraagd wordt.

De leden van het Eerste Presidium gelieve op te staan.

Wij stellen het Eerste Presidium voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en open- baarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

De leden van het Eerste Presidium die hiermee instemmen, maken dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor Dallin Harris Oaks steun te ver- lenen als eerste raadgever en Henry Bennion Eyring als tweede raadgever in het Eerste Presidium van de kerk.

De leden van het Eerste Presidium die hiermee instemmen, maken dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor Dallin Harris Oaks steun te verle- nen als eerste raadgever en Henry Bennion Eyring als tweede raadgever in het Eerste Presidium van de kerk.

De leden van het Eerste Presidium die hiermee instemmen, maken dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor de volgende leden van het Quorum der Twaalf Apostelen te steunen: M. Russell Ballard, Jeffrey R.

Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit Walter Gong en Ulisses Soares.

De leden van het Eerste Presidium maken dat kenbaar.

Wij stellen het Eerste Presidium voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

De leden van het Eerste Presidium maken dat kenbaar.

Het Eerste Presidium gelieve te gaan zitten.

Wij nodigen ouderling Gong en ouderling Soares uit om hun plek bij het Quorum der Twaalf in te nemen.

Alleen de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, met inbegrip van ouderling Gong en ouderling Soares, gelieve op te staan.

Wij stellen het Quorum der Twaalf Apostelen voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund door het Eerste Presidium.

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen die hiermee instemmen, maken dat kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

De algemene zeventigers en de leden van de Presiderende Bisschop gelieve op te staan.

Wij stellen alle algemene zeventigers en de leden van de Presiderende Bisschop voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund door het Eerste Presidium.

De algemene zeventigers en de leden van de Presiderende Bisschop die hiermee instemmen, maken dat kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

De volgende ambtsdragers, waar ze zich ook bevinden, gelieve op te staan: alle gebiedszeventigers, geordende patriarchen, hogepriesters en ouderlingen.

Wij stellen u voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

Zouden alle leden van de zustershulpvereniging op willen staan, dat wil zeggen, alle vrouwen van achttien jaar en ouder.

Wij stellen u voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen die

eerder zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

Zouden alleen degenen die het Aäronisch priesterschap dragen, dat wil zeggen, alle geordende priesters, leraren en diakenen, op willen staan.

Wij stellen je voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen die eerder zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Jullie kunnen weer gaan zitten.

Zouden de jongevrouwen van 12 tot en met 17 jaar op willen staan.

Wij stellen je voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus

van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen die eerder zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Jullie kunnen weer gaan zitten.

Zouden alle kerkleden, waar ze zich ook bevinden, met inbegrip van allen die al eerder zijn opgestaan, nu op willen staan.

Wij stellen u voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met zijn raadgevers en de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zoals die zijn voorgesteld en gesteund.

Wie hiermee instemt, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

U kunt weer gaan zitten.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en steun. ■

President M. Russell Ballard

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Bijzondere gaven van God

Ons leven kan vervuld zijn van geloof, vreugde, geluk, hoop en liefde als we een kleine hoeveelheid echt geloof in Christus oefenen.

Broeders en zusters, we hebben zojuist aan een plechtige samenkomst deelgenomen. Dat is een gebruik dat ontstaan is toen de Israëlieten van weleer bijeenkwamen om de tegenwoordigheid van de Heer te voelen en zijn zegeningen te vieren.¹ Het is een voorrecht om in een tijd te leven waarin dat oude gebruik door de profeet Joseph Smith hersteld is.² Ik spoor u aan om in uw dagboek op te schrijven wat u zojuist bij deze heilige gelegenheid gevoeld hebt.

We hebben onlangs afscheid genomen van president Thomas S. Monson, onze geliefde vriend en profeet. Hoewel we hem missen, zijn we erg dankbaar dat de Heer een nieuwe profeet geroepen heeft om zijn kerk te presideren, namelijk president Russell M. Nelson. We zijn nu op een gestructureerde manier aan een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis van de kerk begonnen. Dat is een bijzondere gave van God.

Door president Nelson met onze opgestoken hand te steunen, getuigden en erkenden we voor God dat hij de rechtmatige opvolger van president Monson is. Door onze hand op te steken, beloofden we naar zijn stem

te zullen luisteren omdat hij leiding van de Heer ontvangt.

De Heer heeft gezegd:

‘U [...] zult acht slaan op al [de] woorden en geboden [van de president van de kerk] die hij u zal geven wanneer hij ze ontvangt. [...]

‘Want zijn woord zult u aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof.’³

Ik ken onze nieuwe profeet al meer dan 60 jaar. Ik heb 33 jaar samen met hem in het Quorum der Twaalf gediend.

Ik getuig dat de hand van de Heer hem voorbereid heeft om onze presiderende apostel en profeet te worden, die op aarde alle sleutels van het heilige priesterschap bedient. Ik bid dat wij hem en zijn raadgevers volkomen zullen steunen en hun raadgevingen zullen opvolgen. We heten ook ouderling Gong en ouderling Soares hartelijk welkom als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Na de opstanding van Jezus, die we tijdens dit heerlijke paasweekend vieren, verscheen Hij aan zijn discipelen en zei: ‘Vrede zij u! *Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.*’⁴ Deze actie bestaat uit twee delen: God zendt zijn Zoon en de Zoon zendt zijn dienstknechten, gewone mannen en vrouwen, om hun werk uit te voeren.

Het mag ons dan ook niet verbazen dat de mensen die de Heer roept om zijn werk te doen niet volmaakt zijn. In de Schriften staan verhalen over mannen en vrouwen die God geroepen had om een groot werk te verrichten. Dat waren goede zonen en dochters van onze hemelse Vader die Hij een taak in zijn kerk gegeven had. Ze deden hun best, maar geen van hen was volmaakt. Dat geldt ook voor ons.

We hebben allemaal menselijke zwakheden en tekortkomingen. Hoe kunnen we elkaar dan steunen? We moeten beginnen met geloof – echt, oprecht geloof in de Heer Jezus Christus. Geloof in de Heiland is het eerste beginsel van de leer en het evangelie van Christus.

Een aantal jaren geleden bezocht ik het Heilige Land. Toen we langs een mosterdplant reden, vroeg de directeur van het BYU Jerusalem Center of ik al eens een mosterdzaadje gezien had. Ik zei van niet, dus we stopten. Hij liet me de zaadjes van de mosterdplant zien. Ze waren verbazingwekkend klein.

Ik moest aan deze lering van Jezus denken: ‘Voorwaar, Ik zeg u: Als u een geloof had als een mosterdzaad, u zou tegen deze berg zeggen: Verplaats u van hier naar daar! En hij zou gaan, en niets zou voor u onmogelijk zijn.’⁵

Als we geloof als een mosterdzaadje hebben, kan de Heer ons in staat stellen om de bergen van ontmoediging en twijfel weg te nemen die de uitvoering van onze taken verhinderen bij het dienen van Gods kinderen, onder wie onze familieleden, kerkleden en anderen die nog geen lid van de kerk zijn.

Broeders en zusters, ons leven kan vervuld zijn van geloof, vreugde, geluk, hoop en liefde als we een kleine hoeveelheid echt geloof in Christus oefenen, al is die maar zo groot als een mosterdzaadje.

Ouderling George A. Smith herinnerde zich het advies dat de profeet Joseph Smith hem een keer gegeven had: ‘Hij zei dat ik nooit ontmoedigd mocht raken, in wat voor moeilijkheden ik mij ook bevond. Als ik neergelaten zou worden in de diepste put van Nova Scotia en alle bergen van de Rocky Mountains op mij zouden worden gestapeld, zou ik nog niet ontmoedigd moeten zijn, maar vol moeten houden, geloof moeten hebben en goede moed blijven houden. Dan zou ik er weer bovenuit komen.’⁶

We moeten de uitspraak van Paulus in gedachten houden: ‘Alle dingen kan ik aan door Christus, Die mij kracht geeft.’⁷ Die kennis is ook een bijzondere gave van God.

Naast de gaven die ik al genoemd heb, zijn er nog vele andere. Ik wil er enkele bespreken, namelijk de gave van de sabbatdag, het avondmaal, anderen dienen en Gods ongeëvenaarde gave van onze Heiland.

De kracht van de sabbatdag houdt in dat we thuis en in de kerk het genot, de vreugde en de warmte van de Geest van de Heer voelen, zonder enige afleiding.

Veel te veel mensen leven door hun elektronische apparaten bijna volledig online. Hun scherm verlicht dag en nacht hun gezicht en hun hoofdtelefoon overstemt de stille, zachte stem van de Geest. Als we ons niet van onze apparaten loskoppelen, kunnen we

kansen mislopen om de stem te horen van Hem die zegt: ‘Wees stil en weet dat Ik God ben.’⁸ Er is niets mis met technologische ontwikkelingen die door de Heer zijn geïnspireerd, maar we moeten er verstandig mee omgaan. Denk aan de gave van de sabbatdag.

Onze deelname aan het avondmaal mag nooit routine worden of iets waarbij we niet stilstaan. Gedurende 70 minuten per week kunnen we even pauzeren en meer rust, vreugde en geluk opdoen.

Met onze deelname aan het avondmaal en de hernieuwing van onze verbonden beloven we de Heer dat we Hem altijd indachtig zullen zijn. Zijn verzoening is een liefdevol geschenk van God.

Het voorrecht om de kinderen van onze hemelse Vader te dienen is nog een gelegenheid om het voorbeeld van zijn geliefde Zoon te volgen.

Sommige gelegenheden om te dienen zijn formeel – in ons gezin, onze kerktaken en onze deelname aan dienstbetoon in de gemeenschap.

Leden van de kerk, zowel mannen als vrouwen, hoeven niet te aarzelen als ze zich voor een openbaar ambt in hun plaatselijke overheid kandidaat willen stellen. Onze stem is van essentieel belang in onze scholen, steden en landen. Wonen we in een democratie, dan is het onze plicht als lid om op eerbare mensen te stemmen die ons willen dienen.

Veel gelegenheden om te dienen zijn informeel – zonder opdracht. Ze doen zich voor als we op onze levensweg met anderen in contact komen. Jezus leerde de wetgeleerde aan de hand van de gelijkennis van de barmhartige Samaritaan dat we God en onze naaste als onszelf moeten liefhebben.⁹

Door te dienen gaan we het leven en de bediening van Christus beter

begrijpen. Hij kwam om te dienen, of zoals in de Schriften staat: 'Zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen'.¹⁰

Petrus gaf wellicht de beste beschrijving van de aardse bediening van de Heiland toen hij zei dat Jezus 'het land doorgegaan is, terwijl Hij goeddeed'.¹¹

De Heer Jezus Christus is de waardevolste gave die we van God gekregen hebben. Jezus heeft gezegd: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij'.¹²

Nephi beschreef als volgt hoe belangrijk de Heiland is: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden'.¹³ Christus moet altijd en overal het middelpunt van ons leven zijn.

We moeten onthouden dat zijn naam op onze gebouwen prijkt. We laten ons in zijn naam dopen en worden in zijn naam bevestigd, geordend, begiftigd en als echtpaar verzegeld. We nemen aan het avondmaal deel en beloven om zijn naam op ons te nemen en ware christenen te worden. Ten laatste wordt ons in de avondmaalsgebeden gevraagd om 'Hem altijd indachtig te zijn'.¹⁴

Laten we er bij onze voorbereiding op Pasen bij stilstaan dat Christus het allerbelangrijkste is. Hij is de rechtvaardige Rechter, onze trouwe Voorspraak, onze gezegende Verlosser, de goede Herder, de beloofde Messias, een ware Vriend en zoveel meer. Hij is echt een heel bijzondere gave van onze Vader.

We hebben in ons discipelschap veel behoeften, zorgen en taken. Maar bepaalde activiteiten moeten altijd de

kern van ons lidmaatschap in de kerk vormen. De Heer gebiedt: 'Welnu, wees getrouw; handel in het ambt waartoe Ik u heb aangewezen; kom de zwakken te *hulp*, *verhef* de handen die slap neerhangen en *sterk* de knikkende knieën'.¹⁵

Dat is de kerk in actie! Dat is zuivere godsdienst! Het evangelie houdt in dat we anderen in geestelijke en materiële nood helpen, verheffen en sterken! Om dat te doen, moeten we ze bezoeken en bijstaan,¹⁶ zodat hun getuigenis in onze hemelse Vader en Jezus Christus en zijn verzoening in hun hart gegrift wordt.

Moge de Heer ons helpen om de vele bijzondere gaven van God, waaronder ons lidmaatschap in zijn herstelde kerk, te koesteren. Ik bid dat we van liefde voor de kinderen van onze hemelse Vader vervuld mogen worden, dat we hun behoeften mogen opmerken en bereid zijn om hun vragen over het evangelie duidelijk en vriendelijk te beantwoorden. Zo krijgen we meer begrip en waardering voor elkaar.

Ik getuig dat Jezus Christus onze

Heiland is. We zullen in deze algemene conferentie inspiratie ontvangen terwijl we luisteren naar apostelen en profeten, algemene autoriteiten en algemene functionarissen van de kerk, onder wie ook vrouwenleiders. Ik bid dat de vreugde en vrede van de Heer bij ieder van ons mag zijn. In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie *Encyclopedia of Mormonism* (1992), 'Solemn Assemblies', deel 3, 1390–1391.
2. Zie Leer en Verbonden 88:70.
3. Leer en Verbonden 21:4–5.
4. Johannes 20:21; cursivering toegevoegd.
5. Mattheüs 17:20.
6. George A. Smith, in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 253.
7. Filippenzen 4:13.
8. Psalmen 46:11, Willibrordvertaling (editie 2012).
9. Zie Lukas 10:25–37.
10. Mattheüs 20:28.
11. Handelingen 10:38.
12. Johannes 14:6.
13. 2 Nephi 25:26.
14. Leer en Verbonden 20:77, 79.
15. Leer en Verbonden 81:5; cursivering toegevoegd.
16. Zie Jakobus 1:27.

Ouderling Brian K. Taylor
van de Zeventig

Ben ik een kind van God?

*Hoe kan ieder zijn of haar goddelijke identiteit ten diepste beseffen?
Dat begint door God, onze Vader, te leren kennen.*

Ik ging onlangs met mijn lieve moeder naar onze oude granietstenen kerk.

Mijn aandacht werd getrokken door stemmetjes uit dezelfde jeugdwerkkamer waar ik tientallen jaren geleden tijd had doorgebracht. Ik liep door de achteringang naar binnen en keek toe hoe zorgzame leidsters het thema van dit jaar, 'Ik ben een kind van God', behandelden.¹ Ik dacht glimlachend terug aan de geduldige en liefdevolle leerkrachten die mij, dat onstuimige kereltje achterin, destijds onder het

zingen vaak aankeken alsof ze zich afvroegen: Is hij *echt* een kind van God? En wie heeft hem hier gebracht?²

Laten wij ons hart openstellen voor de Heilige Geest, die 'getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.'³

President Boyd K. Packers woorden zijn duidelijk en waardevol: 'Je bent een kind van God. Hij is de Vader van je geest. Geestelijk zijn jullie van adellijke oorsprong, kinderen van de Koning van de hemel. Onthoud dat en houd je eraan vast. Hoeveel generaties er ook

in je aardse stamboom zijn, van welk ras of volk je ook afstamt, de stamboom van je geest is op één enkele regel te zetten. Je bent een kind van God!'⁴

'Wanneer u [...] onze Vader ziet,' heeft Brigham Young gezegd, 'ziet u iemand die u al heel lang kent. Hij zal u in zijn armen sluiten en u zult Hem in zijn armen willen vallen en Hem kussen.'⁵

De grote oorlog om onze goddelijke identiteit

Mozes leerde zijn goddelijke afkomst kennen toen hij van aangezicht tot aangezicht met de Heer sprak. Daarna kwam 'Satan hem [...] verzoeken' met een subtiële maar boosaardige opzet. Hij wilde Mozes' identiteit namelijk verdraaien 'en zei: Mozes, *mensenzoon*, aanbid mij. En het geschiedde dat Mozes Satan aanschouwde en zei: Wie bent u? Want zie, ik ben een *zoon van God*.'⁶

Deze grote oorlog om onze goddelijke identiteit woedt hevig. Satans toenemende wapenarsenaal is erop gericht om ons geloof in en kennis van onze relatie met God te ondermijnen. We zijn gelukkig vanaf het begin met een duidelijk begrip van onze ware identiteit gezegend: 'En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis'.⁷ En zijn hedendaagse profeten verklaren: 'Ieder [mens] is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft ieder een goddelijke aard en bestemming'.⁸

Met die zekere kennis⁹ zijn we beter in staat om allerlei beproevingen, moeilijkheden en ellende te overwinnen.¹⁰ Op de vraag: 'Hoe kunnen we mensen helpen die worstelen met [iets persoonlijks]?' gaf een apostel van de Heer het antwoord: 'Leg ze hun identiteit en hun doel uit.'¹¹

'De machtigste kennis die ik bezit'

Die zekere kennis bracht een ommekeer bij Jen, een goede vriendin van mij, teweeg.¹² Zij had als tiener een ernstig auto-ongeluk veroorzaakt. Ze was zelf zwaar gewond geraakt, maar ze leed verschrikkelijk omdat de andere bestuurder haar leven had verloren. 'Iemand is zijn of haar moeder kwijtgeraakt en dat was mijn schuld', zegt ze. Jen had een paar dagen daarvoor nog staand opgezegd: 'Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt.'¹³ Nu vroeg ze zich af: Hoe kan Hij van *mij* houden?

'De lichamelijke pijn is overgegaan,' zegt ze, 'maar ik dacht dat ik nooit van de emotionele en geestelijke wonden zou genezen.'

Jen stopte haar gevoelens als overlevingsstrategie diep weg. Ze werd afstandelijk en gevoelloos. Na een jaar kon ze eindelijk over het ongeluk praten. Een geïnspireerde hulpverlener vroeg haar toen om de woorden 'Ik ben een kind van God' op te schrijven en elke dag tien keer uit te spreken.

'De woorden opschrijven was niet moeilijk,' zegt ze, 'maar ik kon ze niet uitspreken. [...] Dat was te confronterend. Ik geloofde niet echt dat God me als zijn kind wilde. Ik kroop dan huilend in elkaar.'

Na enkele maanden kon Jen de opdracht eindelijk elke dag uitvoeren. 'Ik stortte mijn hele ziel uit,' zegt ze, 'en pleitte met God. [...] Daarna begon ik de woorden te geloven.' De Heiland begon toen haar verwonde ziel dankzij haar geloof te genezen. Het Boek van Mormon bracht haar troost en ze vond moed in Christus' verzoening.¹⁴

'Christus heeft mijn pijnen, mijn verdriet, mijn schuld gevoeld', besluit Jen. 'Ik voelde Gods reine liefde en had nooit zoiets krachtigs meegeemaakt! Weten dat ik een kind van

God ben, is de machtigste kennis die ik bezit!

God, onze Vader, leren kennen

Broeders en zusters, hoe kan ieder van ons de macht van het besef van onze goddelijke identiteit ervaren? Dat begint door God, onze Vader, te leren kennen.¹⁵ President Russell M. Nelson heeft getuigd: 'Als een kind van God meer over Hem en zijn geliefde Zoon wil weten, gaat er een bepaalde kracht stromen.'¹⁶

Als we de Heiland leren kennen en volgen, leren we ook de Vader kennen. Jezus is 'de afdruk van Zijn [Vader].'¹⁷ Hij maakte duidelijk: 'De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen.'¹⁸ Alles wat Christus heeft gezegd en gedaan, openbaart het ware wezen van God en onze relatie tot Hem.¹⁹ Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: 'Er kwam bloed uit iedere porie en met een gekwelde roep op zijn lippen zocht Christus Hem tot wie Hij Zich altijd had gekeerd – zijn Vader. "Abba," riep Hij uit, "Papa."²⁰

Zoals Jezus Zich in Gethsémané vol overgave tot zijn Vader keerde, keerde Joseph Smith zich in 1820 in het heilige bos in gebed tot God. Hij las: 'Als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God.'²¹ Daarna trok Joseph zich terug om te bidden.

Hij schreef later: 'Ik [knielde] neer en begon de verlangens van mijn hart tot God op te zenden.' [...]

'Ik [zag] recht boven mijn hoofd een lichtkolom [...].

'Ik [zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tartten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: [Joseph,] *dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'²²

Laten wij het voorbeeld van de Heiland en de profeet Joseph Smith volgen door God ernstig te zoeken. Dan komen wij er, net als Jen, op ondubbelzinnige wijze achter dat onze Vader ons bij naam kent en dat wij zijn kinderen zijn.

Moeders, in het bijzonder jonge moeders, jullie voelen je vaak overstelpt en overvraagd terwijl je 'een generatie die zonde kan weerstaan' probeert groot te brengen.²³ Maar onderschat nooit jullie belangrijke rol in Gods plan. Er zijn zeker momenten vol stress – je probeert misschien je kleintjes in het gareel te houden terwijl de aangebrande geur uit de keuken aangeeft dat je met liefde bereide maaltijd nu een brandoffer is geworden. Weet dan dat God je moeilijkste dagen heiligt.²⁴ 'Wees niet bevreesd, want Ik ben met u',²⁵ stelt Hij je gerust. Wij eren jullie terwijl je de hoop van zuster Joy D. Jones vervult.

Zij heeft namelijk gezegd: ‘Onze kinderen verdienen het om hun goddelijke identiteit in te zien.’²⁶

Laten wij ons allemaal tot God en zijn geliefde Zoon keren. President Nelson heeft gezegd: ‘Nergens worden die waarheden duidelijker en krachtiger onderwezen dan in het Boek van Mormon.’²⁷ Sla het boek open en weet dat God ‘alles doet voor het welzijn en het geluk van [ons].’²⁸ Weet dat Hij ‘barmhartig en genadig, niet gauw boos, lankmoedig en vol goedheid’ is.²⁹ Weet dat allen ‘voor [Hem] gelijk’ zijn.³⁰ Voelt u zich weleens gekwetst, verloren, bang, overstuurd, verdrietig, hongerig of hopeloos verlaten in de uiterste moeilijkheden van het leven?³¹ Sla dan het Boek van Mormon open en u komt erachter dat ‘[God] ons nooit in de steek zal laten. Dat heeft Hij nooit gedaan en Hij zal het ook nooit doen. Dat kan Hij niet. Dat staat zijn wezen niet toe.’³²

Als we onze Vader leren kennen, verandert alles, bovenal ons hart. Zijn zachtmoedige Geest bevestigt dan onze ware identiteit en onze grote waarde in zijn ogen.³³ God wandelt met ons op het verbondspad als wij ons smekend in gebed en door Schriftstudie met een volzaam hart tot Hem keren.

De voortreffelijkheid van Gods karakter – mijn getuigenis

Ik houd van de God van mijn vaders,³⁴ ‘de Here God, de Almachtige’.³⁵ Ik weet dat Hij in ons verdriet met ons meehuilt en ons in onze onrechtschapenheid geduldig terechtwijst. Hij is blij als wij al onze zonden willen afleggen ‘om [Hem] te kennen’.³⁶ Ik aanbid Hem, die altijd de ‘Vader van de wezen’³⁷ en een metgezel voor de eenzamen is. Ik getuig dankbaar dat ik God, mijn Vader, heb leren kennen. Ik getuig van de volmaaktheden, eigenschappen en

‘voortreffelijkheid van [zijn] karakter’.³⁸

Ik bid vurig dat ieder van ons werkelijk ons ‘edele geboorterecht’³⁹ als kind van God zal begrijpen en koesteren door Hem te leren kennen, ‘de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die [Hij] gezonden [heeft].’⁴⁰ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie *Overzicht participatieperiode 2018: ik ben een kind van God*, lds.org/manual/primary.
2. Zie ‘Ik ben een kind van God’, *Lofzangen*, nr. 195.
3. Romeinen 8:16.
4. Boyd K. Packer, ‘To Young Women and Men’, *Ensign*, mei 1989, 54.
5. Brigham Young, ‘Discourse’, *Deseret News*, 1 oktober 1856, 235.
6. Mozes 1:12–13; cursivering toegevoegd.
7. Genesis 1:26.
8. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, mei 2017, 145.
9. Joseph Smith heeft verklaard: ‘Het eerste beginsel van het evangelie is een zekere kennis van het karakter van God.’ (Uit de King Follett-toespraak, 7 april 1844; in *History of the Church*, 6:305.)
10. Zie Alma 36:3, 27.
11. Russell M. Nelson, in Tad R. Callister, ‘Our Identity and Our Destiny’ (devotional aan Brigham Young University, 14 augustus 2012), 1, speeches.byu.edu.
12. Naam gewijzigd.
13. ‘Jongevrouwenthema’, *Persoonlijke vooruitgang jongevrouwen* (2009), 3, PersonalProgress.Lds.org.
14. Zie 2 Nephi 2; 6–9; Mosiah 2–5; 14–16; Alma 7; 34; 39–42; Helaman 14; 3 Nephi 11; Moroni 7.
15. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Als de mens het karakter van God niet kan begrijpen, kan hij zichzelf niet begrijpen.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 43–44.)
16. Russell M. Nelson, ‘Hoe zou ons leven er zonder het Boek van Mormon uitzien?’ *Liahona*, november 2017, 61.

17. Hebrëeën 1:3.
18. Johannes 5:19.
19. Zie Jeffrey R. Holland, ‘De grootheid Gods’, *Liahona*, november 2003, 70–73.
20. Jeffrey R. Holland, ‘The Hands of the Fathers’, *Liahona*, juli 1999, 19.
21. Jakobus 1:5.
22. Geschiedenis van Joseph Smith 1:15–17.
23. Russell M. Nelson, ‘Een oproep aan mijn zusters’, *Liahona*, november 2015, 97.
24. Zie ‘O, vast als een rotssteen’, *Lofzangen*, nr. 53, vers 4.
25. Jesaja 41:10.
26. Joy D. Jones, in Marianne Holman Prescott, ‘2018 Primary Theme “I Am a Child of God” Teaches Children Their Divine Identity’, sectie Church News van LDS.org, 5 januari 2018, news.Lds.org.
27. Russell M. Nelson, ‘Hoe zou ons leven er zonder het Boek van Mormon uitzien?’ 61.
28. Helaman 12:2; zie ook 2 Nephi 26:24.
29. *Lectures on Faith* (1985), 42.
30. 2 Nephi 26:33.
31. Ik houd van het ontroerende verhaal van de oude pionier die na zijn trektocht over de vlakten getuigde: ‘We hebben meer geleden dan u zich kunt voorstellen. Velen zijn gestorven door de kou of door honger, maar hebt u ooit een van de overlevenden van die groep een woord van kritiek horen uiten? *Niemand van die groep is ooit afvallig geworden of heeft de kerk verlaten. Ieder van ons hield er de absolute kennis aan over dat God leeft, want wij leerden Hem kennen in onze ontberingen.*’ (In David O. McKay, ‘Pioneer Women’, *Relief Society Magazine*, januari 1948, 8.)
32. George Q. Cannon, ‘Remarks’, *Deseret Evening News*, 7 maart 1891, 4.
33. Zie Leer en Verbonden 18:10.
34. Zie Handelingen 5:30; 22:14; ‘God onze vaadren’, *Lofzangen*, nr. 47.
35. Mozes 1:3; zie Openbaring 15:3; 21:22–23; 3 Nephi 4:32; Leer en Verbonden 109:77; 121:4.
36. Alma 22:18.
37. Psalmen 68:6; zie ook Jakobus 1:27.
38. *Lectures on Faith* (1985), 42.
39. ‘Carry On’, *Hymns*, nr. 255.
40. Johannes 17:3.

Ouderling Larry J. Echo Hawk
van de Zeventig

Zoals ook Christus u vergeven heeft, zo moet ook u doen

Wij kunnen allen onuitsprekelijke vrede en verbondenheid met onze Heiland voelen door anderen hun overtredingen tegen ons zonder voorbehoud te vergeven.

‘En op de eerste dag van de week gingen zij, heel vroeg in de morgen, naar het graf en brachten de specerijen mee die zij gereedgemaakt hadden, en sommigen gingen met hen mee.

‘Zij vonden nu de steen afgewenteld van het graf.

‘En toen ze naar binnen gegaan waren, vonden zij het lichaam van de Heere Jezus niet.

‘En het gebeurde toen ze daarover in twijfel waren, zie, twee mannen stonden bij hen in blinkende gewaden.

‘En toen zij zeer bevreesd werden en het gezicht naar de grond bogen, zeiden die tegen hen: Waarom zoekt u de Levende bij de doden?

‘Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.’¹

Morgen, op paaszondag, gedenken we op bijzondere wijze wat Jezus Christus voor ons heeft gedaan: ‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft,

niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.’² Ooit zullen wij opstaan zoals Hij is opgestaan, om voor eeuwig te leven.

Als we de gelegenheid en verantwoordelijkheid om ons te bekeren aanvaardden, kunnen we door het wonder van de heilige verzoening van Jezus Christus ook de gave van vergeving voor onze zonden en misstappen ontvangen. En door noodzakelijke

verordeningen te ontvangen, verbonden na te leven en geboden te gehoorzamen kunnen wij het eeuwige leven en de verhoging verkrijgen.

Vandaag wil ik spreken over vergeving, een essentiële en kostbare gave die onze Heiland en Verlosser Jezus Christus ons aanbiedt.

Op een decemberavond in 1982 werden mijn vrouw Terri en ik thuis in Pocatello (Idaho) wakker gebeld. Toen ik opnam, hoorde ik alleen maar snikken. Eindelijk kon mijn zus uitbrengen: ‘Tommy is dood.’

Een twintigjarige dronken automobilist was in een buitenwijk van Denver (Colorado) met een snelheid van meer dan 135 km/u door rood gereden. Zijn auto had zich in die van mijn jongste broer Tommy geboord. Tommy en zijn vrouw Joan waren op slag dood. Ze waren na een kerstfeestje op weg naar hun jonge dochter thuis.

Mijn vrouw en ik vlogen direct naar Denver en gingen naar het mortuarium. Samen met mijn ouders, broers en zussen rouwden we om het verlies van onze dierbare Tommy en Joan. Zij waren ons door zinloos crimineel gedrag ontnomen. Ons hart was gebroken en ik voelde boosheid op de jonge overtreder opwellen.

Tommy was advocaat op het Amerikaanse ministerie van Justitie geweest en had zich ingezet voor langdurige bescherming van de gebieden en grondstoffen van de Amerikaanse indianen.

Na enige tijd werd de jongeman door de rechtbank schuldig bevonden aan doodslag in het verkeer. Mijn ouders en oudste zus, Katy, die hun verdriet nog niet te boven waren, woonden de zitting bij. De ouders van de dronken automobilist waren er ook. Na de zitting gingen ze op een bankje zitten en huilden. Mijn ouders en zus

zaten vlakbij en probeerden hun emoties in bedwang te krijgen. Toen stonden mijn ouders en zus op, liepen naar de ouders toe en spraken hun woorden van troost en vergeving toe. De mannen schudden elkaar de hand; de vrouwen hielden elkaars hand vast. Er was diep verdriet met tranen voor allen, in het besef dat beide families diep getroffen waren. Moeder, vader en Katy lieten met hun stille kracht en moed onze familie zien hoe vergeving eruitziet.

Door op die momenten zo met vergeving uit te reiken, werd mijn hart verzacht en ging er een deur naar genezing open. Na verloop van tijd leerde ik vergeven. Het was alleen met de hulp van de Vrededorst dat mijn schrijnende last werd weggenomen. Ik zal Tommy en Joan altijd missen, maar door te vergeven kan ik nu met onbeklemde vreugde aan hen terugdenken. En ik weet dat we als familie weer samen zullen zijn.

Ik zeg niet dat we onwettig gedrag moeten gedogen. We weten maar al te goed dat mensen rekenschap voor hun criminele daden en burgerlijke misstappen moeten afleggen. Maar we weten ook dat wij, als zoons en dochters van God, de leringen van Jezus Christus volgen. We moeten vergevingsgezind zijn, zelfs als anderen onze vergiffenis niet lijken te verdienen.

De Heiland heeft gezegd:

‘Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven.

‘Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw

overtredingen ook niet vergeven.’³

Wij kunnen allen onuitsprekelijke vrede en verbondenheid met onze Heiland voelen door anderen hun overtredingen tegen ons zonder voorbehoud te vergeven. Door deze verbondenheid ervaren wij op een onmiskenbare en onvergetelijke manier de macht van Heiland.

De apostel Paulus spoort ons aan: ‘Bekleed u dan, als uitverkorenen van God, [...] met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld.

‘Verdraag elkaar en vergeef de een de ander [...] zoals ook Christus u vergeven heeft, zo moet ook u doen.’⁴

De Heer heeft zelf verklaard: ‘Daarom zeg Ik u, dat u elkaar dient te vergeven, want wie zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor het aangezicht van de Heer, want in hem verblijft de grotere zonde.

Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven.’⁵

De leringen van onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus, zijn duidelijk: als de zondaar op vergeving hoopt, moet hij of zij bereid zijn om ook anderen te vergeven.⁶

Broeders en zusters, kennen we mensen die ons hebben gekwetst? Koesteren wij wrok of boosheid die heel terecht lijkt? Weerhoudt hoogmoed ons ervan te vergeven en los te laten? Ik nodig ons allen uit om volledig te vergeven en ons van binnenuit te laten genezen. En zelfs als we vandaag nog niet kunnen vergeven, weet dat als

we het verlangen en ernaar toewerken, het zal lukken. Net zoals bij mij na de dood van mijn broer.

Bedenk ook dat onszelf vergeven een essentieel onderdeel van vergeving is.

‘Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft,’ zegt de Heer, ‘die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.’⁷

Mijn smeekbede voor ons allen vandaag is dat we het voorbeeld van Jezus Christus voor ogen zullen houden en volgen. Aan het kruis op Golgotha uitte Hij in zijn smart deze woorden: ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.’⁸

Door vergeving te voelen en schenken, zoals mijn ouders en oudste zus deden, wordt deze belofte van de Heiland werkelijkheid: ‘Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.’⁹

Ik getuig dat deze vrede tot ons zal komen als we aan de leringen van Jezus Christus gehoor geven en zijn voorbeeld volgen door anderen te vergeven. Ik beloof u dat als we vergeven, de Heiland ons zal sterken. Zijn macht en vreugde zullen ons toestromen.

Het graf is leeg. Christus leeft. Ik ken Hem. Ik hou van Hem. Ik ben dankbaar voor zijn genade – die versterkende macht die alle dingen kan genezen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lukas 24:1–6.
2. Johannes 3:16.
3. Mattheüs 6:14–15.
4. Kolossenzen 3:12–13; cursivering toegevoegd.
5. Leer en Verbonden 64:9–10.
6. Zie James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12e ed. (1924), 110.
7. Leer en Verbonden 58:42.
8. Lukas 23:34.
9. Johannes 14:27.

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het hart van een profeet

We kunnen ons verheugen dat de spreekbuis van de Heer in functie is en dat het werk van de Heer zo wordt gedaan als Hij heeft voorgeschreven.

Ik heb vurig gebeden dat de Heilige Geest vandaag bij deze hemelse aangelegenheid met ons zal zijn. Wat we met zijn allen hebben gezien, is erg indrukwekkend: in een plechtige samenkomst is aan de 17e profeet van deze bedeling steun verleend.

Toen ik naar inspiratie zocht voor het onderwerp dat de Heer me vandaag wilde laten behandelen, moest ik

denken aan een gesprek dat ik onlangs met het pasgeroepen Eerste Presidium had. In dat gesprek zei een van de raadgevers ongeveer het volgende: 'Ik hoop echt dat de leden van de kerk inzien wat het gewicht is van wat zich heeft voltrokken met de roeping van onze nieuwe profeet, president Russell M. Nelson, en het belang en de heiligheid van de plechtige samenkomst

die tijdens de algemene conferentie zal plaatsvinden.' Hij zei verder: 'De vorige keer was tien jaar geleden, en veel mensen, met name de jongeren van de kerk, herinneren zich dit niet of hebben het nog nooit meegemaakt.'

Dat deed me denken aan mijn eigen ervaringen. De eerste profeet die ik me herinner, is president David O. McKay. Ik was 14 toen hij overleed. Ik herinner me dat ik het als een verlies ervoer, dat mijn moeder de tranen in de ogen stonden en dat mijn hele familie verdrietig was. Ik herinner me dat de woorden 'Zegen president David O. McKay alstublieft' heel natuurlijk in mijn gebeden voorkwamen, en dat ik dat, als ik niet oplette, zelfs na zijn overlijden nog bleef zeggen. Ik vroeg me af of mijn verstand en mijn hart hetzelfde gevoel en dezelfde overtuiging zouden krijgen voor de profeten die hem opvolgden. Maar bijna zoals ouders ieder van hun kinderen liefhebben, deed ik liefde op voor, en kreeg ik een band met, en een getuigenis van, president Joseph Fielding Smith, die president McKay opvolgde, en voor elke profeet die daarna kwam: Harold B. Lee, Spencer W. Kimball, Ezra Taft Benson, Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson en nu president Russell M. Nelson. Ik steunde elke profeet van harte met een opgestoken hand en een opgewekt hart.

Als een van onze geliefde profeten heen is gegaan, is het normaal dat we verdriet om dat verlies hebben. Maar onze droefheid wordt verzacht door de vreugde en hoop die we door een van de grote zegeningen van de herstelling krijgen: de roeping van, en steunverlening aan, een levende profeet op aarde.

Daarom wil ik vandaag over de goddelijke procedure spreken die we de afgelopen negentig dagen gevolgd

hebben. Ik zal het in vier delen bespreken: allereerst het heengaan van onze profeet en de ontbinding van het Eerste Presidium; ten tweede de periode in afwachting van het nieuwe Eerste Presidium; ten derde het roepen van de nieuwe profeet; en ten vierde de steunverlening aan de nieuwe profeet en het Eerste Presidium in een plechtige samenkomst.

Het heengaan van een profeet

Op 2 januari 2018 is onze geliefde profeet, Thomas S. Monson, naar de andere kant van de sluier gegaan. Hij zal altijd een plekje in ons hart hebben. President Henry B. Eyring beschreef na het heengaan van president Monson in het kort onze gevoelens: 'Wat hij gemeen heeft met de Heiland is het kenmerk van zijn leven, namelijk dat hij zo veel aandacht besteedde aan het helpen van arme en zieke mensen, en in feite alle mensen, over de hele wereld.'¹

President Spencer W. Kimball heeft uitgelegd:

'Als een ster achter de horizon verdwijnt, komt er een andere in beeld, en brengt de dood leven voort.

'Het werk van de Heer is eindeloos. Zelfs als een krachtige leider overlijdt, is de kerk geen moment zonder leiding, dankzij de goedgunstige Voorzienigheid die zijn koninkrijk continuïteit en eindeloosheid heeft gegeven. Zoals dit in deze bedeling al [...] eerder is

gebeurd, sluiten de mensen eerbiedig een graf, drogen ze hun tranen en richten zich op de toekomst.'²

Het apostolisch interregnum

De periode tussen de dood van een profeet en de reorganisatie van het Eerste Presidium wordt het 'apostolisch interregnum' genoemd. In die periode draagt het Quorum der Twaalf Apostelen, onder leiding van de quorum-president, gezamenlijk de sleutels om de kerk te leiden. President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Er is altijd een hoofd in de kerk, en als de president van de kerk wordt weggenomen door de dood of door een andere oorzaak, dan zijn de twaalf apostelen het volgende hoofd van de kerk, tot er weer een presidium georganiseerd is.'³

Het meest recente interregnum begon met het heengaan van president Monson op 2 januari 2018 en kwam 12 dagen later op zondag 14 januari 2018 ten einde. Die sabbatmorgen kwam het Quorum der Twaalf onder de presiderende leiding van president Russell M. Nelson, de senior apostel en president van het Quorum der Twaalf, in de bovenzaal van de Salt Laketempel in een geest van vasten en gebed bijeen.

Het roepen van een nieuwe profeet

In deze heilige, gedenkwaardige vergadering, waarbij de apostelen op volgorde van senioriteit in een halve kring zaten, volgden ze eensgezind

en unaniem een reeds lang gevestigde procedure door met het opsteken van de hand het voorstel tot aanstelling van een Eerste Presidium te steunen, en vervolgens president Russell Marion Nelson als president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen steun te verlenen. Na die steunverlening gingen de leden van het Quorum der Twaalf in een kring staan en legden zij president Nelson de handen op om hem te ordenen en aan te stellen, bij monde van de apostel die in senioriteit na hem kwam.

President Nelson benoemde toen zijn raadgevers, president Dallin Harris Oaks en president Henry Bennion Eyring, met president Oaks als president van het Quorum der Twaalf Apostelen en president Melvin Russell Ballard als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen. Na eveneens te zijn gesteund, werden deze broeders door president Nelson in hun functie aangesteld. Dit was een bijzonder heilige ervaring, die gepaard ging met een uitstorting van de Geest. Ik geef u mijn zekere getuigenis dat de wil van de Heer, waar we vurig om baden, sterk tot uiting kwam in de activiteiten en gebeurtenissen van die dag.

Met de ordening van president Nelson en de reorganisatie van het Eerste Presidium kwam er een eind aan het apostolisch interregnum. En opmerkelijk genoeg nam het zojuist samengestelde Eerste Presidium de leiding over

zonder ook maar een seconde onderbreking in het bestuur van het koninkrijk van de Heer op aarde.

Plechtige samenkomst

Vanochtend heeft deze goddelijke procedure zijn hoogtepunt bereikt, in overeenstemming met de opdracht die in de Leer en Verbonden staat: 'Want alle dingen moeten ordelijk worden gedaan, en door algemene instemming in de kerk, door het gelovige gebed'⁴ en 'vormen drie presiderende hogepriesters [...] gesteund door het vertrouwen, het geloof en het gebed van de kerk, een quorum van het presidium van de kerk.'⁵

Ouderling David B. Haight heeft dit een vorige keer als volgt beschreven:

'Wij zijn getuige van, en nemen deel aan, een uiterst heilige aangelegenheid – een plechtige samenkomst om hemelse actie te ondernemen. Net als vanouds hebben heiligen over de hele wereld veel gevast en gebeden zodat zij een uitstorting van de Geest van de Heer mogen meemaken, die bij deze gelegenheid vanmorgen [...] zo duidelijk aanwezig is.

'Zoals de naam al aangeeft, is een plechtige samenkomst: een heilige, sobere en eerbiedige bijeenkomst waarin de heiligen onder leiding van het Eerste Presidium bijeenkomen.'⁶

Broeders en zusters, we kunnen ons verheugen – zelfs Hosanna roepen! – dat de spreekbuis van de Heer, een profeet van God, in functie is en dat het de Heer behaagt dat zijn werk zo wordt gedaan als Hij in zijn goddelijke aanwijzingen heeft voorgeschreven.

President Russell M. Nelson

Deze goddelijke ordeningsprocedure heeft ertoe geleid dat we weer een door God geroepen profeet hebben gekregen. Net zoals president Monson

een van de grootste inwoners van deze aarde was, is president Nelson dat ook. Hij is uitvoerig voorbereid en specifiek opgeleid door de Heer om ons in deze tijd te leiden. Wat is het een grote zegen voor ons om nu onze geliefde president Russell M. Nelson als onze liefhebende, toegewijde profeet te hebben – de 17e president van de kerk in deze laatste bedeling.

President Nelson is echt een opmerkelijk mens. Ik heb het voorrecht gehad om ruim twee jaar met hem als mijn quorumpresident in het Quorum der Twaalf te dienen. Ik heb samen met hem reizen ondernomen en ik verwonder mij over zijn energie – je moet snel zijn om hem bij te houden! Hij heeft in de loop van zijn leven 133 landen bezocht.

Hij bereikt iedereen, zowel jong als oud. Hij lijkt iedereen te kennen en is vooral goed in namen onthouden. Iedereen die hem kent, heeft het gevoel dat hij bij hem op de eerste plaats komt. En dat geldt ook voor ieder van ons – vanwege de oprechte liefde en zorg die hij voor iedereen heeft.

Hoewel ik president Nelson hoofdzakelijk door mijn kerkfuncties beter heb leren kennen, heb ik mij

ook op de hoogte gesteld van zijn beroepsleven, voordat hij als algemeen autoriteit werd geroepen. Zoals velen van u weten, is president Nelson een wereldberoemd hartchirurg en stond hij al vroeg in zijn medische loopbaan als pionier aan de wieg van de hart-longmachine. Hij maakte deel uit van het onderzoeksteam dat in 1951 voor het eerst op een mens een openhartoperatie uitvoerde met behulp van een hart-longbypass. President Nelson voerde een openhartoperatie uit op president Spencer W. Kimball, kort voordat deze profeet werd.

Interessant is dat toen 34 jaar geleden de roeping van president Nelson als lid van de Twaalf een eind maakte aan zijn *professionele loopbaan op het medische vlak*, als iemand die harten versterkte en repareerde, dit het begin was van een *apostolische bediening* gewijd aan het versterken en repareren van het hart van tienduizenden mensen over de hele wereld die in woord en daad door zijn wijsheid, dienstbaarheid en liefde werden opgebouwd en genezen.

Een christelijk hart

Als ik me een christelijk hart in de dagelijkse praktijk voorstel, zie ik

president Nelson. Ik heb nooit iemand ontmoet die een beter voorbeeld van deze eigenschap is dan hij. Ik heb er veel van geleerd dat ik de uitingen van president Nelsons christelijke hart zelf heb kunnen observeren.

Binnen enkele weken na mijn roeping tot de Twaalf in oktober 2015 ving ik een glimp op van het voormalige beroepsleven van president Nelson. Ik kreeg een uitnodiging voor een evenement waarbij hij een eerbetoon als pionier in de hartchirurgie ontving. Toen ik binnenkwam, stond ik versteld van het grote aantal vakmensen die daar waren om een eerbetoon te brengen aan het werk dat president Nelson vele jaren eerder als arts en chirurg had gedaan.

Die avond kwamen veel mensen uit het vak naar voren om hun respect en bewondering uit te spreken voor de uitzonderlijke bijdrage die president Nelson aan zijn medische specialiteit heeft geleverd. Maar hoe indrukwekkend de presentatoren de verschillende prestaties van president Nelson ook beschreven, ik was nog meer geboeid door een gesprek dat ik met een man naast mij aanknoopte. Hij wist niet wie ik was, maar hij kende president Nelson als dokter Nelson, directeur van het stageprogramma voor cardiothoracale chirurgie, in 1955 aan een medische faculteit.

Deze man was een voormalig student van president Nelson. Hij haalde veel herinneringen op. Vooral interessant was zijn beschrijving van de onderwijsstijl die president Nelson aan de dag legde. Hij zei dat deze hem veel bekendheid gaf. Hij legde uit dat veel onderricht aan stagiaires hartchirurgie in de operatiekamer plaatsvond. Daar observeerden stagiaires in een soort praktijkklas operaties en voerden ze onder supervisie van de staf zelf operaties uit. Hij vertelde dat

het werkklimaat in de operatiekamer onder leiding van bepaalde chirurgen chaotisch, competitief en stressvol was, en dat eigenbelang er de boventoon voerde. De man beschreef het als een moeilijk en soms zelfs vernederend milieu. Als gevolg daarvan hadden de chirurgen die er stage liepen vaak het gevoel dat hun loopbaan op het spel stond.

Vervolgens legde hij uit hoe het unieke milieu in de operatiekamer van president Nelson was. Het was vredig, rustig en waardig. De stagiaires werden met groot respect behandeld. Maar als hij een procedure had voorgedaan, verwachtte dokter Nelson dat het werk van iedere stagiaire aan de hoogste normen voldeed. De man beschreef verder dat de patiënten die in dokter Nelsons operatiekamer behandeld werden het beste genazen en dat hij de beste chirurgen voortbracht.

Dat verbaast mij helemaal niet. Dat is wat ik zelf heb gezien, en het is mij in het Quorum der Twaalf zeer tot zegen geweest. Ik heb het gevoel dat ik in zekere zin een van zijn 'stagiaires' ben geweest.

President Nelson heeft een uitzonderlijke manier om anderen te onderwijzen en ze op een positieve, respectvolle en opbouwende manier bij te sturen. Hij is de belichaming van een christelijk hart, en is een goed voorbeeld voor ons allemaal. We kunnen

van hem leren dat ons gedrag en ons hart altijd onder alle omstandigheden in overeenstemming met de beginselen van het evangelie van Jezus Christus kunnen zijn.

We hebben nu de grote zegen om onze profeet, president Russell M. Nelson, te steunen. Zijn leven lang heeft hij talrijke rollen grootgemaakt, van student tot vader, docent, echtgenoot, dokter, priesterschapslider, grootvader en apostel. Hij heeft dat toen met het hart van een profeet gedaan, en dat doet hij nog steeds.

Broeders en zusters, wat we vandaag hebben gezien, en waar we aan hebben deelgenomen – een plechtige samenkomst – voert tot mijn getuigenis dat president Russell M. Nelson de levende spreekbuis van de Heer voor de hele mensheid is. En daar voeg ik mijn getuigenis aan toe van God de Vader, van Jezus Christus, en van zijn rol als onze Heiland en Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Henry B. Eyring, in Marianne Holman Prescott, 'Apostles Share Thoughts about President Thomas S. Monson on Social Media', sectie Church News van LDS.org, 12 januari 2018, lds.org/news.
2. Spencer W. Kimball, Conference Report, april 1970, 118.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 223.
4. Leer en Verbonden 28:13.
5. Leer en Verbonden 107:22.
6. David B. Haight, 'Solemn Assemblies', *Ensign*, november 1994, 14.

Ouderling Lynn G. Robbins
van het Presidium der Zeventig

Tot zeventig maal zevenmaal

In een leven vol struikelblokken en onvolkomenheden zijn we allemaal dankbaar voor tweede kansen.

Fouten horen bij het leven. Goed pianospelen leer je nooit zonder duizenden fouten te maken – of misschien wel een miljoen. Een vreemde taal leer je alleen door schade en schande en duizenden fouten – of misschien wel een miljoen. Zelfs de beste sporters ter wereld blijven fouten maken.

Iemand heeft eens gezegd: 'Succes is niet de afwezigheid van mislukkingen, maar mislukking op mislukking stapelen zonder je enthousiasme te verliezen.'¹

Thomas Edison heeft naar verluidt over zijn uitvinding van de gloeilamp gezegd: 'Ik heb niet duizend keer gefaald. De gloeilamp was een uitvinding in duizend stappen.'² Charles F. Kettering noemde mislukkingen 'wegwijzers naar succes.'³ Elke fout die we maken, wordt hopelijk een wijze les, van struikelblok tot leerzaam opstapje.

Nephi kon dankzij zijn onwankelbare geloof mislukking op mislukking stapelen tot hij de koperen platen uiteindelijk bemachtigde. Mozes moest tien pogingen wagen voordat hij Egypte eindelijk met de Israëlieten kon ontvluchten.

We vragen ons misschien af: als Nephi en Mozes allebei in opdracht van de Heer handelden, waarom greep de Heer dan niet meteen bij de eerste poging voor hen in? Waarom liet Hij hen – en waarom laat Hij ons – aanmodderen en falen op weg naar succes? Er zijn veel zinvolle antwoorden op die vraag te geven. Ik noem er een paar:

- Ten eerste: de Heer weet dat 'deze dingen [ons] ondervinding zullen geven en voor [ons] bestwil zullen zijn.'⁴
- Ten tweede: wij 'proeven [zo] het bittere, opdat [w]ij het goede zullen weten te waarderen.'⁵
- Ten derde: het bewijst ons dat 'de strijd is van de Heere'.⁶ Alleen door zijn genade kunnen wij zijn werk volbrengen en aan Hem gelijk worden.⁷
- Ten vierde: wij ontwikkelen en verfijnen zo christelijke eigenschappen, wat alleen door tegenstelling⁸ en 'in de smeltkroes van ellende'⁹ mogelijk is.

In een leven vol struikelblokken en onvolkomenheden zijn we dan ook allemaal dankbaar voor tweede kansen.

In 1970 was ik eerstejaarsstudent aan de BYU. Ik schreef me onder meer in voor een basiscursus natuurkunde, gegeven door Jae Ballif, een uitstekend hoogleraar. Hij nam na afronding van elk cursusonderdeel een toets

af. Professor Ballif gaf studenten met een laag cijfer de kans om een andere toets over dezelfde stof te maken. Als studenten bij de tweede poging een voldoende haalden maar nog niet tevreden waren, mochten ze een derde en vierde toets maken enzovoort. Zo kreeg ik talloze tweede kansen en slaagde ik uiteindelijk met uitstekende cijfers voor zijn cursus.

Deze hoogleraar was ongewoon wijs. Hij inspireerde zijn studenten om het te blijven proberen. Hij liet ze van hun fouten leren en die niet als beangstigende drama's te beschouwen.

Ik belde deze geweldige man onlangs, 47 jaar na deze basiscursus natuurkunde, op. Ik vroeg hem waarom hij studenten onbeperkt de kans gaf om hun cijfer op te halen. Zijn antwoord: 'Ik wilde aan de kant van de studenten staan.'

We zijn dankbaar voor tweede kansen als we fouten – de missers van onze hersens – maken. Maar we staan sprakeloos vanwege de tweede kansen die de Heiland ons door zijn genade geeft om onze zonden – de missers van ons hart – te overwinnen.

Niemand staat meer aan onze kant dan de Heiland. We mogen zijn toetsen steeds opnieuw maken. We hebben talloze *tweede kansen* nodig in onze dagelijkse strijd met de natuurlijke mens om te worden zoals Hij. Zo moeten we onze lusten beteugelen, geduld en vergeving leren, luiheid overwinnen en passieve zonden uitbannen om er een paar te noemen. Als vergissen in de menselijke natuur zit, hoeveel mislukkingen zijn er dan nodig voordat onze natuur niet meer menselijk maar goddelijk is? Duizenden? Eerder een miljoen.

De Heiland wist dat het rechte en smalle pad met beproevingen bezaaid is en dat we dagelijks ergens in zouden falen. Hij betaalde dan ook een oneindige prijs zodat Hij ons net zoveel kansen kan geven als we nodig hebben om voor onze proeftijd te slagen. De tegenspoed die Hij toelaat, kan soms onoverkomelijk en bijna ondraaglijk lijken. Toch laat Hij ons niet zonder hoop.

De onuitputtelijke genade van de Heiland is altijd binnen ons bereik. Zo houden we onze hoop in de beproevingen van het leven veerkrachtig. Zijn genade is 'goddelijke hulp of

kracht, [...] een activerende kracht die mannen en vrouwen in staat stelt om het eeuwige leven en de verhoging te verkrijgen *nadat* zij zelf hun uiterste best hebben gedaan.'¹⁰ Zijn genade en zijn liefdevolle oog zijn de hele reis op ons gericht. Hij inspireert ons, verlicht onze lasten, en sterkt, bevrijdt, beschermt en geneest ons. Kortom: Hij doet er alles aan om 'zijn volk te hulp te komen' terwijl zij struikelend op het rechte en smalle pad voorwaarts gaan.¹¹

Bekering is Gods gave waardoor we steeds weer mislukking op mislukking mogen en kunnen stapelen zonder ons enthousiasme te verliezen. Bekering is niet zijn reserveplan voor als we zouden falen. Bekering *is* zijn plan, in de wetenschap dat we zullen falen. Dit is het evangelie van bekering. President Russell M. Nelson heeft zelfs gezegd dat dit ons 'leerplan voor het leven' is.¹²

Het avondmaal is in dit levenslange leerplan van bekering de aangewezen manier van de Heer om voortdurend een beroep op zijn vergeving te doen. Als wij er met een gebroken hart en een verslagen geest van nemen, schenkt Hij ons wekelijks vergeving terwijl wij, mislukking na mislukking, op het verbondspad vooruitgang maken. Want 'niettegenstaande hun zonden is mijn binnenste met ontferming over hen vervuld.'¹³

Maar hoe vaak zal Hij ons vergeven? Hoe ver strekt zijn lankmoedigheid? Petrus vroeg eens aan de Heiland: 'Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe?'¹⁴

Petrus dacht kennelijk dat *zevenmaal* meer dan genoeg was om aan te tonen dat je niet zo dwaas moest zijn om te vaak te vergeven. Welwillendheid heeft immers zijn grenzen. De Heiland vertelde Petrus daarop in wezen om de tel helemaal niet bij te

de achteruitkijklens van de tijd waar te nemen. We doen er goed aan om onze vooruitgang regelmatig door die lens onder de loep te nemen. Dat kan ons inspireren om ‘standvastig in Christus voorwaarts [te] streven, met volmaakt stralende hoop.’²²

Ik ben eeuwig dankbaar voor de goedertierenheid, het geduld en de lankmoedigheid van onze hemelse Ouders en de Heiland. Zij geven ons talloze tweede kansen op onze reis terug naar hun tegenwoordigheid. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Dit citaat is aan verschillende auteurs toegeschreven, onder wie Abraham Lincoln en Winston Churchill.
2. Thomas Edison, in Zorian Rotenberg, ‘To Succeed, You Must Fail, and Fail More’, 13 november 2013, insightsquared.com.
3. Charles F. Kettering, in Thomas Alvin Boyd, *Charles F. Kettering: A Biography* (1957), 40. Dit citaat is ook vaak aan C. S. Lewis toegeschreven.
4. Leer en Verbonden 122:7. Zelfs de Heiland heeft ‘gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden’ (Hebreeën 5:8). Deze Schriftteksten doelen op beproevingen en lijden wegens onze omgeving of ongunstige omstandigheden. Maar de fouten die we maken, kunnen ook voor ons bestwil zijn als we ervan leren.
5. Mozes 6:55.
6. 1 Samuel 17:47; zie ook 1 Nephi 3:29.
7. Zie Jakob 4:7.
8. Zie 2 Nephi 2:11.
9. Jesaja 48:10; 1 Nephi 20:10.
10. Bible Dictionary, ‘Grace’; cursivering toegevoegd.
11. Alma 7:12.
12. Russell M. Nelson, in Dallin H. Oaks en Neil L. Andersen, ‘Repentance’ (toespraak in een instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingpresidenten, 26 juni 2015), 11.
13. Leer en Verbonden 101:9.
14. Mattheüs 18:21.
15. Mattheüs 18:22.
16. Mosiah 26:30; cursivering toegevoegd.
17. Moroni 6:8; cursivering toegevoegd.
18. Gids bij de Schriften, ‘Bekeren (zich), bekering’, scriptures.lds.org.
19. Boyd K. Packer, ringconferentie Kingsland Georgia, augustus 1997.
20. Zie 3 Nephi 27:27.
21. 2 Korinthe 12:9; zie ook Ether 12:27.
22. 2 Nephi 31:20.

houden – om geen limiet aan vergeving te koppelen.

‘Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.’¹⁵

De Heiland noemde uiteraard geen bovengrens van 490. Dat zou hetzelfde zijn als zeggen dat je 490 keer van het avondmaal kunt nemen en er bij de 491ste keer een hemelse rekenmeester aangeeft: ‘Helaas, het saldo op uw bekeringskaart is op. U staat er voortaan alleen voor.’

De Heer gebruikte de rekensom zeventig maal zevenmaal als metafoor van zijn oneindige verzoening, zijn grenzeloze liefde en zijn onbeperkte genade. ‘Ja, en zo vaak als mijn volk zich bekeert, zal Ik hun hun overtredingen jegens Mij vergeven.’¹⁶

Dat betekent niet dat het avondmaal een vrijbrief wordt om te zondigen. Daarom is onder meer de volgende zinsnede in het boek Moroni opgenomen: ‘Maar zo dikwijls als zij zich bekeerden en vergeving zochten, met een oprechte bedoeling, ontvingen zij vergeving.’¹⁷

Een oprechte bedoeling houdt oprechte inspanning en echte verandering in. ‘Veranderen’ is het kernwoord waarmee *bekering* in de Gids bij de Schriften wordt omschreven:

‘Een bewust besluit om onze gedachten, ons hart en ons leven zodanig te veranderen dat ze in overeenstemming zijn met de wil van God.’¹⁸ Een dergelijke verandering resulteert in geestelijke *groei*. Ons succes is dan ook niet zozeer mislukking op mislukking *stapelen*, maar van mislukking op mislukking *groeien* zonder ons enthousiasme te verliezen.

Denk bij *veranderen* eens gewoon aan het volgende: ‘Wat niet verandert, blijft hetzelfde.’ Dat lijkt op het intrappen van een open deur, maar is diepzinnige wijsheid van president Boyd K. Packer. Hij voegde daaraan toe: ‘En als we klaar zijn met veranderen – *zijn we klaar*.’¹⁹

We willen pas *klaar* zijn als we aan onze Heiland gelijk zijn geworden, toch?²⁰ Daarom moeten we steeds weer opstaan als we vallen, met het verlangen om ondanks onze zwakheden te blijven groeien en vooruitgang te maken. Hij verzekert ons in onze zwakheid: ‘Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.’²¹

We kunnen onze lichamelijke groei alleen met timelapsefotografie of groei-curve waarnemen. Zo is ook onze geestelijke groei doorgaans alleen door

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De profeet van God

Een profeet staat niet tussen u en de Heiland in. Hij staat juist naast u en wijst de weg naar de Heiland.

Ook ik verwelkom graag ouderling ouderling Gerrit Gong en ouderling Ulisses Soares in de unieke broederschap van het Quorum der Twaalf.

Door president Russell M. Nelson als profeet van de Heer en als president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te steunen, hebben we deelgenomen aan een door God ingestelde plechtige bijeenkomst. Plechtig omdat de gebeurtenissen van het afgelopen uur al in de hemel waren voorzien voordat de wereld geschapen was. De Heer Jezus Christus, die dit werk leidt, heeft vandaag door middel van president Eyring zijn profeet, zijn gezalfde leider aan ons, zijn verbondsvolk voorgedragen. Daardoor konden wij openlijk laten zien dat wij hem willen steunen en zijn raad willen opvolgen.

Tot de miljoenen leden die niet bij ons in het Conferentiecentrum zijn, zeg ik dat de Geest van de Heer in dit gebouw tijdens de steunverlening van president Nelson precies was zoals u het zou verwachten: vol geestelijke macht. Deze bijeenkomst, die vanuit de hemel wordt geleid, vindt niet alleen in dit conferentiecentrum maar over de hele wereld plaats: in kerkgebouwen in Azië, Afrika en Noord-Amerika; bij

mensen thuis in Midden- en Zuid-Amerika en Europa; op overdekte patio's in Oceanië en de eilanden van de zee. Deze bijeenkomst vindt plaats waar u zich ook in de wereld bevindt, zelfs als uw verbinding niet meer dan het geluid van uw telefoon is. Onze opgestoken handen zijn niet door onze bisschoppen geteld, maar ze zijn zeker in de hemel gezien, want ons verbond is met God en onze daad is in het boek des levens opgeschreven.

De Heer kiest zijn profeet

Een profeet wordt door de Heer zelf gekozen. Er is geen campagne, debat, lobby, ruzie, wantrouwen, verwarring

of opschudding. Ook ik bevestig dat de macht van de hemel in de bovenzaal van de tempel op ons rustte toen we in gebed president Nelson omringden en onmiskenbaar voelden dat de Heer hem goedkeurde.

De keus van president Nelson als profeet van God is al lang geleden gemaakt. De woorden van de Heer tot Jeremia gelden ook voor president Nelson: 'Voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam, heb Ik u geheiligd. Ik heb u aangesteld tot een profeet voor de volken.'¹ Nog maar drie jaar geleden was ouderling Nelson, toen 90 jaar oud, in senioriteit vierde. Twee van de drie apostelen boven hem waren jonger dan hij. De Heer, die over leven en dood beslist, kiest zijn profeet. President Nelson is met zijn 93 jaar ongelooflijk gezond. We hopen dat hij nog een jaar of twintig bij ons blijft, maar voor nu proberen we hem ervan te overtuigen niet te gaan skiën.

Wij steunen dan wel de profeet als de gezalfde van de Heer, maar laat het duidelijk zijn dat we alleen God, onze hemelse Vader en zijn goddelijke Zoon aanbidden. Het is door de verdiensten,

Carcassonne (Frankrijk)

President Nelson met zijn 118e achterkleinkind.

genade en barmhartigheid van onze Heiland Jezus Christus dat we eenmaal in hun tegenwoordigheid mogen terugkeren.²

Waarom we de profeet volgen

Toch leert Jezus ons een belangrijke waarheid over de dienstknechten die Hij ons stuurt. ‘Wie u ontvangt,’ zei Hij, ‘ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem Die Mij gezonden heeft.’³

De belangrijkste rol van de profeet van de Heer is ons over de Heiland te leren en ons naar Hem te leiden.

Er zijn veel logische redenen om president Russell M. Nelson te volgen. Zelfs naar wereldse normen is hij briljant te noemen. Zoals ouderling Stevenson heeft uitgelegd, was hij al op zijn 22e arts, en daarna een vooraanstaand hartchirurg en een gerespecteerd pionier in de ontwikkeling van openhartchirurgie.

Anderen erkennen zijn wijsheid en gezond verstand: de negen decennia waarin hij over leven en dood leerde, onzelfzuchtig was, Gods kinderen in elke uithoek van de wereld liefhad en onderwees, en veel levenservaring opdeed met 10 kinderen, 57 kleinkinderen, en 118 achterkleinkinderen (dat aantal verandert vaak; afgelopen woensdag is er een achterkleinzoon geboren).

Zij die hem goed kennen, beschrijven hoe president Nelson de problemen van het leven met geloof

en moed tegemoet treedt. Toen zijn dochter Emily op 37-jarige leeftijd aan kanker overleed en een dierbare echtgenoot en vijf kleine kinderen achterliet, hoorde ik hem zeggen: ‘Ik was haar vader, arts, en apostel van de Heer Jezus Christus, maar ik moest het hoofd buigen en accepteren: “Niet zoals [ik] wil, maar zoals U wilt.”’⁴

Een wachter op de toren

Deze nobele eigenschappen bezit hij, maar is dat de reden dat we president Nelson volgen? Waarom volgen we de profeet? Omdat de Heer Jezus Christus hem heeft geroepen en als zijn wachter op de toren heeft aangewezen.

Carcassonne is al sinds de middeleeuwen een bijzondere Franse vestingstad. Op hoge torens, geflankeerd door imposante muren, tuurden wachters dag en nacht de horizon af om te zien of de vijand eraan kwam. Als de wachter de vijand zag naderen, beschermde zijn waarschuwende stem de inwoners van Carcassonne tegen het dreigende gevaar dat ze niet konden zien.

Een profeet is een wachter op de toren die ons beschermt tegen geestelijke gevaren die we misschien zelf niet zien.

De Heer zei tegen Ezechiël: ‘Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.’⁵

We zeggen vaak dat we de profeet moeten volgen, maar beseffen we wat een zware last de Heer zijn profeet oplegt: ‘[Als u niet hebt gesproken] om de goddeloze te waarschuwen [en] die goddeloze in zijn ongerechtigheid [sterft, zal Ik] zijn bloed [...] van uw hand eisen.’⁶

Getuigenis

We omarmen president Nelson zoals we Petrus of Mozes hadden omarmd als we in hun tijd hadden geleefd. God zei tegen Mozes: ‘Ik zal Zelf met uw mond zijn, en u leren wat u spreken moet.’⁷ We luisteren naar de profeet van de Heer in het geloof dat zijn woorden ‘uit [Gods] eigen mond’ komen.⁸

Is dat blind geloof? Nee, dat is het niet. We hebben allen een geestelijk getuigenis van de waarheid van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Uit eigen vrije wil en keus hebben we vanochtend onze hand opgestoken om te laten zien dat we de profeet van de Heer met ons vertrouwen, geloof en gebed⁹ willen steunen en zijn raad willen opvolgen. Als heiligen der laatste dagen is het ons voorrecht om een persoonlijk getuigenis te ontvangen dat president Nelson door God is geroepen. Mijn vrouw, Kathy, kent president Nelson al bijna dertig jaar persoonlijk en heeft geen enkele twijfel dat hij gezag van God draagt. Maar toen hij was aangesteld, begon ze al zijn conferentietoespraken van de afgelopen 34 jaar te lezen, waarbij ze bad voor een nog diepere overtuiging van zijn profetische taak. Ik beloof u dat als u nederig en oprecht naar dit sterkere getuigenis streeft, het tot u zal komen.

Waarom zijn we zo bereid om de stem van onze profeet te volgen? De stem van de profeet brengt hun die toegewijd het eeuwige leven nastreven geestelijke veiligheid in zeer turbulente tijden.

We leven op een planeet waar miljoenen stemmen om het hardst schreeuwen. Het internet, onze smartphones, onze ijdele entertainmentkastjes smeken met hun priemende invloed om onze aandacht, in de hoop dat we

hun producten zullen kopen en hun normen zullen overnemen.

De schijnbaar eindeloze stroom van informatie en opinies doet denken aan de waarschuwingen in de Schriften over 'heen en weer geslingerd',¹⁰ 'meegeleurd door elke wind'¹¹ en overwonnen worden door de 'listige wijze' waarop mensen 'tot dwaling [...] verleiden'.¹²

Als we onze ziel aan de Heer Jezus Christus willen verankeren, moeten we naar zijn boodschappers luisteren. In een wereld van beroering de profeet volgen is als op een vrieskoude dag in een behaaglijk warme deken gewikkeld worden.

Deze wereld wil redeneren, debatteren, argumenteren en alles logisch verklaren. De vraag 'waarom?' is in veel aspecten van ons leven heel goed. Daardoor kunnen we bij alle dagelijkse keuzes intelligente beslissingen nemen.

Maar de stem van de Heer komt vaak zonder toelichting.¹³ Lang voordat wetenschappers de gevolgen van ontrouw op nietsvermoedende echtgenotes en kinderen onderzochten, zei de Heer: 'U zult niet echtbreken.'¹⁴ Naast onze intelligentie koesteren wij ook de gave van de Heilige Geest.

Wees niet bang

De profeet zal, met vriendelijke stem weliswaar, ons vaak vragen te veranderen, ons te bekeren en tot de Heer terug te keren. Als we moeten

bijsturen, stel dat dan niet uit. En wees niet ongerust als de stem van de profeet tegen gangbare meningen indruist. Zodra de profeet zijn stem laat horen, smijten geïrriteerde ongelovigen met vuurballen van spot. Als u de raad van de profeet van de Heer nederig opvolgt, beloof ik u een toename van geborgenheid en rust.

Wees niet verbaasd als u het soms niet direct eens bent met de leringen van de profeet van de Heer. Als we nederig in gebed op onze knieën gaan, worden dat leermomenten voor ons. We gaan voorwaarts in geloof en vertrouwen op God, in de wetenschap dat we eens meer geestelijke duidelijkheid van onze hemelse Vader zullen krijgen. Eén profeet beschrijft de weergalozige gave van de Heiland als het opgaan van 'de wil van de Zoon [...] in de wil van de Vader'.¹⁵ De overgave van onze wil aan Gods wil is in feite helemaal geen overgave maar het begin van een glorieuze overwinning.

Sommigen leggen de woorden van de profeet onder een vergrootglas om te weten wat hij als profeet zegt en wat zijn eigen mening is.

In 1982, twee jaar voordat hij als algemeen autoriteit werd geroepen, zei broeder Russell M. Nelson: 'Ik vraag me nooit af wanneer de profeet als profeet spreekt en wanneer niet. Waar het mij om gaat, is: hoe word ik meer zoals hij is?' Hij voegde daaraan toe: 'Mijn [filosofie is om] op te houden vraagtekens bij de uitspraken van de profeet te zetten en in plaats daarvan uitroepetekens te zetten.'¹⁶ Dat is de levensvisie van een nederige en geestelijke man. Nu, 36 jaar later, is hij de profeet van de Heer.

Uw geloof in de Heer vergroten

Ik weet uit eigen ervaring dat mijn geloof in de Heer Jezus Christus altijd toeneemt als ik onder gebed

de woorden van de profeet van God geduldig en zorgvuldig bestudeer, en mijn wil op zijn geïnspireerde leringen afstem.¹⁷ Als we ervoor kiezen zijn raad te negeren omdat we het zelf beter denken te weten, verwatert ons geloof en vertroebelt ons eeuwig perspectief. Ik beloof u dat als u de profeet resoluut blijft volgen, uw geloof in de Heiland zal toenemen.

De Heiland heeft gezegd: 'Alle profeten [...] hebben van Mij getuigd.'¹⁸

Een profeet staat niet tussen u en de Heiland in. Hij staat juist naast u en wijst de weg naar de Heiland. De grootste taak van een profeet en zijn kostbaarste gave aan ons is zijn vaste getuigenis, zijn zekere kennis dat Jezus de Christus is. Met Petrus vanouds verkondigt onze profeet: '[Hij is] de Christus, de Zoon van de levende God.'¹⁹

Ooit, als we op ons aardse leven terugkijken, zullen we zo blij zijn dat we een hedendaagse profeet hadden. Ik bid dat we dan kunnen zeggen:

We hebben naar hem geluisterd.
 We hebben hem geloofd.
 We hebben zijn woorden met geduld en geloof bestudeerd.
 We hebben voor hem gebeden.
 We hebben achter hem gestaan.
 We zijn nederig genoeg geweest om hem te volgen.
 We hebben van hem gehouden.
 Ik getuig plechtig dat Jezus de Christus is, onze Verlosser en Heiland, en dat president Russell M. Nelson zijn gezalfde profeet op aarde is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jeremia 1:5.
2. Zie 2 Nephi 2:8.
3. Mattheüs 10:40.
4. Zie voor meer details Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle* (2003), 235.
5. Ezechiël 33:7.
6. Ezechiël 33:8.
7. Exodus 4:12.
8. Leer en Verbonden 21:5.
9. Zie Leer en Verbonden 107:22.
10. Efeze 4:14.
11. Jakobus 1:6.
12. Efeze 4:14.

13. Ouderling Dallin H. Oaks heeft ooit gezegd:

'In een interview uit 1988 [...] heb ik uitgelegd wat ik ervan vind dat mensen goede redenen voor goddelijke openbaring willen:

"Als je met deze vraag in je achterhoofd de Schriften leest: 'Waarom gebod de Heer dit of waarom gebod Hij dat', zul je merken dat er voor minder dan een op de honderd geboden een reden is gegeven. Het is niet gebruikelijk voor de Heer om redenen te geven. Wij [stervelingen] kunnen redenen aan openbaring toekennen. Wij kunnen redenen aan geboden toekennen. Dat doen we dan op eigen gezag. Sommige mensen kenden redenen toe aan waar we het hier over hebben en bleken er faliekant naast te zitten. Daar schuilt een les in. [...] Ik heb lang geleden besloten dat ik geloof in het gebod had en geen geloof in de redenen die eraan toegedicht werden."

Alle redenen kwamen mij voor als het nemen van onnodige risico's. [...] Laten we niet de fout maken die in het verleden is gemaakt, in dit opzicht en op andere gebieden, om te proberen redenen aan openbaring toe te kennen. De redenen blijken uiteindelijk in hoge mate door de mens te zijn bedacht. De openbaringen zijn wat we als de wil van de Heer steunen en daarin schuilt onze veiligheid.'" (Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned* [2011], 68–69.)

14. Exodus 20:14.

15. Mosiah 15:7.

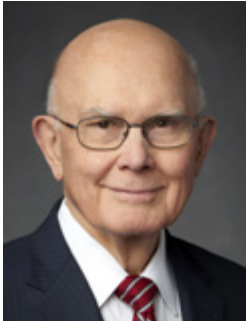
16. Russell M. Nelson, in Lane Johnson, 'Russell M. Nelson: Een voorbeeld van gehoorzaamheid', *De Ster*, januari 1983, 29.

17. 'Een andere misvatting is te denken dat de keuze om de raad van profeten wel of niet op te volgen, eenvoudigweg betekent: naar goede raad luisteren en daar baat bij hebben, of dat niet doen en alles bij het oude laten. Maar de keuze om de raad van profeten naast ons neer te leggen, verandert onze positie. Die positie verslechtert. Want als we de raad van de profeten nu niet opvolgen, wordt het steeds moeilijker voor ons om die later wel aan te nemen. Het beste moment om Noach met de bouw van de ark te helpen, was de eerste keer dat hij het vroeg. Elke keer dat hij het daarna vroeg, zou weigering de invloed van de Geest verminderd hebben. En dus zou elk volgend verzoek dwazer lijken, totdat het begon te regenen. En dan was het te laat.' ('Veiligheid door raad op te volgen', *Liahona*, juli 1997, 25.)

18. 3 Nephi 20:24.

19. Mattheüs 16:16; zie ook Johannes 6:69.

Gepresenteerd door president Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

We delen u mee dat het statistisch rapport dat steevast in deze conferentiebijeenkomst werd voorgelezen, vanaf nu op LDS.org wordt gepubliceerd en in het conferentienummer van de kerktijdschriften wordt opgenomen.

Ik zal nu de veranderingen in de kerkleiding, en de algemene functionarissen en gebiedszeventigers van de kerk ter steunverlening aan u voorleggen. Daarna leest Kevin R. Jergensen, algemeen directeur van de afdeling verificatie van de kerk, het verificatierapport voor.

Aangezien de ouderlingen Gerrit W. Gong en Ulisses Soares tot het Quorum der Twaalf Apostelen zijn geroepen, ontheffen wij hen beiden als lid van het Presidium der Zeventig.

Bovendien ontheffen wij de ouderlingen Craig C. Christensen, Lynn G. Robbins en Juan A. Uceda met ingang van 1 augustus van hun roeping als lid van het Presidium der Zeventig.

Wie hun waardering willen uiten voor het toegewijde werk dat deze broeders hebben verricht, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders van hun roeping als gebiedszeventiger te ontheffen: Steven R. Bangerter, Matthew L. Carpenter, Mathias Held, David P. Homer, Kyle S. McKay, R. Scott Runia en Juan Pablo Villar.

Wie hun waardering willen uiten voor de bereidwilligheid waarmee deze broeders hun roeping hebben vervuld, maken dat kenbaar door de hand op te steken.

Wij stellen voor de zusters Bonnie L. Oscarson, Carol F. McConkie en Neill F. Marriott met welgemeende dank als het algemeen jongevrouwenpresidium te ontheffen. Tevens ontheffen wij de leden van het algemeen jongevrouwenbestuur, die zich zo

voortreffelijk van hun taak hebben gekweten.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende, toegewijde werk dat deze zusters verricht hebben, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor zuster Bonnie H. Cordon te ontheffen als eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium.

Wie hun waardering voor zuster Cordon kenbaar willen maken, steken de hand op.

Wij stellen voor de volgende broeders met onmiddellijke ingang steun te verlenen als lid van het Presidium der Zeventig: Carl B. Cook and Robert C. Gay.

De volgende ouderlingen worden ook tot het Presidium der Zeventig geroepen, en wel met ingang van 1 augustus: Terence M. Vinson, José A. Teixeira en Carlos A. Godoy.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de volgende broeders als algemene zeventigers te roepen: Steven R. Bangerter, Matthew L. Carpenter, Jack N. Gerard, Mathias Held, David P. Homer, Kyle S. McKay, Juan Pablo Villar en Takashi Wada.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuwe gebiedszeventigers: Richard K. Ahadjie, Alberto A. Álvarez, Duane D. Bell, Glenn Burgess, Víctor R. Calderón, Ariel E. Chaparro, Daniel Córdova, John N. Craig, Michael Czieszla, William H. Davis, Richard J. DeVries, Kylar G. Dominguez, Sean Douglas, Michael A. Dunn, Kenneth J. Firmage, Edgar Flores, Silvio Flores, Saulo G. Franco, Carlos A. Genaro, Mark A. Gilmour, Sergio A. Gómez, Roberto Gonzalez, Virgilio Gonzalez, Spencer R. Griffin, Matthew S. Harding, David J. Harris, Kevin J. Hathaway, Richard Holzapfel, Eustache Ilunga, Okechukwu I. Imo, Peter M. Johnson, Michael D. Jones, Pungwe S. Kongolo, George Kenneth G. Lee, Aretemio C. Maligon, Edgar A. Mantilla, Lincoln P. Martins, Clement M. Matswagothata, Carl R. Maurer, Daniel S. Mehr II, Glen D. Mella, Isaac K. Morrison, Yutaka Nagatomo, Allistair B. Odgers, R. Jeffrey Parker, Victor P. Patrick, Denis E. Pineda, Henrique S. Simplicio, Jeffrey H. Singer, Michael L. Staheli, Djarot Subiantoro, Jeffrey K. Wetzal, Michael S. Wilstead, Helmut Wondra en David L. Wright.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

We stellen voor Bonnie H. Cordon steun te verlenen als algemeen jongevrouwenpresidente, met Michelle Lynn

Craig als eerste raadgeefster en Rebecca Lynn Craven als tweede raadgeefster.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor zuster Lisa Rene Harkness steun te verlenen als eerste raadgeefster in het

algemeen jeugdwerkpresidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van de algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Rapport van de afdeling verificatie 2017

Gepresenteerd door Kevin R. Jergensen

Algemeen directeur, afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tien-debesteding, bestaande uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschap, de uitgaven van de kerk. De entiteiten van de kerk besteden deze middelen in overeenstemming met goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en werkwijzen.

De afdeling verificatie van de kerk bestaat uit gekwalificeerde vakmensen en is volkomen onafhankelijk van alle andere afdelingen van de kerk. Zij is verantwoordelijk voor het uitvoeren van verificaties zodat men zicht krijgt op de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven en de bescherming van kerkelijke middelen.

Op grond van de uitgevoerde verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, gedane uitgaven en middelen van de kerk voor het jaar 2017 in overeenstemming met de goedgekeurde begrotingen, beleidslijnen en boekhoudpraktijken van de kerk zijn ingeschreven en beheerd. De kerk past de richtlijnen toe waarin ze haar leden onderwijst, namelijk binnen een budget blijven, schulden vermijden en geld sparen voor noodgevallen.

Hoogachtend,

Afdeling verificatie van de kerk

Kevin R. Jergensen

Algemeen directeur ■

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

President Nelson, er is nota van de uitgebrachte stemmen genomen. Wij verzoeken degenen die tegen een of meerdere voorstellen hebben gestemd contact met hun ringpresident op te nemen.

Met deze steunverlening is het aantal algemene autoriteiten op 116 gekomen. Bijna 40 procent van hen is buiten de Verenigde Staten geboren, in Duitsland, Brazilië, Mexico, Nieuw-Zeeland, Schotland, Canada, Zuid-Korea, Guatemala, Argentinië, Italië, Zimbabwe, Uruguay, Peru, Zuid-Afrika, Amerikaans-Samoa, Engeland, Puerto Rico, Australië, Venezuela, Kenia, de Filipijnen, Portugal, Fiji, China, Japan, Chili, Colombia en Frankrijk.

Broeders en zusters, wij danken u voor uw voortdurende geloof en gebeden voor de leiders van de kerk.

Wij nodigen nu de nieuwe algemene zeventigers, het nieuwe algemeen jongevrouwenpresidium, en zuster Harkness van het algemeen jeugdwerkpresidium uit hun plaats op het podium in te nemen. ■

Zachtmoedig en nederig van hart

Zachtmoedigheid is een kenmerkende eigenschap van de Verlosser, die tot uiting komt in rechtschapen ontvankelijkheid, bereidwillige onderworpenheid en grote zelfbeheersing.

Ik steun onze kerkleiders met grote vreugde bij deze heilige gelegenheid. En ik heet ouderling Gong en ouderling Soares van harte welkom in het Quorum der Twaalf Apostelen. De bediening van deze trouwe mannen zal personen en gezinnen over de hele wereld tot zegen zijn. Ik kijk ernaar uit om samen met hen te dienen en van hen te leren.

Ik bid dat de Heilige Geest ons inzicht geeft terwijl wij ons verdiepen in een essentieel aspect van de goddelijke natuur¹ van de Heiland. Ieder

van ons zou zijn voorbeeld moeten volgen.

Ik noem eerst verscheidene voorbeelden waarin deze christelijke eigenschap naar voren komt. Later in mijn boodschap vertel ik om welke eigenschap het precies gaat. Luister aandachtig naar elk voorbeeld. Bedenk met mij mogelijke antwoorden op de vragen die ik stel.

Voorbeeld 1. De rijke jongeman en Amulek

We lezen in het Nieuwe Testament over een rijke jongeman die Jezus vroeg: ‘Goede Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te hebben?’² De Heiland spoorde hem eerst aan de geboden in acht te nemen. De Meester gaf de jongeman daarna nog een vereiste mee, op zijn behoeften en omstandigheden afgestemd.

‘Jezus zei tegen hem: Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan en volg Mij.

‘Toen de jongeman dit woord gehoord had, ging hij bedroefd weg, want hij had veel bezittingen.’³

Vergelijk de reactie van de rijke jongeman met wat in het Boek van Mormon over Amulek is geschreven. Amulek was een vlijtig en welgesteld man met veel verwanten en vrienden.⁴ Hij beschreef zichzelf als een man die vele malen geroepen was maar niet wilde horen. Een man die de dingen van God kende maar er niet van wilde weten.⁵ Amulek was in wezen een goed mens. Maar hij werd net als de rijke jongeman in het Nieuwe Testament door wereldse zorgen in beslag genomen.

Hij had zijn hart eerder verstokt. Toch gehoorzaamde Amulek de stem van een engel. Hij ontving de profeet Alma in zijn huis en voorzag hem van eten en drinken. Hij werd tijdens Alma's bezoek geestelijk wakker geschud en werd geroepen om het evangelie te prediken. Amulek liet vervolgens 'al zijn goud en zilver, en zijn waardevolle zaken [...] omwille van het woord van God' achter. Hij werd bovendien 'verstoten [...] door hen die eens zijn vrienden waren geweest, en tevens door zijn vader en zijn verwanten.'⁶

Wat verklaart volgens u het verschil tussen de reacties van de rijke jongeman en Amulek?

Voorbeeld 2. Pahoran

Gedurende een hachelijke oorlog, beschreven in het Boek van Mormon, vond er een briefwisseling plaats tussen Moroni, de aanvoerder van het Nephtische leger, en Pahoran, de opperrechter en regeerder van het land. Moroni, wiens leger wegens gebrek aan steun van de regering zware verliezen leed, schreef aan Pahoran 'bij wijze van veroordeling'.⁷ Hij beschuldigde hem en de andere leiders van onnadenkendheid, laksheid, nalatigheid en zelfs van landverraad.⁸

Pahoran had aanstoot kunnen nemen aan Moroni en zijn onterechte aantijgingen, maar deed dat niet. Hij reageerde meelevend en schreef over een opstand tegen de regering waar Moroni niet van op de hoogte was. En toen verklaarde Pahoran:

'Zie, ik zeg u, Moroni, dat ik mij niet verheug over uw grote ellende, integendeel, die bedroeft mijn ziel. [...]

'In uw brief hebt u mij gelaakt, maar het doet er niet toe; ik ben niet vertoornd, maar verheug mij over de grootheid van uw hart.'⁹

Wat verklaart volgens u Pahorans beheerste reactie op de beschuldigingen van Moroni?

Voorbeeld 3. President Russell M. Nelson en president Henry B. Eyring

President Russell M. Nelson beschreef een half jaar geleden op de algemene conferentie zijn reactie op president Thomas S. Monsons aansporing om de leringen in het Boek van Mormon te bestuderen, te overdenken en toe te passen. Hij zei: 'Ik heb geprobeerd zijn raad [op] te volgen. Zo heb ik lijstjes gemaakt van wat het Boek van Mormon is, wat het *bevestigt*, wat het *weerlegt*, wat het *vervult*, wat het *verduidelijkt* en wat het *openbaart*. Het was een verhelderende en inspirerende oefening om door die brillen naar het Boek van Mormon te kijken! Ik kan het ieder van u aanraden.'¹⁰

President Henry B. Eyring beklemtoonde eveneens het belang van

president Monsons aansporing voor hem persoonlijk. Hij zei:

'Ik heb ruim vijftig jaar lang dagelijks in het Boek van Mormon gelezen. Dus ik had misschien redelijkerwijs kunnen aannemen dat de woorden van president Monson voor anderen bestemd waren. Maar net als velen van u voelde ik de aanmoediging van de profeet en zijn uitnodiging om beter mijn best te doen. [...]

'Het fijne resultaat voor mij en voor velen van u was wat de profeet beloofd had.'¹¹

Wat verklaart volgens u de directe en oprechte reacties van deze twee leiders van de kerk van de Heer op president Monsons aansporing?

Ik wil niet de indruk wekken dat de sterke geestelijke reacties van Amulek, Pahoran, president Nelson en president Eyring door één enkele christelijke eigenschap te verklaren zijn. Veel aan elkaar gerelateerde eigenschappen en ervaringen hebben de geestelijke volwassenheid van deze vier edele dienstknechten vormgegeven. Maar de Heiland en zijn profeten hebben een essentiële eigenschap beklemtoond die wij allemaal beter moeten begrijpen en in ons leven verweven.

Zachtmoedigheid

Let in de volgende Schrifttekst op de eigenschap waarmee de Heer Zichzelf beschreef: 'Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik *zachtmoedig ben en nederig van hart*: en u zult rust vinden voor uw ziel.'¹²

De Heiland koos er veelzeggend voor om uit alle eigenschappen en deugden die Hij had kunnen kiezen, nadruk op zachtmoedigheid te leggen.

In een openbaring aan de profeet Joseph Smith in 1829 zien we hetzelfde patroon terug. De Heer verklaarde: 'Leer

van Mij en luister naar mijn woorden; wandel in de zachtmoedigheid van mijn Geest, en u zult vrede hebben in Mij.¹³

Zachtmoedigheid is een kenmerkende eigenschap van de Verlosser, die tot uiting komt in rechtschapen ontvankelijkheid, bereidwillige onderworpenheid en grote zelfbeheersing. Deze eigenschap werpt meer licht op de respectieve reacties van Amulek, Pahoran, president Nelson en president Eyring.

President Nelson en president Eyring reageerden rechtschapen en meteen op president Monsons aansporing om het Boek van Mormon te lezen en te bestuderen. Beide mannen waren in prominente kerkposities werkzaam. Beiden hadden de Schriften al tientallen jaren uitgebreid bestudeerd. Toch vertoonden ze in hun reactie geen enkele aarzeling of eigendunk.

Amulek onderwierp zich bereidwillig aan Gods wil en accepteerde een roeping om het evangelie te prediken. Hij liet zijn gerieflijke omstandigheden en vertrouwde kennissenkring achter zich. En Pahoran zag dingen gelukkig in perspectief. Hij handelde met enorme zelfbeheersing in plaats van heftig te reageren in zijn uitleg aan Moroni van de moeilijkheden wegens een opstand tegen de regering.

De christelijke eigenschap zachtmoedigheid wordt in onze moderne wereld vaak verkeerd begrepen. Zachtmoedigheid is sterk, niet zwak; actief, niet passief; moedig, niet bedeesd; beheerst, niet buitensporig; ingetogen,

niet pompeus; en hoffelijk, niet ruw. Een zachtmoedig iemand is niet snel beledigd, verwaand of aanmatigend, en prijst zonder terughoudendheid de verdiensten van anderen.

Bij *nederigheid* denken we vaak aan onze afhankelijkheid van God en de voortdurende behoefte aan zijn leiding en steun. *Zachtmoedigheid* onderscheidt zich door een zekere geestelijke ontvankelijkheid om zowel van de Heilige Geest te leren als van mensen die misschien minder bekwaam, ervaren of belezen overkomen, die geen belangrijke positie bekleden of die anderszins niet veel in hun mars lijken te hebben. Denk aan Naäman, de bevelhebber van het leger van de koning in Syrië. Hij overwon zijn trots en nam deemoedig de raad van zijn dienaren aan om Elisa de profeet te gehoorzamen. Daarom waste hij zich zeven keer in de Jordaan.¹⁴ Zachtmoedigheid is de beste bescherming tegen de blinde hoogmoed die vaak uit iemands bekendheid, positie, macht, rijkdom en ophemeling voorkomt.

Zachtmoedigheid: een christelijke eigenschap en een gave van de Geest

Zachtmoedigheid wordt ontwikkeld door ernaar te verlangen, onze morele keuzevrijheid rechtschapen uit te oefenen en er altijd naar te streven om vergeving van onze zonden te behouden.¹⁵ Ze is ook een gave van de Geest waarnaar we op gepaste wijze kunnen zoeken.¹⁶ Maar bedenk waartoe een

dergelijke zegening wordt geschonken, namelijk voor het welzijn en ten bate van de kinderen van God.¹⁷

Laten we tot de Heiland komen en Hem volgen. Dan gaan we steeds meer en beetje bij beetje op Hem lijken. Dan zegent de Geest ons met gedisciplineerde zelfbeheersing en een evenwichtige, kalme uitstraling. We worden dus zachtmoedig door een discipel van de Meester te zijn en niet gewoon door iets wat we doen.

‘Mozes werd onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren en was machtig in woorden en in daden.’¹⁸ Toch was hij ‘zeer zachtmoedig, meer dan alle mensen die op de aardbodem waren.’¹⁹ Zijn kennis en bekwaamheid hadden hem hoogmoedig kunnen maken. Maar hij was met zachtmoedigheid gezegend. Die eigenschap en gave van de Geest zwakte elke arrogantie bij Mozes af en maakte hem groot als werktuig om Gods doeleinden te volbrengen.

De Meester als toonbeeld van zachtmoedigheid

De meest verheven en betekenisvolle voorbeelden van zachtmoedigheid zijn in het leven van de Heiland zelf te vinden.

De grote Verlosser, die ‘onder alle dingen is neergedaald’,²⁰ heeft geleden, gebloed en zijn leven gegeven om ‘ons te *reinigen* van alle ongerechtigheid’,²¹ *waste* met alle liefde de stoffige voeten van zijn discipelen.²² Die zachtmoedigheid is een kenmerkende eigenschap van de Heer als dienaar en leider.

Jezus toonde het ultieme voorbeeld van rechtschapen ontvankelijkheid en bereidwillige onderworpenheid toen Hij in Gethsémané intense foltering onderging.

‘Toen Hij op die plaats gekomen was, zei Hij tegen [zijn discipelen]: Bid dat u niet in verzoeking komt.

‘En Hij [...] knielde neer en bad: ‘Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden.’²³

De zachtmoedigheid van de Heiland in deze verschrikkelijke gebeurtenis met oneindige draagwijdte toont ieder van ons hoe belangrijk het is om Gods wijsheid boven onze eigen wijsheid te plaatsen.

Het is ontzagwekkend en leerzaam om te zien dat de Heer onder alle omstandigheden gewillig onderworpen bleef en grote zelfbeheersing toonde. Toen een bewapende groep tempelbewakers en Romeinse soldaten Jezus in Gethsémané kwam arresteren, trok Petrus zijn zwaard. Hij sloeg er het rechteroor van de slaaf van de hogepriester mee af.²⁴ De Heiland raakte vervolgens het oor van de dienaar aan en genas hem.²⁵ Bedenk dat Hij zijn hand uitstreckte en de persoon die Hem wilde arresteren, zegende met dezelfde hemelse macht waarmee Hij zijn gevangenneming en kruisiging had kunnen voorkomen.

Bedenk ook hoe de Meester voor Pilatus beschuldigd en tot de kruisdood veroordeeld werd.²⁶ Jezus had bij zijn verraad gezegd: ‘Of denkt u dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en

Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking stellen?’²⁷ Toch werd de ‘eeuwige Rechter van zowel de levenden als de doden’²⁸ paradoxaal genoeg door een tijdelijke politieke functionaris geoordeeld. ‘Maar [Jezus] antwoordde hem op geen enkel woord, zodat de stadhouder zich zeer verwonderde.’²⁹ De zachtmoedigheid van de Heiland blijkt uit zijn beheerste reactie, grote ingetogenheid en onwil om zijn oneindige macht ten eigen bate aan te wenden.

Belofte en getuigenis

Mormon merkt zachtmoedigheid aan als de bron waaruit alle geestelijke capaciteiten en gaven voortkomen.

‘Daarom, indien een mens geloof heeft, moet hij wel hoop hebben; want zonder geloof kan er geen hoop zijn.

‘En voorts, zie, ik zeg u dat hij geen geloof en hoop kan hebben, tenzij hij zachtmoedig en nederig van hart is.

‘Anders zijn zijn geloof en hoop tevergeefs, want niemand is aannemelijk voor God dan alleen de zachtmoedigen en nederigen van hart; en indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de macht van de Heilige Geest belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben;

want als hij geen naastenliefde heeft, is hij niets; daarom moet hij wel naastenliefde hebben.’³⁰

De Heiland heeft gezegd: ‘Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.’³¹ Zachtmoedigheid is een essentieel aspect van de goddelijke natuur. We kunnen die eigenschap dankzij en door de verzoening van de Heiland verkrijgen en ontwikkelen.

Ik getuig dat Jezus Christus onze herrezen en levende Verlosser is. En ik beloof dat Hij ons zal leiden, beschermen en sterken als wij in de zachtmoedigheid van zijn Geest wandelen. Ik getuig met zekerheid van deze waarheden en beloften. In de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Petrus 1:4.
2. Mattheüs 19:16.
3. Mattheüs 19:21–22.
4. Zie Alma 10:4.
5. Zie Alma 10:5–6.
6. Alma 15:16.
7. Alma 60:2.
8. Zie Alma 60:5–33.
9. Alma 61:2, 9.
10. Russell M. Nelson, ‘Hoe zou ons leven er zonder het Boek van Mormon uitzien?’ *Liahona*, november 2017, 61.
11. Henry B. Eyring, ‘Vrees niet om het goede te doen’, *Liahona*, november 2017, 100.
12. Mattheüs 11:29; cursivering toegevoegd.
13. Leer en Verbonden 19:23; cursivering toegevoegd.
14. Zie 2 Koningen 5:1–17.
15. Zie Mosiah 4:12, 26; Moroni 8:25–26.
16. Zie Leer en Verbonden 46:8.
17. Zie Leer en Verbonden 46:8–9, 26.
18. Handelingen 7:22.
19. Numeri 12:3.
20. Leer en Verbonden 88:6.
21. 1 Johannes 1:9; cursivering toegevoegd.
22. Zie Johannes 13:4–5.
23. Lukas 22:40–42.
24. Zie Johannes 18:10.
25. Zie Lukas 22:51.
26. Zie Mattheüs 27:2, 11–26.
27. Mattheüs 26:53.
28. Moroni 10:34.
29. Mattheüs 27:14.
30. Moroni 7:42–44.
31. Mattheüs 5:5.

Ouderling Taylor G. Godoy
van de Zeventig

Nog een dag

We hebben allemaal een 'vandaag' om voor te leven. De sleutel om van onze dag een succes te maken, is bereid te zijn om te offeren.

Een paar jaar geleden kregen vrienden van mij een prachtige baby. Ze noemden hem Brigham. Na zijn geboorte werd bij Brigham een zeldzame aandoening vastgesteld, het syndroom van Hunter. Dat betekende dat Brigham maar kort te leven had. Op een dag toen Brigham en zijn gezin over het tempelsterrein wandelden, zei Brigham iets bijzonders. Twee keer zei hij: 'Nog een dag.' De volgende dag overleed Brigham.

Af en toe ga ik naar Brighams graf. Elke keer moet ik aan dat zinnetje denken: 'Nog een dag.' Ik vraag me af wat het zou betekenen, wat voor effect het op me zou hebben als ik wist dat ik nog maar een dag te leven had. Hoe zou ik mijn vrouw, mijn kinderen en anderen behandelen? Hoe geduldig en beleefd zou ik zijn? Hoe zou ik voor mijn lichaam zorgen? Hoe gedreven zou ik bidden en de Schriften onderzoeken? Ik denk dat we allemaal, hoe dan ook, tot het besef van 'nog een dag' komen: het besef dat we de tijd die ons gegeven is, goed moeten gebruiken.

In het Oude Testament lezen we het verhaal van Hizkia, koning van Juda. De profeet Jesaja zei Hizkia dat Hizkia's leven bijna voorbij was. Toen Hizkia dat hoorde, begon hij hartgrondig te bidden, pleiten en huilen. Daarop

verlengde God Hizkia's leven met vijftien jaar (zie Jesaja 38:1-5).

Als wij te horen kregen dat we nog maar kort te leven hadden, zouden wij misschien ook om meer tijd van leven smeken vanwege dingen die we hebben gedaan of anders hadden moeten doen.

Hoeveel tijd de Heer ons in zijn wijsheid ook toebedeelt, één ding staat vast: we hebben allemaal een 'vandaag' om voor te leven. De sleutel om van onze dag een succes te maken, is bereid te zijn om te offeren.

De Heer heeft gezegd: 'Zie, nu wordt het *heden* genoemd, tot aan de komst van de Zoon des Mensen, *en het*

is voorwaar een dag van offerande' (LV 64:23; cursivering toegevoegd).

Het woord *offerande*, afgeleid van het Latijnse *offerre*, betekent onder andere een geschenk dat men aan God opdraagt.

'Opoffring brengt voort de zegen des hemels' ('Ere de man', *Lofzangen*, nr. 24).

Hoe maakt opoffering onze dagen zinvol en zegenrijk?

In de eerste plaats maken persoonlijke offers ons sterk. Ze geven meerwaarde aan datgene wat wij offeren.

Een paar jaar geleden op vasten-zondag kwam een oudere zuster naar voren om haar getuigenis te geven. Ze woonde in de stad Iquitos, in het Amazonegebied in Peru. Ze zei dat ze sinds haar doop altijd het doel had gehad om in Lima (Peru) de tempelverordeningen te ontvangen. Trouw betaalde ze een volledige tiende en spaarde ze van haar beperkte inkomen.

Haar vreugde toen ze naar de tempel ging en de heilige verordeningen daar ontving, verwoordde ze zo: 'Vandaag kan ik zeggen dat ik me eindelijk klaar voel om door de sluier te gaan. Ik ben de gelukkigste vrouw ter wereld.

U heeft geen idee hoe lang ik gespaard heb om naar de tempel te kunnen gaan. Na zeven dagen op de rivier en achttien uur in de bus was ik eindelijk in het huis van de Heer. Toen ik die heilige plek verliet, zei ik tegen mezelf: na alle offers die ik moest brengen om naar de tempel te komen, gaat niets mij van mijn verbonden afhouden. Dat zou verspilling zijn. Dit is een hele gewichtige belofte!

Die lieve zuster leerde mij dat persoonlijke offers een ongekend sterke drijfveer zijn achter onze besluiten en voornemens. Persoonlijke offers geven kracht aan onze daden, onze beloften en onze verbonden en geven betekenis aan heilige dingen.

Ten tweede, door offers die we voor anderen brengen of die anderen voor ons brengen, worden alle betrokkenen gezegend.

Toen ik tandheelkunde studeerde, stond de economie van onze regio er niet best voor. Door inflatie kon ons geld van de ene op de andere dag aanzienlijk minder waard worden.

Ik herinner me nog goed het jaar waarin ik stage zou gaan lopen. Ik moest alle benodigde instrumenten hebben om me voor dat semester te kunnen inschrijven. Mijn ouders hadden het benodigde geld gespaard. Maar toen gebeurde er iets verschrikkelijks. We gingen de instrumenten kopen, maar ontdekten dat het geld dat mijn ouders gespaard hadden om alle instrumenten te kopen, alleen nog maar genoeg was om een chirurgisch pincet te kopen, meer niet. We gingen met lege handen en een bezwaard hart terug naar huis bij de gedachte dat ik een semester zou moeten missen. Maar plotseling zei mijn moeder: 'Taylor, kom even met me mee.'

We gingen de stad in, waar ze op veel plaatsen sieraden inkochten en

verkochten. Bij een van die winkels pakte mijn moeder een blauw fluwelen zakje met een prachtige gouden armband met de inscriptie: 'Voor mijn lieve dochter van je vader'. Het was een armband die mijn grootvader haar op een van haar verjaardagen had gegeven. Ze verkocht hem waar ik bij stond.

Toen ze het geld had gekregen, zei ze: 'Als ik één ding zeker weet, is het dat jij tandarts wordt. Koop nu alle instrumenten die je nodig hebt.' Kunt u zich voorstellen wat voor een student ik vanaf dat moment werd? Ik wilde de beste zijn en snel mijn studie afronden omdat ik wist hoeveel zij had geofferd.

Ik ontdekte dat de offers die onze dierbaren voor ons brengen, ons verkwikken als verkoelend water in het midden van de woestijn. Dergelijke offers geven hoop en motivatie.

Ten derde, elk offer dat wij brengen, is klein in vergelijking met het offer van de Zoon van God.

Hoeveel is zelfs een dierbare gouden armband waard in vergelijking met het offer van de Zoon van God? Kunnen wij dat oneindige offer eren? Elke dag kunnen we bedenken dat we nog een dag hebben om te leven en trouw te zijn. Amulek houdt ons voor: 'Ja, ik wil dat u naar voren treedt en uw hart niet langer verstokt; want zie, het is nu de tijd en de dag van uw behoudenis; en daarom, indien u zich bekeert en

uw hart niet verstokt, zal het grote verlossingsplan onmiddellijk op u worden toegepast' (Alma 34:31). Met andere woorden: als we de Heer het offer van een gebroken hart en een verslagen geest aanbieden, krijgen de zegeningen van het grote plan van geluk direct vat op ons leven.

Het verlossingsplan wordt mogelijk gemaakt door het offer van Jezus Christus. Zelf zei Hij daarover dat dit offer 'Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden – en Ik wilde dat Ik de bittere beker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen' (LV 19:18).

En het is dankzij dit offer dat we, na ons oprecht bekeerd te hebben, kunnen voelen hoe de last van onze fouten en zonden wordt weggenomen. In plaats van schuldgevoel, schaamte, pijn, verdriet en zelfverachting komt er dan een gerust geweten, blijdschap, vreugde en hoop.

Tegelijkertijd kunnen we, als we zijn offer eren en in dank ontvangen, meer dat intense verlangen krijgen om betere kinderen van God te zijn, om weg te blijven van zonde, en onze verbonden als nooit tevoren na te komen.

Dan zullen we, net als Enos toen hij vergeving van zijn zonden ontving, het verlangen voelen om onszelf te offeren en het welzijn van onze broeders en

zusters na te streven (zie Enos 1:9). En we zullen meer bereid zijn om steeds 'nog een dag' gehoor te geven aan deze oproep van president Howard W. Hunter: 'Leg een ruzie bij. Zoek een vergeten vriend op. Zet achterdocht van u af en vervang het door vertrouwen. [...] Geef een zacht antwoord. Moedig jongeren aan. Geef in woord en daad blijk van uw trouw. Kom een belofte na. Zet wrokgevoelens van u af. Vergeef een vijand. Bied uw verontschuldiging aan. Probeer begrip te hebben. Denk eens na over de eisen die u aan anderen stelt. Denk eerst aan een ander. Wees vriendelijk. Wees zachtaardig. Lach wat meer. Spreek uw dank uit. Verwelkom een vreemdeling. Vrolijk een kind op. [...] Spreek uw liefde uit en doe het dan nog een keer' (*Leringen van kerkpresidenten: Howard W. Hunter* [2015], 32; bewerkt naar 'What We Think Christmas Is', *McCall's*, december 1959, 82–83).

Mogen wij onze dagen vullen met die impuls en met de kracht van persoonlijke offers: de offers die we voor anderen brengen of die anderen voor ons brengen. En mogen we op een bijzondere manier de vrede en vreugde ervaren die het offer van de Eniggeborene ons biedt. Ja, de vrede die beschreven wordt als we lezen dat Adam viel opdat de mensen zouden zijn, en de mensen zijn – u bent – opdat u vreugde zal hebben (zie 2 Nephi 2:25). Die vreugde is de ware vreugde die alleen het offer en de verzoening van de Heiland Jezus Christus kunnen bieden.

Het is mijn gebed dat we Hem zullen volgen, Hem zullen geloven, Hem zullen liefhebben, en dat we de liefde zullen voelen die uit zijn offer blijkt als ons weer een dag wordt gegeven om voor te leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Bonnie L. Oscarson

Onlangs ontheven algemeen jongevrouwenpresidente

Jongevrouwen in het werk van de Heer

Iedere jongevrouw in de kerk zou zich gewaardeerd moeten voelen, zou kansen moeten krijgen om te dienen, en moeten beseffen dat ze iets wezenlijks aan dit werk kan bijdragen.

Een jaar geleden sprak bisschop Gérald Caussé tijdens de algemene priesterschapsbijeenkomst van de conferentie de mannen van de kerk toe. Hij beschreef hoe de Aäronische en de Melchizedekse priesterschap onafscheidelijke partners in het heilswerk zijn.¹ Die boodschap heeft er sterk toe bijgedragen dat de jongemannen van de Aäronische priesterschap inzien welke rol ze in de opbouw van het koninkrijk van God op aarde spelen. Hun gezamenlijke inspanningen versterken de kerk en verdiepen de bekering en de betrokkenheid van onze jongemannen, doordat ze de waarde van hun bijdrage en de grootsheid van dit werk zien.

Ik wil mij vandaag bij die boodschap aansluiten en vertellen dat ook de jongevrouwen van de kerk noodzakelijk en onmisbaar zijn voor het werk van de Heer in hun familie en in zijn kerk.

Net als bisschop Caussé heb ik een groot deel van mijn tienerjaren in een kleine kerkgemeente doorgebracht, en kreeg ik vaak opdrachten en roepingen die gewoonlijk voor volwassenen zijn weggelegd. Zo namen wij als jongeren vaak het voortouw als er activiteiten

en bijzondere evenementen werden gepland en uitgevoerd. We schreven toneelstukken, vormden een geleghedskoor en namen aan alles volop deel. Ik werd als dirigente geroepen en dirigeerde elke week tijdens de avondmaalsdienst. Het was een geweldige belevenis om als 16-jarige elke zondag voor de voltallige gemeente te staan en de lofzangen te dirigeren.

Ze hadden mij nodig, en ik wist dat ik een bijdrage leverde. Mensen vertrouwden op mij, en ik genoot ervan om nuttig te zijn. Dankzij die ervaring groeide mijn getuigenis van Jezus Christus en werd mijn leven in evangelisch dienstbetoon verankerd, net als dat van bisschop Caussé.

Ieder lid moet beseffen dat men hem of haar hard nodig heeft. Ieder mens heeft iets belangrijks bij te dragen, en heeft unieke talenten en vaardigheden die dit belangrijke werk bevorderen. De taken van de jongemannen van de Aäronische priesterschap staan in de Leer en Verbonden beschreven en zijn vaak duidelijk zichtbaar. Voor de jongevrouwen van de kerk, hun ouders en hun leiders is het misschien minder duidelijk dat zij zich bij hun doop hebben verbonden om 'te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar [zij zich] ook [mogen] bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood'.² Jongevrouwen hebben de kans om die verantwoordelijkheid in hun gemeente of wijk op zich te nemen als ze in een klaspresidium, in een jeugdtraad of een andere roeping dienen. Iedere jongevrouw in de kerk zou zich gewaardeerd moeten voelen, zou kansen moeten krijgen om te dienen, en moeten beseffen dat ze iets wezenlijks aan dit werk kan bijdragen.

In *Handboek 2* staat dat het heilswerk in onze wijk bestaat uit 'zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs'.³ Dit werk wordt geleid door onze trouwe bisschoppen, die de priesterschapssleutels voor hun wijk bezitten. Ons presidium vraagt nu al jarenlang: 'Aan welke van deze taken mogen onze

jongevrouwen *niet* meewerken?' Het antwoord is dat ze aan *alle* aspecten van dit werk kunnen bijdragen.

Zo heb ik in de omgeving van Las Vegas onlangs enkele jongevrouwen ontmoet die als consulente tempelwerk en familiegeschiedenis van de wijk waren geroepen. Ze straalden van enthousiasme omdat ze wijkleden konden onderwijzen en hen helpen om hun voorouders te vinden. Ze waren erg handig met de computer, wisten hoe ze FamilySearch moesten gebruiken en stonden te popelen om hun kennis met anderen te delen. Ze hadden duidelijk een getuigenis en begrepen hoe belangrijk het is om namen van overleden voorouders te vinden, zodat de nodige heilsverordeningen voor hen in de tempel kunnen worden verricht.

Enkele maanden geleden voerde ik een experiment uit met twee 14-jarige jongevrouwen. Ik kon de hand leggen op twee echte wijkraadagenda's en gaf Emma en Maggie er elk één. Ik vroeg of ze de agendapunten van de wijkraad wilden bekijken en nagaan of ze bij de plannen van dienst zouden kunnen zijn. Emma zag dat er een nieuw gezin in de wijk kwam wonen, en ze stelde voor om dozen te helpen uitpakken. Ze dacht dat ze met de kinderen van het gezin vriendschap kon sluiten en ze wegwijs maken in hun nieuwe school. Ze zag dat er een wijketentje op de kalender stond, en ze dacht dat

ze daar op verschillende manieren aan kon meehelpen.

Maggie zag dat er in de wijk enkele oudere leden waren die behoefte hadden aan een bezoekje en vriendschap. Ze zei dat ze graag bij deze geweldige oudere leden op bezoek zou gaan en hen helpen. Ze dacht dat ze de leden van de wijk ook kon leren hoe ze sociale media konden gebruiken. Er was geen enkel agendapunt waarbij deze twee jongevrouwen *niet konden* helpen!

Beseffen de leden van de wijkraad, of de mensen met een roeping in de wijk, dat de jongevrouwen een waardevolle hulpbron zijn om aan de talrijke behoeften in onze wijken tegemoet te komen? Er is meestal een lange lijst met behoeften aan dienstbetoon, en we denken vaak dat alleen de volwassenen in de wijk in die behoeften kunnen voorzien. Net zoals onze Aäronisch-priesterschapsdragers worden uitgenodigd om met hun vader en andere Melchizedeks priesterschapsdragers samen te werken, kunnen we op onze jongevrouwen een beroep doen om samen met hun moeder of andere voorbeeldige zusters de wijkleden te dienen en in hun behoeften te voorzien. Ze zijn bekwaam, enthousiast en bereid om veel meer te doen dan alleen maar naar de zondagse diensten te komen!

Als we stilstaan bij de rollen die onze jongevrouwen in de toekomst op zich moeten nemen, kunnen we ons

afvragen welke ervaringen hen nu voorbereiden op een leven als zending, evangelie-expert, leidster in een hulporganisatie van de kerk, tempelwerkster, echtgenote, moeder, leerkracht, voorbeeld en vriendin. Veel van die rollen kunnen ze nu al op zich nemen. Jongeren worden vaak ingeschakeld om op zondag een deel van de les geven. Als jongevrouwen nu met een groep jongeren naar de tempel gaan om doop voor de doden te doen, krijgen ze de kans om taken te verrichten die vroeger alleen door tempelwerksters of vrijwilligsters werden uitgevoerd. Onze jeugdwerkmeisjes worden nu op de voorbereiding op de tempel en het priesterschap uitgenodigd, zodat ze begrijpen dat ook zij belangrijke deelnemers zijn aan het werk dat door de priesterschap wordt geleid. Zo leren ze dat mannen, vrouwen, jongeren en kinderen allemaal de zegeningen van het priesterschap genieten en actief aan dit werk van de Heer kunnen meewerken.

Bisschoppen, wij weten dat u een zware taak hebt, maar net zoals het een van uw belangrijkste prioriteiten is om de Aäronische-priesterschapsquorums te presideren, staat er in *Handboek 2*: 'de bisschop en zijn raadgevers geven priesterschapsleiding aan de

jongevrouwenorganisatie. Zij waken over en sterken de jongevrouwen, en werken daarbij nauw samen met de ouders en jongevrouwenleidsters.' Er staat ook: 'De bisschop en zijn raadgevers nemen geregeld deel aan bijeenkomsten, dienstbetoonprojecten en activiteiten van de jongevrouwen.'⁴ Wij zijn dankbaar voor bisschoppen die de tijd nemen om een jongevrouwenles bij te wonen, en die de jongevrouwen de kans geven om meer dan alleen maar toeschouwers van het werk te zijn. Dank u dat u uw jongevrouwen volwaardig laat meewerken om in de behoeften van wijkleden te voorzien! Die wezenlijke kansen om te dienen zijn hun meer tot zegen dan activiteiten die alleen maar tot amusement dienen.

Jongevrouwen van de kerk, jullie tienerjaren zijn druk en vaak lastig. Wij weten dat veel van jullie worstelen met een laag zelfbeeld, angst, veel stress en misschien zelfs depressie. Anderen aandacht schenken in plaats van je op je eigen problemen te concentreren, doet je problemen misschien niet verdwijnen, maar dienstbetoon kan je lasten verlichten en je beproevingen overkomelijk doen lijken. Een van de beste manieren om ons gevoel van eigenwaarde

te vergroten, is door onze zorg voor en ons dienstbetoon aan anderen te laten zien dat we veel waardevols bij te dragen hebben.⁵ Jongevrouwen, ik moedig jullie aan om je vrijwillig aan te bieden en aan de slag te gaan als je in je omgeving iemand ziet die hulp nodig heeft. Als je de verantwoordelijkheden van je verbond vervult en aan de opbouw van het koninkrijk van God meewerkt, word je rijkelijk gezegend en ervaar je de diepe, blijvende vreugde van discipelschap.

Broeders en zusters, onze jongevrouwen zijn fantastisch. Ze hebben talenten, een ongebreideld enthousiasme en energie, en ze zijn medelevend en zorgzaam. Ze *willen* dienen. Ze moeten beseffen dat ze waardevol en onmisbaar zijn in het heilswerk. Net zoals het Aäronisch priesterschap jongemannen op grotere dienstverlening in het Melchizedeks priesterschap voorbereidt, bereiden onze jongevrouwen zich voor om lid te worden van de grootste vrouwenorganisatie ter wereld: de zustershulpvereniging. Samen bereiden deze prachtige, sterke, trouwe jongevrouwen en jongemannen zich voor om echtgenoten te worden, moeder en vader van een gezin dat het celestiale koninkrijk waardig is.

Ik getuig dat het werk van onze hemelse Vader is om onsterfelijkheid en eeuwig leven voor zijn kinderen tot stand te brengen.⁶ Onze dierbare jongevrouwen spelen een belangrijke rol in de verwezenlijking van dat grote werk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Gérald Caussé, 'De weg bereiden', *Liahona*, mei 2017, 75–78.
2. Mosiah 18:9.
3. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), p. 22.
4. *Handboek 2*, 10.3.1.
5. Zie Mattheüs 10:39.
6. Zie Mozes 1:39.

Ouderling Taniela B. Wakolo
van de Zeventig

Heilsverordeningen brengen ons fantastisch licht

Deelname aan de verordeningen en trouw aan de bijbehorende verbonden zullen u fantastisch licht en bescherming brengen in een wereld die steeds duisterder wordt.

Broeders en zusters, ik verheug mij met u in het evangelie, oftewel de leer van Christus.

Een vriend vroeg eens aan ouderling Neil L. Andersen, toen nog van de Zeventig, hoe het voelde om voor 21.000 mensen in het Conferentiecentrum te spreken. Ouderling Andersen antwoordde: 'Je wordt niet nerveus van de 21.000 mensen vóór je, maar van de vijftien broeders áchter je.' Ik moest toen grinniken, maar voel het nu zelf. Ik houd van die vijftien mannen en steun ze als profeten, zieners en openbaarders.

De Heer vertelde Abraham dat door zijn nakomelingen alle geslachten van de aarde zouden worden gezegend 'met de zegeningen van het evangelie, [...] ja, van het eeuwige leven' (Abraham 2:11; zie ook de verzen 2-10).

Die beloofde zegeningen van het evangelie en het priesterschap zijn op aarde hersteld. In 1842 bediende de profeet Joseph Smith de begiftiging aan een beperkt aantal mannen en

vrouwen. Mercy Fielding Thompson was een van hen. De profeet zei tegen haar: '[Deze begiftiging] zal u uit de duisternis in een fantastisch licht brengen.'¹

Ik wil het vandaag over heilsverordeningen hebben, die u en mij fantastisch licht brengen.

Verordeningen en verbonden

In *Trouw aan het geloof* lezen we: 'Een verordening [is] een heilige, formele handeling die met het gezag van het priesterschap wordt verricht. [De] verordeningen [die] van wezenlijk belang [zijn] voor onze verhoging [...] worden heilsverordeningen genoemd. Die bestaan uit de doop, de bevestiging, de ordening in het Melchizedeks priesterschap (voor mannen), de begiftiging in de tempel en de huwelijksverzegeling.'²

Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'De verordeningen van heil en verhoging die in de herstelde kerk van de Heer worden bediend, zijn [...] geautoriseerde kanalen waardoor de zegeningen en machten van de hemel in ons eigen leven kunnen vloeien.'³

Alle heilsverordeningen gaan als de twee kanten van een muntstuk met verbonden met God gepaard. God heeft ons zegeningen beloofd als we die verbonden trouw nakomen.

De profeet Amulek heeft verklaard: 'Dit [...] is de tijd [...] om [ons] erop voor te bereiden God te ontmoeten' (Alma 34:32). Hoe bereiden we ons voor? Door als goed lid van de kerk verordeningen

te ontvangen. President Russell M. Nelson spoort ons ook aan met de woorden: 'Blijf op het verbondspad.' President Nelson vervolgt: 'Uw toewijding aan het volgen van de Heiland, door verbonden met Hem te sluiten en u daar aan te houden, zal de deur opendoen naar elk geestelijk voorrecht en elke zegen die mannen, vrouwen, en kinderen overal ter beschikking staan.'⁴

John en Bonnie Newman hebben net als velen van u de door president Nelson beloofde zegeningen ontvangen. Bonnie kwam op een zondag met hun drie kinderen na de kerk thuis. Ze zei toen tegen John, die geen lid van de kerk was: 'Ik trek het niet meer in mijn eentje. Jij moet beslissen of je met ons mee naar mijn kerk komt of je kiest een kerk waar we samen naartoe kunnen gaan. De kinderen moeten in elk geval weten dat hun papa ook van God houdt.' De volgende zondag en elke zondag daarna ging John mee. Sterker nog, hij zette zich ook in. Hij speelde door de jaren heen piano voor veel wijken, gemeenten en jeugdwerken. Ik ontmoette John in april 2015. We bespraken toen dat hij zijn liefde voor Bonnie het beste kon tonen door met haar naar de tempel te gaan. Maar dat kon alleen als hij zich liet dopen.

John liet zich in 2015 dopen, nadat hij De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen 39 jaar lang had bezocht. John en Bonnie werden een jaar later in de Memphistempel (Tennessee) verzegeld, twintig jaar nadat zij haar eigen begiftiging had ontvangen. Hun 47-jarige zoon, Robert, zei over zijn vader: 'Pa is echt opgebloeid sinds hij het priesterschap heeft gekregen.' Bonnie voegde daaraan toe: 'John was altijd al vrolijk en opgewekt. Maar nu hij de verordeningen heeft ontvangen en zijn verbonden nakomt, is hij nog vriendelijker geworden.'

De verzoening van Christus en zijn voorbeeld

President Boyd K. Packer heeft jaren geleden gewaarschuwd: 'Goed gedrag zonder de verordeningen van het evangelie verlost en verhoogt het mensdom niet.'⁵ Er komt eigenlijk nog meer dan de verordeningen en verbonden bij kijken om naar onze Vader terug te keren. We hebben ook zijn Zoon, Jezus Christus, en zijn verzoening nodig.

Koning Benjamin zette uiteen dat alleen in en door de naam van Christus redding tot de mensenkinderen kan komen (zie Mosiah 3:17; zie ook Geloofsartikelen 1:3).

Jezus Christus heeft ons door zijn verzoening van de gevolgen van de val van Adam verlost. Hij heeft ook onze bekering en uiteindelijke verhoging mogelijk gemaakt. Hij is ons zijn hele leven tot voorbeeld geweest in het ontvangen van heilsverordeningen. Daarin 'is de macht der goddelijkheid kenbaar' (LV 84:20).

De Heiland ontving de verordening van de doop 'teneinde alle gerechtigheid te vervullen' (zie 2 Nephi 31:5-6). Daarna bracht Satan Hem in verzoeking. Zo is het ook na onze doop of verzegeling niet met verleidingen gedaan. Maar de heilige verordeningen

en bijbehorende verbonden vullen ons met fantastisch licht. Ze geven ons de kracht om verleidingen te weerstaan en te overwinnen.

Waarschuwing

Jesaja profeteerde over de laatste dagen dat 'het land is ontheiligd [want] zij veranderen elke verordening' (Jesaja 24:5; zie ook LV 1:15).

Aan de profeet Joseph Smith werd een soortgelijke waarschuwing geopenbaard, dat sommigen de Heer 'naderen [...] met hun lippen [...] zij verkondigen als leerstellingen geboden van mensen en hebben een schijn van godsvrucht, maar verloochenen de kracht daarvan' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:19).

Paulus waarschuwde ook: '[Velen] hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht ervan verloochend. Keer u [...] van hen af.' (2 Timotheüs 3:5). Ik herhaal: keer u van hen af.

De vele afleidingen en verleidingen van het leven zijn als 'roofzuchtige wolven' (Mattheüs 7:15). De ware herder treft voorbereidingen, en beschermt en waarschuwt de schapen en de kudde wanneer die wolven in aantocht zijn (zie Johannes 10:11-12). Zijn wij als onderherder die het volmaakte leven

van de goede Herder als voorbeeld nemen niet de herder van onze eigen ziel en die van anderen? Als we waakzaam en voorbereid zijn, kunnen we de wolven zien aankomen, dankzij de raad van de profeten, zieners en openbaarders, die we zojuist hebben gesteund, en met de macht en gave van de Heilige Geest. Maar zijn we als herder van onze eigen ziel en de ziel van anderen achteloos, dan vallen er geheid slachtoffers. Achteloosheid resulteert in slachtoffers. Laat ieder van ons een trouwe herder zijn.

Ervaring en getuigenis

De verordening van het avondmaal helpt ons om op het pad te blijven. Er waardig van nemen is een bewijs dat we de verbonden nakomen die bij alle andere verordeningen horen. Mijn vrouw, Anita, en ik waren enkele jaren geleden in het zendingsgebied Little Rock (Arkansas) werkzaam. Ik ging toen iemand met twee jonge zendelingen onderwijzen. De goede broeder die we onderwezen, zei tijdens de les:

‘Ik heb jullie kerk bezocht. Elke zondag eten jullie brood en drinken jullie water, waarom? In onze kerk doen we dat twee keer per jaar, met Pasen en Kerstmis. Dat heeft veel betekenis.’

We vertelden hem dat we in opdracht van de Heer ‘dikwijls tezamen [komen] om van het brood en de wijn te nemen’ (Moroni 6:6; zie ook LV 20:75). We lazen uit Mattheüs 26 en 3 Nephi 18. Hij antwoordde dat hij de noodzaak nog steeds niet inzag.

We hielden hem de volgende vergelijking voor: ‘Stel je voor dat je bij een zwaar auto-ongeluk betrokken bent. Je bent gewond en buiten bewustzijn. Iemand loopt langs, ziet dat je bewusteloos bent en belt het alarmnummer, 112. Je wordt verzorgd en komt weer bij.’

We vroegen deze broeder: ‘Wanneer je je omgeving weer herkent, wat voor vragen zou je dan hebben?’

Hij zei: ‘Ik zou willen weten hoe ik daar was gekomen en wie me gevonden had. Ik zou hem elke dag willen bedanken omdat hij mijn leven heeft gered.’

We vertelden deze goede broeder dat de Heiland ons leven heeft gered en dat we Hem elke dag, elke dag, elke dag moeten bedanken!

Daarna vroegen we: ‘Nu weet je dat Hij zijn leven voor jou en ons gegeven heeft. Hoe vaak zou je dan het brood willen eten en het water willen drinken als zinnebeelden van zijn lichaam en bloed?’

Hij zei: ‘Ik snap ’t, ik snap ’t. Maar er is nog iets. Jullie kerk is niet zo levendig als die van ons.’

We antwoordden: ‘Wat zou je doen als de Heiland Jezus Christus door je deur binnenkwam?’

Hij zei: ‘Ik zou meteen op mijn knieën gaan.’

We vroegen: ‘Is dat niet wat je voelt als je een kerk bij de heiligen der laatste dagen binnenloopt: eerbied voor de Heiland?’

Hij zei: ‘Ik snap ’t, ik snap ’t, ik snap ’t.’

Hij kwam die paaszondag naar de kerk en bleef terugkomen.

Laten we onszelf de vraag stellen: welke verordeningen, waaronder het avondmaal, heb ik nodig, en welke verbonden moet ik sluiten, nakomen en in ere houden? Ik beloof dat deelname aan de verordeningen en trouw aan de bijbehorende verbonden u fantastisch licht en bescherming zullen brengen in deze wereld die steeds duisterder wordt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 447.
2. Zie *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* (2004), 177–178; zie ook *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.1.2.
3. David A. Bednar, ‘Altijd vergeving van uw zonden behouden’, *Liahona*, mei 2016, 60.
4. Russell M. Nelson, ‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7.
5. Boyd K. Packer, ‘The Only True Church’, *Ensign*, november 1985, 82.

Devin G. Durrant

Eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Thuis onderwijzen: een vreugdevolle en heilige taak

In ons streven om thuis naar het voorbeeld van Christus te onderwijzen, smeed ik de hulp van de hemel af.

Mijn lieve vrouw, Julie, en ik hebben zes prachtige kinderen grootgebracht. De laatste is net het huis uit. Wat mis ik het om onze kinderen de hele tijd thuis te hebben. Ik mis het om van ze te leren en hun iets te leren.

Vandaag richt ik me tot alle ouders en allen die ouders willen worden. Velen van jullie brengen nu kinderen groot. Voor anderen is die tijd misschien nabij. En voor weer anderen ligt het ouderschap wat verder in de toekomst. Ik bid dat we allen zullen inzien hoe vreugdevol en heilig onze taak is om een kind te onderwijzen.¹

Als ouders vertellen we onze kinderen over onze hemelse Vader en zijn zoon Jezus Christus. We helpen ze bij hun eerste gebedje. We steunen en begeleiden ze naar hun eerste stap op het verbondspad,² de doop. We leren ze om Gods geboden te gehoorzamen. We vertellen ze over zijn plan voor zijn kinderen en helpen ze om de influisteringen van de Heilige Geest te herkennen. We vertellen ze

verhalen over profeten van toen en sporen ze aan om de profeten van nu te volgen. We bidden voor hun succes en voelen mee met hun beproevingen. We getuigen tot onze kinderen van de zegeningen van de tempel en proberen ze goed op een voltijd-zending voor te bereiden. Als onze kinderen zelf ouders worden, geven

we ze liefdevolle raad. Maar zelfs dan houden we nooit op hun ouders te zijn. We houden nooit op ze te onderwijzen. Van deze eeuwige roepingen worden we nooit ontheven.

Laten we even stilstaan bij enkele uitgelezen leermomenten met onze kinderen thuis.

Leermomenten tijdens de gezinsavond

Laten we beginnen bij de gezinsavond. In het gelovige gezin waarin ik ben opgegroeid, had deze een hoge prioriteit. Ik herinner me geen specifieke gezinsavondlessen meer, maar ik weet nog wel dat we nooit een week oversloegen.³ Ik wist wat mijn ouders belangrijk vonden.⁴

Ik moet denken aan een van mijn favoriete activiteiten op de gezinsavond. Mijn vader liet een van zijn kinderen dan 'de test' doen. Hij gaf het kind een serie opdrachten, zoals 'Ga eerst naar de keuken en doe de koelkastdeur open en dicht. Ga dan naar mijn slaapkamer en pak een paar sokken uit mijn kast. Kom dan terug, spring drie keer in de lucht en zeg: "Ik heb het gedaan, papa!"'

Ik vond het geweldig als ik aan de beurt was. Ik wilde alles precies goed doen en genoot zo van het moment dat ik kon zeggen: 'Ik heb het gedaan, papa!' Door deze activiteit kreeg ik zelfvertrouwen en kon de beweeglijke jongen die ik toen was beter opletten als zijn vader of moeder in een evangeliebeginsel onderwees.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Als u twijfelt aan het nut van de gezinsavond, probeer het dan uit. Roep uw kinderen bij elkaar, onderwijs ze, getuig tot ze, lees samen in de Schriften en heb samen plezier.'⁵

Er zal altijd weerstand tegen de gezinsavond zijn.⁶ Toch nodig ik u uit om de obstakels te omzeilen en aan de gezinsavond prioriteit te geven – vooral aan het plezier.

Leermomenten tijdens het gezinsgebed

Ook het gezinsgebed is bij uitstek een leermoment.

Ik vind het geweldig hoe president N. Eldon Tanner tijdens het gezinsgebed door zijn vader werd onderwezen. President Tanner zei daarover:

'Ik weet nog hoe we op een avond voor ons gezinsgebed knielden en mijn vader tegen de Heer zei: "Eldon heeft vandaag iets stouts gedaan. Het spijt hem, en als U hem wilt vergeven, zal hij het nooit meer doen."

'Daardoor was ik vastbesloten het niet weer te doen, veel meer dan ik door straf was geweest.'⁷

Als jongen kon ik me soms ergeren aan altijd maar gezinsgebed en dacht ik: we hebben toch net een paar minuten geleden gebeden? Als ouder weet ik nu dat je nooit te vaak als gezin kunt bidden.⁸

Het maakt altijd indruk op me hoe onze hemelse Vader Jezus Christus als zijn geliefde Zoon voorstelt.⁹ In gebeden laat ik mijn kinderen graag horen

hoe ik hun naam noem en tegen onze hemelse Vader zeg hoeveel ik van ze hou. Er lijkt geen beter moment te zijn om liefde voor onze kinderen over te brengen dan met hen te bidden of ze een zegen te geven. Als gezinnen in nederig gebed samenkomen, worden diepgaande en blijvende lessen geleerd.

Onverwachte leermomenten

Onderwijzende ouders zijn net als een arts die oproepbaar is. We moeten altijd klaarstaan om onze kinderen te onderwijzen omdat we nooit weten wanneer zo'n leermoment zich voordoet.

Net als bij de Heiland vindt ons onderwijs niet plaats 'in een synagoge maar in informele, alledaagse situaties – tijdens een maaltijd met zijn discipelen, bij een waterput of als ze langs een vijgenboom liepen'.¹⁰

Jaren geleden vertelde mijn moeder dat haar twee beste evangeliegesprekken met mijn oudere broer Matt plaatsvonden toen ze een keer de was vouwde en toen ze hem naar de tandarts bracht. Een van de vele dingen die ik in mijn moeder bewonderde, was dat ze altijd klaar stond om haar kinderen iets te leren.

Daar hield ze nooit mee op. Toen ik bisschop was, zei mijn moeder, die

toen 78 was, dat ik naar de kapper moest. Ze wist dat ik een voorbeeld moest zijn en aarzelde niet mij dat te zeggen. Ik hou van je, mam!

Als vader wil ik de Schriften bestuderen en overpeinzen om klaar te zijn voor die onverwachte momenten dat ik mijn kinderen of kleinkinderen iets kan leren.¹¹ 'Soms beginnen ideale leermomenten als een vraag of zorg in het hart van een [gezinlid]'.¹² Zijn we alert op die momenten?¹³

Ik hou van deze raad van de apostel Petrus: 'Wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is.'¹⁴

In mijn tienerjaren deden mijn vader en ik graag wedstrijdjes wie de sterkste handen had. We knepen elkaars hand zo hard mogelijk om het gezicht van de ander van pijn te laten vertrekken. Ik snap nu niet goed wat daar de lol van was, maar toen vonden we het leuk. Na een zo'n wedstrijd keek papa me in de ogen en zei: 'Je hebt sterke handen, jongen. Ik hoop dat je handen altijd sterk genoeg zullen zijn om nooit een jongedame ongepast aan te raken.' Toen vroeg hij me om zedelijk rein te blijven en anderen te helpen dat ook te doen.

Ouderling Douglas L. Callister heeft dit over zijn vader verteld: 'Op weg van

werk naar huis zei mijn vader ineens: "Ik heb vandaag mijn tiende betaald. Op de achterkant van de cheque heb ik 'dank U wel' geschreven. Ik ben de Heer zo dankbaar voor zijn zegeningen aan ons gezin."

Toen complimenteerde ouderling Callister zijn vader en leermeester: 'Hij leerde ons gehoorzaamheid door zijn hele levenshouding.'¹⁵

Soms moeten we ons afvragen: 'Wat leer ik mijn kinderen over gehoorzaamheid, of ga ik ze daarover leren, door mijn levenshouding?'

Leermoment tijdens Schriftstudie in het gezin

Schriftstudie met het gezin is een ideale tijd om leerstellingen te onderwijzen.

President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Ouders behoren zich niet alleen zelf vast te houden aan het woord van de Heer, maar hebben ook opdracht van God om hun kinderen dat te leren.'¹⁶

Julie en ik hebben geprobeerd onze kinderen consequent en creatief op te voeden. In een bepaald jaar besloten we om het Boek van Mormon als gezin in het Spaans te lezen. Was dat de reden dat de Heer al mijn kinderen naar een Spaanstalig land op zending heeft geroepen? *Es posible*.

Ik was diep geraakt door wat broeder Brian K. Ashton me vertelde. In zijn laatste jaar van het voortgezet onderwijs lasen hij en zijn vader het hele Boek van Mormon samen. Broeder Ashton houdt van de Schriften. Ze staan in zijn verstand en hart gegrift. Zijn vader had dat zaadje in broeder Ashtons tienerjaren gezaaid. Dat zaadje¹⁷ is uitgegroeid tot een diepgewortelde waarheidsboom. Broeder Ashton doet nu hetzelfde met zijn oudere kinderen.¹⁸ Zijn achtjarig

zontje vroeg hem laatst: 'Papa, wanneer mag ik het Boek van Mormon met jou lezen?'

Leermomenten door voorbeeld

Tot slot onderwijzen we als ouders vooral door ons voorbeeld. Ons wordt voorgelouden 'een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid' te zijn.¹⁹

Toen Julie en ik laatst op reis waren en naar de kerk gingen, zagen we een voorbeeld van dit vers. Een jongeman die binnenkort op zending ging, sprak in de avondmaalsdienst.

Hij zei: 'Jullie vinden mijn vader in de kerk zo goed, maar ...' Hij was even stil en ik vroeg me bezorgd af wat hij ging zeggen. Hij vervolgde en zei: 'Thuis is hij nog beter.'

Na afloop dankte ik deze jongeman voor dat inspirerende eerbetoon aan zijn vader. Toen ontdekte ik dat zijn vader de bisschop van de wijk was. Hoewel deze bisschop trouw diende in zijn wijk, vond zijn zoon dat hij zijn beste werk thuis deed.²⁰

Ouderling D. Todd Christofferson heeft gezegd: 'Er zijn veel mogelijkheden om [...] de opkomende generatie te onderwijzen. Ons hele denken en doen moet erop gericht zijn die optimaal te benutten. Boven alles moeten we ouders blijven aanmoedigen en helpen om beter en consequenter te onderwijzen [...] vooral door hun voorbeeld.'²¹

Zo onderwijst de Heiland.²²

Toen we vorig jaar met onze twee jongste kinderen op vakantie waren, stelde Julie voor om in de St. George en de San Diegotempel doop voor de doden te doen. Ik verzuchtte binnensmonds: 'Thuis gaan we naar de tempel, nu zijn we op vakantie. Waarom doen we niet iets wat meer weg heeft van vakantie?' Na het dopen wilde Julie buiten de tempel foto's maken. Weer mompelde ik in stilte. U raadt wat we gingen doen: foto's maken.

Julie wil dat onze kinderen onthouden hoe we onze voorouders hebben geholpen, dat wil ik ook. We hadden geen formele les over het belang van tempels nodig. Dat belang bleek uit

wat we deden, dankzij een moeder die van de tempel houdt en die liefde aan haar kinderen wil doorgeven.

Ouders die elkaar koesteren en goede voorbeelden zijn, zijn voor hun kinderen een zegen tot in de eeuwigheid.

Tot slot

Ieder van u die thuis zo goed mogelijk probeert te onderwijzen, wens ik vrede en vreugde bij uw pogingen toe. Als u het gevoel heeft dat dingen beter moeten of u zich meer moet voorbereiden, luister dan nederig naar de ingevingen van de Geest en verplicht uzelf ernaar te handelen.²³

Ouderling L. Tom Perry heeft gezegd: 'De gezondheid van een samenleving, het geluk van haar mensen, hun voorspoed en hun gemoedsrust zijn terug te leiden tot het onderricht van de kinderen thuis.'²⁴

Ja, al mijn kinderen zijn het huis uit, maar ik ben nog steeds oproepbaar, steeds alert op die kostbare leermomenten om mijn volwassen kinderen, hun kinderen, en ooit, hoop ik, hun kinderen te onderwijzen.

In ons streven om thuis naar het voorbeeld van Christus te onderwijzen, smeed ik de hulp van de hemel af. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 68:25; 93:40.
Ouderling L. Tom Perry heeft gezegd: 'De invloed van de tegenstander is zo wijdverbreid. Hij valt voortdurend het fundament van onze samenleving (het gezin) aan en probeert het te verzwakken en te vernietigen. Ouders moeten beseffen dat het onderricht thuis een heilige en belangrijke verantwoordelijkheid is' ('Moeders onderwijzen hun kinderen thuis', *Liahona*, mei 2010, 30).
Het Eerste Presidium en Quorum der Twaalf Apostelen leren ons: 'Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. "Kinderen zijn een erfdeel des Heren.'

- (Psalmen 127:3). Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, en ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven, en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook bevinden. De echtgenoten – de moeders en vaders – zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145.)
2. Zie Russell M. Nelson, 'Nu we samen verdergaan', *Liahona*, april 2018, 7.
 3. Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'Als u vandaag aan onze volwassen zoons zou vragen wat ze van het gezinsgebed, lezen in de Schriften en de gezinsavonden is bijgebleven, heb ik wel een vermoeden hoe ze zullen reageren. Zij zullen waarschijnlijk geen bepaald gebed of een specifieke tekst uit de Schriften of een bijzondere gezinsavondles als beslissend moment in hun geestelijke ontwikkeling noemen. Wat ze zich wel zullen herinneren, is dat we als gezin consequent waren ('Thuis ijveriger zijn en meer betrokken', *Liahona*, november 2009, 19).
 4. Zie 'Als een hemel op aarde', *Lofzangen*, nr. 194.
 5. *Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley* (2016), 175.
 6. Zie 2 Nephi 2:11.
 7. N. Eldon Tanner, 'Never Be Ashamed of the Gospel of Christ', *Ensign*, februari 1980, 4.
 8. Zie 3 Nephi 18:21.

9. Zie Mattheüs 3:16–17; 3 Nephi 11:6–8; Leer en Verbonden 18:34–36; Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
10. 'Doe uw voordeel met spontane onderwijsmomenten', *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* (2016), 16. *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* bevat veel tips en hulpmiddelen om thuis te onderwijzen.
11. Zie Leer en Verbonden 11:21; 84:85.
12. *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*, 16.
13. Zie 'Luister', *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 200–201.
14. 1 Petrus 3:15.
15. Douglas L. Callister, 'Most Influential Teacher—Emeritus Seventy Pays Tribute to Father', 29 augustus 2016, news.lds.org.
16. Russell M. Nelson, 'Uw eigen huis in orde brengen', *Liahona*, januari 2002, 81.
17. Zie Alma 32:28–43.
18. Zuster Melinda Ashton valt in als haar man, broeder Ashton, op reis is.
19. 1 Timotheüs 4:12; zie ook Alma 17:11.
20. Bisschop Jeffrey L. Stewart is werkzaam in de wijk Southgate 2 in St. George (Utah). Zijn zoon Samuel is nu op zending in het zendingsgebied Medellín (Colombia).
21. D. Todd Christofferson, 'Strengthening the Faith and Long-Term Conversion of the Rising Generation', in leidersbijeenkomst rond de algemene conferentie, september 2017.
22. Zie 3 Nephi 27:21, 27.
23. Zie Leer en Verbonden 43:8–9.
24. L. Tom Perry, 'Moeders onderwijzen hun kinderen thuis', 30.

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Familiegeschiedenis en tempelwerk: verzegeling en genezing

Laten wij onze familiegeschiedenis uitzoeken en voor onze voorouders naar de tempel gaan. Dan vervult God beloofde zegeningen in één klap aan beide kanten van de sluier.

Familiebanden kunnen bijzonder veel voldoening geven maar ook bijzonder problematisch zijn. Velen van ons hebben wel een of andere breuk in onze familie meegeemaakt. Twee helden van de herstelling van de Kerk van Jezus Christus in deze laatste dagen hebben ook zo'n breuk laten ontstaan. Parley en Orson Pratt waren broers, bekeerlingen van het eerste uur en geordende apostelen. Ze ondervonden allebei een geloofsbeproeving, maar kwamen daar met een onwankelbaar getuigenis doorheen. Beiden brachten grote offers en zetten zich enorm voor de waarheid in.

Zij kwamen in de Nauvoo-periode op gespannen voet met elkaar te staan. Dat liep in 1846 op een verhitte, openlijke confrontatie uit. Er ontstond een diepe en langdurige kloof tussen hen. Parley nam het initiatief om de onenigheid met zijn broer in een brief bij te leggen, maar Orson reageerde daar niet op. Parley gaf het op. Hij had het gevoel dat de breuk definitief

was, tenzij Orson de eerste stap zou zetten.¹

Jaren later, in maart 1853, kwam Orson ter ore dat er een boek over de nakomelingen van William Pratt, de vroegste Amerikaanse voorouder van de broers, zou worden gepubliceerd. Orson begon te huilen 'als een klein kind' toen hij deze schat aan familiegeschiedenis doorkeek. Zijn hart smolt. Hij besloot de breuk met zijn broer te herstellen.

Orson schreef aan Parley: 'Geliefde broer, niemand onder alle nakomelingen van onze voorouder, Luit[enant] William Pratt, is zo gedreven om zijn nakomelingen op te zoeken dan wij.' Orson was een van de eersten die doorhad dat heiligen der laatste dagen de plicht hebben om hun familiegeschiedenis uit te zoeken en samen te stellen. Met die gegevens kunnen wij plaatsvervangende verordeningen voor onze voorouders verrichten. Hij schrijft verder: 'Wij weten dat de God van onze vaders een hand in dit alles heeft. [...] Het spijt me dat

ik je niet eerder heb geschreven. [...] Ik hoop dat je me wilt vergeven.'² Ze hadden wel een onwankelbaar getuigenis, zeker. Maar de liefde voor hun voorouders zette ze ertoe een breuk te lijmen, een grief te helen, en om vergeving te vragen en die te schenken.³

Wanneer God ons iets opdraagt, heeft Hij daar vaak meerdere bedoelingen mee. Familiegeschiedenis en tempelwerk zijn niet alleen voor de doden, maar zijn de levenden eveneens tot zegen. Orson en Parley keerden hun hart erdoor tot elkaar. Familiegeschiedenis en tempelwerk hadden de macht om te genezen wat genezing behoefde.

God heeft ons, de leden van de kerk, opgedragen om informatie over onze voorouders op te zoeken en onze familiegeschiedenis samen te stellen. Dit is zoveel meer dan een aanbevolen hobby. De heilsverordeningen zijn immers voor alle kinderen van God noodzakelijk.⁴ Wij moeten de gegevens van onze eigen voorouders opzoeken die zonder de verlossende verordeningen overleden zijn. Wij kunnen de verordeningen plaatsvervangend in een van de tempels verrichten. Onze voorouders hebben dan de keuze om die verordeningen aan te nemen.⁵ Wij

kunnen ook leden uit onze wijk en ring met hun familienamen helpen. Het is echt wonderbaarlijk dat wij de doden door familiegeschiedenis en tempelwerk kunnen verlossen.

Maar als wij aan familiegeschiedenis en tempelwerk deelnemen, maken wij zelf ook aanspraak op zegeningen van 'genezing' die profeten en apostelen hebben beloofd.⁶ Ook die zegeningen zijn echt wonderbaarlijk wat hun reikwijdte, concreetheid en aardse betekenis betreffen. Deze vele zegeningen zijn onder meer:

- Meer begrip van de Heiland en zijn zoenoffer.
- Meer invloed van de Heilige Geest,⁷ voor kracht en leiding in ons eigen leven.
- Meer geloof, zodat onze bekering tot de Heiland blijvender wordt.
- Beter en gemotiveerder kunnen leren en ons bekeren,⁸ door begrip van wie we zijn, waar we vandaan komen en een heldere visie van waar we heengaan.
- Meer louterende, heiligende en temperende invloeden in ons hart.
- Meer vreugde omdat we de liefde van de Heer beter kunnen voelen.
- Meer zegeningen in ons gezin en onze familie, ongeacht onze huidige, eerdere of toekomstige situatie, of hoe onvolkomen onze stamboom ook is.
- Meer liefde en waardering voor onze voorouders en levende familieleden, zodat we ons niet meer alleen voelen.
- Beter kunnen onderscheiden waar genezing nodig is en met de hulp van de Heer anderen van dienst kunnen zijn.
- Meer bescherming tegen verleidingen en de toenemende invloed van de tegenstander.

- Meer hulp en bijstand om veronturste, gebroken of angstige harten te genezen, en de gewonde te helen.⁹

Hebt u om een of meer van deze zegeningen gebeden? Neem dan deel aan familiegeschiedenis en tempelwerk. Als u dat doet, zullen uw gebeden verhoord worden. Wanneer verordeningen voor overledenen worden verricht, vindt genezing van Gods kinderen op aarde plaats. Geen wonder dat president Russell M. Nelson in zijn eerste boodschap als president van de kerk heeft verklaard: 'Uw aanbedding in de tempel en uw werk in de tempel voor uw voorouders zullen u zegenen met meer individuele openbaring en gemoedsrust. Uw voornemen om op het verbondspad te blijven, zal erdoor versterkt worden.'¹⁰

Een profeet van weleer voorzag eveneens zegeningen voor zowel de levenden als de doden.¹¹ Een hemelse boodschapper toonde Ezechiël een visioen van een tempel waaruit water stroomde. Ezechiël kreeg te horen:

'Dit water stroomt weg [...] in de Vlake naar beneden en komt in de [dode] zee. [Daar] wordt het water gezond.

'Het zal gebeuren dat alle levende wezens die er wemelen, overal waar een van beide beken naartoe komt, zullen leven [...], en alles waarheen deze beek komt, zal gezond worden en leven.'¹²

Twee kenmerken van het water zijn opmerkelijk. Ten eerste: het stroompje had geen zijtakken die water aanvoerden. Toch groeide het uit tot een machtige beek, die gaandeweg steeds breder en dieper werd. Dat is ook het geval met de zegeningen die uit de tempel voortvloeien als personen in gezins- en familieverband aan elkaar worden verzegeld. Er vindt achterwaarts en voorwaarts door de generaties heen betekenisvolle groei plaats omdat gezinnen en families door verzegelverordeningen aaneen worden gesmeed.

Ten tweede: de beek maakte alles gezond wat ermee in aanraking kwam. De zegeningen van de tempel hebben eveneens een verbluffende genezende uitwerking. Tempelzegeningen kunnen harten, levens, gezinnen en families genezen.

Ik zal u een voorbeeld geven. In 1999 zakte een jongeman, Todd, in elkaar wegens een gescheurd bloedvat in zijn hersenen. Todd en zijn familie waren wel lid van de kerk, maar

deden er heel weinig aan. Geen van hen had de zegeningen van de tempel ervaren. Op de laatste avond van Todds leven zat zijn moeder, Betty, aan zijn bed. Ze wreef hem over de hand en zei: ‘Todd, als je echt moet gaan, beloof ik je dat ik erop toezie dat jouw tempelwerk wordt gedaan.’ De volgende ochtend werd Todd hersendood verklaard. Todds hart werd door chirurgen in een bijzondere patiënt van mij, Rod, getransplanteerd.

Rod vernam een paar maanden na de transplantatie de identiteit van de familie van de hartdonor. Hij begon met hen te corresponderen. Todds moeder, Betty, nodigde Rod ongeveer twee jaar later uit om bij haar eerste tempelgang aanwezig te zijn. Rod en Betty ontmoetten elkaar voor het eerst in levende lijve in de celestiale zaal van de St. George-tempel in Utah.

Todds vader, Betty’s echtgenoot, overleed enige tijd daarna. Betty nodigde Rod een paar jaar later uit om als plaatsvervanger voor haar overleden zoon de tempelverordeningen te ontvangen. Rod deed dat met een dankbaar hart. Het plaatsvervangende

werk eindigde in een verzegelkamer in de St. Georgetempel. Betty werd aan haar overleden echtgenoot verzegeld. Haar kleinzoon fungeerde als plaatsvervanger tegenover haar aan het altaar. Toen wenkte ze Rod, terwijl de tranen over haar wangen biggelden, om bij hen plaats te nemen aan het altaar. Rod knielde naast hen neer als plaatsvervanger voor haar zoon, Todd, wiens hart nog steeds in Rods boezem klopte. Rods hartdonor, Todd, werd toen voor alle eeuwigheid aan zijn ouders verzegeld. Todds moeder was haar belofte aan het sterfbed van haar zoon jaren daarvoor nagekomen.

Maar het verhaal is nog niet uit. Rod had zich vijftien jaar na zijn harttransplantatie verloofd en vroeg mij om de verzegeling in de Provotempel in Utah te voltrekken. Ik ontmoette Rod en zijn geweldige bruid, Kim, in een ruimte naast de verzegelkamer, waar hun familie en goede vrienden zaten te wachten. Rod, Kim en ik hadden een kort gesprekje. Daarna vroeg ik of ze nog vragen hadden.

Rod zei: ‘Jazeker. Mijn donorfamilie is hier en wil u graag ontmoeten.’

Dat overrompelde mij en ik vroeg: ‘Je bedoelt dat ze hier zijn? Nu meteen?’ Rod antwoordde: ‘Ja.’

Ik liep de hoek om en riep de familie uit de verzegelkamer. Betty, haar dochter en haar schoonzoon voegden zich bij ons. Rod begroette Betty met een omhelzing en bedankte haar voor haar komst. Daarna stelde hij mij aan haar voor. Rod zei: ‘Betty, dit is ouderling Renlund. Hij was de dokter die al die jaren voor het hart van je zoon heeft gezorgd.’ Ze liep op me af en omhelsde me. De volgende paar minuten werd iedereen omhelsd en vloeiden er alom tranen van vreugde.

Toen we onszelf weer in de hand hadden, gingen we naar de verzegelkamer. Daar werden Rod en Kim voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verzegeld. Rod, Kim, Betty en ik kunnen getuigen dat de hemel heel dichtbij was. Er waren die dag anderen bij ons die eerder door de sluier van de sterfelijkheid waren gegaan.

God verzegelt en geneest in zijn oneindige macht personen, gezinnen en families ondanks tragedies, verlies en moeilijkheden. Wij omschrijven de gevoelens in de tempel weleens alsof we een glimp van de hemel opvangen.¹³ Die dag in de Provotempel gaf het volgende citaat van C. S. Lewis mijn gevoelens weer: ‘[Stervelingen] zeggen soms als ze te lijden hebben: “Dit kan geen toekomstige zaligheid goedmaken”, niet wetende dat de hemel, als we daar eenmaal zijn, met terugwerkende kracht zelfs dat leed in heerlijkheid zal veranderen. [...] De Gezegende zal zeggen: “Wij hebben nergens anders dan in de hemel gewoond.”’¹⁴

God zal ons sterken, helpen en ondersteunen.¹⁵ Hij zal onze diepste nood voor ons heiligen.¹⁶ Laten wij onze familiegeschiedenis uitzoeken en voor onze voorouders naar de tempel

gaan. Dan vervult God veel van die beloofde zegeningen in één klap aan beide kanten van de sluier. Zo worden we ook gezegend als we anderen in onze wijk of ring daarin bijstaan. Leden die niet dicht bij een tempel wonen, kunnen die zegeningen ook ontvangen. Zij kunnen familiehistorisch werk doen, de namen van hun voorouders opzoeken en de tempelverordeningen laten verrichten.

President Russell M. Nelson heeft evenwel gewaarschuwd: ‘We kunnen ons de hele dag aan ervaringen van anderen met de tempel en familiegeschiedenis laven. Maar we moeten iets ondernemen om die blijdschap ook zelf te beleven.’ Hij vervolgde: ‘Overweeg onder gebed wat voor offer – bij voorkeur een tijdsoffer – u kunt brengen, zodat u dit jaar meer aan tempelwerk en familiegeschiedenis gaat doen.’¹⁷ Als u op president Nelsons uitdaging ingaat, zult u uw familie ontdekken, vergaderen en er een band mee krijgen. Ook zullen u en uw gezin en familie zegeningen toevloeien, zoals de beek waarover Ezechiël sprak. U zult genezing vinden voor wat genezing behoeft.

Orson en Parley Pratt ondervonden de genezende en verzegelende effecten van familiegeschiedenis en tempelwerk al eerder in deze bedeling. Betty, haar familieleden en Rod hebben die ondervonden. Dat kunt u ook. Jezus Christus heeft deze zegeningen dankzij zijn verzoening voor iedereen, zowel de doden als de levenden, in petto. Wij zullen dan merken dat wij, metaforisch gesproken, ‘nergens anders dan in de hemel gewoond’ hebben.¹⁸ Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Parley P. Pratt aan Orson Pratt, 25 mei 1853, Orson Pratt Family Collection, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City; in Terryl L. Givens en Matthew J. Grow, *Parley P. Pratt: The Apostle Paul of Mormonism* (2011), 319.
2. Orson Pratt aan Parley P. Pratt, 10 maart 1853, Parley P. Pratt Collection, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City; in Givens en Grow, *Parley P. Pratt*, 319.
3. Orson Pratt droeg bij aan de publicatie van het boek over de nakomelingen van William Pratt. Bovendien verrichtten hij en zijn familieleden enige jaren later, in 1870, meer dan 2600 plaatsvervangende dopen voor de overleden personen in het boek in het Endowment House in Salt Lake City. (Zie Breck England, *The Life and Thought of Orson Pratt* [1985], 247.)
4. Zie Joseph Smith, *History of the Church*, 6:312–313.
5. Zie ‘Ingediende namen voor tempelverordeningen’, brief van het Eerste Presidium, 29 februari 2012. Er dient verwantschap te bestaan tussen u en de voorouders van wie u de namen voor plaatsvervangende tempelverordeningen indient. Kerkleden mogen zonder uitzondering géén namen indienen van personen die deel uitmaken van een groep waarvoor tempelwerk niet is toegestaan, zoals beroemdheden en Joodse holocaustslachtoffers.
6. Zie Dallin H. Oaks, ‘In Wisdom and Order’, *Tambuli*, december 1989, 18–23; D. Todd Christofferson, ‘De verlossing van de doden en het getuigenis van Jezus’, *Liahona*, januari 2001, 10–13; Boyd K. Packer, ‘Uw familiegeschiedenis: beginnen’, *Liahona*, augustus 2003, 12–17; Thomas S. Monson, ‘Onveranderlijke waarheden in veranderlijke tijden’, *Liahona*, mei 2005, 19–22; Henry B. Eyring, ‘Harten samengevoegd’, *Liahona*, mei 2005, 77–80; M. Russell Ballard, ‘Geloof, gezin, feiten en vruchten’, *Liahona*, november 2007, 25–27; Russell M. Nelson, ‘Heil en verhoging’, *Liahona*, mei 2008, 7–10; Russell M. Nelson, ‘Generaties in liefde aaneengeschakeld’, *Liahona*, mei 2010, 91–94; David A. Bednar, ‘Het hart der kinderen zal zich wenden’, *Liahona*, november 2011, 24–27; Richard G. Scott, ‘De vreugdevolle verlossing van de doden’, *Liahona*, november 2012, 93–95; Quentin L. Cook, ‘Wortels en takken’, *Liahona*, mei 2014, 44–48; Thomas S. Monson, ‘Het heilswerk bespoedigen’, *Liahona*, juni 2014, 4–5; Henry B. Eyring, ‘De belofte van harten die zich wenden’, *Liahona*, juli 2014, 4–5; David A. Bednar, ‘Zendingswerk, familiegeschiedenis en tempelwerk’, *Liahona*, oktober 2014, 14–19; Neil L. Andersen, ‘“Mijn dagen” van tempels en technologie’, *Liahona*, februari 2015, 26–33; Neil L. Andersen, ‘Sharing the Temple Challenge’, Family Discovery Day, februari 2015, LDS.org; Quentin L. Cook, ‘De vreugde van familiehistorisch werk’, *Liahona*, februari 2016, 22–27; Gary E. Stevenson, ‘Waar zijn de sleutels en het gezag van het priesterschap?’ *Liahona*, mei 2016, 29–32; Dieter F. Uchtdorf, ‘Ter ere van hen die behouden’, *Liahona*, mei 2016, 77–80; Quentin L. Cook, ‘Uzelf in de tempel zien’, *Liahona*, mei 2016, 97–101; Dale G. Renlund, Ruth L. Renlund en Ashley R. Renlund, ‘Familiegeschiedenis en de zegeningen van de tempel’, *Liahona*, februari 2017, 34–39; Dallin H. Oaks en Kristen M. Oaks, ‘Connected to Eternal Families’, Family Discovery Day, maart 2018, LDS.org.
7. Zie Leer en Verbonden 109:15.
8. Zie Leer en Verbonden 109:21.
9. Zie Boyd K. Packer, ‘Balm of Gilead’, *Ensign*, november 1987, 16–18; Jeremia 8:22; 51:8.
10. Russell M. Nelson, ‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7.
11. Zie Ezechiël 40–47; Gids bij de Schriften, ‘Ezechiël’.
12. Ezechiël 47:8–9.
13. Zie Spencer W. Kimball, ‘Glimpses of Heaven’, *Ensign*, december 1971, 36–37.
14. C. S. Lewis, *The Great Divorce: A Dream* (2001), 69.
15. Zie Jesaja 41:10.
16. Zie ‘O, vast als een rotssteen’, *Lofzangen*, nr. 53.
17. Russell M. Nelson en Wendy W. Nelson, ‘De hemelen door tempelwerk en familiegeschiedenis openen’, *Liahona*, oktober 2017, 19.
18. Lewis, *The Great Divorce*, 69.

Douglas D. Holmes

Eerste raadgever in het algemeen jongemannepresidium

Wat elke Aäronisch-priesterschapsdrager moet begrijpen

Je ordening in het Aäronisch priesterschap is van groot belang om Gods kinderen de verzoeningsmacht van Christus te kunnen aanreiken.

Broeders, het is een voorrecht om deze historische conferentie met u bij te wonen. Toen ik als zendingspresident begon, keek ik er naar uit om de eerste groep nieuwe zendingen welkom te heten. Enkele ervaren zendingen waren een korte introductiebijeenkomst aan het voorbereiden. Ik zag dat ze kleine stoeltjes in een halve kring hadden gezet.

‘Waarom die stoeltjes?’ vroeg ik.

De zendingen zeiden ietwat schaapachtig: ‘Voor de nieuwe zendingen.’

Ik denk dat de manier waarop wij anderen zien veel invloed heeft op wie ze denken te zijn en wat ze kunnen worden.¹ Onze nieuwe zendingen zaten die dag op stoelen voor volwassenen.

Ik ben bang dat wij onze jongemannen van de Aäronische priesterschap soms figuurlijk op kleine stoeltjes laten zitten. Maar we moeten ze helpen inzien dat God ze een heilige taak en een belangrijk werk heeft gegeven.

President Thomas S. Monson heeft gezegd dat jongemannen moeten begrijpen ‘wat het betekent [...] om het priesterschap van God te dragen. Ze moeten naar een geestelijk besef geleid worden van de heilige aard van hun ordening en roeping.’²

Ik bid dat de Heilige Geest ons een groter begrip van de kracht en

heiligheid van het Aäronisch priesterschap zal geven en ons zal inspireren om ijveriger onze priesterschapstaken uit te voeren. Mijn boodschap is bestemd voor alle Aäronisch-priesterschapsdragers, inclusief degenen die ook het Melchizedeks priesterschap dragen.

Ouderling Dale G. Renlund heeft gezegd dat het doel van het priesterschap is om Gods kinderen toegang tot de verzoeningsmacht van Jezus Christus te verschaffen.³ Als we de verzoeningsmacht van Christus willen ontvangen, moeten we in Hem geloven, ons van onze zonden bekeren, door verordeningen heilige verbonden sluiten en nakomen, en de Heilige Geest ontvangen.⁴ Dat zijn geen eenmalige beginselen. Samen versterken en bouwen ze aan een voortdurend proces van opwaartse verhoging, om ‘tot Christus [te komen] en [...] in Hem vervolmaakt [te worden]’.⁵

Dus wat is hierin de rol van het Aäronisch priesterschap? Hoe kan het ons helpen om toegang tot de verzoeningsmacht van Christus te krijgen? Het antwoord ligt volgens mij in de sleutels

van het Aäronisch priesterschap – de sleutels van de bediening van engelen en van het voorbereidende evangelie.⁶

De bediening van engelen

Laten we met één aspect van de bediening van engelen beginnen. Voordat de kinderen van God geloof in Jezus Christus kunnen hebben, moeten ze Hem leren kennen en in zijn evangelie zijn onderwezen. De apostel Paulus heeft gezegd:

‘Hoe zullen zij in Hem geloven van wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

‘En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? [...]’

Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.⁷

Vanaf het begin heeft God ‘engelen gezonden om de mensenkinderen te dienen, om de komst van Christus te openbaren.’⁸ Engelen zijn hemelse boodschappers die Gods boodschap verkondigen.⁹ In zowel het Hebreeuws als het Grieks betekent het woord *engel* ‘boodschapper’.¹⁰

Net zoals engelen gezaghebbende boodschappers zijn, door God gezonden om zijn woord te verkondigen en geloof te ontwikkelen, zijn wij als Aäronisch- priesterschapdrager geordend om te ‘onderwijzen, en allen uit [te] nodigen om tot Christus te komen.’¹¹ Het evangelie verkondigen is een priesterschapstaak. En de macht die met deze taak samenhangt, is niet alleen voor profeten of zendelingen bestemd. Die is voor jullie bestemd!¹²

Hoe kunnen we die macht ontvangen? Hoe kan een twaalfjarige diaken – of wie dan ook – geloof in Christus tot het hart van Gods kinderen brengen? Allereerst moeten we zijn woord tot ons nemen, zodat we

zijn macht kunnen ontvangen.¹³ Hij heeft beloofd dat als we dat doen, wij ‘Gods macht om mensen te overtuigen’ zullen hebben.¹⁴ Dat kan bijvoorbeeld zijn als je in het quorum of bij iemand thuis onderwijst. Of misschien bij een minder formele gelegenheid, zoals een gesprek met een vriend of familielid. Maar als we zijn voorbereid, kunnen we in al dat soort omstandigheden net als de engelen onderwijzen: door de macht van de Heilige Geest.¹⁵

Onlangs hoorde ik Jacob, een Aäronisch-priesterschapdrager in Papoea-Nieuw-Guinea, van de kracht van het Boek van Mormon getuigen. Hij zei dat het hem geholpen had om het kwaad te weerstaan en de Geest te volgen. Door zijn woorden nam mijn geloof en het geloof van anderen toe. Mijn geloof is ook toegenomen toen ik Aäronisch-priesterschapdragers in hun quorumbijeenkomsten heb horen lesgeven en getuigen.

Jongemannen, jullie zijn gezaghebbende boodschappers. Door je woorden en daden kun je geloof in Christus tot het hart van Gods kinderen brengen.¹⁶ Het is zoals president Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘Voor hen zullen jullie een dienende engel zijn.’¹⁷

Het voorbereidende evangelie

Meer geloof in Christus leidt er altijd toe dat we ons willen veranderen

of bekeren.¹⁸ Het is dus logisch dat de sleutel tot de bediening van engelen gepaard gaat met de sleutel van het voorbereidende evangelie, het evangelie ‘van bekering en van doop en vergeving van zonden.’¹⁹

Als je je priesterschapstaken bestudeert, zul je zien dat je een duidelijk opdracht hebt om anderen aan te moedigen zich te bekeren en te verbeteren.²⁰ Dat houdt niet in dat we op de hoek van de straat staan en ‘Bekeer u!’ roepen. Maar over het algemeen betekent het dat *wij* ons bekeren, dat wij vergeven. En als wij anderen dienen, bieden we de hoop en rust die bekering met zich meebrengt – omdat we die zelf ervaren hebben.

Ik ben met Aäronisch-priesterschapdragers meegegaan toen zij andere quorumleden bezochten. Ik heb gezien dat door hun zorg harten verzacht werden en hun broeders Gods liefde voelden. Ik heb een jongeman tot zijn leeftijdgenoten over de kracht van bekering horen getuigen. Toen hij dat deed, werden er harten verzacht, werden er toezeggingen gedaan en werd de genezende kracht van Christus gevoeld.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: ‘Ja, we kunnen ons bekeren. Maar het is iets heel anders als onze zonden vergeven worden. De kracht om dat tot stand te brengen, is in het

De priesters in Sidney (Australië) die de familie Mbuelongo doopten, gingen begrijpen wat het betekent om 'door Jezus Christus gemachtigd' te zijn.

Aäronisch priesterschap te vinden.²¹ De verordeningen van de doop en het avondmaal, die tot het Aäronisch priesterschap behoren, getuigen van en vervolledigen onze bekering voor vergeving van zonden.²² President Dallin H. Oaks heeft uitgelegd: 'Ons is geboden ons van onze zonden te bekeren, met een gebroken hart en verslagen geest tot de Heer te komen en aan het avondmaal deel te nemen. [...] Wanneer we zo onze doopverbonden hernieuwen, hernieuwt de Heer het reinigende effect van onze doop.'²³

Broeders, het is een heilig voorrecht om verordeningen te verrichten die vergeving van zonden tot het berouwvolle hart brengen door de verzoeningsmacht van de Heiland.²⁴

Iemand vertelde me onlangs over een priester die niet rad van tong is. Hij zegende voor het eerst het avondmaal. Toen hij dat deed, werden hij en de aanwezigen door de Geest geraakt. Later gaf hij een eenvoudig, maar duidelijk getuigenis van de kracht van God die hij tijdens die verordening voelde.

In Sydney (Australië) doopten vier leden van het priestersquorum de familie Mbuelongo. De moeder van een van de priesters vertelde mij hoezeer haar zoon door deze gebeurtenis beïnvloed was. Die priesters gingen begrijpen wat

het betekent om 'door Jezus Christus gemachtigd'²⁵ te zijn.

Zoals we weten, kunnen priesters nu plaatsvervangende dopen in de tempel verrichten. Mijn 17-jarige zoon heeft mij onlangs voor enkele van onze voorouders gedoopt. We waren allebei zo dankbaar voor het Aäronisch priesterschap en het voorrecht om aan het eeuwig heil van Gods kinderen bij te dragen.

Jongemannen, als jullie je priesterschapstaken serieus uitvoeren, nemen jullie met God deel aan zijn werk om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen'.²⁶ Dergelijke ervaringen sterken je in je verlangen om je voor te bereiden, zodat je als zending bekering kunt prediken en bekeerlingen kunt dopen. Ook bereiden ze je voor op je bediening in het Melchizedeks priesterschap je verdere leven.

Johannes de Doper, ons voorbeeld

Aäronisch-priesterschapsdragers, wij hebben het voorrecht en de plicht om mededienstknechten met Johannes de Doper te zijn. Johannes werd als gezaghebbende boodschapper uitgestuurd om van Christus te getuigen en iedereen uit te nodigen zich te bekeren. Hij gebruikte de sleutels van het Aäronisch priesterschap die ik besproken heb.

Johannes verklaarde toen: 'Ik doop u wel met water tot bekering; maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik [...] Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.'²⁷

Daarom bereiden Aäronisch-priesterschapsdragers, met de sleutels van de bediening van engelen en het voorbereidende evangelie, de weg voor Gods kinderen om door Melchizedeks-priesterschapsdragers de gave van de Heilige Geest te ontvangen, de grootste gave die we in dit leven kunnen ontvangen.²⁸

God heeft de Aäronisch-priesterschapsdragers een grote verantwoordelijkheid gegeven!

Uitnodiging en belofte

Ouders en priesterschapsleiders, kunt u aanvoelen hoe belangrijk de raad van president Thomas S. Monson is om de jongemannen bij te brengen 'wat het betekent [...] om het priesterschap van God te dragen'?²⁹ Als ze het Aäronisch priesterschap begrijpen en grootmaken, bereiden ze zich voor om trouwe Melchizedeks-priesterschapsdragers, krachtige zendingen en rechtschapen echtgenoten en vaders te worden. Door hun bediening zullen ze begrijpen en voelen hoe reëel de macht van het priesterschap is, namelijk de bevoegdheid om in de naam van Christus voor het eeuwig heil van Gods kinderen te handelen.

Jongemannen, God heeft een groot werk voor jullie te doen.³⁰ Je ordening in het Aäronisch priesterschap is van groot belang om Gods kinderen de verzoeningsmacht van Christus te kunnen aanreiken. Ik beloof je dat als je deze heilige plichten centraal stelt in je leven, je de macht van God als nooit tevoren zult voelen. Je zult je identiteit als zoon van God beter gaan begrijpen,

met een heilige roeping om zijn werk te doen. Dan draag je, zoals Johannes de Doper, bij aan de voorbereiding op de terugkeer van zijn Zoon. Van deze waarheden getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Dit gebeurde er met Mozes. Na zijn opmerkelijke ontmoeting met God, keek hij anders tegen zichzelf aan: als zoon van God. Toen kon hij Satan weerstaan, die hem 'mensenzoon' noemde (zie Mozes 1:1–20). Zie ook Thomas S. Monson, 'Anderen zien zoals zij kunnen worden', *Liahona*, november 2012, 68–71; Dale G. Renlund, 'Door Gods ogen', *Liahona*, november 2015, 93–94.
2. Thomas S. Monson, leidersbijeenkomst algemene conferentie, maart 2011.
3. Zie Dale G. Renlund, 'Het priesterschap en de verzoeningsmacht van de Heiland', *Liahona*, november 2017, 64–67.
4. Zie 2 Nephi 31–32; 3 Nephi 11:30–41; 27:13–21; Ether 4:18–19; Mozes 6:52–68; 8:24.
5. Moroni 10:32; zie ook *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 6.
6. Zie Leer en Verbonden 13:1; 84:26–27, 107:20.
7. Romeinen 10:14–15, 17. Joseph Smith heeft hetzelfde beginsel gepredikt: 'Geloof ontstaat door het woord Gods te horen door het getuigenis van de dienstknechten Gods; dat getuigenis gaat altijd vergezeld van de geest van profetie en openbaring.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 416.)
8. Moroni 7:22; zie Alma 12:28–30; 13:21–24; 32:22–23; 39:17–19; Helaman 5:11; Moroni 7:21–25, 29–32; Leer en Verbonden 20:35; 29:41–42; Mozes 5:58; Mattheüs 28:19; Romeinen 10:13–17.
9. Zie George Q. Cannon, *Gospel Truth*, samengesteld door Jerreld L. Newquist (1987), 54.
10. Zie James Strong, *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (1984), Hebrew and Chaldee dictionary section, 66, Greek dictionary section, 7.
11. Leer en Verbonden 20:59.
12. Zie Henry B. Eyring, 'Zodat ook hij sterk kan worden', *Liahona*, november 2016, 75–78; Alma 17:3; Helaman 5:18; 6:4–5; Leer en Verbonden 28:3.
13. Zie 1 Johannes 2:14; Alma 17:2; 26:13; 32:42. *Mijn plicht jegens God vervullen: voor Aäronisch-priesterschapsdragers* is een waardevol hulpmiddel om dat te bereiken.
14. Leer en Verbonden 11:21; zie ook Leer en Verbonden 84:85.
15. Zie 2 Nephi 32:3; Leer en Verbonden 42:14; 50:17–22.
16. Zie Moroni 7:25.
17. Russell M. Nelson, 'Honoring the Priesthood', *Ensign*, mei 1993, 40; zie ook Alma 27:4.
18. Zie Alma 34:17; Helaman 14:13.
19. Leer en Verbonden 84:27.
20. Zie Leer en Verbonden 20:46, 51–59, 73–79. *Mijn plicht jegens God vervullen: voor Aäronisch-priesterschapsdragers* is een waardevol hulpmiddel om dat te bereiken.
21. Gordon B. Hinckley, 'The Aaronic Priesthood – a Gift from God', *Ensign*, mei 1988, 46.
22. Ouderling D. Todd Christofferson heeft uitgelegd 'dat de doop met water de laatste stap of de kroon op het bekeringsproces is. Als we onze zonden verzaken en een verbond van gehoorzaamheid sluiten, bekeren we ons volledig. Als we dat verbond niet sluiten, hebben we ons niet volledig bekeerd.' ('Geloof in Christus vergroten', *Liahona*, september 2012, 14–15.) Zie ook D. Todd Christofferson, 'De goddelijke gave van bekering', *Liahona*, november 2011, 38–41; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 26:24 (in de Gids bij de Schriften).
De verordening van het avondmaal is 'een wekelijkse kans om heilige verbonden te hernieuwen die ons in staat stellen om deel te hebben aan de verzoenende genade van de Heiland, met dezelfde reinigende uitwerking als de doop en de bevestiging.' ('Onze verbonden met God begrijpen,' *Liahona*, juli 2012, 21.) Zie ook Dallin H. Oaks, 'Always Have His Spirit', *Ensign*, november 1996, 59–61.
23. Dallin H. Oaks, 'The Aaronic Priesthood and the Sacrament', *Liahona*, januari 1999, 44.
24. Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'De verordeningen van heil en verhoging die in de herstelde kerk van de Heer worden bediend, zijn veel meer dan rituelen of symbolische handelingen. Ze zijn veelmeer geautoriseerde kanalen waardoor de zegeningen en machten van de hemel in ons eigen leven kunnen vloeien.' ('Always Retain a Remission of Your Sins,' *Liahona*, mei 2016, 60.)
25. Leer en Verbonden 20:73.
26. Mozes 1:39.
27. Mattheüs 3:11.
28. Veel kerkleiders hebben de Heilige Geest de grootste gave van dit aardse leven genoemd.
President Dallin H. Oaks heeft gezegd: 'Het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest is het kostbaarste wat we in het sterfelijk leven kunnen bezitten.' ('The Aaronic Priesthood and the Sacrament', *Liahona*, januari 1999, 44.)
Ouderling Bruce R. McConkie heeft gezegd: 'Vanuit het eeuwig perspectief is het eeuwige leven de grootste van alle gaven Gods. Maar vanuit het aardse perspectief is de gave van de Heilige Geest de grootste gave die een mens kan ontvangen.' ('What Is Meant by "The Holy Spirit"?' *Instructor*, februari 1965, 57.)
President Wilford Woodruff heeft getuigd: 'Als u de Heilige Geest bij u hebt – en iedereen zou dat moeten hebben – dan kan ik tot u zeggen dat er geen grotere gave is, geen grotere zegen, geen groter getuigenis aan de mens op aarde. U kunt de bediening van engelen krijgen; u kunt vele wonderen zien; u kunt vele wonderen op de aarde zien. Maar ik stel dat de gave van de Heilige Geest de grootste gave is die de mens kan ontvangen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* [2004], 50–51.)
En ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'De geboden Gods die we gehoorzamen en de geïnspireerde raad van kerkleiders die we opvolgen, zijn voornamelijk gericht op het verwerven van het gezelschap van de Geest. In wezen zijn alle evangelische leringen en activiteiten erop gericht om tot Christus te komen door de Heilige Geest in ons leven te ontvangen.' ('Ontvang de Heilige Geest', *Liahona*, november 2010, 97.)
29. Thomas S. Monson, leidersbijeenkomst algemene conferentie, maart 2011.
30. Zie Mozes 1:6.

President Russell M. Nelson

Aankondiging

We kondigen een aanzienlijke herstructurering van onze Melchizedekse-priesterschapsquorums aan om het werk van de Heer doeltreffender te doen.

Dank u, broeder Holmes, voor uw belangrijke boodschap.

Geliefde broeders, we missen president Thomas S. Monson en ouderling Robert D. Hales zeer. Maar we gaan allemaal 'steeds voort' met het werk van de Heer.¹

Ik ben erg dankbaar voor iedere man die het heilig priesterschap draagt. U bent de hoop van onze Verlosser, die wil 'dat ieder mens zou kunnen spreken in de naam van God, de Heer, ja, de Heiland van de wereld.'² Hij wil dat *al* zijn geordende zonen Hem vertegenwoordigen, namens Hem spreken, en Gods kinderen over de hele wereld tot zegen zijn, 'opdat ook geloof kon toenemen op [de hele] aarde'.³

Sommigen onder u dienen in plaatsen waar de kerk al generaties lang gevestigd is. Anderen dienen waar de kerk relatief nieuw is. Sommigen maken deel uit van een grote wijk. Anderen bezoeken een kleine gemeente met veel reistijd. Ongeacht uw individuele omstandigheden is ieder van u lid van een priesterschapsquorum met een goddelijk mandaat om te leren en te onderwijzen, anderen lief te hebben en te dienen.

Vanavond kondigen we een aanzienlijke herstructurering van onze

Melchizedekse-priesterschapsquorums aan om het werk van de Heer doeltreffender te doen. *Op wijkniveau worden de hogepriesters en de ouderlingen tot één ouderlingenquorum samengevoegd.*

Met die aanpassing vergroten we de capaciteit en het vermogen van de priesterschapsdragers om anderen te dienen aanzienlijk. Toekomstige ouderlingen zijn welkom in dat quorum en zullen daar begeleid worden. Op ringniveau blijft het ringpresidium het hogepriestersquorum van de ring presideren. Maar de samenstelling van dat quorum wordt gebaseerd op de priesterschapsroeping die men *op dat moment* heeft, zoals we nader zullen uitleggen.

De ouderlingen D. Todd Christofferson en Ronald A. Rasband van het Quorum der Twaalf Apostelen zullen ons nu meer over deze belangrijke aanpassingen vertellen.

Over deze wijzigingen is maandenlang nagedacht. We voelen een dringende noodzaak om beter voor onze leden te zorgen en verslag over onze contactmomenten met hen uit te brengen. Om dat beter te doen, moesten we onze priesterschapsquorums versterken zodat we gericht leiding kunnen geven aan het in liefde dienen en steunen van de heiligen, zoals de Heer dat wil.

Deze aanpassingen zijn door de Heer geïnspireerd. Door ze toe te passen, worden we doeltreffender dan we ooit zijn geweest.

Wij zijn betrokken bij het werk van onze almachtige God. Jezus is de Christus! Wij zijn zijn nederige dienstknechten! God zegene u, broeders, als u verneemt wat onze plicht is, en u die uitvoert. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Wij gaan voort, steeds voort,' *Lofzangen*, nr. 164.
2. Leer en Verbonden 1:20.
3. Leer en Verbonden 1:21.

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het ouderlingenquorum

Met één Melchizedekse-priesterschapsquorum in een wijk vormen de priesterschapsdragers nu een eenheid in alle aspecten van het heilswerk.

Niet lang na de oprichting van de kerk in deze laatste bedeling, zei de Heer in een openbaring: 'En door uw gelovig gebed zult u mijn wet ontvangen, opdat u zult weten hoe mijn kerk te besturen en alle dingen in orde te hebben voor mijn aangezicht.'¹ Sinds die tijd heeft de kerk dit beginsel gevolgd en is de Heer die belofte nagekomen. Sinds de instelling van priesterschapsambten en -quorums in de tijd van de profeet Joseph Smith zijn er van tijd tot tijd patronen geopenbaard voor de organisatie van en het dienen door de priesterschap. Toen Brigham Young, John Taylor en Spencer W. Kimball, en anderen, president waren, werden er belangrijke verbeteringen in het Quorum der Twaalf Apostelen, de Zeventig, hogepriesters en andere ambten en quorums in zowel het Melchizedekse als het Aäronische priesterschap geopenbaard en ingevoerd.² President Russell M. Nelson heeft net in een historische verklaring nog zo een cruciale aanpassing bekendgemaakt.

Ik herhaal een deel van zijn verklaring: 'Vanavond kondigen wij een aanzienlijke herstructurering van onze Melchizedeks-priesterschapsquorums aan om het werk van de Heer doeltreffender te doen. *Op wijkniveau worden de hogepriesters en de ouderlingen tot*

één ouderlingenquorum samengevoegd [...]. De samenstelling van [het hogepriestersquorum van de ring] wordt gebaseerd op de priesterschapsroeping die men *op dat moment* heeft.'

President Nelson voegde daaraan toe: 'Over deze wijzigingen is maandenlang nagedacht. We voelen een dringende noodzaak om beter voor onze leden te zorgen. [...] Om dat beter te doen, moeten we onze priesterschapsquorums versterken zodat we gerichtere leiding kunnen geven aan het in liefde

dienen en steunen van de heiligen, zoals de Heer dat wil.

'Deze aanpassingen zijn door de Heer geïnspireerd. Door ze in te voeren, worden we doeltreffender dan we ooit zijn geweest.'³

Op aanwijzing van het Eerste Presidium zullen ouderling Ronald A. Rasband en ik wat aanvullende informatie geven. Daarmee zullen mogelijke vragen van u beantwoord worden.

Ouderlingen- en hogepriestersquorums

Ik zal de aanpassingen voor de hogepriestersgroep en het ouderlingenquorum van de wijk nog een keer herhalen. In de wijk worden de leden van het ouderlingenquorum en de hogepriestersgroep tot één Melchizedeks-priesterschapsquorums met één quorumpresidium samengevoegd. Dit quorum, dat nu sterker is in aantal en eenheid, wordt het 'ouderlingenquorum' genoemd. De hogepriestersgroepen houden op te bestaan. Het ouderlingenquorum omvat alle ouderlingen en toekomstige ouderlingen in

de wijk en ook de hogepriesters die momenteel *geen* deel uitmaken van een bisschop, ringpresidium of hoge raad, of die geen patriarch in functie zijn. Het hogepriestersquorum omvat alle hogepriesters die momenteel *wel* deel uitmaken van een bisschop, ringpresidium of hoge raad, of die patriarch in functie zijn.

Het quorumpresidium ouderlingen

Hoe wordt het presidium van het ouderlingenquorum georganiseerd? Het ringpresidium ontheft de huidige groepsleidingen hogepriesters en quorumpresidiums ouderlingen en roept in elke wijk een nieuwe quorumpresident ouderlingen en raadgevers. Het nieuwe quorumpresidium ouderlingen mag bestaan uit ouderlingen en hogepriesters, met verschillen in leeftijd en ervaring, die samen één quorumpresidium vormen. Een ouderling of een hogepriester mag quorumpresident of raadgever in het presidium zijn. Dit is geen ‘overname’ van ouderlingenquorums door hogepriesters. Wij verwachten dat ouderlingen en hogepriesters in elke combinatie in het quorumpresidium zullen samenwerken en

dienen. Deze aanpassingen moeten zo snel als praktisch haalbaar is, worden doorgevoerd.

Priesterschapsambten in het ouderlingenquorum

Krijgen quorumleden door deze aanpassing nu een ander ambt in het priesterschap? Nee, deze ingreep verandert niets aan het priesterschapsambt waartoe een quorumlid in het verleden is geordend. Zoals u weet kan een man in zijn leven tot verschillende priesterschapsambten worden geordend. Bij elke nieuwe ordening blijft zijn eerdere ordening behouden. Hoewel in sommige gevallen een priesterschapsdrager in meer dan één ambt tegelijkertijd kan dienen, bijvoorbeeld als een hogepriester ook patriarch of bisschop is, is hij meestal niet in al zijn priesterschapsambten tegelijkertijd werkzaam. Zo zijn ontheven bisschoppen en emeritus zeventigers niet meer actief in die ambten werkzaam. Dus ook al bezit iemand een of meer andere priesterschapsambten, als lid van het ouderlingenquorum is hij als ouderling werkzaam.

Jaren geleden heeft president Boyd K. Packer gezegd: ‘Het

priesterschap zelf is belangrijker dan de ambten ervan. [...] Je kunt het priesterschap niet opdelen. Een ouderling draagt hetzelfde priesterschap als een apostel (zie LV 20:38). Als een man het priesterschap ontvangt, ontvangt hij het volledig. Er zijn echter ambten in het priesterschap: categorieën van gezag en verantwoordelijkheid. [...] Soms wordt gezegd dat het ene ambt ‘hoger dan’ of ‘lager dan’ een ander ambt is. In het Melchizedeks priesterschap zijn ambten niet zozeer ‘hoger’ of ‘lager’, maar richt hun dienstbetoon zich op verschillende gebieden.’⁴ Broeders, ik hoop oprecht dat we niet meer zullen zeggen dat iemand naar een ander ambt in het Melchizedeks priesterschap wordt ‘verhoogd’.

Ouderlingen zullen nog steeds tot hogepriester worden geordend als ze in een ringpresidium, hoge raad of bisschop worden geroepen – of op andere momenten dat de ringpresident dat onder gebed en inspiratie nodig vindt. Na onthefing uit een ringpresidium, hoge raad of bisschop keren hogepriesters in het ouderlingenquorum van hun wijk terug.

Leiding aan de quorumpresident ouderlingen

Wie geeft leiding aan het werk van de quorumpresident ouderlingen? De ringpresident presideert de Melchizedekse priesterschap in zijn ring. Daarom rapporteert de quorumpresident ouderlingen direct aan de ringpresident, die training en leiding van het ringpresidium en via de hoge raad geeft. De bisschop vergadert als presiderende hogepriester in de wijk regelmatig met de quorumpresident ouderlingen. De bisschop overlegt met hem en geeft aan hoe wijkleden het beste gediend en gesteund kunnen worden, in goed overleg met alle wijkorganisaties.⁵

Het doel van deze veranderingen

Waarom deze veranderingen in de Melchizedekse-priesterschapsquorums? Met één Melchizedekse-priesterschapsquorum in een wijk vormen de priesterschapsdragers nu een eenheid in alle aspecten van het heilswerk, waaronder het werk voor de tempel en familiegeschiedenis dat voorheen door de hogepriestersgroepen werd gecoördineerd. Ongeacht leeftijd en achtergrond hebben quorumleden nu profijt van elkaars inzichten, ervaring en verschillen in levensfase. Ook hebben ervaren priesterschapsdragers nu meer gelegenheid om anderen te begeleiden, zoals toekomstige ouderlingen, nieuwe leden, jongvolwassenen en geheractiveerde leden. Ik kan niet goed uitleggen hoe enthousiast ik ben over de steeds belangrijkere rol die ouderlingenquorums in de toekomst zullen spelen. Met de wijsheid, ervaring, capaciteit en kracht van deze quorums wordt een nieuw tijdperk ingeluid met een nieuwe norm voor priesterschapsbediening in de hele kerk.

Twintig jaar geleden vertelde ik tijdens de algemene conferentie

een verhaal dat oorspronkelijk door ouderling Vaughn J. Featherstone van de Zeventig is verteld. Ik herhaal het hier graag.

In 1918 was broeder George Goates boer die in Lehi (Utah) suikerbieten verbouwde. De winter viel dat jaar vroeg in. Een groot deel van zijn bietenoogst bevroor in de grond. Voor George en zijn jonge zoon Francis verliep de oogst traag en moeizaam. Op dat moment heerste er een griep-epidemie. De gevreesde ziekte eiste het leven van Georges andere zoon Charles en drie van Charles' jonge kinderen, twee kleine meisjes en een jongen. In slechts zes dagen moest de rouwende George Goates drie keer naar Ogden (Utah) om de lichamen te begraven. Na deze dramatische onderbreking spanden George en Francis hun wagen in en reden terug naar het bietenveld.

[Onderweg] kwamen wagenladingen bieten hen tegemoet die door omwonende boeren naar de fabriek werden gereden. Elke passerende manier wuifde een begroeting: "Hallo, oom George", "Heel veel sterkte, George", "Wat een drama, George", "Je hebt veel vrienden, George".

'Op de laatste wagen zat [...] Jasper Rolfe met al zijn sproeten. Hij wuifde vrolijk en riep: "Dat was de laatste, oom George."

[Broeder Goates] keek Francis aan en zei: "Ik wou dat dat de laatste voor ons was."

"Toen ze bij het hek van het veld kwamen, sprong Francis van de grote rode bietenkar af en deed het hek open terwijl [zijn vader] het veld opreed. [George] reed een stukje maar stopte toen [...] en keek over het veld. [...] Er was geen suikerbiet op het hele veld te zien. Toen beseftte hij wat Jasper Rolfe bedoelde toen hij

riep: "Dat was de laatste, oom George!"

[George] stapte van de wagen af, pakte een handvol van de vruchtbare, bruine aarde waar hij zo van hield, en toen [...] een bietenkop. Even staarde hij naar deze symbolen van zijn arbeid, alsof hij zijn ogen niet kon geloven.

Toen ging hij op een berg bietenkoppen zitten – deze man die binnen zes dagen vier van zijn dierbaren moest begraven; kisten had getimmerd, graven had gedolven, en zelfs had geholpen met de begrafenis kleding – deze ongeloflijke man die bij zijn schrijnende beproeving nooit had gewankeld, verzaakt of gewaagd – ging op een berg bietenkoppen zitten en barstte als een klein kind in snikken uit.

"Toen stond hij op, droogde zijn tranen af, [...] keek naar de lucht en zei: "Dank U, Vader, voor de ouderlingen van onze wijk."⁶

Ja, God zij dank voor de mannen van de priesterschap en voor de hulp die zij zullen geven in het verheffen

van personen en gezinnen en bij de vestiging van Zion.

Het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en het Presidium der Zeventig zijn na rijp beraad tot deze aanpassingen gekomen. Met veel gebed, zorgvuldige studie van de Schriftuurlijke basis van de priesterschapsquorums, en de bevestiging dat dit de wil van de Heer is, gaan wij eensgezind voorwaarts in wat in feite een volgende stap in de zich ontvouwende herstelling is. De leiding van de Heer is duidelijk, en ik verheug mij erin. Ik getuig van Hem, van zijn priesterschap en van uw ordeningen in dat priesterschap, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 41:3.
2. Zie bijvoorbeeld William G. Hartley, 'The Priesthood Reorganization of 1877: Brigham Young's Last Achievement', in *My Fellow Servants: Essays on the History of the Priesthood* (2010), 227–264; 'To the Seventies', in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (1965), 352–354; Hartley, 'The Seventies in the 1880s: Revelations and Reorganizing', in *My Fellow Servants*, 265–300; Edward L. Kimball, *Lengthen Your Stride: The Presidency of Spencer W. Kimball* (2005), 254–258; Susan Easton Black, 'Early Quorums of the Seventies', in David J. Whittaker en Arnold K. Garr, red., *A Firm Foundation: Church Organization and Administration* (2011), 139–60; Richard O. Cowan, 'The Seventies' Role in the Worldwide Church Administration', in *A Firm Foundation*, 573–593.
3. Russell M. Nelson, 'Aankondiging', *Liahona*, mei 2018, 54.
4. Boyd K. Packer, 'Wat iedere ouderling – en ook iedere zuster – dient te weten: een overzicht van de beginselen van priesterschapsbestuur', *De Ster*, november 1994, 17, 19.
5. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 7.3.1.
6. D. Todd Christofferson, 'Het priesterschapsquorum', *De Ster*, januari 1999; zie ook Vaughn J. Featherstone, 'Now Abideth Faith, Hope, and Charity', *Ensign*, juli 1973, 36–37.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

O ziet! Een vorst'lijk leger

Wat een vreugde en zegen zal het zijn dat alle Melchizedeks-priesterschapsdragers schouder aan schouder kunnen onderwijzen, leren en dienen.

Geliefde priesterschapsbroeders, ik sta bij deze historische gelegenheid heel nederig gestemd voor u in opdracht van onze dierbare profeet en president, Russell M. Nelson. Ik houd van deze fantastische man van God en ons nieuwe Eerste Presidium. Ik steun ze van harte. Ik getuig met ouderling D. Todd Christofferson en mijn andere broeders van het Quorum der Twaalf Apostelen dat de aangekondigde veranderingen vanavond de wil van de Heer zijn.

President Nelson gaf al aan dat deze kwestie een hele tijd onder gebed door de leidinggevende autoriteiten van de kerk besproken en overwogen is. De wil van de Heer zoeken en de quorums van het Melchizedeks priesterschap versterken, stonden daarbij centraal. De inspiratie is gekomen. Vanavond heeft onze profeet de wil van de Heer bekendgemaakt. 'Voorzeker, de Heere Heere doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten!'¹ Wat zijn we gezegend dat we een levende profeet hebben!

Mijn vrouw en ik hebben voor de kerk en voor mijn werk veel over de wereld gereisd. Ik heb allerlei units in de kerk gezien: een kleine gemeente

in Rusland met een handjevol Melchizedeks-priesterschapsdragers, een nieuwe en groeiende wijk in Afrika waar hogepriesters en ouderlingen als één groep bijeenkwamen omdat het totale aantal Melchizedeks-priesterschapsdragers te gering was, en gevestigde wijken met zoveel ouderlingen dat splitsing in twee quorums nodig was!

We hebben overal gezien dat de hand van de Heer voor zijn dienstknechten uit gaat. Hij bereidt de mensen en de weg voor zodat al zijn

kinderen naar al hun behoeften gezegd kunnen worden. Heeft Hij niet beloofd dat Hij voor ons aangezicht uit zal gaan en aan onze rechter- en aan onze linkerhand zal zijn? En dat zijn Geest in ons hart zal zijn, en zijn engelen rondom ons zullen zijn om ons te schragen?²

Als ik aan u allen denk, moet ik aan de lofzang 'O ziet! Een vorst'lijk leger' denken.

*O ziet! Een vorst'lijk leger
met zwaard en schild en vaan,
marcheert ter overwinning
op 's levens kampplaats aan.
't Zijn stoere, kloeke strijders,
vereend, zij wijken niet.
Zij volgen trouw hun Leider,
en zingen 't vreugdelied.³*

Ouderling Christofferson heeft diverse vragen beantwoord die ongetwijfeld zullen voortkomen uit het feit dat hogepriestersgroepen en ouderlingenquorums op wijkniveau tot één machtig leger broeders met het Melchizedeks priesterschap worden verenigd.

Die aanpassingen helpen het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging bij de afstemming van hun werk. Ze vereenvoudigen ook de afstemming van het quorum met de bisschop en wijkraad. Bovendien kan de bisschop meer taken aan de quorumpresident ouderlingen en ZHV-presidente delegeren. Zo kunnen de bisschop en zijn raadgevers zich met hun kerntaken bezighouden. Die bestaan met name uit de jongevrouwen en de jongemannen met het Aäronisch priesterschap presideren.

Veranderingen in organisaties en functies van de kerk zijn niet ongebruikelijk. De Heer heeft in 1883 tegen president John Taylor gezegd: '[Aangaande] het bestuur en de organisatie

van mijn kerk en priesterschap [...] zal ik u van tijd tot tijd, via de door Mij aangewezen kanalen, alles openbaren wat nodig zal zijn voor de toekomstige ontwikkeling en volmaking van mijn kerk, voor het aanpassen en voortrollen van mijn koninkrijk.⁴

Nu een paar woorden tot de broeders die hogepriester zijn: weet dat wij u liefhebben! Onze Vader in de hemel houdt van u! U bent een belangrijk onderdeel van het vorstelijke leger priesterschapsdragers. Wij kunnen dit werk zonder uw goedheid, bediening, ervaring en rechtschapenheid niet voortwaarts stuwen. Alma zette uiteen dat mannen tot hogepriester worden geroepen vanwege hun buitengewone geloof en goede werken om anderen te onderwijzen en te dienen.⁵ Er is nu meer dan ooit behoefte aan die ervaring.

Er zijn in veel wijken hogepriesters die nu door een ouderling als hun quorumpresident gepresideerd gaan worden. Er zijn al ouderlingen die hogepriesters presideren. Denk aan ouderlingen die als gemeentepresident fungeren in sommige gebieden van de wereld waar hogepriesters in de gemeente zijn. Er zijn ook gemeenten

waarin alleen een ouderlingenquorum is georganiseerd dat de hogepriesters bijwonen.

Wat een vreugde en zegen zal het zijn dat *alle* Melchizedeks-priesterschapsdragers schouder aan schouder met alle leden van hun wijk kunnen onderwijzen, leren en dienen. Waar u ook bent en wat uw omstandigheden ook zijn: wij vragen u nieuwe kansen om te leiden of geleid te worden onder gebed, met geloof en vol vreugde te aanvaarden, en eensgezind als één groep priesterschapsbroeders te dienen.

Ik ga nu op nog wat zaken in die mogelijk duidelijkheid behoeven. Wij willen in elk geval de wil van de Heer ten aanzien van de organisatie van zijn quorums van het heilige priesterschap ten uitvoer brengen.

Wat zijn de aanpassingen voor een hogepriestersquorum in de ring? Er blijft een hogepriestersquorum in de ring bestaan. Het ringpresidium blijft fungeren als het presidium van het hogepriestersquorum van de ring. Maar ouderling Christofferson zei het al: leden van het hogepriestersquorum in de ring bestaan voortaan uit hogepriesters die *momenteel* in

het ringpresidium, de bisschop van een wijk, als lid van de hoge raad van de ring of als patriarch in functie zijn. Ring- en wijkadministrateurs en -secretarissen maken geen deel uit van het hogepriestersquorum van de ring. Iemand in actieve dienst als hogepriester, patriarch, zeventiger of apostel die een wijk bezoekt, kan desgewenst de priesterschapsbijeenkomst in het ouderlingenquorum bijwonen.

Als broeders met een dergelijke roeping op een gegeven moment ontheven worden, keren ze naar hun eigen unit als lid van het ouderlingenquorum terug.

Wat is de rol van het hogepriestersquorum in de ring? Het ringpresidium komt met leden van het hogepriestersquorum van de ring bijeen om met elkaar te overleggen, te getuigen en instructies te geven. Bijeenkomsten in de ring gaan volgens onze handboeken gewoon door, met twee uitzonderingen:

Ten eerste, wijken en ringen houden geen LPC-vergaderingen meer. Bijzondere kwesties in de wijk, zoals een gevoelige gezinssituatie of gewoon welzijnsprobleem, kunnen in een uitgebreide bisschopsvergadering worden besproken. Andere minder gevoelige zaken kunnen in de wijkraad aan bod komen. De zogeheten LPC-vergadering van de ring heet voortaan de 'hogeraadsvergadering'.

Ten tweede, de jaarlijkse bijeenkomst van alle geordende hogepriesters in de ring komt te vervallen. Het ringpresidium blijft wel een jaarlijkse bijeenkomst houden met het hogepriestersquorum van de ring zoals vandaag is aangekondigd.

Kan een wijk meer dan één ouderlingenquorum hebben? Het antwoord is ja. Leaders mogen in de geest van Leer en Verbonden 107, vers 89 meer dan één ouderlingenquorum organiseren als een wijk ongewoon veel actieve Melchizedeks-priesterschapsdragers heeft. In die gevallen dient elk quorum een redelijke balans in termen van leeftijd, ervaring, en priesterschapsbijeenkomst te hebben.

Ik getuig dat we tal van zegeningen zullen zien als we deze geïnspireerde herstructurering van de quorums in onze wijken en ringen gaan doorvoeren. Ik zal een paar voorbeelden geven.

Onder leiding van de bisschop kunnen meer priesterschapsbijeenkomsten hun steentje aan het heilswerk bijdragen. Denk aan de vergadering van Israël door tempelwerk en familiegeschiedenis, aan het werken met behoeftige gezinnen en leden, en aan het bijstaan van de zendelingen om zielen tot Jezus Christus te brengen.

Ontheven presiderende leaders keren terug en brengen hun ervaring in het ouderlingenquorum in.

De quorumleden worden daardoor gesterkt.

Er is sprake van meer uiteenlopende gaven en capaciteiten binnen het quorum.

Er komt meer flexibiliteit en capaciteit beschikbaar om op actuele en dringende behoeften in de wijk en het quorum in te spelen, en de verschillende bedieningstaken te vervullen.

De begeleiding en eensgezindheid nemen toe doordat een nieuwe ouderling en een ervaren hogepriester in quorumbijeenkomsten en -taken zij aan zij ervaringen uitwisselen.

Bisschoppen en gemeentepresidenten krijgen hopelijk meer tijd om hun roeping als herder van hun kudde groot te maken en voor mensen in nood te zorgen.

Wij beseffen dat elke wijk en ring anders zijn. Wij onderkennen die verschillen. Wij hopen wel dat u deze veranderingen zo snel mogelijk na deze algemene conferentie doorvoert. Wij hebben aanwijzingen van een profeet van God gekregen! Wat een geweldige zegen en verantwoordelijkheid. Laten we die met alle rechtschapenheid en ijver uitvoeren!

U weet dat priesterschapsgesetz door aanstelling en ordening wordt verleend. Maar echte priesterschapsmacht, de macht om in de naam van de Heer Jezus Christus te handelen, kan alleen door een rechtschapen levenswandel komen.

De Heer heeft aan de profeet Joseph Smith, de profeet van de herstelling, verklaard:

'Zie, ja, zie, Ik zal voor uw kudden zorgen, en Ik zal ouderlingen doen opstaan en tot hen zenden.

'Zie, Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen.'⁶

De Heer is inderdaad bezig om zijn werk te bespoedigen.

President Henry B. Eyring

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Laten wij deze gelegenheid gebruiken om ons leven onder de loep te nemen en volgens zijn wil te werk gaan. Dan mogen wij de vele zegeningen verwachten die Hij aan de getrouwen heeft beloofd.

Broeders, dank u wel voor alles wat u in dit geweldige werk doet. Mogen wij in deze grote en eervolle zaak voorwaarts gaan.

*Als twist en tweedracht dood zijn,
de krijgsgod is onttroond,
en 't ganse volk des Heren
in liefde samenwoont,
zal 't voor onz' Eeuw'ge Koning
in vredes rijksg gebied
Zijn naam voor eeuwig prijzen
met dit zijn vreugdelied:*

*Zegepraal, zegepraal,
door Hem, die ons redde!
Zegepraal, zegepraal,
door Christus, onze Heer!
Zegepraal, zegepraal, zegepraal,
door Christus, onze Heer!⁷*

Vandaag zijn wij allemaal getuige dat de Heer zijn wil bij monde van zijn profeet, president Russell M. Nelson, openbaart. Ik getuig dat hij Gods profeet hier op aarde is. Ik getuig van de Heer Jezus Christus, die onze grote Verlosser en Heiland is. Dit is zijn werk en dit is zijn wil. Daarvan getuig ik plechtig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Amos 3:7.
2. Zie Leer en Verbonden 84:88.
3. 'O ziet! Een vorst'lijk leger', *Heilige lofzangen*, nr. 118.
4. In James R. Clark, samensteller, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, (1965), 2:354.
5. Zie Alma 13.
6. Leer en Verbonden 88:72-73.
7. 'O ziet! Een vorst'lijk leger', *Heilige lofzangen*, nr. 118.

Een geïnspireerde bediening

We ontvangen de Heilige Geest het beste als we ons richten op het dienen van anderen. Daarom hebben wij de priesterschapstaak om namens de Heiland te dienen.

Geliefde broeders, ik ben dankbaar dat ik u in deze historische algemene conferentie mag toespreken. Wij hebben president Russell M. Nelson als 17e president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gesteund. In mijn dagelijkse samenwerking met hem heb ik een bevestiging van de Geest gevoeld dat

president Nelson door God geroepen is om de ware kerk van de Heer te leiden.

Ik getuig ook dat de Heer ouderling Gerrit W. Gong en ouderling Ulisses Soares als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft geroepen. Ik heb hen lief en steun hen. Hun bediening zal mensen over de hele wereld tot zegen zijn.

Deze conferentie is ook om een andere reden historisch. President Nelson heeft in het georganiseerde plan van de Heer een geïnspireerde stap vooruit aangekondigd. In dit plan krijgen priesterschapsquorums in wijken en ringen een nieuwe structuur waardoor wij onze priesterschapstaken beter kunnen vervullen. Die taken sluiten alle aan bij de priesterschapzorg die wij de kinderen van onze Vader geven.

Het plan van de Heer waarin zijn heiligen liefdevolle zorg geven, heeft in de loop der tijd op veel manieren vorm gekregen. In de begindagen van Nauvoo zocht de profeet Joseph Smith naar een structurele manier om voor de veelal straatarme bekeerlingen die de stad instroomden, te zorgen. Onder hen bevonden zich mijn acht overgrootouders: de Eyrings, Bennions, Romneys en Smiths. De profeet organiseerde de zorg voor die heiligen per stadsdeel. In Illinois werden die stadsdelen ‘wijken’ genoemd.

Toen de heiligen de vlakten overtrokken, was hun zorg voor elkaar georganiseerd in ‘groepen’. Een van mijn overgrootvaders aan vaders kant kwam, op weg terug van zijn zending

in wat nu Oklahoma is, een groep op de vlakte tegen. Hij was zo door ziekte verzwakt dat hij en zijn collega op hun rug in een wagentje lagen.

De leider van de groep stuurde twee jonge vrouwen om hulp te geven aan wie er ook in dat troosteloze wagentje lagen. Een van hen, een jonge zuster die zich in Zwitserland had laten dopen, keek naar een van de zendelingen en voelde mededogen. Hij werd door die groep heiligen gered. Hij herstelde genoeg om het laatste stuk naar de Salt Lake Valley te lopen met zijn jonge redster aan zijn zij. Ze werden verliefd en trouwden. Hij werd mijn overgrootvader Henry Eyring en zij mijn overgrootmoeder Maria Bommeli Eyring.

Jaren later, toen mensen zeiden hoe zwaar het moet zijn geweest om een continent over te steken, zei ze: ‘Nee hoor, het was niet zwaar. Al lopend hadden we het de hele weg over het grote wonder dat we beiden het ware evangelie van Jezus Christus hadden gevonden. Het was de gelukkigste tijd die ik me kan herinneren.’

Sindsdien heeft de Heer zijn heiligen op verschillende manieren geholpen om voor elkaar te zorgen. Nu heeft Hij

ons gezegend met quorums in wijken en ringen die meer kracht en eenheid bezitten en in overleg met alle wijkorganisaties samenwerken.

Stadsdelen, hoofdgroepen en versterkte quorums hebben minstens twee dingen nodig om te slagen in de opzet van de Heer om zijn heiligen voor elkaar te laten zorgen zoals Hij voor hen zorgt. Ze slagen daarin als de heiligen meer door de liefde van Christus dan door eigenbelang worden gedreven. De Schriften noemen dit ‘naasteliefde [...] de reine liefde van Christus’ (Moroni 7:47). En ze slagen daarin doordat de Heilige Geest de zorggever inluistert wat volgens de wijsheid van de Heer het beste is voor de persoon die Hij probeert te helpen.

De afgelopen weken heb ik keer op keer met eigen ogen gezien hoe leden van de kerk handelden alsof ze al wisten wat de Heer ging doen. Datgene wat hier vandaag is aangekondigd. Ik zal daar twee voorbeelden van geven. Eerst een eenvoudige avondmaalsgesprek door een 14-jarige leraar in het Aäronische priesterschap die snapt wat priesterschapsdragers kunnen bereik en als ze de Heer dienen. Dan een Melchizedeks-priesterschapsdrager die, met de liefde van Christus, geïnspireerd werd om een gezin te dienen.

Ik zal u eerst zeggen wat de jongeman zei in de avondmaalsdienst. Ik was daar aanwezig. Denk even terug aan uzelf toen u 14 was. Luister en hoor hem méér zeggen dan zo een jongeman redelijkerwijs kan weten:

‘Vorig jaar ben ik 14 geworden en ik vind het echt fijn om lid van het lerarenquorum van onze wijk te zijn. Een leraar heeft alle plichten van een diaken plus een paar erbij.

‘Sommigen van ons zijn leraar, anderen zullen dat eens worden, en het priesterschap is er voor iedereen in

de kerk. Het is dus voor ons allemaal belangrijk dat we meer over de taken van een leraar te weten komen.

In de eerste plaats staat er in Leer en Verbonden 20:53: “De plicht van de leraar is om altijd over de kerk te waken, en bij hen te zijn en hen te versterken.”

‘Dan staat er in Leer en Verbonden 20:54–55:

“En toe te zien, dat er geen onge-rechtigheid onder de leden der kerk is, noch ongenoegen met elkander, noch liegen, lasteren of kwaadspreken;

“en erop toe te zien dat de kerk dikwijls tezamen komt, en er ook op toe te zien dat alle leden hun plicht nakomen.”

De jongeman ging verder:

‘De Heer zegt ons dat het onze taak is om niet alleen voor de kerk te zorgen, maar ook om voor de mensen in de kerk te zorgen op de manier die Christus wil, want dit is zijn kerk. Als we proberen de geboden te onderhouden, vriendelijk voor elkaar te zijn, eerdelijk te zijn, goede vrienden te zijn, en het fijn vinden om bij elkaar te zijn, dan kunnen we de Geest bij ons hebben en weten wat onze hemelse Vader wil dat we doen. Als we dat niet doen, kunnen we onze roeping niet vervullen.’

Hij zei verder:

‘Als een leraar het goede voorbeeld geeft door een goede huisonderwijzer te zijn, de leden in de kerk te begroeten, het avondmaal klaar te zetten, thuis mee te helpen en vrede te stichten, eert hij zijn priesterschap en vervult hij zijn roeping.

‘Een goede leraar zijn is meer dan in de kerk of bij kerkactiviteiten alleen maar je taken doen. De apostel Paulus leert ons: “Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid” (1 Timotheüs 4:12).’

Toen zei de jongeman:

‘Waar we ook zijn of wat we ook doen, we kunnen altijd en overal een goed voorbeeld zijn en het goede kiezen.

‘Mijn vader en ik gaan bij de familie Brown op huisonderwijs.¹ Elke keer dat we hen bezoeken, vind ik het echt leuk om ze te zien en ze te leren kennen. Wat ik echt leuk van de familie Brown vind, is dat ze bij elk bezoek naar ons luisteren en altijd mooie verhalen vertellen.

‘Als we door huisonderwijs mensen in de wijk goed leren kennen, wordt het makkelijker om de volgende taak van een leraar te doen, en dat is de leden in de kerk begroeten. Als we mensen het gevoel geven dat ze welkom zijn en erbij horen, helpen we alle leden van de wijk om liefde te voelen en zich op het avondmaal voor te bereiden.

‘Als leraars de leden die naar de kerk zijn gekomen hebben begroet, helpen ze ook door elke zondag het avondmaal klaar te zetten. Ik vind het echt fijn om in deze wijk het avondmaal rond te dienen en klaar te zetten, want iedereen is zo eerbiedig. Altijd als ik het avondmaal klaarzet en ronddien, voel ik de Geest. Ik vind het een grote zegen om dat elke zondag te mogen doen.

‘Sommige dingen, zoals het avondmaal rond dienen, kunnen mensen zien en ze danken ons ervoor. Maar andere dingen, zoals het avondmaal klaarzetten, zien mensen meestal niet. Het is *niet* belangrijk of mensen ons *zien* als we dienen. Waar het om gaat, is dat de Heer weet dat we Hem hebben gediend.

‘Als leraar moeten we altijd proberen om de kerk, onze vrienden en ons gezin te versterken door onze priesterschapstaken te doen. Het is niet altijd makkelijk, maar de Heer geeft ons geen geboden ‘zonder een weg

voor [ons] te bereiden, zodat [wij] kunnen volbrengen wat Hij [...] gebiedt’ (1 Nephi 3:7).

Toen hij zijn toespraak afsloot, verbaasde deze jongeman mij weer met zijn volwassenheid en wijsheid. Zijn conclusie was: ‘Ik weet dat we betere mensen worden als we [Jezus Christus] volgen.’

Een maand geleden is er in een avondmaalsdienst nog een voorbeeld gegeven van hoe je als priesterschapsdrager kunt dienen. En weer was ik daar. In dit geval beschreef deze ervaren Melchizedeks-priesterschapsdrager zonder het te weten precies wat de Heer met de versterkte priesterschapsquorums wil bereiken. Zijn boodschap kwam hierop neer:

Hij en zijn huisonderwijscollega kregen zeven gezinnen toegewezen. Bijna al die gezinnen wilden *niet* bezocht worden. Als de huisonderwijzers aan de deur kwamen, deden ze niet open. Als ze belden, namen ze niet op. Als ze een bericht achterlieten, werd er niet op gereageerd. Uiteindelijk besloot deze senior collega om als onderdeel van zijn bediening brieven te gaan schrijven. Hij ging zelfs felgele enveloppen gebruiken in de hoop op een antwoord.

Een van de zeven gezinnen was een minderactieve alleenstaande zuster die

vanuit Europa was geëmigreerd. Ze had twee jonge kinderen.

Na veel contactpogingen kreeg hij een sms'je. Ze liet hem kort weten dat ze het te druk had om de huisonderwijzers te ontvangen. Ze had twee banen en zat ook in het leger. Haar eerste baan was politieagent. Ze wilde detective worden, naar haar eigen land teruggaan en daar als detective aan de slag gaan.

De huisonderwijzer kon haar nooit thuis bezoeken. Af en toe sms'te hij haar. Elke maand stuurde hij een handgeschreven brief. Tijdens zijn vakantie deed hij er kaarten voor de kinderen bij.

Hij kreeg geen antwoord. Maar ze wist wie haar huisonderwijzers waren, hoe ze die kon bereiken, en dat deze priesterschapsdragers hiermee door zouden gaan.

Toen kreeg hij ineens een urgent sms'je van haar. Ze zat verschrikkelijk omhoog. Ze wist niet wie de bisschop was, maar wel wie haar huisonderwijzers waren.

Over een paar dagen moest ze naar een andere staat voor een militaire training van een maand. Ze kon haar kinderen niet meenemen. Haar moeder, die voor de kinderen zou zorgen, was net naar Europa gevlogen om voor haar man te zorgen, die ernstig ziek was geworden.

Deze minderactieve alleenstaande zuster had genoeg geld voor een vliegticket naar Europa voor haar jongste kind, maar niet voor haar 12-jarige

zoon Eric.² Ze vroeg haar huisonderwijzer of hij een goed mormoons gezin kon vinden waar Eric de komende 30 dagen mocht logeren!

De huisonderwijzer sms'te terug dat hij zijn best zou doen. Toen nam hij contact op met zijn priesterschapsleiders. De bisschop, die de presiderende hogepriester was, gaf hem toestemming om leden van de wijkraad, onder wie de ZHV-presidente, te benaderen.

De ZHV-presidente vond snel vier goede mormoonse gezinnen, met kinderen van Erics leeftijd, waar hij telkens een week mocht logeren. De daaropvolgende maand gaven deze gezinnen Eric te eten, een slaapplek in hun al volle flat of huisje, namen hem mee op hun geplande gezinsuitjes, namen hem mee naar de kerk, lieten hem met de gezinsavond meedoen enzovoort.

De gezinnen met jongens van Erics leeftijd lieten hem meedoen met de vergaderingen en activiteiten van hun diakenenquorum. Tijdens deze maand was Eric voor het eerst van zijn leven elke zondag in de kerk.

Toen zijn moeder na haar training thuiskwam, bleef Eric naar de kerk gaan, meestal met een van deze vier mormoonse gezinnen of anderen die hem onder hun hoede hadden genomen, onder wie de huisbezoeksters van zijn moeder. Na verloop van tijd werd hij tot diaken geordend en ging hij regelmatig het avondmaal rondzien.

Laten we nu eens in Erics toekomst kijken. Het zal ons niet verbazen als

hij een leider wordt in de kerk in het thuisland van zijn moeder als het gezin daar naar terugkeert. Allemaal omdat heiligen eensgezind onder leiding van de bisschop hebben samengewerkt, en met naastenliefde in hun hart en met de macht van de Heilige Geest hebben gediend.

We weten dat naastenliefde onmisbaar is om in het koninkrijk van God behouden te worden. Moroni schrijft: 'Tenzij u naastenliefde hebt, kunt u geenszins behouden worden in het koninkrijk van God' (Moroni 10:21; zie ook Ether 12:34).

We weten ook dat naastenliefde een gave is die we ontvangen na alles wat we zelf kunnen doen. We moeten bidden 'tot de Vader met alle kracht van [ons] hart dat [we] met die liefde – die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus' vervuld zullen zijn (Moroni 7:48).

Ik denk dat we de Heilige Geest het beste ontvangen als we ons richten op het dienen van anderen. Daarom hebben wij de priesterschapstaak om namens de Heiland te dienen. Als we vol overgave anderen dienen, denken we minder aan onszelf. Dan kan de Heilige Geest makkelijker tot ons komen en ons helpen bij ons levenslange streven om de gave van naastenliefde te ontvangen.

Ik getuig tot u dat de Heer in zijn plan voor ons een grote stap vooruit heeft gezet, zodat onze priesterschapsbediening nog geïnspireerder en liefdevoller zal zijn. Ik ben dankbaar voor zijn liefde, die Hij ons zo overvloedig geeft. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Naam gewijzigd.
2. Naam gewijzigd.

President Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

De machten van het priesterschap

Maak het heilige priesterschap dat u draagt, groot. Dat is essentieel voor het werk van de Heer in uw gezin en in uw kerkroeping.

Geliefde broeders, we hebben een aankondiging van president Russell M. Nelson gehoord die op openbaring berust. We hebben ouderling Christofferson, ouderling Rasband en president Eyring dieper op de zaak horen ingaan. U gaat nog meer horen, ook van president Nelson, over wat u, leiders en priesterschapsdragers van de Heer, nu te doen staat. Ik neem graag enkele onderliggende beginzelen door waarop uw priesterschap is gebaseerd.

I. Het priesterschap

Het Melchizedeks priesterschap is het door God gedelegeerde gezag om zijn werk oftewel 'het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Het werd in 1829 door de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verleend (zie LV 27:12). De heiligheid en macht ervan zijn door ons niet te beschrijven.

De *sleutels* van het priesterschap zijn de machten om de uitoefening van priesterschapsgezag aan te sturen. De apostelen verleenden Joseph en Oliver met het Melchizedeks priesterschap

dan ook de sleutels om de uitoefening ervan aan te sturen (zie LV 27:12–13). Maar bij die gelegenheid werden niet alle priesterschapsleutels verleend. Alle benodigde sleutels en kennis voor deze 'bedeling van de volheid der tijden' (LV 128:18) worden 'regel op regel' gegeven (vers 21). Zeven jaar later werden er in de Kirtlandtempel nog meer sleutels overgedragen (zie LV 110:11–16). Die sleutels dienden voor

de aansturing van priesterschapsgezag in de taken die er toen bijkwamen, zoals het dopen voor de doden.

Het Melchizedeks priesterschap is geen status of titel. Het is een goddelijke macht in bruikleen ten behoeve van Gods werk voor zijn kinderen. We moeten altijd bedenken dat mannen die het priesterschap dragen *niet* 'het priesterschap' zijn. Het is niet gepast om van 'de priesterschap en de vrouwen' te spreken. We dienen van 'de dragers van het priesterschap en de vrouwen' te spreken.

II. Bediening van dienstbaarheid

Laten we nu nagaan wat de Heer Jezus Christus verwacht van wie zijn priesterschap dragen – hoe we zielen tot Hem brengen.

President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Er is gezegd dat de kerk volmaakt is georganiseerd, en dat klopt. Maar al deze organisaties zijn zich hun verantwoordelijkheid nog niet volledig bewust. Zodra ze zich hun taken volledig bewust zijn, zullen ze zich er getrouwer aan toewijden en zal het

werk van de Heer sterker, machtiger en invloedrijker in de wereld worden.¹

President Smith heeft ook gewaarschuwd:

‘De door God gegeven titels van eer [...] die aan de verschillende ambten van het heilig priesterschap verbonden zijn, mogen niet gebruikt of beschouwd worden als de titels die door de mens in het leven zijn geroepen. Ze zijn niet bestemd om bewondering op te wekken, en ze zijn ook geen uitdrukking van heerschappij. Het zijn titels die aangeven dat wij nederig in dienst van onze Heer werkzaam zijn. [...]’

‘We werken aan het eeuwig heil van de mens, en we moeten begrijpen dat dit de grootste taak is die wij op onze schouders hebben gekregen. Daarom moeten we zo nodig bereid zijn om alles op te offeren voor de liefde van God, het heil van de mens en de glorie van Gods koninkrijk op aarde.’²

III. De ambten van het priesterschap

De ambten in het Melchizedeks priesterschap hebben in de kerk van de Heer verschillende functies. De Leer en Verbonden duidt hogepriesters aan als ‘vaste president of dienstknecht van verschillende wijdverspreide ringen’ (LV 124:134). Ouderlingen worden als ‘vaste dienaar’ voor de kerk van de Heer aangeduid (LV 124:137). Hier zijn nog meer leringen over deze verschillende functies.

Een hogepriester officieert en bedient in geestelijke zaken (zie LV 107:10, 12). President Joseph F. Smith heeft daarover ook gezegd: ‘Aangezien hij tot hogepriester is geordend, dient [hij] in te zien dat hij [...] een goed voorbeeld moet zijn voor jong en oud. Hij moet een positie innemen waarin hij een leraar van gerechtigheid is, niet alleen in voorschrift, maar vooral in voorbeeld. Daarmee is hij de jongeren tot nut met zijn ervaring en leeftijd. Hij wordt daarvoor ook een bron van kracht voor de gemeenschap waarin hij leeft.’³

Ouderling Bruce R. McConkie van het Quorum der Twaalf heeft over de taken van een ouderling gezegd: ‘Een ouderling is een dienaar van de Heer Jezus Christus. [...] Hij is gemachtigd om namens zijn Meester [...] zijn medemensen te helpen en te dienen. Hij is een gevolmachtigde van de Heer.’⁴

Ouderling McConkie rekende af met het idee dat iemand ‘maar een ouderling’ is. ‘Elke ouderling in de kerk draagt net zoveel priesterschap als de president van de kerk [...],’ zei hij. ‘Wat is een ouderling? Hij is een herder, een herder die onder de kudde van de goede Herder dient.’⁵

In deze belangrijke functie om onder de kudde van de goede Herder te dienen, is er geen onderscheid tussen het ambt van hogepriester en ouderling in het Melchizedeks priesterschap. De Heer verklaart in de geweldige

afdeling 107 van de Leer en Verbonden: ‘Hogepriesters naar de orde van het Melchizedeks priesterschap hebben het recht, onder leiding van het presidium, in hun eigen positie te officiëren in de bediening van geestelijke zaken, en ook in het ambt van ouderling [of ambten in het Aäronisch priesterschap]’ (LV 107:10; zie ook vers 12).

De profeet Jakob leert ons in het Boek van Mormon het belangrijkste beginsel voor alle priesterschapsdragers. Nadat hij en zijn broer Jozef tot priester en leraar voor het volk waren gewijd, verklaarde hij: ‘En wij maakten ons ambt groot voor de Heer, aanvaardden de verantwoordelijkheid en waren bereid de zonden van het volk op ons eigen hoofd te laten neerkomen als wij hun niet met alle ijver het woord van God leerden’ (Jakob 1:19).

Broeders, onze plichten als dragers van het priesterschap zijn een ernstige zaak. Andere organisaties kunnen genoeg nemen met wereldse maatstaven wat het overbrengen van hun boodschap en de uitvoering van hun andere taken betreft. Maar wij die het priesterschap van God dragen, hebben de goddelijke macht die zelfs de toegang tot het celestiale koninkrijk van God bepaalt. De Heer heeft ons doel en onze opdracht in het geopenbaarde voorwoord van de Leer en Verbonden omschreven. Wij dienen aan de wereld te verkondigen:

‘Opdat ieder mens zou kunnen spreken in de naam van God, de Heer, ja, de Heiland van de wereld;

‘opdat ook geloof kon toenemen op aarde;

‘opdat mijn eeuwigdurend verbond kon worden gevestigd;

‘opdat de volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden van de wereld’ (LV 1:20–23).

Deze opdracht kunnen we alleen vervullen als we onze priesterschapsoepingen en -taken trouw 'grootmaken' (zie LV 84:33). President Harold B. Lee heeft uitgelegd wat het priesterschap grootmaken inhoudt: 'Als iemand het priesterschap ontvangt, wordt hij een zaakwaarnemer van de Heer. Hij moet zijn roeping beschouwen alsof hij een boodschapper van de Heer is. Dat houdt het grootmaken van het priesterschap in.'⁶

Welnu, broeders, als de Heer u zelf vroeg om een van zijn zoons of dochters te helpen – wat Hij bij monde van zijn dienstknechten heeft gedaan – zou u dat dan doen? Zou u dan als zaakwaarnemer en 'boodschapper van de Heer' handelen, en op zijn beloofde hulp vertrouwen?

President Lee heeft nog meer over het priesterschap grootmaken gezegd: 'Als u een vergrootglas boven iets houdt, ziet dat er groter uit dan u met het blote oog kon zien. Zo werkt een vergrootglas. Welnu, [...] iemand die zijn priesterschap grootmaakt, maakt het groter dan het op het eerste gezicht leek en belangrijker dan anderen er tegen aankeken. Zo maakt u uw priesterschap groot.'⁷

Hier is een voorbeeld van een priesterschapsdrager die zijn

priesterschapstaak grootmaakte. Ik heb dit in een ringconferentie in Idaho van mijn collega ouderling Jeffrey D. Erekson gehoord. Toen Jeffrey pasgetrouwd en straatarm was, kon hij zijn laatste studiejaar naar zijn idee niet afmaken. Hij besloot ermee te stoppen en een aantrekkelijke baan aan te nemen. Een paar dagen later zocht zijn quorumpresident ouderlingen hem thuis op. 'Begrijp je de betekenis van de priesterschapsleutels die ik draag?' vroeg de quorumpresident ouderlingen. Jeffrey zei van wel. De president vertelde hem toen dat hij slapeloze nachten had gehad sinds hij had gehoord dat Jeffrey met zijn studie wilde stoppen. De Heer bleef hem op het hart drukken om Jeffrey deze boodschap te geven: 'Als je quorumpresident ouderlingen geef ik je het advies om je studie niet af te breken. Die boodschap heeft de Heer voor jou.' Jeffrey vervolgde zijn studie. Jaren later kwam ik hem tegen toen hij een succesvol zakenman was. Ik hoorde hem tegen een groep priesterschapsdragers zeggen: 'Dat [advies] heeft mijn leven compleet veranderd.'

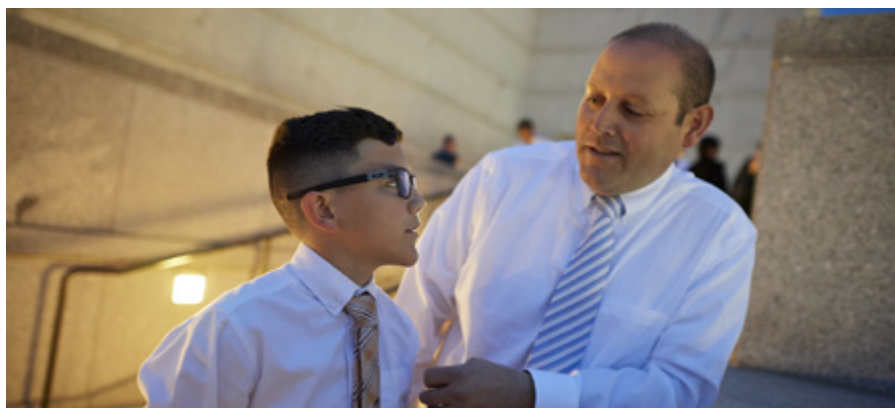
Een priesterschapsdrager maakte zijn priesterschap en roeping groot. Dat heeft het leven van een ander kind van God compleet veranderd.

IV. Priesterschap in het gezin

Ik heb het tot nu toe over de functies van het priesterschap in de kerk gehad. Nu ga ik over het priesterschap in het gezin spreken. Ik begin bij sleutels. Het beginsel dat priesterschapsgezag alleen kan worden uitgeoefend op aanwijzing van wie de sleutels voor die functie draagt, is fundamenteel in de kerk. Maar dat beginsel gaat niet op voor de uitoefening van priesterschapsgezag in het gezin.⁸ Een vader die het priesterschap draagt, presideert zijn gezin krachtens het gezag van het priesterschap dat hij draagt. Hij heeft niet de aansturing of goedkeuring van priesterschapsleutels nodig om leden van zijn gezin raad te geven, gezinsbijeenkomsten te houden, priesterschapszegens aan zijn vrouw en kinderen te geven, of zegens tot genezing aan gezinsleden of anderen te geven.

Een vader die zijn priesterschap thuis grootmaakt, draagt in net zo'n grote mate aan de zending van de kerk bij. Een vader met het Melchizedeks priesterschap dient de geboden in acht te nemen. Dan kan hij zijn gezinsleden met de macht van het priesterschap zegens geven. Een vader dient ook een liefdevolle band in het gezin te bevorderen. De gezinsleden zullen hun vader dan eerder om een zegen vragen. En ouders dienen meer priesterschapszegens in het gezin aan te moedigen.

Vaders, fungeer als 'gelijkwaardige partner' van uw vrouw, zoals in de proclamatie over het gezin staat.⁹ En, vaders, oefen de macht en invloed van uw priesterschapsgezag uit 'door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde' (LV 121:41). Dat is uw voorrecht. Die hoge norm voor de uitoefening van priesterschapsgezag is thuis van het grootste belang. President Harold B. Lee deed de volgende belofte toen hij net

President Russell M. Nelson

president van de kerk was geworden: 'Nooit is de macht van het priesterschap belangrijker dan als er thuis een crisis of een ernstige ziekte is, of als er een belangrijke beslissing moet worden genomen [...]. In de macht van het priesterschap, dat het gezag van de almachtige God is, schuilt de macht om in overeenstemming met de wil van de Heer wonderen te verrichten. Maar als we dat priesterschap willen gebruiken, moeten we de gedragsnormen naleven. Als we dit beginsel niet goed begrijpen, zullen we de zegeningen van dat geweldige priesterschap niet ontvangen.'¹⁰

Geliefde broeders, maak het heilige priesterschap dat u draagt, groot. Dat is essentieel voor het werk van de Heer in uw gezin en in uw kerkroeping.

Ik getuig van Hem wiens priesterschap dit is. Alle mannen en vrouwen zijn dankzij zijn zoenoffer, lijden en opstanding verzekerd van de onsterfelijkheid. Zij maken allen ook kans op het eeuwige leven. Ieder van ons dient trouw en ijverig ons deel in dit grote werk van God onze eeuwige Vader te doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 343.
2. *Leringen: Joseph F. Smith*, 340, 342.
3. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5e editie (1939), 182.
4. Bruce R. McConkie, 'Only an Elder', *Ensign*, juni 1975, 66; cursivering in het origineel niet overgenomen.
5. Bruce R. McConkie, 'Only an Elder', 66; cursivering in het origineel niet overgenomen.
6. *Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee* (2000), 92–93.
7. *The Teachings of Harold B. Lee*, red. Clyde J. Williams (1996), 499.
8. Zie Dallin H. Oaks, 'Priesterschapsgezag thuis en in de kerk', *Liahona*, november 2005, 24–27.
9. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145.
10. Zie *Leringen: Harold B. Lee*, 97.

Onze bediening met Gods macht en gezag

Onze bediening is in zijn naam, met zijn macht en gezag, en met zijn liefde.

Geliefde broeders, ik dank u voor uw toewijding aan de Heer en zijn heilige werk. Het is werkelijk fijn om hier te zijn. Als nieuw Eerste Presidium danken wij u voor uw gebeden en uw steun. Wij zijn dankbaar voor uw leven en uw dienst aan de Heer. Uw toewijding aan uw plichten en uw onzelfzuchtige bediening zijn in uw roeping net zo belangrijk als de onze in onze roeping. Door mijn hele leven in deze kerk te dienen, heb ik geleerd dat het werkelijk niet uitmaakt *waar* iemand dient. Waar de Heer vooral om geeft, is *hoe* iemand dient.

Ik spreek mijn grote dank uit voor president Thomas S. Monson, die ruim 50 jaar lang een voorbeeld voor me was. En ik spreek mijn grote bewondering uit voor zijn raadgevers, president Henry B. Eyring en president Dieter F. Uchtdorf. Ik loof hen om hun dienst aan de Heer en zijn profeten. Deze toegewijde dienstknechten hebben allebei een nieuwe taak gekregen. Ze blijven vol energie en toewijding dienen. Ik breng hen hulde, en heb hen beiden lief.

Het is een bijzondere zegen om te dienen in de ware en levende kerk van de Heer, met zijn gezag en macht. De

herstelling van Gods priesterschap, met de priesterschapssleutels, geeft waardevolle heiligen der laatste dagen toegang tot alle geestelijke zegeningen. Wij zien vrouwen, mannen en kinderen over de hele wereld die zegeningen ontvangen.

Wij zien getrouwe vrouwen die begrijpen welke kracht er van hun roeping, hun begiftiging en andere tempelverordeningen uitgaat. Die vrouwen weten hoe ze de machten van de hemel aan moeten roepen om echtgenoot, kinderen en andere dierbaren te beschermen en te sterken. Dit zijn geestelijk sterke vrouwen die met macht en gezag van God onbevreesd leiden, onderwijzen en dienen in hun roeping!¹ Wat ben ik dankbaar voor ze!

En we zien net zo goed ook getrouwe mannen die door hun levenswijze de voorrechten van hun priesterschap waardig zijn. Zij brengen offers om te leiden en te dienen zoals de Heer dat deed: liefdevol, vriendelijk en geduldig. Zij zegenen, leiden, beschermen en sterken anderen door de macht van het priesterschap dat zij dragen. Terwijl zij hun eigen huwelijk en gezin veilig houden, brengen zij voor de mensen die zij dienen wonderen tot

stand. Zij mijden het kwaad en zijn machtige ouderlingen in Israël.² Ik ben uiterst dankbaar voor hen!

Mag ik toch een punt van zorg uiten? Dat is: te veel van onze broeders en zusters begrijpen de notie van priesterschapsmacht en -gezag niet helemaal. Ze gedragen zich alsof ze liever hun eigen zelfzuchtige verlangens en lusten bevredigen dan met Gods macht zijn kinderen tot zegen te zijn.

Ik ben bang dat te veel van onze broeders en zusters niet begrijpen welke voorrechten ze kunnen krijgen.³ Sommige van onze broeders gedragen zich bijvoorbeeld alsof ze niet helemaal begrijpen wat het priesterschap is en waartoe het hen in staat stelt. Ik zal u daar enkele voorbeelden van geven.

Nog niet zo lang geleden woonde ik een avondmaalsdienst bij waarin een pasgeboren baby van haar vader een naam en een zegen zou krijgen. De jonge vader hield zijn dierbare kind in zijn armen, gaf haar een naam, en sprak vervolgens een prachtig *gebed* uit. Maar hij gaf het kind *geen* zegen. Dat lieve kindje kreeg een naam, maar géén zegen! Die beste ouderling wist het verschil niet tussen een gebed en een priesterschapszegen. Hij had met zijn priesterschapsgezag en -macht zijn pasgeboren kind kunnen zegenen,

maar deed dat niet. Ik dacht: 'Wat een gemiste kans!'

Ik geef u nog een paar andere voorbeelden. We kennen broeders die zusters als leidster of leraar in het jeugdwerk, de jongevrouwen of de ZHV aanstellen maar hen niet zegenen met de macht om hun roeping uit te oefenen. Ze geven alleen aansporingen en instructies. We zien een waardige vader die zijn vrouw en kinderen geen priesterschapszegen geeft, terwijl dat precies is wat ze nodig hebben. De macht van het priesterschap is op aarde hersteld, en veel te veel broeders en zusters maken in dit leven verschrikkelijke beproevingen door zonder ooit een echte priesterschapszegen te krijgen. Wat een drama! Een drama dat we kunnen elimineren.

Broeders, wij dragen het heilig priesterschap van God! Wij hebben zijn gezag om zijn kerkleden te zegenen. Denk maar eens aan de opmerkelijke verzekering die de Heer ons gaf toen Hij zei: 'Wie u ook zegent, zal Ik zegenen.'⁴ Wij hebben het voorrecht om in de naam van Jezus Christus Gods kinderen volgens zijn wil te zegenen. Ringpresidenten en bisschoppen, zorg er alstublieft voor dat ieder lid van de quorums in uw rentmeesterschap begrijpt hoe hij een priesterschapszegen geeft – inclusief hoe hij door zijn

leefwijze en geestelijke voorbereiding een volledig beroep op Gods macht kan doen.⁵

Broeders die het priesterschap dragen, ik nodig u allemaal uit leden te inspireren om hun verbonden na te komen, te vasten en te bidden, de Schriften te bestuderen, te aanbidden in de tempel, en vol geloof als mannen en vrouwen Gods te dienen. We kunnen allen helpen om met het gelovige oog te zien dat we door gehoorzaamheid en rechtschapenheid nader tot Jezus Christus komen. En we kunnen allen in staat stellen om de Heilige Geest bij zich te hebben en vreugde te hebben!

Een kenmerk van de ware en levende kerk van de Heer is dat zij zich altijd georganiseerd en gericht zal inzetten om Gods kinderen en hun gezin te dienen.⁶ Omdat het zijn kerk is, dienen wij als zijn dienstknechten het individu, net als Hij dat deed.⁷ Onze bediening is in zijn naam, met zijn macht en gezag, en met zijn liefde.

Iets dat ik ruim 60 jaar geleden in Boston meemaakte, leerde mij wat een krachtige uitwerking het dienen van een individu kan hebben. Ik liep toen als chirurg stage in het Massachusetts General Hospital, en ik had elke dag, om de avond en om het weekend dienst. Ik had maar weinig tijd voor mijn vrouw, onze vier kinderen en mijn

kerkwerk. Toch gaf onze gemeentepresident mij de opdracht om Wilbur en Leonora Cox thuis te bezoeken, in de hoop dat broeder Cox weer actief in de kerk zou worden. Hij was in de tempel aan Leonora verzegeld.⁸ Maar Wilbur was al heel wat jaren niet meer actief.

Mijn collega en ik gingen naar hun huis. Bij binnenkomst heette zuster Cox ons hartelijk welkom,⁹ maar broeder Cox liep meteen een aangrenzende kamer in en deed de deur dicht.

Ik liep op de gesloten deur af en klopte. Een moment later hoorde ik een gedempt 'Kom binnen'. Toen ik de deur opendeed, zag ik broeder Cox bij een uitgebreide opstelling van amateur-radioapparatuur. In dat kamertje stak hij een sigaar op. Mijn bezoek werd duidelijk niet op prijs gesteld.

Ik keek vol verwondering de kamer rond, en zei: 'Broeder Cox, ik heb altijd meer over amateurradio te weten willen komen. Wilt u me misschien leren hoe het werkt? Het spijt me dat ik vanavond niet langer kan blijven, maar kan ik een andere keer terugkomen?'

Hij aarzelde even en zei toen ja. Dat was het begin van een fijne vriendschap. Ik kwam terug en hij leerde mij hoe het werkte. Ik begon hem lief te hebben en te respecteren. In de loop van mijn bezoeken werd duidelijk dat dit een groots man was. We werden erg goede vrienden, net als onze eeuwige metgezellinnen. Maar na verloop van tijd verhuisde ons gezin. Plaatselijk leiders bleven voor de familie Cox zorgen.¹⁰

Zo'n acht jaar na dat eerste bezoek, werd de ring Boston gesticht.¹¹ Kunt u raden wie de eerste ringpresident was? Ja! Broeder Cox! In de jaren daarna was hij ook nog zendingspresident en tempelpresident.

Jaren later kreeg ik als lid van het Quorum der Twaalf opdracht om in Sanpete County (Utah, VS) een nieuwe ring te stichten. Bij de gebruikelijke gesprekken kwam ik tot mijn plezier mijn goede vriend broeder Cox weer tegen! Ik voelde me geïnspireerd om hem als patriarch van de nieuwe ring te roepen. Na zijn ordening omarmden

we elkaar en weenden. De mensen in die kamer vroegen zich af waarom deze twee volwassen mannen huilden. Maar wij wisten het. En zuster Cox wist het. Het waren vreugdetranen! We dachten in stilte terug aan die ongelooflijke reis van liefde en bekering die meer dan 30 jaar eerder op een avond in hun woning was begonnen.

En dat is nog niet het eind van het verhaal. De familie van broeder en zuster Cox groeide uit tot 3 kinderen, 20 kleinkinderen en 54 achterkleinkinderen. Voeg daar hun invloed op honderden zendingen aan toe, en duizenden leden in de tempel, en honderden mensen die van Wilbur Cox hun patriarchale zegen ontvingen. De uitwerking die Leonora en hij op al die mensen hadden, zal zich door de generaties heen over de hele wereld verbreiden.

Wat er met Wilbur en Leonora Cox gebeurde, maken we in deze kerk wekelijks mee – en hopelijk dagelijks. Toegewijde dienstknechten van de Heer Jezus Christus doen zijn werk, met zijn macht en gezag.

Broeders, er zijn deuren open te doen, er zijn priesterschapszegens te geven, harten te genezen, lasten te verlichten, getuigenissen te sterken, levens te redden, en er is vreugde in de woning van alle heiligen der laatste dagen te brengen – en allemaal omdat wij Gods priesterschap dragen. Wij zijn de mannen die 'sedert de grondlegging van de wereld wegens [ons] buitengewone geloof en goede werken, geroepen en voorbereid [waren om dit werk te doen,] omdat [wij] buitengewoon groot geloof oefenden'.¹²

Vanavond nodig ik u uit om letterlijk met mij op te staan in onze grote, eeuwige broederschap. Als ik uw priesterschapsambt noem, wilt u dan gaan staan, en blijven staan. Diakenen,

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Dallin H. Oaks
Eerste raadgever

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

L. Whitney Clayton

Craig C. Christensen

Lynn G. Robbins

Juan A. Uceda

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Eby

ALGEMENE ZEVENTIGERS

(namen in alfabetische volgorde)

Marcos A. Aloukalitis

Jose L. Alonso

Wilford W. Andersen

Ian S. Ardern

Mervyn B. Arnold

Steven R. Bangert

W. Mark Bassett

David S. Baxter

Randall K. Bernmett

Shayne M. Boven

Mark A. Bragg

Craig A. Cardon

Matthew L. Carpenter

Yoon Hwan Choi

Kim B. Clark

Weatherford T. Clayton

Lawrence E. Cochrige

Valeri V. Cordon

J. Deon Comisi

Claudio R. M. Costa

Joaquin E. Costa

LeGland R. Curtis, Jr.

Massimo De Feo

Benjamin De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Duncan

Timothy J. Dyches

Larry J. Echo Hawk

David F. Evans

Enrique R. Fabiella

Bradley D. Foster

Randy D. Funk

Eduardo Gavarret

Jack M. Gerard

Carlos A. Godoy

Taylor G. Godoy

Christoffa Gobden

Walter F. Gonzalez

O. Vincent Habek

Donald L. Heltstrom

Kevin S. Hamilton

Allen D. Haynie

Mahbas Held

David P. Homer

Paul V. Johnson

Larry S. Kocher

Jrg Klebigat

Adilson de Paula Parrella

Joni L. Koch

Erich W. Kopschke

Hugo E. Martinez

James B. Martino

Richard J. Maynes

Kyle S. McKay

Peter F. Meus

Hugo Montoya

Marcus B. Nash

K. Brett Mattress

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Arijan Ochso

Allan E. Pecker

S. Mark Palmer

Amulio Valenzuela

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Peper

John C. Pingree Jr.

Rafael E. Pino

Michael T. Ringwood

Evan A. Schmutz

Gregory A. Schwitter

Joseph W. Shari

Venn P. Stanfill

Steven C. Snow

Brian K. Taylor

Michael John U. Teh

Jose A. Teixeira

W. Christopher Wardell

Gerald Causse

Juan Pablo Villar

Terence M. Vinson

Takashi Wada

Taniel B. Waboko

Scott D. Whiting

Larry Y. Wilson

Chi Hong (Sam) Wong

Jorge F. Zaballos

Claudio D. Zivic

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Dean M. Davies
Eerste raadgever

W. Christopher Wardell
Tweede raadgever

Gerald Causse
Tweede raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

ZONDAGSSCHOOL

Devin G. Durant
Eerste raadgever

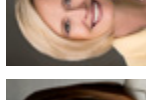
Tad R. Callister
President

Brian K. Ashton
Tweede raadgever

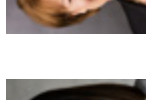
Michelle D. Craig
Eerste raadgever

Bonnie H. Gordon
President

Becky Craven
Tweede raadgever

Sharon Eubank
Eerste raadgever

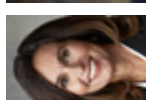
Jean B. Bingham
President

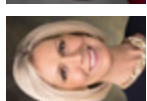
Reyna L. Aburto
Tweede raadgever

Lisa L. Harkness
Eerste raadgever

Joy D. Jones
President

Cristina B. Franco
Tweede raadgever

Douglas D. Holmes
Eerste raadgever

Stephen W. Owen
President

W. Joseph Brough
Tweede raadgever

JEUGDWERK

ZUSTERSHULPVERENIGING

JONGEVROUWEN

ZONDAGSSCHOOL

JONGEMANNEN

Ouderling Larry Y. Wilson
van de Zeventig

sta alstublieft op! Leraars, sta op!
Priesters! Bisschoppen! Ouderlingen!
Hogepriesters! Patriarchen! Zeventig-
gers! Apostelen!

En broeders, wilt u nu blijven staan en samen met ons koor alle drie de coupletten van 'Rise Up, O Men of God' zingen?¹³ Denk bij het zingen aan uw plicht als Gods machtige leger om ertoe bij te dragen dat de wereld zich op de wederkomst van de Heer voorbereidt. Dat is onze opdracht. Dat is ons voorrecht. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', *Liahona*, november 2015, 96.
2. Zie Russell M. Nelson, 'De prijs van priesterschapsmacht', *Liahona*, mei 2016, 66–69; zie ook Alma 13:7–8; Leer en Verbonden 84:17–20, 35–38.
3. Zie Leer en Verbonden 84:19–22; 107:18–19; en Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 14:30–31 (in het aanhangsel van de tripelcombinatie).
4. Leer en Verbonden 132:47.
5. Het verband tussen priesterschapsmacht en persoonlijke rechtschapenheid wordt uitgebreider behandeld door president Russell M. Nelsons in 'De prijs van priesterschapsmacht', *Liahona*, mei 2016, 66–69; zie ook Leer en Verbonden 121:34–37, 41–44.
6. De essentiële rol van een georganiseerde, gerichte inzet om individuele leden en gezinnen te dienen, is duidelijk zichtbaar waar en wanneer de Kerk van Jezus Christus is gevestigd. Zie bijvoorbeeld Lukas 10:1–20; Handelingen 6:1–6; Efeze 4:11–14; Mosiah 18:9, 18–19, 27–29; Leer en Verbonden 20:42, 51, 57.
7. Zie 3 Nephi 17:9–10, 20–21.
8. Mantitempel (Utah), 15 juni 1937.
9. Dat Leonora jarenlang elke maandag vastte en bad, had beslist een goede invloed.
10. In 1954 riep gemeentepresident Ira Terry Wilbur als superintendent van de zondagsschool. Wilbur aanvaardde de roeping en gaf voor de rest van zijn leven alle gewoonten op die tegen het woord van wijsheid indruisten. Hij wijdde de rest van zijn leven aan het werk in dienst van de Heiland.
11. In 1962.
12. Alma 13:3.
13. 'Rise Up, O Men of God', *Hymns*, 324.

De Heilige Geest tot gids nemen

Wie op Jezus Christus vertrouwt, ontvangt een prachtig geschenk, namelijk de Heilige Geest.

Op deze paaszon­dag denken we aan de opstanding van de Heer Jezus Christus en aan het lege graf dat iedere gelovige hoop geeft op de overwinning van Christus op de dood. Ik geloof net als Paulus dat God 'Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook [onze] sterfelijke lichamen levend [zal] maken door Zijn Geest, Die in [ons] woont.'¹

Wij zullen dus óók opstaan. Christus wekt ons niet alleen op uit de lichamelijke dood door de macht van zijn opstanding, maar Hij kan ons ook opwekken uit de geestelijke dood.² In Mozes lezen we dat Adam levend gemaakt werd: 'Aldus werd [Adam] gedoopt, en de Geest van God daalde op hem neer, en aldus werd hij geboren uit de Geest en levend gemaakt naar de innerlijke mens.'³

Wie op Jezus Christus vertrouwt, ontvangt een prachtig geschenk, namelijk de Heilige Geest die ons 'het leven in Christus' schenkt.⁴ Maar beschouwen we dat geschenk soms als vanzelfsprekend?

Broeders en zusters, het is een uitzonderlijk voorrecht om de Heilige Geest tot gids te hebben.⁵ Dat illustreert de volgende ervaring.

Tijdens de oorlog in Korea diende marineofficier Frank Blair aan boord van een troepenschip dat in Japan gestationeerd was.⁶ Het schip was te klein om een officiële vlootpredikant te hebben. De kapitein zag dat broeder Blair een gelovig en principieel man was die door de hele bemanning gerespecteerd werd, en vroeg hem als officieuze vlootpredikant op te treden.

Vaandrig Blair schrijft: 'Ons schip kwam in een enorme tyfoon terecht. De golven waren ongeveer 15 meter hoog. Ik stond op wacht [...] toen een van de drie motoren het begaf en men een barst in het midden van het schip rapporteerde. We hadden nog twee motoren, maar een ervan werkte slechts op halve kracht. We hadden een ernstig probleem.'

Broeder Blair was klaar met zijn wacht en ging net slapen toen de kapitein bij hem aanklopte. Hij vroeg: 'Kunt u alstublieft voor het schip bidden?' Dat deed broeder Blair uiteraard.

Broeder Blair kon gewoon bidden 'Hemelse Vader, zegen ons schip alstublieft en bescherm ons' en vervolgens gaan slapen. Maar in plaats daarvan vroeg hij *wat hij kon doen* om de

veiligheid van het schip te garanderen. De Heilige Geest spoorde hem aan om naar de brug te gaan, met de kapitein te spreken en meer te weten te komen. Hij vernam dat de kapitein probeerde te bepalen hoe snel hij de overgebleven motoren moest laten draaien. Broeder Blair keerde naar zijn kajuit terug en bad weer.

Hij bad: 'Wat kan ik doen om het probleem met de motoren te verhelpen?'

De Heilige Geest fluisterde hem in dat hij het schip moest verkennen en zijn ogen openhouden om meer informatie te krijgen. Hij keerde naar de kapitein terug en vroeg hem om toestemming om op het dek rond te lopen. Met een reddingslijn om zijn middel trotseerde hij de storm.

Toen hij op de achtersteven stond, observeerde hij de enorme schroeven die met elke golf uit het water kwamen. Slechts een ervan werkte naar behoren, en die draaide erg snel. Toen broeder Blair dat zag, bad hij opnieuw. Hij ontving een duidelijk antwoord: de goede motor werd te zwaar belast en moest vertragen. Hij keerde dus naar de kapitein terug en gaf zijn suggestie. De kapitein was verrast. De scheepsmachinist had hem net het tegenovergestelde aangeraden: dat ze de snelheid van de goede motor moesten opdrijven om uit de storm te komen. Niettemin koos de kapitein er toch voor om broeder Blairs suggestie te

volgen en de motor te laten vertragen. Bij het krieken van de dag lag het schip veilig in rustige wateren.

Slechts twee uur later begaf de goede motor het. De overgebleven motor bracht het schip op halve kracht langzaam naar de haven.

De kapitein zei tegen broeder Blair: 'Als we die motor niet hadden laten vertragen, zou hij het in het midden van de storm begeven hebben.'

Zonder die motor zou het schip stuurloos geweest zijn. Het zou gekapseisd en gezonken zijn. De kapitein dankte de jonge mormoonse officier en zei dat de geestelijke ingevingen van broeder Blair het schip en de bemanning gered hadden.

Dit is een vrij dramatisch verhaal. Hoewel wij vast niet in zo'n benarde situatie zullen terechtkomen, bevat dit verhaal wel belangrijke richtlijnen over hoe we de leiding van de Geest vaker *kunnen* ontvangen.

Ten eerste moeten we wat openbaring betreft onze antenne op de frequentie van de hemel afstellen. Broeder Blair was rein en getrouw. Als hij niet gehoorzaam was geweest, zou hij het vereiste geestelijke vertrouwen *niet* gehad hebben om op die manier voor het schip te bidden en specifieke aanwijzingen te krijgen. We moeten ons leven in overeenstemming met Gods geboden brengen om zijn leiding te ontvangen.

Soms ontvangen we het signaal van de hemel niet omdat we het niet waardig zijn. Bekering en gehoorzaamheid stellen ons in staat om weer duidelijke communicatie te krijgen. Het oudtestamentische woord voor *bekering* betekent 'zich afkeren' of 'omkeren'.⁷ Als we ons ver van God voelen, hoeven we ons alleen maar van zonde af te keren door ons tot de Heiland te wenden. Dan zien we dat Hij ons met open armen opwacht. Hij wil ons leiding geven. We zijn maar één gebed van die leiding verwijderd.⁸

Ten tweede vroeg broeder Blair de Heer niet om zijn probleem *op te lossen*. Hij vroeg *wat hij kon doen* om aan de oplossing bij te dragen. Ook wij kunnen de Heer vragen wat we moeten doen *om aan de oplossing bij te dragen*. In plaats van in ons gebed onze problemen op te sommen en de Heer te vragen ze op te lossen, moeten we proactievere manieren bedenken om de hulp van de Heer te krijgen, en ons voornemen om de leiding van de Geest te volgen.

En we kunnen nóg een les uit het verhaal van vaandrig Blair leren. Zou hij met zulk vertrouwen hebben kunnen bidden als hij nooit eerder leiding van de Geest gekregen had? Als er een tyfoon voor de deur staat, is het te laat om de gave van de Heilige Geest af te stoffen en uit te dokteren hoe die te gebruiken. Deze jonge man volgde duidelijk een patroon dat hij al vaak had gebruikt, bijvoorbeeld toen hij op zending was. We hebben de Heilige Geest in kalme wateren als gids nodig, zodat zijn stem in de felste storm onmiskenbaar is.

Sommige mensen denken misschien dat we geen dagelijkse leiding van de Geest mogen verwachten, omdat 'het niet juist [is] dat [God] in alle dingen gebieden moet'. Anders worden we

luie dienstknechten.⁹ Maar deze Schrifttekst was tot zendingen gericht die Joseph Smith om een openbaring vroegen, hoewel ze die zelf hadden kunnen krijgen. In een voorgaand vers droeg de Heer ze op om naar het zendingsveld te gaan 'zoals zij onderling en met Mij beraadslagen'.¹⁰

Deze zendingen wilden een concrete openbaring over hun reisplannen. Ze hadden nog niet geleerd om persoonlijke openbaring te ontvangen. De Heer noemt die houding luiheid. De eerste kerkleden waren misschien zo blij dat ze een ware profeet hadden, dat ze het gevaar liepen niet te leren persoonlijke openbaring te ontvangen. Geestelijke zelfredzaamheid houdt in dat we voor ons eigen leven door de Geest de stem van de Heer horen.

Alma gaf zijn zoon deze raad: 'Raadpleeg de Heer *bij al je handelingen*.'¹¹ Zo leven – wat we vaak 'volgens de influisteringen van de Geest leven' noemen – is een voorrecht. Dat geeft rust en vertrouwen, en de vruchten van de Geest, zoals liefde, blijdschap en vrede.¹²

Broeder Blairs vermogen om openbaring te ontvangen, redde hem en zijn scheepsmaten van een felle storm. Er woeden momenteel andere stormen om ons heen. In de gelijkenis van de boom des levens in het Boek van Mormon¹³ leren we hoe we in deze wereld geestelijke veiligheid verwerven. In deze droom steeg er plots een mist van duisternis op die de kerkleden op het pad naar God geestelijk te gronde wilde richten.¹⁴

Ik beeld me menigten in die dat pad bewandelen. Sommigen klampen zich aan de ijzeren roede vast, maar veel anderen volgen gewoon de mensen voor hen. Die laatste aanpak kost weinig denkwerk en moeite. Je kunt

gewoon doen en denken wat anderen doen en denken. Dat werkt prima als de zon schijnt. Maar de storm van misleiding en de mist van leugens steken zonder waarschuwing op. Vertrouwd zijn met de stem van de Heilige Geest is in zulke situaties een zaak van geestelijk leven en dood.

Nephi's krachtige belofte luidt: 'Wie ook naar het woord van God luisterden en *zich eraan vasthielden*, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoeken en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang.'¹⁵

De mensen vóór ons volgen, is niet voldoende. We kunnen niet doen en denken wat anderen doen en denken. We moeten zelf leiding ontvangen. We moeten ons met onze eigen handen aan de ijzeren roede vastklampen. Dan kunnen we de Heer met nederig vertrouwen benaderen en zal Hij ons

'aan de hand leiden en [ons] antwoord geven op [onze] gebeden'.¹⁶ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Romeinen 8:11; zie ook Johannes 14:16.
2. Zie 2 Nephi 2:21; Alma 42:9.
3. Mozes 6:65.
4. Romeinen 8:2; zie ook 2 Nephi 25:25.
5. Zie Leer en Verbonden 45:57.
6. Ervaring met de toestemming van Frank Blair verteld. Broeder Blair, nu 89 jaar, was tijdens deze toespraak in het Conferentiecentrum aanwezig.
7. Het Hebreeuwse woord voor 'bekeren' in bijvoorbeeld Ezechiël 14:6 is 'sjoev' (getranscribeerd). Dat betekent 'zich omkeren' of 'terugkeren'. (Zie James Strong, *The Exhaustive Concordance of the Bible* [1890], nr. 7725.)
8. Zie Jakob 6:5; Mosiah 16:12; Alma 5:33; 19:36; 29:10; 3 Nephi 9:14.
9. Leer en Verbonden 58:26.
10. Leer en Verbonden 58:25; cursivering toegevoegd.
11. Alma 37:37; cursivering toegevoegd.
12. Zie Galaten 5:22.
13. Zie 1 Nephi 8; 12; 15.
14. Zie 1 Nephi 8:23–24; 12:17.
15. 1 Nephi 15:24; cursivering toegevoegd.
16. Leer en Verbonden 112:10.

Reyna I. Aburto

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Eensgezind

Om onze verheven bestemming te bereiken, hebben we elkaar nodig en moeten we eensgezind zijn.

De monarchvlinder is een van de bijzonderste schepselen ter wereld. Toen we de kerstdagen bij de familie van mijn echtgenoot in Mexico doorbrachten, bezochten we een vlinderreservaat waar miljoenen monarchvlinders overwinteren. Het was fascinerend en prachtig om te zien, en deze schepselen van God zetten ons aan het denken over hun voorbeeld van eenheid en gehoorzaamheid aan goddelijke wetten.¹

Monarchvlinders kunnen erg goed navigeren. Aan de stand van de zon weten ze in welke richting ze moeten vliegen. In de lente leggen ze duizenden kilometers af van Mexico naar Canada, en in de herfst keren ze naar dezelfde sparrenbossen in Mexico terug.² Dat doen ze jaar in jaar uit, met minuscule vleugelslagen. Onderweg troepen ze 's nachts samen in bomen om zich tegen kou en roofdieren te beschermen.³

Evenals de monarchvlinders naar hun habitat in Mexico terugkeren, zijn wij op weg naar ons hemelse thuis.

Het Engelse woord voor een zwerm vlinders betekent caleidoscoop.⁴ Is dat niet mooi? Elke vlinder in de zwerm is uniek en anders, en toch zijn deze schijnbaar tere schepselen ontworpen door een liefhebbende Schepper, zodat ze kunnen overleven, vliegen, zich voortplanten en leven schenken aan de bloemen waarvan ze het stuifmeel verspreiden. En hoewel elke vlinder uniek is, werken ze samen om de wereld mooier en vruchtbaarder te maken.

Net als de monarchvlinder zijn wij op een reis terug naar ons hemelse thuis, waar we met onze hemelse Ouders worden herenigd.⁵ Net als vlinders hebben wij goddelijke eigenschappen die ons helpen om onze weg te vinden, zodat wij 'aan het doel van [onze] schepping [beantwoorden]'.⁶ Als wij net als zij onze harten met elkaar verweven,⁷ zal de Heer ons beschermen 'zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert'⁸ en een prachtige caleidoscoop van ons maken.

Meisjes en jongens, jongevrouwen en jongemannen, zusters en broeders, wij maken deze reis samen. Om onze verheven bestemming te bereiken, hebben we elkaar nodig en moeten we eensgezind zijn. De Heer heeft gezegd: 'Wees één; en indien u niet één bent, bent u de mijnen niet'.⁹

Jezus Christus is het ultieme voorbeeld van eenheid met zijn Vader. Zij zijn één in doel, in liefde en in werken, en 'de wil van de Zoon [gaat] geheel op in de wil van de Vader'.¹⁰

Hoe kunnen wij het volmaakte voorbeeld van eenheid van de Heer met zijn Vader volgen, en meer één worden met Hen en met elkaar?

In Handelingen 1:14 staat een nuttig patroon. Er staat: '[De mannen] bleven eensgezind volharden in het bidden en smeken, met de vrouwen'.¹¹

Het is opmerkelijk dat het woord 'eensgezind' meerdere keren in het boek Handelingen voorkomt, zowel als het gaat over de handelingen van de volgelingen van Jezus Christus na zijn hemelvaart als een herrezen wezen, als over de zegeningen die ze voor hun inspanningen ontvingen. Het is ook opmerkelijk dat we een soortgelijk patroon aantreffen bij de getrouwen op het Amerikaanse vasteland toen de Heer hen bezocht en hen diende. 'Eensgezind' betekent instemmend, in eenheid, en allen samen.

Op beide plekken getuigden de trouwe heiligen eensgezind van Jezus Christus, bestudeerden ze het woord van God en dienden ze elkaar met liefde.¹²

De volgelingen van de Heer waren één in doel, in liefde en in werken. Ze wisten wie ze waren en wat ze moesten doen, en dat deden ze met liefde voor God en voor elkaar. Ze maakten deel uit van een prachtige caleidoscoop die eensgezind voorwaarts ging.

Ze ontvingen zegeningen. Zo waren ze vervuld van de Heilige Geest, er gebeurden wonderen, de kerk groeide, er was geen twist onder het volk en de Heer zegende hen in alle dingen.¹³

We kunnen ervan uitgaan dat ze zo eensgezind waren omdat ze de Heer persoonlijk kenden. Ze waren dicht bij Hem geweest en waren getuige geweest van zijn goddelijke zending, van de wonderen die Hij had verricht en van zijn opstanding. Zij zagen de wonden in zijn handen en voeten, en raakten ze aan. Zij wisten met zekerheid dat Hij de beloofde Messias was, de Verlosser van de wereld. Zij wisten dat Hij 'de bron van alle genezing, gemoedsrust en eeuwige vooruitgang [was]'.¹⁴

Hoewel wij onze Heiland niet met eigen ogen hebben gezien, kunnen we weten dat Hij leeft. Als wij dichter tot

Hem naderen en door de Heilige Geest naar een persoonlijk getuigenis van zijn goddelijke zending streven, zullen we ons doel beter begrijpen, de liefde van God in ons hart koesteren,¹⁵ naar eenheid streven in de caleidoscoop van ons gezin, onze wijk en omgeving, en elkaar 'op nieuwe, betere manieren' dienen.¹⁶

Als kinderen van God samenwerken en zich door de Geest laten leiden om noodlijdenden te helpen, gebeuren er wonderen.

We horen vaak verhalen van naastenliefde in tijden van rampspoed. Toen de stad Houston vorig jaar met enorme overstromingen te maken kreeg, vergaten mensen hun eigen noden en organiseerden ze reddingsacties. Een ouderlingenquorumpresident vroeg hulp voor zijn woongebied, en wel 77 boten schoten te hulp. Reddingswerkers haalden in de getroffen gebieden hele gezinnen op en brachten ze naar een van onze kerkgebouwen, waar ze onderdak en de nodige hulp kregen. Leden en niet-leden werkten eensgezind samen.

In Santiago (Chili) wilde een ZHV-presidente in haar omgeving immigranten uit Haïti helpen. Ze ging te rade bij haar priesterschapsleiders en samen besloten ze Spaanse lessen te organiseren, zodat de immigranten zich beter in hun nieuwe vaderland konden integreren. Op zondagochtend komen de zendelingen samen met hun enthousiaste cursisten. Het gevoel van eenheid in dat gebouw is een

inspirerend voorbeeld van eensgezindheid onder mensen met een verschillende achtergrond.

In Mexico reisden honderden leden urenlang om de overlevenden van twee grote aardbevingen te helpen. Ze namen gereedschap, machines en liefde voor hun naaste mee. Toen de vrijwilligers zich in een van onze kerkgebouwen verzamelden en op instructies wachtten, barstte de burgemeester van de stad Ixhuatán in tranen uit bij deze blijk van 'de reine liefde van Christus'.¹⁷

De Heer geeft ons nu elke maand de kans om in onze priesterschapsquorums en in de zustershulpvereniging te overleggen, zodat we actiever kunnen deelnemen aan de caleidoscoop van onze gemeente of wijk, een plek waar we er allemaal bij horen en nodig zijn.

Onze paden zijn verschillend, maar we wandelen wel samen. Ons pad gaat niet om wat we hebben gedaan of waar we zijn geweest; het gaat erom waar we in eenheid naartoe gaan en wat we worden. Als we onder de leiding van de Heilige Geest met elkaar overleggen, zien we waar we zijn en waar we naartoe moeten. De Heilige Geest laat ons zien wat onze ogen niet kunnen zien, want 'overall om ons heen is openbaring',¹⁸ en als we die openbaring combineren, zien we meer.

Als we eensgezind werken, moet het ons doel zijn om de wil van de Heer te zoeken en te doen. Onze liefde voor God en onze naaste moet

onze drijfveer zijn;¹⁹ en ons diepste verlangen moet zijn om 'ijverig [te] arbeiden',²⁰ zodat we de weg voor de heerlijke wederkomst van onze Heiland voorbereiden. Dat kan alleen maar als we 'eensgezind' zijn.

Laten wij net als de monarchvlinders met één doel verder gaan, ieder met onze eigen talenten en bijdragen, en ijveren om de wereld mooier en vruchtbaarder te maken, stap voor stap en in overeenstemming met Gods geboden.

Onze Heer Jezus Christus heeft beloofd dat waar wij in zijn naam bijeengekomen zijn, Hij in ons midden is.²¹ Ik getuig dat Hij leeft en dat Hij op een mooie lentedag zoals vandaag is opgestaan. Hij is de Monarch der monarchen, 'de Koning der koningen en Heere der heren'.²²

Mogen wij één zijn in de Vader en in zijn eniggeboren Zoon, geleid door de Heilige Geest. Dat is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Abraham 3:26; 4:7, 9–12, 15, 18, 21, 24–25.
2. Een interessant weetje over monarchvlinders is dat het tot drie generaties kan duren om de reis noordwaarts naar Canada te maken. Een 'supergeneratie' kan echter de hele

reis naar Mexico maken, daar de winter doorbrengen en weer de eerste etappe noordwaarts vliegen. (Zie 'Flight of the Butterflies' [video, 2012]; "Flight": A Few Million Little Creatures That Could', WBUR News, 28 september 2012, wbur.org.)

3. Zie 'Why Do Monarchs Form Overnight Roosts during Fall Migration?' learner.org/jnorth/tm/monarch/sl/17/text.html.
4. Zie 'What Is a Group of Butterflies Called?' amazingbutterflies.com/frequentlyaskedquestions.htm; zie ook 'caleidoscoop', vandale.nl. *Caleidoscoop* komt van het Griekse *kalos* (mooi) + *eidōs* (beeld) + *skopein* (zien).
5. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145.
6. Leer en Verbonden 88:19; zie ook Leer en Verbonden 88:25.
7. Zie Mosiah 18:21.
8. 3 Nephi 10:4.
9. Leer en Verbonden 38:27.
10. Mosiah 15:7.
11. Handelingen 1:14; cursivering toegevoegd.
12. In Jeruzalem deden de heiligen onder andere het volgende: ze kozen een nieuwe apostel en 'zeven eerlijke mannen', en ondersteunden ze (zie Handelingen 1:26; 6:3–5); ze kwamen samen met Pinksteren (zie Handelingen 2:1); getuigden van Jezus Christus (zie Handelingen 2:22–36; 3:13–26; 4:10, 33; 5:42); riepen op tot bekering en doopten mensen (zie Handelingen 2:38–41); volhardden in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden (zie Handelingen 2:42); waren bijeen en hadden alle dingen gemeenschappelijk (zie Handelingen 2:44–46; 4:34–35); gingen naar de tempel (zie Handelingen 2:46); namen voedsel tot zich, 'met vreugde en in eenvoud van hart' (Handelingen 2:46); loofden God en vonden genade bij heel het volk (zie Handelingen 2:47); waren gehoorzaam aan het geloof (zie Handelingen 6:7); volhardden in het gebed en in 'de bediening van het Woord' (Handelingen 6:4). Op het Amerikaanse vasteland deden de heiligen onder andere het volgende: ze predikten het evangelie van Christus (zie 3 Nephi 28:23); richtten een kerk van Christus op (zie 4 Nephi 1:1); doopten mensen (zie 4 Nephi 1:1); eenieder behandelde de ander rechtvaardig (zie 4 Nephi 1:2); hadden alle dingen gemeenschappelijk (zie 4 Nephi 1:3); bouwden steden weer op (zie 4 Nephi 1:7–9); huwden (zie 4 Nephi 1:11); wandelden volgens de geboden die ze hadden ontvangen van de Heer (zie 4 Nephi 1:12); gingen door met vasten en gebed (zie 4 Nephi 1:12); kwamen dikwijls

samen om te bidden en het woord van de Heer te horen (zie 4 Nephi 1:12).

13. De heiligen in Jeruzalem ontvingen onder andere deze zegeningen: ze waren vervuld met de Heilige Geest (zie Handelingen 2:4; 4:31); ze ontvingen de gave van talen en profetie en spraken over 'de grote werken van God' (zie Handelingen 2:4–18); er werden veel wonderen en tekenen door de apostelen gedaan (zie Handelingen 2:43); er gebeurden wonderen (zie Handelingen 3:1–10; 5:18–19; 6:8, 15); meer mensen sloten zich bij de kerk aan (zie Handelingen 2:47; 5:14). De heiligen op het Amerikaanse vasteland ontvingen onder andere deze zegeningen: mensen werden tot de Heer bekeerd (zie 3 Nephi 28:23; 4 Nephi 1:2); een generatie werd gezegend (zie 3 Nephi 28:23); er was geen onenigheid of twist onder hen (zie 4 Nephi 1:2, 13, 15, 18); er waren geen armen en rijken (zie 4 Nephi 1:3); 'ze waren allen vrijgemaakt en deelgenoot van de hemelse gave' (4 Nephi 1:3); er heerste vrede in het land (zie 4 Nephi 1:4); er werden grote wonderen verricht (zie 4 Nephi 1:5, 13); de Heer maakte hen buitengewoon voorspoedig (zie 4 Nephi 1:7, 18); het volk werd sterk en buitengewoon snel talrijk, en buitengewoon mooi en aangenaam (zie 4 Nephi 1:10); ze waren gezegend volgens de vele beloften die de Heer hun had gedaan (zie 4 Nephi 1:11); er was geen twist in het land wegens de liefde voor God die de mensen in hun hart koesterden (zie 4 Nephi 1:15); 'er was geen afgunst, noch strijd, noch opschudding, noch hoerij, noch leugen, noch moord, noch enigerlei wellust; en er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand van God waren geschapen' (4 Nephi 1:16); 'er waren geen rovers of moordenaars; evenmin waren er Lamanieten of wat voor -ieten dan ook; integendeel, zij waren één, kinderen van Christus en erfgenamen van het koninkrijk van God' (4 Nephi 1:17); de Heer zegende hen in al hun werken (zie 4 Nephi 1:18).
14. Jean B. Bingham, 'Opdat uw blijdschap volkomen zal worden', *Liahona*, november 2017, 85.
15. Zie 4 Nephi 1:15.
16. Jeffrey R. Holland, 'Afgezanten van de kerk', *Liahona*, november 2016, 62.
17. Moroni 7:47.
18. Neil L. Andersen, 'Panels van hulporganisaties gebruiken nieuw instructiemateriaal', *Liahona*, april 2011, 76.
19. Zie Mattheüs 22:37–40.
20. Jakob 5:61.
21. Zie Mattheüs 18:20.
22. 1 Timotheüs 6:15.

Ouderling Massimo De Feo
van de Zeventig

Reine liefde: het echte kenmerk van iedere ware discipel van Jezus Christus

Het evangelie van Jezus Christus is gebaseerd op de liefde van de Vader en de Heiland voor ons en onze liefde voor Hen en voor elkaar.

We houden van president Thomas S. Monson en missen hem. En we houden van president Russel M. Nelson en steunen hem. President Nelson heeft een bijzondere plekje in mijn hart.

Toen ik nog een jonge vader was, kwam ons zoontje van vijf op zekere dag van school en vroeg zijn moeder: 'Wat voor werk doet papa?' Hij legde dan uit dat zijn nieuwe klasgenootjes een discussie over het beroep van hun vader hadden gevoerd. Een zei dat zijn vader het hoofd van de stadspolitie was, een ander verklaarde trots dat zijn vader aan het hoofd stond van een groot bedrijf.

Dus toen mijn zoon werd gevraagd wat zijn vader deed, zei hij simpelweg: 'Mijn vader werkt in een kantoor aan een computer.' Toen hij merkte dat zijn antwoord geen indruk maakte op zijn nieuwe vriendjes, voegde hij toe: 'Trouwens, mijn vader is de baas van het universum.'

Ik neem aan dat het gesprek zo tot een einde kwam.

Ik zei tegen mijn vrouw: 'Het wordt tijd dat we hem wat meer details over het heilsplan geven en uitleggen wie echt de baas is.'

Toen we onze kinderen het heilsplan onderwezen, nam hun liefde voor hun hemelse Vader en voor de Heiland toe, daar ze leerden dat het een plan van liefde was. Het evangelie van Jezus Christus is gebaseerd op de liefde van de Vader en de Heiland voor ons en onze liefde voor Hen en voor elkaar.

Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: 'Het eerste grote *gebod* van alle eeuwigheid is God met geheel *ons* hart, macht, verstand en sterkte liefhebben – dat is het eerste grote gebod. Maar de eerste grote *waarheid* van alle eeuwigheid is dat God *ons* met geheel *zijn* hart, macht, verstand en sterkte liefheeft. Die liefde is de funderingssteen van de eeuwigheid

en dient de funderingssteen van ons dagelijks leven te zijn.'¹

Omdat reine liefde de funderingssteen van ons leven is, is het ook een vereiste voor iedere ware discipel van Jezus Christus.

De profeet Mormon heeft onderwezen: 'Welnu, mijn geliefde broeders, bid tot de Vader met alle kracht van uw hart dat u met die liefde – die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus – vervuld zult zijn.'²

Liefde is inderdaad het echte kenmerk van iedere ware discipel van Jezus Christus.

Ware discipelen dienen graag. Ze weten dat dienen een uitdrukking van oprechte liefde is en dat ze zich er bij hun doop toe hebben verbonden.³ Ongeacht hun roeping in de kerk of hun rol in de gemeenschap voelen ze een steeds groter verlangen de Heer en elkaar lief te hebben en te dienen.

Ware discipelen vergeven graag. Ze weten dat de verzoening van de Heiland alle zonden en fouten van ieder van ons dekt. Ze weten dat bij de prijs die Hij heeft betaald alles inbegrepen is. Geestelijke accijnzen, kosten, provisie en extra kosten die met zonden

of fouten verbonden zijn, zijn allemaal gedekt. Ware discipelen vergeven snel en vragen snel om vergiffenis.

Mijn geliefde broeders en zusters, als u moeite hebt de kracht te vinden om anderen te vergeven, denk dan niet aan wat anderen u hebben aangedaan, maar denk aan wat de Heiland voor u heeft gedaan. Dan vindt u gemoedsrust in de verlossende zegeningen van zijn verzoening.

Ware discipelen onderwerpen zich graag met een vredig hart aan de Heer. Ze zijn nederig en onderworpen omdat ze Hem liefhebben. Ze hebben genoeg geloof om zijn wil volledig te aanvaarden, niet alleen in wat Hij doet, maar ook in hoe en wanneer Hij dat doet. Ware discipelen weten dat de echte zegeningen niet altijd te vinden zijn in wat zij willen, maar eerder in wat de Heer voor hen wil.

Ware discipelen houden meer van de Heer dan van de wereld, en ze zijn standvastig en onverzettelijk in hun geloof. Ze blijven sterk en standvastig in een veranderende en verwarrende wereld. Ware discipelen houden ervan naar de stem van de Geest en van de profeten te luisteren, en laten zich niet in de war brengen door de stemmen van de wereld. Ware discipelen houden ervan 'op heilige plaatsen [te] staan'⁴ en de plaatsen waar ze staan heilig te

maken. Ongeacht waar ze heengaan, brengen ze andere mensen de liefde van de Heer en gemoedsrust. Ware discipelen houden ervan de geboden van de Heer na te leven en ze gehoorzamen omdat ze de Heer liefhebben. Wanneer ze liefhebben en hun verbonden naleven, wordt hun hart vernieuwd en verandert hun hele aard.

Reine liefde is het echte kenmerk van iedere ware discipel van Jezus Christus.

Mijn moeder heeft me over ware liefde geleerd. Zij was geen lid van de kerk.

Op zekere dag, jaren geleden, bezocht ik mijn moeder toen ze met kanker worstelde. Ik wist dat ze zou overlijden, maar ik was bezorgd dat ze leed. Ik zei niets, maar omdat ze mij zo goed kende, zei ze: 'Ik zie dat je bezorgd bent.'

Toen vroeg ze me tot mijn grote verbazing met een zwakke stem: 'Kun je me leren bidden? Ik wil voor je bidden. Ik weet dat je begint met "Geliefde hemelse Vader", maar wat moet ik dan zeggen?'

Toen ik naast haar bed neerknielde en zij voor me bad, voelde ik een liefde die ik nooit tevoren had gevoeld. Het was eenvoudige, ware, reine liefde. Hoewel ze niets van het heilsplan afwist, had ze in haar hart

haar persoonlijke plan van liefde, het liefdesplan van een moeder voor haar zoon. Ze leed pijn en had nauwelijks de kracht om te bidden. Ik kon haar amper verstaan, maar haar liefde voelde ik beslist.

Ik herinner me dat ik dacht: 'Hoe kan iemand die zoveel pijn lijdt voor iemand anders bidden? Zij is degene in nood.'

Toen viel het antwoord mij duidelijk in: reine liefde. Ze hield zoveel van me dat ze zichzelf vergat. Op het moeilijkste moment van haar leven had ze mij meer lief dan zichzelf.

Nu, geliefde broeders en zusters, is dat niet wat de Heiland gedaan heeft? Natuurlijk vanuit een eeuwig en veel breder oogpunt. Maar temidden van zijn ergste pijn, die nacht in de hof, was Hij het die hulp nodig had, terwijl Hij leed op een wijze die we ons absoluut niet kunnen voorstellen of begrijpen. Maar uiteindelijk cijferde Hij Zich weg en bad voor ons totdat Hij de volle prijs had betaald. Hoe was Hij in staat dat te doen? Vanwege zijn reine liefde voor zijn Vader, die Hem gezonden had, en voor ons. Hij had de Vader en ons meer lief dan Zichzelf.

Hij heeft geboet voor iets dat Hij niet gedaan heeft. Hij heeft voor zonden betaald die Hij niet begaan heeft. Waarom? Reine liefde. Omdat Hij de volle prijs heeft betaald, was Hij in staat ons de zegeningen aan te bieden waarvoor Hij betaald had, als we ons zouden bekeren. Waarom heeft Hij dit aangeboden? Opnieuw en zoals altijd: reine liefde.

Reine liefde is het echte kenmerk van iedere ware discipel van Jezus Christus.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Mogen wij vandaag, nu met een, beginnen om al Gods kinderen liefde te betuigen, hetzij familieleden,

vrienden, kennissen of volslagen vreemden. Laten wij ons elke ochtend bij het opstaan voornemen om vriendelijk en liefdevol te reageren op alles wat op ons pad komt.⁵

Broeders en zusters, het evangelie van Jezus Christus is een evangelie van liefde. Het belangrijkste gebod gaat over liefde. Volgens mij draait het allemaal om liefde. De liefde van de Vader die zijn Zoon voor ons opofferde. De liefde van de Heiland die Zich voor ons allen opofferde. De liefde van een moeder of een vader die alles voor haar of zijn kinderen zou geven. De liefde van wie in stilte dienen en ons niet bekend zijn, maar die de Heer heel goed kent. De liefde van wie iedereen te allen tijde vergiffenis schenken. De liefde van wie meer geven dan ze ontvangen.

Ik houd van mijn hemelse Vader. Ik houd van mijn Heiland. Ik houd van het evangelie. Ik houd van deze kerk. Ik houd van mijn gezin. Ik houd van dit prachtige leven. Volgens mij draait het allemaal om liefde.

Laat deze dag waarop we de opstanding van de Heiland gedenken een dag van geestelijke vernieuwing voor ieder van ons zijn. Laat deze dag het begin zijn van een liefdevol leven, 'de funderingssteen van ons dagelijks leven'.

Mag ons hart worden vervuld van de reine liefde van Christus, het echte kenmerk van iedere ware discipel van Jezus Christus. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, 'Morgen zal de Heere wonderen doen in uw midden', *Liahona*, mei 2016, 126–127.
2. Moroni 7:48.
3. Zie Mosiah 18:10.
4. Leer en Verbonden 45:32.
5. Thomas S. Monson, 'Liefde – de kern van het evangelie', *Liahona*, mei 2014, 94.

Ouderling Claudio D. Zivic
van de Zeventig

Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden

Laten we trouw blijven aan wat we geloven en weten.

Geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik mijn gevoelens onder woorden kan brengen.

Enkele jaren geleden woonden mijn vrouw en ik de openingsceremonie van de interactieve kindertentoonstelling in het Museum voor kerkgeschiedenis in Salt Lake City bij. Na de ceremonie kwam president Thomas S. Monson naar ons toe. Toen hij ons de

hand schudde, zei hij: 'Als u volhardt, zult u zegevieren.' Dat is een diepzinnige leerstelling die we allemaal kunnen onderschrijven.

Jezus Christus heeft ons verzekerd dat 'wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.'¹

Volharden betekent 'standvastig blijven in de toezegging om trouw te blijven aan Gods geboden, ondanks verzoeking, tegenwerkingen en tegenspoed.'²

Zelfs mensen die krachtige geestelijke ervaringen hebben gehad en trouw hebben gediend, kunnen op een dag afdwalen of inactief worden als ze niet tot het einde volharden. Mogen wij altijd nadrukkelijk deze woorden in ons hart en verstand bewaren: 'Dat zal mij niet gebeuren.'

Toen Jezus Christus in Kapernaüm predikte, 'trokken velen van zijn discipelen zich terug en gingen niet meer met Hem mee.

'Jezus dan zei tegen de twaalf: Wilt u ook niet weggaan?'

Volgens mij vraagt Jezus Christus aan alle mensen die heilige verbonden met Hem gesloten hebben: 'Wilt u ook niet weggaan?'

Ik bid dat wij allen, door goed na te denken over wat de eeuwigheid voor ons in petto heeft, net als Simon Petrus zullen antwoorden: 'Heere, naar wie zullen wij heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven.'

Laten we trouw blijven aan wat we geloven en weten. Als we niet leven naar wat we over het evangelie weten, laten we dat dan veranderen. Zondaars die in hun zonden volharden, zinken steeds dieper weg in verdorvenheid, totdat Satan ze volledig opeist. Dan wordt het steeds moeilijker om zich te bekeren, vergeving te ontvangen en met alle zegeningen van de eeuwigheid gezegend te worden.

Ik heb veel excuses gehoord van mensen die niet meer actief in de kerk zijn en de juiste visie op het doel van hun aardse leven zijn kwijtgeraakt. Ik moedig hen aan om zich te bezinnen en terug te keren. Niemand kan volgens mij met excuses bij onze Heer Jezus Christus aankomen.

Bij de doop hebben we verbonden gesloten – niet met een mens, maar met de Heiland. We hebben beloofd 'de naam van Jezus Christus op [ons] te

nemen, met het vaste voornemen Hem tot het einde te dienen.'

De avondmaalsdienst bijwonen is een belangrijke manier waarop we niet alleen ons voornemen om Hem te dienen kunnen evalueren, maar ook onze geestelijke standvastigheid en de ontwikkeling van ons geloof in Jezus Christus.

Deelname aan het avondmaal is het belangrijkste wat we op de sabbat kunnen doen. De Heer heeft deze verordening vlak voor zijn dood aan zijn apostelen uitgelegd. En Hij heeft hetzelfde op het Amerikaanse continent gedaan. Hij zegt dat als wij aan deze verordening deelnemen, dat een getuigenis tot de Vader zal zijn dat wij Hem altijd indachtig zijn. En Hij belooft ons dat we zijn Geest altijd bij ons mogen hebben.

In de leringen van Alma de jonge aan zijn zoon Shiblon vinden we verstandige raad en waarschuwingen die wij kunnen gebruiken om trouw aan onze verbonden te blijven:

'Zie toe dat je je niet in hoogmoed verheft; ja, zie toe dat je niet op je eigen wijsheid noch op je grote kracht roemt.

'Gebruik vrijmoedigheid, maar geen aanmatiging; en zie ook toe dat je al je hartstochten beteugelt, opdat je met liefde zult zijn vervuld; zie toe dat je luiheid nalaat.'

Toen ik een paar jaar geleden op vakantie was, wilde ik voor het eerst in mijn leven gaan kajakken. Ik huurde een kajak en ging heel enthousiast de zee op.

Kort daarna sloeg de kajak door een golf om. Na een enorme krachtsinspanning, de peddel in de ene hand en de kajak in de andere, kreeg ik weer vaste grond onder de voeten.

Ik probeerde opnieuw te peddelen, maar niet lang daarna sloeg de kajak weer om. Ik bleef het koppig proberen, maar zonder resultaat. Iemand die meer verstand van kajakken had, zei dat er ergens een lek in de kajak moest zitten en dat hij daarom steeds volliep. Daardoor was de kajak instabiel en onmogelijk onder controle te houden. Ik sleepte de kajak naar de kant en haalde de stop eruit. Er kwam een grote hoeveelheid water uit.

Ik denk dat we soms met bepaalde zonden door het leven gaan, net als het

lek in mijn kajak, waardoor onze geestelijke vooruitgang wordt belemmerd.

Als we in onze zonden volharden, vergeten we de verbonden die we met de Heer hebben gesloten. Dan blijven we omslaan vanwege de instabiliteit die door die zonden veroorzaakt wordt.

Net als het lek in mijn kajak, moet er iets aan het lek in ons leven gedaan worden. Van sommige zonden kunnen we ons gemakkelijker bekeren dan van andere.

Daarom moeten we onszelf afvragen: Hoe staan we tegenover de Heiland en zijn werk? Zullen we Jezus Christus net als Petrus verloochenen? Of hebben we dezelfde instelling en vastberadenheid als hij toen hij zijn grote opdracht van de Heiland had ontvangen?⁸

We moeten ons best doen om alle geboden te onderhouden, en het hardste werken aan de geboden die het moeilijkst voor ons zijn. De Heer zal ons bijstaan, Hij zal ons in tijden van nood en zwakheid helpen. Als we een oprecht verlangen hebben en ons best doen, zal Hij ervoor zorgen 'dat zwakke dingen sterk voor [ons] worden.'⁹

Door gehoorzaamheid krijgen we de kracht om zonden te overwinnen.

We moeten ook begrijpen dat de beproeving van ons geloof vereist dat we gehoorzaam zijn, ook als we niet weten wat het resultaat zal zijn.

Ik wil u graag een formule geven om tot het einde te kunnen volharden:

1. Bid en lees de Schriften dagelijks.
2. Neem wekelijks aan het avondmaal deel, met een gebroken hart en een verslagen geest.
3. Betaal maandelijks tiende en vastengaven.
4. Vernieuw elke twee jaar – elk jaar voor jongeren – uw tempelaanbeveling.
5. Dien uw hele leven in het werk van de Heer.

Mogen de grote waarheden van het evangelie rust in uw leven brengen. Ik bid dat u uw leven zult vrijwaren van een mogelijk lek dat uw veilige levensreis zal belemmeren.

Succes op de weg die de Heer heeft uitgestippeld heeft een prijs. De enige manier om dat succes te bereiken, is die prijs te betalen.

Ik ben zo dankbaar dat onze Heiland tot het einde toe heeft volhard en zijn grote zoenoffer tot stand heeft gebracht.

Hij heeft voor onze zonden, pijnen, depressies, smarten, ziekten en angsten geleden. Daarom weet Hij hoe Hij ons kan helpen, inspireren, troosten en sterken. Wij kunnen volharden en de kroon ontvangen die is voorbehouden aan hen die niet zijn verslagen.

Ieders leven is anders. We hebben allemaal momenten van beproeving, momenten van geluk, momenten waarop we beslissingen moeten nemen, momenten waarop we obstakels moeten overwinnen en momenten waarop we bepaalde kansen moeten aangrijpen.

Wat onze situatie ook is, ik getuig dat onze hemelse Vader voortdurend zegt: 'Ik heb je lief. Ik steun je. Ik ben met je. Geef niet op. Bekeer je en volhard op het pad dat Ik je heb getoond. Ik beloof je dat we elkaar dan in ons celestiale thuis zullen weerzien.' In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 24:13.
2. Gids bij de Schriften, 'Volharden', scriptures.lds.org.
3. Johannes 6:66–67.
4. Johannes 6:68.
5. Leer en Verbonden 20:37.
6. Zie 3 Nephi 18:7.
7. Alma 38:11–12.
8. Zie Markus 16:15.
9. Ether 12:27.

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Zijn Geest bij u hebben

Ik bid met heel mijn hart dat u de stem van de Geest die zo rijkelijk naar u gestuurd wordt, zult horen.

Broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik in deze paastijd op de sabbat van de Heer in de algemene conferentie van zijn kerk tot u mag spreken. Ik dank onze hemelse Vader voor de gave van zijn geliefde Zoon die vrijwillig naar de aarde gekomen is om ons te verlossen. Ik ben dankbaar dat ik weet dat Hij verzoening voor onze zonden heeft gebracht en is opgestaan. De kennis dat ook ik dankzij zijn verzoening zal opstaan en eeuwig met mijn geliefde familieleden samen kan zijn, is me dagelijks tot zegen.

Die kennis heb ik verkregen op de *enige manier* waarop we die kunnen krijgen. De Heilige Geest heeft me niet een keer, maar vaak in mijn hart en verstand laten weten dat ze waar is. Ik heb die geruststelling voortdurend nodig. We ondergaan allemaal beproevingen waarin we de geruststelling van de Geest nodig hebben. Ik heb die gevoeld toen ik op een dag naast mijn vader in het ziekenhuis stond. We zagen mijn moeder nog een paar keer zwak ademen, en toen niet meer. Ze glimlachte toen de pijn haar lichaam verliet. Er heerste een korte stilte die door mijn vader verbroken werd. Hij zei: 'Mijn meisje is naar huis gegaan.'

Hij zei het zachtjes. Hij leek er vrede mee te hebben. Hij verklaarde iets waarvan hij overtuigd was. Hij begon rustig moeders spullen in te pakken. Hij ging de gang op en bedankte de verpleegsters en artsen die haar dagenlang hadden bijgestaan.

Mijn vader had die dag de Heilige Geest bij zich die hem tot steun was in zijn gevoelens en in zijn gedachten, en die hem vertelde wat hij moest doen. Net als voor veel anderen gold voor hem de belofte dat hij 'zijn Geest altijd bij zich [zou] hebben' (LV 20:79).

Ik wil vandaag uw verlangen en vermogen om de Heilige Geest te

ontvangen, aanwakkeren. Hij is het derde lid van de Godheid. De Vader en de Zoon zijn herrezen personen. De Heilige Geest is een persoon van geest. (Zie LV 130:22.) U kunt kiezen of u Hem ontvangt en Hem in uw hart en verstand verwelkomt.

De voorwaarden waaraan we moeten voldoen om die hemelse zegening te ontvangen, worden elke week duidelijk uitgesproken, maar dringen niet altijd tot ons hart en verstand door. Om de Geest bij ons te hebben, moeten we de Heiland 'altijd indachtig [...] zijn' en 'zijn geboden [...] onderhouden' (LV 20:77).

In deze tijd van het jaar gedenken we het zoenoffer van de Heiland en zijn lichamelijke opstanding uit het graf. Velen van ons kunnen zich die taferelen levendig voorstellen. Ik stond op een dag samen met mijn vrouw bij een graftombe in Jeruzalem. Velen geloven dat de gekruisigde Heiland als een levende God uit die tombe is opgestaan.

De eerbiedige gids gebaarde naar de graftombe en zei: 'Zie dit lege graf.'

We bukten ons en gingen binnen. We zagen een stenen bank tegen de muur. Maar ik kreeg een ander, levensrecht beeld in mijn gedachten. Ik zag Maria die door de apostelen bij het graf achtergelaten was. Dat liet de Geest me zien en zelfs horen. Het was net alsof ik er zelf was:

'Maar Maria stond huilend buiten bij het graf en terwijl zij huild, boog zij voorover in het graf,

'en zij zag twee engelen in witte kleding zitten, een aan het hoofdeinde en een aan het voeteneinde van de plaats waar het lichaam van Jezus gelegen had;

'en die zeiden tegen haar: Vrouw, waarom huilt u? Zij zei tegen hen: Omdat ze mijn Heere weggenomen

hebben, en ik weet niet waar ze Hem neergelegd hebben.

'En toen zij dit gezegd had, keerde zij zich naar achteren en zag Jezus staan, maar zij wist niet dat het Jezus was.

'Jezus zei tegen haar: Vrouw, waarom huilt u? Wie zoekt u? Zij dacht dat het de tuinman was, en zei tegen Hem: Mijnheer, als u Hem weggedragen hebt, zeg mij dan waar u Hem neergelegd hebt en ik zal Hem weghalen.

'Jezus zei tegen haar: Maria! Zij keerde zich om en zei tegen Hem: Rabboeni; dat betekent: Meester.

'Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God' (Johannes 20:11–17).

Ik heb gebeden om een fractie te mogen voelen van wat Maria bij het graf voelde en wat de twee discipelen voelden die op weg naar Emmaüs door de Heiland vergezeld werden en dachten dat Hij een vreemdeling in Jeruzalem was:

'En zij drongen er bij Hem op aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is gedaald. En Hij ging naar binnen om bij hen te blijven.

'En het gebeurde, toen Hij met hen aan tafel aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen.

'En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht.

'En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?' (Lukas 24:29–32.)

Enkele van die woorden werden geparafraseerd in een avondmaalsdienst

die ik ruim zeventig jaar geleden bijwoonde. In die tijd werd de avondmaalsdienst nog 's avonds gehouden. Buiten was het donker. De aanwezigen zongen deze bekende woorden. Ik had ze al vaak gehoord. Maar mijn gevoelens op die ene avond zijn me altijd bijgebleven. Ze brengen me dichterbij de Heiland. Ik hoop dat u dat ook zult voelen als ik deze lofzang aanhaal:

*Verblijf bij mij, nu d'avond valt;
de dag verging en vlood,
het schijnsel van de zon verdween,
kleurt slechts de kim nog rood.
Mijn hart verwelkomt U als gast,
verblijf en ga niet heen.*

*Verblijf bij mij, nu d'avond valt;
uw bijzijn op mijn pad
bracht in mijn hart een gloed van
vreugd,
toen 'k omgang met U had.
Uw vredig woord klonk in mijn ziel
en liet mij niet alleen.*

*O Heiland, houd de wacht bij mij,
nu 't schemert om mij heen.
O Heiland, houd de wacht bij mij,
nu 't schemert om mij heen.¹*

Onze herinnering aan de Heilige Geest die ons hart raakt en zijn aanhoudende bevestiging van waarheid zijn ons dierbaarder dan een herinnering aan een gebeurtenis. De gevoelens die de stille stem van de Geest vergezellen, zijn ons dierbaarder dan iets met eigen ogen zien of ons woorden herinneren die we gehoord of gelezen hebben. Ik heb zelden hetzelfde gevoel als de Emmaüsgangers gehad, namelijk een zacht, maar onmiskenbaar brandend gevoel in het hart. Ik ervaar het meestal als licht en stille zekerheid.

We hebben de prachtige belofte dat de Heilige Geest onze metgezel kan zijn evenals richtlijnen om aanspraak op die gave te maken. Een bevoegde dienstknecht van de Heer legt zijn handen op ons hoofd en zegt: 'Ontvang de Heilige Geest.' Op dat moment krijgen we de verzekering dat Hij gestuurd wordt. Maar wij dienen voortdurend ons hart open te stellen om de bediening van de Geest gedurende ons leven te ontvangen.

We kunnen een voorbeeld nemen aan de profeet Joseph Smith. Aan het begin en in de loop van zijn bediening

besloot hij dat zijn wijsheid niet volstond om te weten welk pad hij moest bewandelen. Hij koos ervoor zich voor God te verootmoedigen.

Vervolgens besloot Joseph God om leiding te vragen. Hij bad, erop vertrouwend dat God zou antwoorden. Hij kreeg als jongeman een antwoord. Hij ontving zulke boodschappen als hij moest weten hoe de kerk van God moest worden opgericht. De Heilige Geest troostte en leidde hem zijn hele leven.

Hij luisterde ook naar inspiratie als dat moeilijk was. Hij ontving bijvoorbeeld instructie om de Twaalf naar Engeland te sturen toen hij hen echt nodig had. Hij stuurde hen toch.

Hij aanvaardde vermaning en vertroosting van de Heer toen hij gevangengenomen was en de heiligen verschrikkelijke vervolging verduurden. En hij gehoorzaamde toen hij naar Carthage ging, al wist hij dat zijn leven in gevaar was.

De profeet Joseph Smith liet ons zien hoe we voortdurend geestelijke leiding en vertroosting van de Heilige Geest kunnen ontvangen.

Ten eerste verootmoedigde hij zich voor God.

Ten tweede bad hij met geloof in de Heer Jezus Christus.

Ten derde was hij volkomen gehoorzaam. Gehoorzaamheid betekent soms dat we snel moeten handelen. Soms moeten we ons voorbereiden. En soms moeten we geduldig op inspiratie wachten.

Ten vierde bad hij om te weten wat anderen nodig hadden, hoe ze zich voelden en hoe hij hen in naam van de Heer kon helpen. Joseph bad in de gevangenis voor de heiligen. Ik heb het voorrecht om aanwezig te zijn wanneer profeten bidden, om inspiratie vragen, leiding ontvangen en ernaar handelen.

Zij bidden erg vaak voor de mensen die ze liefhebben en dienen. Hun bekommernis om anderen lijkt hun hart voor inspiratie open te stellen. U kunt dat ook meemaken.

Door inspiratie kunnen we anderen in de naam van de Heer dienen. We hebben dat allemaal weleens meegemaakt. Toen mijn vrouw zelf eens onder grote druk stond, zei mijn bisschop op een dag tegen me: 'Telkens als ik verneem dat iemand in de wijk hulp nodig heeft en ik ernaartoe ga om te helpen, is uw vrouw me voor. Hoe doet ze dat toch?'

Ze is net als alle andere grote dienstknechten in het koninkrijk van de Heer. Ze blijken allen twee dingen te doen. Grote dienstknechten leven zo dat ze de Heilige Geest bijna voortdurend bij zich hebben. En ze leven zo dat ze de gave van naastenliefde, de reine liefde van Christus, ontvangen hebben. Door uit liefde voor de Heer te dienen, zijn die gaven in kracht toegenomen.

De manier waarop gebed, inspiratie en liefde voor de Heer bij ons dienen samenwerken, staat perfect in deze woorden beschreven:

'Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.

'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht.

'En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

'namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

'Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe.

'Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar u zult Mij zien, want Ik leef en u zult leven.

'Op die dag zult u inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u.

'Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren' (Johannes 14:14-21).

Ik getuig dat de Vader u kent. Hij kent uw gevoelens en de geestelijke en stoffelijke behoeften van iedereen om u heen. Ik getuig dat de Vader en de Zoon de Heilige Geest sturen naar ieder die die gave heeft, om die zegening vraagt en die waardig is.

President Dallin H. Oaks

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Noch de Vader, noch de Zoon, noch de Heilige Geest dwingt ons hun hulp te aanvaarden. We zijn vrij om te kiezen. De Heer heeft gezegd:

‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.

‘Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

‘Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest [...] zegt’ (Openbaring 3:20–22).

Ik bid met heel mijn hart dat u de stem van de Geest die zo rijkelijk naar u gestuurd wordt, zult horen. En ik bid dat u uw hart altijd voor Hem zult openstellen. Als u met een eerlijke bedoeling en met geloof in Jezus Christus om inspiratie vraagt, zult u die op de tijd en de manier van de Heer ontvangen. God heeft dat voor de jonge Joseph Smith gedaan. Hij doet het voor onze hedendaagse profeet, president Russell M. Nelson. Hij brengt u op het pad van andere kinderen van God om ze in zijn naam te dienen. Dat weet ik niet alleen door wat ik met mijn eigen ogen heb gezien, maar vooral door wat de Geest me in mijn hart heeft laten voelen.

Ik heb de liefde van de Vader en zijn geliefde Zoon voor al Gods kinderen op aarde en in de geestenwereld gevoeld. Ik heb de vertroosting en de leiding van de Heilige Geest gevoeld. Ik bid dat u de vreugde van het voortdurende gezelschap van de Geest zult ervaren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. ‘Verblijf bij mij, nu d’avond valt’, *Lofzangen*, nr. 111.

Kleine en eenvoudige dingen

Bedenk dat ogenschijnlijk kleine dingen bij elkaar over een aanzienlijke tijdsperiode grote dingen tot stand brengen.

I.

Mijn geliefde broeders en zusters, net zoals u, ben ik diep geraakt en opgebouwd en geïnspireerd door de toespraken en de muziek en de gevoelens in de tijd die we samen doorbrengen. Ik ben er zeker van dat ik in naam van ons allen spreek als ik onze broeders en zusters bedank die ons, als instrumenten in de handen van de Heer, het versterkende effect van deze gezamenlijke tijd hebben gegeven.

Ik ben dankbaar dat ik u op Pasen mag toespreken. Vandaag vieren we samen met andere christenen de opstanding van de Heer Jezus Christus. Voor leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de letterlijke opstanding van Jezus Christus een pijler van ons geloof.

We geloven niet alleen in de verslagen over de opstanding van Jezus Christus in de Bijbel en in het Boek van Mormon. We geloven ook in de talloze Schriftuurlijke leringen dat er een soortgelijke opstanding zal plaatsvinden voor iedereen die op deze aarde heeft geleefd. Door die opstanding hebben we wat de apostel Petrus ‘een levende hoop’ (1 Petrus 1:3) noemt. Die

levende hoop is onze overtuiging dat de dood niet het einde van ons bestaan is, maar slechts een noodzakelijke stap in het genadige verlossingsplan van onze hemelse Vader voor zijn kinderen. Dat plan vereist een overgang van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid. Centraal in die overgang staat de zons- ondergang van de dood en de heerlijke ochtend die mogelijk wordt gemaakt door de opstanding van onze Heer en Heiland, hetgeen we vandaag vieren.

II.

In een mooie lofzang, die door Eliza R. Snow werd geschreven, zingen we:

*Hoe groots, hoe heerlijk, hoe volmaakt het heilsplan, ons verleend; genade en gerechtigheid zijn thans in liefde vereend!*¹

Om dat goddelijk plan en die goddelijke liefde te bevorderen komen we bijeen, bijvoorbeeld in deze conferentie, om elkaar te onderwijzen en te bemoedigen.

Ik kreeg het gevoel dat ik mijn tekst van deze ochtend moest baseren

op wat Alma aan zijn zoon Helaman onderwees: 'Door kleine en eenvoudige dingen [worden] grote dingen teweeggebracht' (Alma 37:6).

We leren door het evangelie van Jezus Christus veel kleine en eenvoudige dingen. Bedenk dat deze ogenschijnlijk kleine dingen bij elkaar over een aanzienlijke tijdsperiode grote dingen tot stand brengen. Algemeen autoriteiten en andere gerespecteerde leerkrachten hebben al vaak een toespraak over dit onderwerp gehouden. Dit onderwerp is zo belangrijk dat ik het opnieuw ter sprake wil brengen.

Ik werd aan de kracht van kleine en eenvoudige dingen herinnerd door iets wat ik tijdens een ochtendwandeling zag. Hier is de foto. De dikke stevige beton van de stoep is aan het scheuren. Is dit het gevolg van een enorme aardshok? Nee, deze scheuren zijn veroorzaakt door de trage groei van een van de wortels van de boom naast het pad. Hier is een vergelijkbaar voorbeeld uit een andere straat.

De druk die deze zware betonnen stoep deed barsten was zo klein dat ze

op een dag of zelfs in een maand niet waarneembaar was. Maar de gevolgen na verloop van tijd waren ongelooflijk krachtig.

Dat is net zo met het krachtige effect over een langere periode van de kleine en eenvoudige dingen die we door de Schriften en de hedendaagse profeten leren. Bedenk dat we hebben geleerd dagelijks de Schriften te bestuderen. Of overweeg de persoonlijke gebeden en de geknielde gezinsgebeden die trouwe heiligen der laatste dagen tot hun dagelijkse gewoonte hebben gemaakt. Denk aan het bijwonen van een jeugdseminarie

of een instituutsklas voor jongvolwassenen. Hoewel elk van deze gewoonten misschien klein en eenvoudig lijkt, monden ze over een langere periode in krachtige geestelijke verheffing en groei uit. Dit gaat zo doordat elk van die kleine en eenvoudige dingen de aanwezigheid van de Heilige Geest uitnodigt, de Getuige die ons verlicht en ons naar de waarheid leidt, zoals president Eyring ons heeft verteld.

Een andere bron van geestelijke verheffing en groei is voortdurende

bekering, zelfs van ogenschijnlijk kleine overtredingen. Door onze eigen geïnspireerde zelfevaluaties kunnen we zien waar we tekortschieten en hoe we ons kunnen verbeteren. Zo'n bekering moet elke week voorafgaan aan onze deelname aan het avondmaal. De lofzang 'Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?' bevat enkele onderwerpen waar we in dit bekeringsproces bij stil kunnen staan.

Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?

Mij waar nood was ter hulpe gegord?

Heb ik vreugde gesticht, iemands lijden verlicht?

Zo niet, o, dan schoot ik te kort.

Heb ik heden m'om 't lot van een zwoeger bekreund,

die tobde met lasten, zo zwaar?

Heb ik zieken en zwakken getroost en gesteund?

Toen mijn hulp werd gevraagd, stond ik klaar?²

Dit zijn uiteraard kleine dingen, maar ze zijn beslist goede voorbeelden van wat Alma zijn zoon Helaman leerde: 'En de Here God werkt door middelen om zijn grote en eeuwige doeleinden teweeg te brengen; en door zeer kleine middelen [...] brengt [de Heer] het behoud van vele zielen tot stand' (Alma 37:7).

President Steven C. Wheelwright gaf aan de Brigham Young University-Hawaii deze geïnspireerde beschrijving van Alma's lering: 'Alma bevestigt aan zijn zoon dat de Heer, als we geloof in Hem oefenen en zijn raad in kleine en eenvoudige dingen opvolgen, inderdaad het patroon volgt en ons zegent met kleine dagelijkse wonderen en na verloop van tijd met prachtige werken.'³

President Howard W. Hunter heeft gezegd: Vaak zijn het onze alledaagse

taken, en niet de dingen die de wereld groot acht, die de grootste positieve invloed op anderen hebben.’⁴

Voormalig senator Dan Coats van Indiana (VS) heeft een overtuigend werelds inzicht van dit beginsel. Hij heeft geschreven: ‘De enige voorbereiding op die grote beslissing die een leven, of zelfs een natie, kan veranderen, ligt in die honderden, duizenden half-bewuste, vormende, ogenschijnlijk onbelangrijke beslissingen die we zelfstandig maken.’⁵

Deze ‘ogenschijnlijk onbelangrijke’ zelfstandige beslissingen omvatten hoe we onze tijd indelen, wat we op de televisie en het internet bekijken, wat we lezen, de kunst en muziek waarmee we ons op het werk en thuis omringen, wat we voor ontspanning doen, en hoe integer we zijn. Een andere schijnbaar kleine en eenvoudige kwestie is beleefdheid en opgewektheid in onze omgang met anderen.

Geen enkel van deze begerenswaardige, kleine en eenvoudige dingen zal ons tot grote dingen verheffen als we ze niet voortdurend consequent toepassen. President Brigham Young heeft naar verluidt gezegd: ‘Ons leven bestaat uit kleine, eenvoudige gebeurtenissen die samen een groot geheel vormen, en het leven van de man of vrouw samenvatten.’⁶

De invloed van de media en de culturele achteruitgang die ons omringen, sleuren onze waarden stroomafwaarts als we niet voortdurend weerstand bieden. Om stroomopwaarts naar ons eeuwige doel te gaan, moeten we voortdurend blijven roeien. Het helpt als we deel van een team uitmaken dat samen roeit, zoals een geoefende ploeg roeiers. Om dat voorbeeld verder uit te werken: de culturele stroming is zo sterk dat we, als we ooit stoppen met roeien, stroomafwaarts worden

meegevoerd naar een bestemming waar we niet heen willen, maar die onvermijdelijk wordt als we niet voorwaarts blijven gaan.

Nadat hij verslag had gedaan van een ogenschijnlijk kleine gebeurtenis die grote gevolgen had, schreef Nephi: ‘En zo zien wij dat de Heer met kleine middelen grote dingen teweeg kan brengen’ (1 Nephi 16:29). In het Oude Testament staat hier een gedenkwaardig voorbeeld van. Daar wordt beschreven hoe de Israëlieten door gifslangen werden belaagd. Veel mensen kwamen door een slangenbeet om het leven (zie Numeri 21:6). Toen Mozes om verlichting bad, kreeg hij de ingeving ‘een koperen slang’ te maken en hij ‘zette hem op [een] staak’. Daarna ‘gebeurde [het] als de slang iemand beet dat hij naar de koperen slang keek en in leven bleef’ (vers 9). Zoiets kleins voor

zo’n wonderbaarlijke resultaat! Nephi gebruikte dit voorbeeld om hen die zich tegen de Heer verzetten te onderwijzen. Hij legde uit dat er, zelfs toen de Heer in deze eenvoudige manier voor genezing had voorzien, velen waren die ‘wegens de eenvoud van het middel, ofwel de gemakkelijker ervan, [...] omkwamen’ (1 Nephi 17:41).

Door dat voorbeeld en die leer beseften we dat de eenvoud van het middel of van de opgedragen taak niet betekent dat zij onbelangrijk zijn bij het bereiken van ons rechtvaardige verlangen.

Maar op dezelfde wijze kunnen kleine daden van ongehoorzaamheid of kleine foutjes ons naar een uitkomst voeren waar we tegen gewaarschuwd zijn. Het woord van wijsheid dient hier als voorbeeld. Waarschijnlijk zijn de gevolgen op het lichaam van één sigaret, één alcoholisch drankje of één

dosis van andere verslavende middelen niet meetbaar. Maar over een langere periode is het gevolg krachtig en mogelijk onomkeerbaar. Denk opnieuw aan de scheuren in de stoep door de geleidelijke kleine groei van de boomwortel. Een ding staat vast: de vreselijke gevolgen van iets consumeren waar u aan verslaafd kan raken, zoals drugs die ons lichaam aantasten of pornografisch materiaal dat onze gedachten bederft, kunnen volledig worden vermeden als we er nooit aan beginnen – zelfs niet één keer.

Veel jaren geleden heeft president M. Russell Ballard op een algemene conferentie de manier beschreven ‘waarop kleine, eenvoudige dingen ook negatief en verwoestend voor iemands behoudenis kunnen zijn.’ Hij heeft gezegd: ‘Net als fijne vezeltjes die een draad vormen, dan een streng en ten slotte een touw, kunnen deze kleine dingen tezamen zo sterk worden dat we ze niet verbreken kunnen. We moeten ons steeds bewust zijn van het vermogen van kleine, eenvoudige dingen om spiritualiteit op te bouwen’, zei hij. ‘Tegelijkertijd moeten we ons ervan bewust zijn dat Satan kleine, eenvoudige dingen zal gebruiken om ons tot wanhoop en ellende te brengen.’⁷

President Wheelwright heeft zijn toehoorders in BYU – Hawaii een soortgelijke waarschuwing gegeven: ‘Door de kleine en eenvoudige dingen na te laten begint ons geloof te

wankelen en houden wonderen op. Dan stopt onze vooruitgang richting de Heer en zijn koninkrijk en vervolgens wordt zij ongedaan gemaakt, doordat ons streven naar het koninkrijk van God met wereldser bezigheden en ambities wordt vervangen.’⁸

Om ons tegen de zich opstapelende negatieve gevolgen te beschermen die onze geestelijke vooruitgang bedreigen, moeten we een geestelijk patroon van kleine en eenvoudige dingen volgen. Ouderling David A. Bednar heeft dit beginsel op een vrouwenconferentie aan de BYU zo beschreven: ‘We kunnen veel over de aard en het belang van dit geestelijk patroon leren van water dat heel traag op de grond druppelt.’ Dat in tegenstelling tot een overstroming of het besproeien met grote hoeveelheden water waar het niet nodig is.

Hij legde uit: ‘Het gestaag druppelende water zinkt diep in de grond en zorgt voor een hoge vochtigheidsgraad van de aarde, zodat planten weelderig kunnen bloeien. Als u en ik gelijkerwijs zorgen dat we regelmatig druppels geestelijke voeding ontvangen, kunnen de wortels van het evangelie diep in onze ziel doordringen, zich daar stevig verankeren en buitengewone en verrukkelijke vruchten voortbrengen.’

Hij vervolgde: ‘Het geestelijke patroon van kleine en eenvoudige dingen die grote dingen voortbrengen, zorgt voor onwrikbaarheid en standvastigheid, een diepgaandere toewijding en een meer volledige bekering tot de Heer Jezus Christus en zijn evangelie.’⁹

De profeet Joseph Smith heeft dit beginsel in woorden onderwezen die nu in de Leer en Verbonden opgenomen zijn. ‘Laat niemand ze als kleinigheden beschouwen; want veel [...] met betrekking tot de heiligen hangt van deze dingen af’ (LV 123:15).

In verband met de eerste pogingen om de kerk in Missouri (VS) te vestigen, heeft de Heer aangeraden geduldig te zijn want ‘alle dingen moeten op hun tijd geschieden’ (LV 64:32). Toen heeft hij deze geweldige leerstelling gegeven: ‘Welnu, word niet moe goed te doen, want u legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort’ (LV 64:33).

Ik geloof dat we allemaal verlangen de uitdaging van president Russell M. Nelson aan te gaan om ‘op het verbondspad’ voorwaarts te streven.¹⁰ Onze toewijding daaraan wordt gesterkt door ons consequent aan de ‘kleine dingen’ te houden die we uit het evangelie van Jezus Christus en van de leiders van zijn kerk leren. Ik getuig van Hem en roep zijn zegeningen af over iedereen die op het verbondspad probeert te blijven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Hoe groot de wijsheid’, *Lofzangen*, nr. 131.
2. Zie ‘Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?’, *Heilige lofzangen*, nr. 193.
3. Steven C. Wheelwright, ‘The Power of Small and Simple Things’ (Brigham Young University–Hawaii devotional, 31 augustus 2007), 2, devotional.byuh.edu.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Howard W. Hunter* (2015), 167.
5. Dan Coats, ‘America’s Youth: A Crisis of Character’, *Imprimis*, volume 20, nr. 9 (september 1991), 4; zie ook ouderling Wilford Andersen in zijn column in de *Mesa Tribune*, mei 1996.
6. Brigham Young, toespraak in Ogden Tabernacle, 19 juli 1877, zoals het staat in ‘Discourse’, *Deseret News*, 17 oktober 1877, 578.
7. M. Russell Ballard, ‘Small and Simple Things’, *Ensign*, mei 1990, 7, 8.
8. Steven C. Wheelwright, ‘The Power of Small and Simple Things’, 3.
9. David A. Bednar, ‘By Small and Simple Things Are Great Things Brought to Pass’ (Brigham Young University Women’s Conference, 29 april 2011), womensconference.byu.edu.
10. Russell M. Nelson, ‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7.

President Russell M. Nelson

Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf

In de komende tijd kunnen wij geestelijk niet overleven zonder de leidende, troostende invloed van de Heilige Geest.

Wat is het geweldig om op deze zondag van de algemene conferentie het paasfeest samen met u te vieren! Het is heel gepast dat we de belangrijkste gebeurtenis die ooit op aarde heeft plaatsgevonden gedenken door de belangrijkste persoon die ooit op aarde heeft geleefd te aanbidden. In deze kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, aanbidden wij Hem die in de hof van Gethsémané zijn oneindige verzoening aanving. Hij was bereid voor de zonden en zwakheden van ieder van ons te lijden. Dat lijden deed Hem 'uit iedere porie bloeden'.¹ Hij werd op Golgotha gekruisigd² en stond op de derde dag als eerste van de kinderen van onze hemelse Vader uit de dood op. Ik houd van Hem en getuig dat Hij leeft! Hij leidt zijn kerk.

Zonder de oneindige verzoening van onze Verlosser, zou geen van ons hoop hebben om nog naar onze hemelse Vader terug te keren. Zonder zijn opstanding zou de dood het einde zijn. Door de verzoening van de

Heiland werd het eeuwige leven een mogelijkheid en de onsterfelijkheid de werkelijkheid voor allen.

Dankzij zijn alles overtreffende zending en de gemoedsrust die Hij zijn volgelingen schenkt, voelden mijn vrouw en ik ons getroost, toen we laat in de avond van 2 januari 2018 door de telefoon gewekt werden en hoorden dat president Thomas S. Monson door de sluier was gegaan.

We missen president Monson! We eren zijn leven en erfgoed. Hij was een geestelijke reus en hij heeft blijvende indruk gemaakt op allen die hem kenden en op de kerk die hij liefhad.

Op zondag 14 januari 2018 werd het Eerste Presidium in de bovenkamer van de Salt Laketempel gereorganiseerd volgens het eenvoudige maar heilige patroon dat de Heer gevestigd heeft. Vervolgens hebben de leden van de kerk in de hele wereld gisteren in de plechtige samenkomst hun hand opgestoken om die eerdere handeling door de apostelen te bevestigen. Ik voel me nederig en dankbaar voor uw steun.

Ik ben ook dankbaar voor hen die mij voor zijn gegaan. Ik heb 34 jaar in het Quorum der Twaalf Apostelen mogen dienen en heb tien van de zestien presidenten van de kerk voor mij persoonlijk gekend. Ik heb van ieder van hen veel geleerd.

Ik heb ook veel aan mijn voorouders te danken. Al mijn acht overgrootouders waren Europese bekeerlingen tot de kerk. Ze waren allemaal trouwe zielen die alles opofferden om naar Zion te komen. Maar in de volgende generaties bleven niet al mijn voorouders zo toegewijd. Daardoor groeide ik niet op in een gezin waar het evangelie centraal stond.

Ik was dol op mijn ouders. Zij betekenden oneindig veel voor me en hebben me essentiële lessen geleerd. Ik kan ze niet genoeg danken voor het gelukkige gezinsleven dat zij voor mij, mijn broer en zussen creëerden. En toch wist ik als kind al dat ik iets miste. Op een dag nam ik de tram en ging naar een boekwinkel van de kerk

om een boek over de kerk te kopen. Ik leerde heel graag over het evangelie.

Toen ik inzicht kreeg in het woord van wijsheid, wilde ik dat mijn ouders naar die wet gingen leven. Dus op een dag, ik was nog heel jong, ging ik naar de kelder en smeed alle flessen met sterke drank op de betonnen vloer! Ik verwachtte dat mijn vader me straf zou geven, maar hij zei er geen woord over.

Naarmate ik ouder werd en het wonderbaarlijke plan van onze hemelse Vader beter begreep, zei ik vaak tegen mezelf: 'Ik wil absoluut geen kerstcadeautjes meer! Ik wil gewoon aan mijn ouders verzegeld worden.' Die diepe wens werd pas vervuld toen mijn ouders over de 80 waren, maar toen gebeurde het. Ik kan de vreugde van die dag³ niet geheel in woorden uitdrukken, en ik ben elke dag nog blij over hun verzegeling aan elkaar en mijn verzegeling aan hen.

In 1945, toen ik medicijnen studeerde, trouwde ik met Dantzel White in de Salt Laketempel. Wij werden gezegend met negen fantastische dochters en één geweldige zoon. Nu is onze steeds groeiende familie een van mijn grootste bronnen van vreugde.

In 2005, na bijna 60 jaar huwelijk, werd mijn lieve Dantzel onverwacht naar huis geroepen. Mijn verdriet was

enige tijd bijna verlamvend. Maar de boodschap van Pasen en de belofte van de opstanding waren me tot steun.

Toen zette de Heer Wendy Watson aan mijn zijde. Wij zijn op 6 april 2006 in de Salt Laketempel aan elkaar verzegeld. Ik houd heel veel van haar! Ze is een bijzondere vrouw – een zegen voor mij, onze familie en de hele kerk.

Al die zegeningen ontving ik, doordat ik naar de ingevingen van de Heilige Geest streefde en er gehoor aan gaf. President Lorenzo Snow heeft gezegd: 'Dat is het grote voorrecht van iedere heilige der laatste dagen. [...] dat we elke dag van ons leven aanspraak op de manifestaties van de Geest kunnen maken.'⁴

Sinds ik als president van de kerk geroepen ben, heeft de Geest mij herhaaldelijk beklemtoond hoe bereidwillig de Heer is om zijn gedachten en wensen bekend te maken. Het voorrecht om openbaring te ontvangen is een van de grootste gaven van God aan zijn kinderen.

Door de manifestaties van de Heilige Geest helpt de Heer ons bij al het goede dat wij nastreven. Ik werkte ooit in een operatiekamer aan een patiënt. Ik was niet zeker hoe ik de geheel nieuwe procedure uit moest voeren, maar de Heilige Geest bracht de techniek in mijn hoofd in kaart.⁵

Om mijn aanzoek aan Wendy kracht bij te zetten zei ik tegen haar: 'Ik weet wat openbaring is en hoe ik die moet ontvangen.' Het pleit voor haar – en ik heb gemerkt dat dat typisch Wendy is – dat ze zelf al gebeden en openbaring over ons ontvangen had. Daardoor had ze de moed om ja te zeggen.

Als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen bad ik elke dag om openbaring en dankte de Heer elke keer als Hij tot mijn hart en mijn verstand sprak.

Wat een wonder! Wat onze kerkroeping ook is, we kunnen tot onze hemelse Vader bidden en leiding ontvangen, gewaarschuwd worden voor gevaren en afleiding, en het vermogen krijgen om dingen te doen die we alleen gewoon niet zouden kunnen. Als we de Heilige Geest echt ontvangen, en zijn ingevingen leren herkennen en begrijpen, zullen we in grote en kleine kwesties geleid worden.

Toen ik onlangs de moeilijke taak kreeg om twee raadgevers te kiezen, vroeg ik me af hoe ik ooit twee mannen uit kon kiezen, terwijl ik er twaalf liefheb en respecteer.

Omdat ik weet dat goede inspiratie op goede informatie gebaseerd is, sprak ik onder gebed met iedere apostel afzonderlijk.⁶ Daarna trok ik me in een kamer in de tempel terug en zocht naar de wil van de Heer. Ik getuig dat de Heer mij instrueerde om president Dallin H. Oaks en president Henry B. Eyring als mijn raadgevers in het Eerste Presidium te kiezen.

Evenzo getuig ik dat de Heer de roeping van ouderling Gerrit W. Gong en ouderling Ulisses Soares tot apostel inspireerde. Wij verwelkomen hen in deze unieke broederschap van dienstverlening.

Wanneer wij als de raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen samenkomen wordt

onze vergaderruimte een plaats van openbaring. De Geest is er tastbaar aanwezig. Als we met ingewikkelde zaken worstelen, ontstaat een boeiend proces waarbij elke apostel zijn gedachten en standpunt vrij te kennen geeft. Hoewel we aanvankelijk misschien van mening verschillen, is de liefde die we voor elkaar voelen constant. Door onze eensgezindheid kunnen wij de wil van de Heer voor zijn kerk herkennen.

In onze vergaderingen heeft de meerderheid het niet voor het zeggen! Wij luisteren onder gebed naar elkaar en spreken met elkaar totdat we het eens zijn. En als we dan eenstemmigheid bereikt hebben, geeft de samenbundelende invloed van de Heilige Geest ons kippenvol! We ervaren wat de profeet Joseph Smith wist, toen hij zei: 'Door een gevoel van eensgezindheid krijgen wij macht bij God.'⁷ Geen enkel lid van het Eerste Presidium of het Quorum der Twaalf zal beslissingen voor de kerk van de Heer ooit aan zijn eigen goeddunken overlaten.

Broeders en zusters, hoe kunnen we de mannen en vrouwen worden, de christelijke dienstknechten en dienstmaagden, die de Heer nodig heeft? Hoe vinden we antwoorden op vragen die ons van ons stuk brengen? Als we ook maar iets van Joseph Smiths transcendentale ervaring in het heilige bos leren, dan is het wel dat de hemelen geopend zijn en dat God tot zijn kinderen spreekt!

De profeet Joseph Smith heeft ons voor het beantwoorden van vragen een bruikbaar patroon gegeven. Joseph vond de belofte van Jakobus dat we het God mogen vragen als we in wijsheid tekortschieten heel aantrekkelijk en hij ging regelrecht naar onze hemelse Vader met zijn vraag.⁸ Hij zocht naar persoonlijke openbaring en opende door zijn zoektocht de laatste bedeling.

Wat zal uw zoektocht op gelijke wijze voor u openen? In welke wijsheid schiet u tekort? Wat wilt u dringend weten of begrijpen? Volg het voorbeeld van de profeet Joseph Smith. Ga naar een rustige plek die regelmatig toegankelijk is. Verootmoedig u voor God. Stort uw hart bij uw hemelse Vader uit. Wend u tot Hem voor een antwoord en voor troost.

Bid in de naam van Jezus Christus over uw zorgen, angsten, zwakheden, ja, de diepste verlangens van uw hart. Luister dan. Noteer de plannen die in uw gedachten komen. Noteer uw gevoelens en doe wat u ingegeven wordt. Als u dat proces dag in dag uit, maand in maand uit en jaar in jaar uit herhaalt, zult u 'in het beginsel openbaring' groeien.⁹

Wil God echt met u praten? Ja! 'De mens zou evengoed zijn nietige arm kunnen uitstrekken om de Missouri in haar beschikte loop te stuiten, [...] als om de Almachtige te verhinderen kennis uit te storten vanuit de hemel op

het hoofd van de heiligen der laatste dagen.'¹⁰

U hoeft zich niet af te vragen wat waarheid is.¹¹ U hoeft zich niet af te vragen wie u werkelijk kunt vertrouwen. U kunt door persoonlijke openbaring zelf een getuigenis ontvangen dat het Boek van Mormon het woord van God is, dat Joseph Smith een profeet is en dat dit de kerk van de Heer is. Wat anderen ook zeggen of doen, niemand kan u een getuigenis in uw hart en uw verstand over wat waar is, afnemen.

Ik spoor u aan om uw huidige geestelijke grenzen om persoonlijke openbaring te ontvangen te verleggen, want de Heer heeft beloofd: 'Indien u vraagt, zult u openbaring op openbaring, kennis op kennis ontvangen, opdat u de verborgenheden en de vredige dingen zult kennen — datgene wat vreugde brengt, datgene wat het eeuwige leven brengt.'¹²

Uw Vader in de hemel wil u veel meer kennis geven. Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Het is duidelijk dat de Vader en de Zoon hun die ogen hebben om te zien en oren om te horen de geheimen van het heelal prijsgeven!'¹³

Er is geen betere manier om de hemelen te openen dan door een combinatie van toenemende reinheid, exacte gehoorzaamheid, oprecht zoeken, ons dagelijks aan de woorden van Christus in het Boek van Mormon vergasten¹⁴ en regelmatig tijd aan tempelwerk en familiegeschiedenis besteden.

Er zullen zeker tijden komen waarop u het gevoel hebt dat de hemelen gesloten zijn. Maar ik beloof u: als u gehoorzaam blijft, uw dank uit voor elke zegen die de Heer u schenkt en de timing van de Heer geduldig respecteert, zult u de kennis en het begrip waarnaar u verlangt ontvangen. Alle zegeningen die de Heer voor u in petto heeft, zelfs

wonderen, zullen komen. Daarvoor dient persoonlijke openbaring.

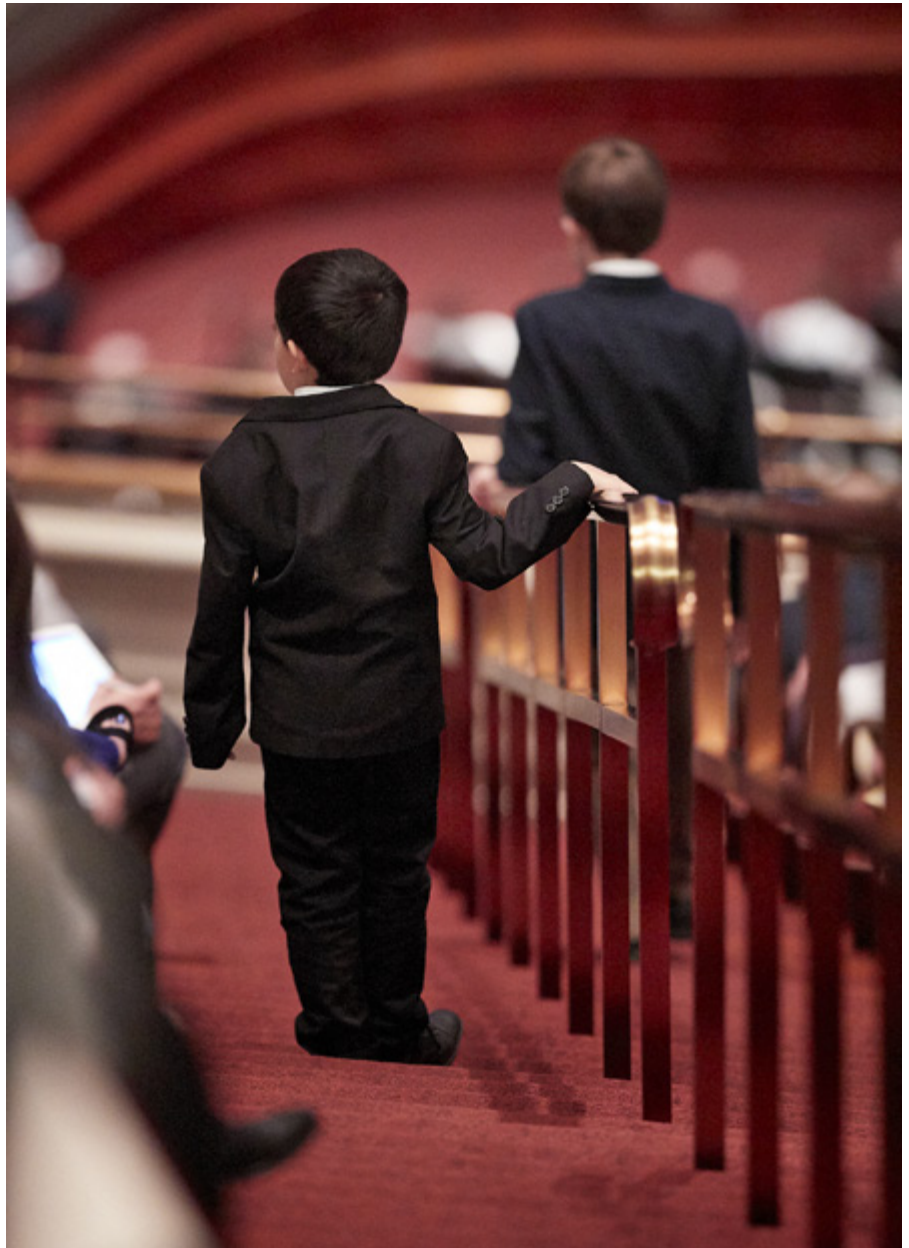
Ik ben optimistisch over de toekomst. Zij zal ieder van ons kansen bieden om vooruitgang te maken, bij te dragen en het evangelie naar elke uithoek van de aarde te brengen. Maar ik ben niet naïef over wat ons te wachten staat. We leven in een wereld die ingewikkeld en controversieel is. De voortdurend beschikbare sociale media en het altijd aanwezige nieuws bestoken ons aanhoudend met hun boodschappen. Als we enige hoop hebben om de vele stemmen en filosofieën van mensen die de waarheid aanvallen uit te filteren, dan moeten we openbaring leren ontvangen.

Onze Heiland en Verlosser, Jezus Christus, zal enkele van zijn grootste werken verrichten tussen deze dag en de dag dat Hij terugkeert. Wij zullen wonderbaarlijke aanwijzingen zien dat God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, deze aarde in majesteit en heerlijkheid presideren. Maar in de komende tijd kunnen wij geestelijk niet overleven zonder de leidende, troostende en voortdurende invloed van de Heilige Geest.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik smeed u om uw geestelijk vermogen om openbaring te ontvangen te vergroten. Laat deze paaszondag van doorslaggevende betekenis voor uw leven zijn. Besluit het geestelijk werk te verzetten dat nodig is om de gave van de Heilige Geest te genieten en de stem van de Geest vaker en duidelijker te horen.

Samen met Moroni spoor ik u aan op deze paassabbat 'tot Christus te komen en iedere goede gave aan te grijpen',¹⁵ beginnend met de gave van de Heilige Geest, die uw leven kan veranderen.

Wij zijn volgelingen van Jezus Christus. De voornaamste waarheid

waarvan de Heilige Geest zal getuigen is, dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God. Hij leeft! Hij is onze Voorspraak bij de Vader, ons Voorbeeld en onze Verlosser. Deze paaszondag gedenken wij zijn zoenoffer, zijn letterlijke opstanding en zijn goddelijkheid.

Dit is zijn kerk, hersteld door middel van de profeet Joseph Smith. Daarvan getuig ik, en ik spreek mijn liefde voor ieder van u uit. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 19:18.
2. Zie Lukas 23:33.

3. Zie Alma 26:16.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Lorenzo Snow* (2012), 78.
5. Zie Russell M. Nelson, 'De vredige kracht van het gebed', *Liahona*, mei 2003, 7–8.
6. Zie 3 Nephi 28:1.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 425.
8. Zie Jakobus 1:5.
9. *Leringen: Joseph Smith*, 142.
10. Leer en Verbonden 121:33.
11. Zie Moroni 10:5.
12. Leer en Verbonden 42:61.
13. Neal A. Maxwell, 'Meek and Lowly' (devotional aan de Brigham Young University, 21 oktober 1986), 9; speeches.byu.edu.
14. Zie 2 Nephi 32:3.
15. Moroni 10:30.

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Christus is verrezen nu

Het is paaszondag. Ik geef eerbiedig en nederig getuigenis van de levende Christus – dat Hij ‘stierf, werd begraven, [en] ten derden dage verrees’.

Geliefde broeders en zusters, toen onze zoons nog heel klein waren, vertelde ik ze voor het slapen gaan verhaaltjes over kleine brakhonden. Ook neuriede ik slaaplofzangen, waaronder ‘Christus is verrezen nu, halleluja!’¹ Soms veranderde ik speels de woorden: Nu is ’t tijd om te gaan slapen, halleluja. Meestal vielen onze zoontjes dan al snel in slaap; of althans, ze wisten maar al te goed dat als ze deden alsof ze sliepen, ik met zingen zou ophouden.

Woorden – of althans mijn woorden – kunnen niet beschrijven wat er door mij heenging toen president Russell M. Nelson, in het bijzijn van mijn lieve vrouw, Susan, liefdevol mijn handen beetpakte en mij tot deze gewijde roeping van de Heer riep. Het deed me naar adem happen en heeft me in de afgelopen dagen vaak tot tranen toe geroerd.

Deze paassabbat zing ik vreugdevol: ‘Halleluja.’ Het lied van de verlossende liefde van onze herrezen Heiland² bezingt de harmonie in verbonden (die ons met God en elkaar verbinden) en de verzoening van Jezus Christus (waardoor wij de natuurlijke man of vrouw af kunnen leggen en ons aan de ingevingen van de Heilige Geest overgeven³).

Onze verbonden en Jezus’ verzoening samen versterken en verfijnen ons. Samen bieden ze ons de kracht om vast te houden en los te laten. Samen veraangenamen, beschermen, heiligen en verlossen ze.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Het zal sommigen wellicht een zeer stoutmoedige leerstelling toeschijnen waarvan wij spreken – een macht die optekent of bindt op aarde en bindt in de hemel. Niettemin is die macht, in alle tijdperken van de wereld, wanneer de Heer een man of een groep mannen door ware openbaring een bedeling van het priesterschap had gegeven, altijd aan de mens gegeven.’⁴

En dat geldt ook nu. De leden van de kerk ontvangen in 159 heilige huizen des Heren in 43 landen heilige verbonden en verordeningen, die nergens anders te krijgen zijn. De beloofde zegeningen zijn het gevolg van herstelde priesterschapssleutels, leerstellingen en bevoegdheid. We verkrijgen ze door ons geloof en onze gehoorzaamheid. Zij weerspiegelen de beloften van zijn Heilige Geest aan ons in onze generaties, in tijd en eeuwigheid.

Geliefde broeders en zusters in elke natie, stam en taal, door heel onze wereldwijde kerk heen, dank u voor

uw springlevende geloof, hoop en naastenliefde bij elke voetstap. Dank u dat een schare wordt die sterk is in uw getuigenis van en ervaring met het herstelde evangelie.

Geliefde broeders en zusters, we horen bij elkaar. We kunnen in eenheid en liefde verweven zijn,⁵ in alle dingen en op alle plaatsen.⁶ De Heer Jezus Christus zegt tegen ieder van ons, waar we ons ook bevinden, en wat onze omstandigheden ook zijn: ‘Kom en zie!’⁷

Ik beloof plechtig en nederig alle krachten van mijn ziel,⁸ wat die ook mogen zijn of worden, in te zetten voor

Ouderling Ulisses Soares
van het Quorum der Twaalf Apostelen

mijn Heiland, voor mijn lieve Susan en ons familie, voor mijn medeapostelen, en voor ieder van u, geliefde broeders en zusters.

Alles wat waardig en eeuwig is, is verankerd in het werkelijke bestaan van God onze eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, en zijn verzoening, waarvan de Heilige Geest getuigenis aflegt.⁹ Het is paaszondag. Ik geef eerbiedig en nederig getuigenis van de levende Christus – dat Hij ‘stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel voer.’¹⁰ Hij is de Alfa en de Omega¹¹, die in het begin bij ons was en die tot het einde bij ons is.

Ik getuig van de hedendaagse profeten, van de profeet Joseph Smith tot en met onze geliefde president Russell M. Nelson, die we vreugdevol steun hebben verleend. Onze jeugdwerkkinderen zingen: ‘Volg de profeet, want zijn raad is goed.’¹² Ik getuig dat, zoals in de Heilige Schrift, met inbegrip van het Boek van Mormon: eveneens een getuigenis aangaande Jezus Christus, is geprofeeteerd, ‘het koninkrijk van de Heer [...] wederom op aarde [is] gevestigd ter voorbereiding op de wederkomst van de Messias.’¹³ In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Christus is verrezen nu’, *Lofzangen*, nr. 136.
2. Zie Alma 5:26.
3. Zie Mosiah 3:19.
4. Leer en Verbonden 128:9.
5. Mosiah 18:21.
6. Zie Mosiah 18:9.
7. Johannes 1:40.
8. Zie 1 Nephi 15:25.
9. ‘U hebt de Heilige Geest ontvangen, die van de Vader en de Zoon getuigt ter vervulling van de belofte die Hij heeft gedaan: dat u, indien u langs de weg binnengaat, zult ontvangen’ (2 Nephi 31:18).
10. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 53.
11. Zie Leer en Verbonden 19:1.
12. ‘Volg de profeet’, *Kinderliedjes*, 58–59.
13. Inleiding tot het Boek van Mormon.

Profeten spreken door de macht van de Heilige Geest

Dat we profeten hebben is een teken van Gods liefde voor zijn kinderen. Zij maken de beloften en het ware wezen van God en Jezus Christus bekend.

Geliefde broeders en zusters, waar u zich ook bevindt, ik ben u oprecht en innig dankbaar voor uw steunverlening gisteren. Hoewel ik niet welbespraakt en niet een man van veel woorden ben, net zoals Mozes, troost ik mezelf met de woorden die de Heer tot hem sprak:

‘Wie heeft de mens een mond gegeven? Of wie maakt iemand stom, doof, ziende of blind? Ben Ik het niet, de Heere?’

‘Nu dan, ga, Ik zal Zelf met uw mond zijn, en u leren wat u spreken moet’ (Exodus 4:11–12; zie ook vers 10).

De liefde en steun van mijn lieve vrouw bemoedigen mij ook. Zij is altijd

een voorbeeld van goedheid, liefde en volledige toewijding aan de Heer en voor mij en mijn gezin. Ik houd van haar met heel mijn hart en ik ben dankbaar voor de positieve invloed die ze op ons heeft.

Broeders en zusters, ik wil tot u getuigen dat president Russell M. Nelson de profeet van God op aarde is. Ik ken niemand die vriendelijker en liefdevoller is dan hij. Ik had het gevoel dat ik helemaal niet goed genoeg voor deze heilige roeping was, maar zijn liefdevolle blik toen hij me deze verantwoordelijkheid gaf, bezorgde me het gevoel dat ik door de liefdevolle armen van de Heiland omsloten was. Dank u wel, president Nelson. Ik steun u en ik heb u lief.

Zijn we niet gezegend dat we in onze tijd profeten, zieners en openbaarders op aarde hebben die ernaar streven de wil van de Heer te kennen en Hem te volgen? Wat een troost te weten dat we in deze wereld niet aan ons lot zijn overgelaten, hoewel we wel met beproevingen te maken hebben. Dat we profeten hebben is een teken van Gods liefde voor zijn kinderen. Zij maken de beloften en het ware wezen van God en Jezus Christus aan hun volk bekend. Dat heb ik uit eigen ervaring geleerd.

Achttien jaar geleden kregen mijn vrouw en ik een telefoontje van president James E. Faust, toen tweede raadgever in het Eerste Presidium. Hij riep ons als zendingspresident en partner in Portugal. Hij zei dat we slechts zes weken de tijd hadden voordat onze zending begon. Hoewel we ons onvoorbereid en ongeschikt voelden, aanvaardden we de roeping. Onze grootste zorg op dat moment was het verkrijgen van de nodige visums om daar te dienen, want wij hadden meegemaakt dat dat proces zes tot acht maanden duurde.

President Faust vroeg ons of we konden geloven dat de Heer een wonder zou verrichten en dat we in staat zouden zijn om het visumprobleem sneller op te lossen. Ons antwoord was een krachtig ja en we gingen er direct mee aan de slag. We vulden de documenten voor een aanvraag in, en namen onze drie jonge kinderen zo snel mogelijk mee naar het consulaat. Daar spraken we met een heel vriendelijke dame. We namen de papieren door en bespraken wat we in Portugal gingen doen. Ze keek ons aan en stelde een vraag: ‘Gaat u de mensen in mijn land echt helpen?’ Wij antwoordden heel beslist ja en legden uit dat we Jezus Christus zouden vertegenwoordigen, en van Hem en zijn goddelijke zending hier op aarde zouden getuigen. We keerden vier weken later terug, kregen onze visums en landden binnen zes weken in het zendingsveld, precies zoals een profeet van de Heer ons gevraagd had.

Broeders en zusters, ik getuig uit het diepst van mijn hart dat profeten door de macht van de Heilige Geest spreken. Ze getuigen van Christus en

zijn goddelijke zending op aarde. Ze vertegenwoordigen de wil en het hart van de Heer, en zijn geroepen om voor Hem te spreken en ons te leren wat we moeten doen om straks bij God en zijn Zoon, Jezus Christus, te kunnen wonen. We worden gezegend als we geloof oefenen en hun leringen opvolgen. Als we hen volgen, zijn we gelukkiger en is ons leven minder ingewikkeld, we kunnen onze moeilijkheden beter dragen en we trekken een geestelijke wapenrusting aan die ons tegen de aanvallen van de vijand in deze tijd beschermt.

Op deze paasdag getuig ik plechtig dat Jezus Christus is verrezen. Hij leeft en leidt zijn kerk op aarde door profeten, zieners en openbaarders. Ik getuig dat Hij de Heiland en Verlosser van de wereld is, en dat wij dankzij Hem gered kunnen worden en verhoogd in de tegenwoordigheid van onze barmhartige God. Ik heb Hem lief; ik vereer Hem. Ik wil Hem volgen, zijn wil doen en meer zoals Hij worden. Dat zeg ik nederig in de heilige naam van onze Heer Jezus Christus. Amen. ■

President Russell M. Nelson

Onze bediening

Wij introduceren een nieuwere en heiligere manier om voor anderen te zorgen.

Dank u, ouderling Gong en ouderling Soares voor uw hartverwarmende geloofsuitingen. We zijn u en uw echtgenotes heel dankbaar.

Geliefde broeders en zusters, we zoeken constant naar de leiding van de Heer om onze leden te helpen de geboden van God te onderhouden, vooral die twee grote geboden om God en onze medemens lief te hebben.¹

We zijn al maanden op zoek naar een betere manier om in de geestelijke en materiële behoeften van onze leden te voorzien.

We hebben de beslissing genomen om de welbekende termen ‘huisonderwijs’ en ‘huisbezoek’ vaarwel te zeggen. In plaats daarvan introduceren wij een nieuwere en heiligere manier om voor anderen te zorgen. We noemen deze manier gewoon ‘onze bediening’.

Doeltreffend bedieningswerk is mogelijk door de ingeboren gaven van de zusters, en de onvergelijkbare macht van het priesterschap. We hebben dergelijke bescherming tegen de pijlen van de tegenstander allemaal nodig.

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen en zuster Jean B. Bingham, algemeen presidente van de ZHV, zullen nu uitleggen hoe de toegewezen broeders van de priesterschap en de toegewezen zusters van de ZHV en jongevrouwen gaan functioneren in het dienen van en waken over de leden van de kerk wereldwijd.

Het Eerste Presidium en de Twaalf onderschrijven hun boodschappen eensgezind. Dankbaar en gebedvol openen we dit nieuwe hoofdstuk in de geschiedenis van de kerk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Zie Lukas 10:27.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

‘Bij hen te zijn en hen te versterken’

Wij bidden vandaag dat elke man en vrouw zich na deze algemene conferentie met meer bezielde toewijding voor anderen wil inzetten.

Om Ralph Waldo Emerson te parafaseren: ‘De meest gedenkwaardige momenten in het leven zijn die waarop we openbaring krijgen.’¹ President Nelson, ik weet niet hoeveel openbaring we dit weekend nog meer aankunnen. Sommigen van ons hebben een zwak hart. Maar ik vermoed dat u daar ook wel iets aan kunt doen. Wat een profeet!

In de geest van president Nelsons geweldige aankondigingen en zijn getuigenis gisteren en vanmorgen, getuig ik dat deze aanpassingen voorbeelden zijn van hoe deze kerk al vanaf het begin door openbaring is geleid. Het bewijst nog maar eens dat de Heer zijn werk nu bespoedigt.²

Wie hierover meer te weten wil komen, kan onmiddellijk na deze slotbijeenkomst de brief van het Eerste Presidium raadplegen die naar elk lid van wie we een e-mailadres hebben, gestuurd wordt. Leidinggevend in priesterschap en hulporganisaties krijgen bovendien een document van zeven pagina’s met vragen en antwoorden. Deze documenten worden ook op ministering.lds.org/nld geplaatst.

‘Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden.’³

Nu ga ik verder met de prachtige opdracht die president Russell M. Nelson mij en zuster Jean B. Bingham heeft gegeven. Broeders en zusters, het werk van quorums en hulporganisaties als instituten wordt rijper, en

daaruit volgt dat ook wij rijper moeten worden, dat wij persoonlijk van een mechanische, gedachteloze routine moeten evolueren naar het oprechte discipelschap dat de Heiland aan het einde van zijn aardse bediening heeft voorgesteld. Toen Hij op het punt stond zijn onschuldige, ietwat verwarde groepje volgelingen te verlaten, liet Hij geen lange administratieve takenlijst achter, geen stapel verslagen die ze in drievoud moesten invullen. Nee, Hij vatte hun opdracht in één fundamenteel gebod samen: ‘[Heb] elkaar lief, zoals Ik u liefgehad heb [...]’. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.’⁴

Om dat evangelische ideaal dichter te benaderen, zal het nieuwe model voor bediening door de priesterschap en de ZHV de volgende elementen bevatten, waarvan er vele reeds met groot succes door de ZHV zijn ingevoerd.⁵

- We zullen niet langer van huisonderwijs en huisbezoek spreken. Enerzijds omdat het bedieningswerk meestal niet thuis zal gebeuren, en anderzijds omdat het contact niet zal bestaan uit het geven van een voorbereide les, hoewel dat nog steeds kan als daar behoefte aan bestaat. Het hoofddoel van deze vorm van bediening is, zoals in de tijd van Alma werd uitgelegd: 'daarom waakten zij over hun volk en voedden hen met dingen die verband hielden met de gerechtigheid'.⁶
- We blijven mensen zo mogelijk thuis bezoeken, maar omwille van plaatselijke omstandigheden zoals grote aantallen, lange afstanden, veiligheid en andere moeilijkheden, kan het onmogelijk zijn om elk gezin elke maand te bezoeken. Het Eerste Presidium zei het jaren geleden zo: doe wat u kunt.⁷ U kunt zelf de frequentie van uw bezoeken bepalen en die aanvullen met telefoongesprekken, briefjes, sms'jes, videochats, gesprekjes in de kerk, gezamenlijke dienstbetoonprojecten, sociale activiteiten, en een breed gamma van mogelijkheden uit de wereld van de sociale media. Ik wil echter benadrukken dat deze uitbreiding van het concept niet zo

ver gaat als de zielige uitspraak die ik laatst op een bumpersticker zag. Er stond op: 'Als ik toeter, hebt u uw huisonderwijs gehad.' *Alstublieft, alstublieft*, broeders (de zusters zouden zo iets nooit doen, dus ik spreek tot de broeders van de kerk), deze wijzigingen moeten tot méér zorg voor anderen leiden, niet minder.

- Dit nieuwe bedieningsconcept dat meer op het evangelie is gebaseerd, zorgt wellicht voor paniek over het invullen van de rapporten. Wees gerust, er zijn geen rapporten meer, tenminste geen 'Ik ben nog net op de laatste dag van de maand tot bij de voordeur gekomen'-rapporten. Ook hierin proberen we rijper te worden. Het enige rapport dat nog moet worden ingevuld, betreft het aantal gesprekken dat de leiders per kwartaal met de dienende koppels houden. Beste vrienden, misschien klinkt dit eenvoudig, maar die gesprekken zijn absoluut noodzakelijk. Zonder die informatie heeft de bisschop geen zicht op de geestelijke en stoffelijke toestand van zijn leden. Denk eraan: dienende broeders vertegenwoordigen de bisschop en het quorumpresidium ouderlingen. Ze vervangen hen niet. De sleutels van een bisschop en een

quorumpresident houden veel meer in dan dit bedieningsmodel.

- Aangezien dit rapport helemaal anders is dan die van vroeger, wil ik beklemtonen dat *wij* in de hoofdzetel van de kerk niet hoeven te weten *hoe, waar of wanneer* u contact met uw mensen hebt. We willen alleen zeker zijn *dat* u contact hebt en hen op elke mogelijke manier tot zegen bent.

Broeders en zusters, wij krijgen als kerk een kans uit de hemel om 'zuivere en onbevleete godsdienst voor God'⁸ te laten zien – om 'elkaars lasten te dragen zodat ze licht zullen zijn' en 'hen te troosten die vertroosting nodig hebben',⁹ om weduwen en wezen te dienen, gehuwden en alleenstaanden, sterk en belast, ziek en gezond, blij en verdrietig, kortom, allen, ieder van ons, omdat wij allen behoefte hebben aan de warmte van vriendschap en een oprechte uiting van geloof. Ik wil u echter waarschuwen. Een nieuwe naam, nieuwe flexibiliteit en minder rapporten zullen geen enkel verschil maken in onze bediening, tenzij we ze beschouwen als een uitnodiging om op een stoutmoedig nieuwe en meer heilige manier voor elkaar te zorgen, zoals president Nelson het net nog noemde. Nu we onze geestelijke ogen meer op het naleven van de wet van liefde richten, willen we ook eer bewijzen aan de generaties die jarenlang zo hebben gediend. Ik wil een voorbeeld van die toewijding aanhalen, in de hoop dat veel meer mensen het gebod van de Heer om 'bij [onze broeders en zusters] te zijn en hen te versterken'¹⁰ zullen begrijpen.

Op 14 januari jongstleden, iets na vijf uur in de namiddag, zaten mijn jonge vrienden Brett en Kristin Hamblin thuis, in Tempe (Arizona, VS) gezellig te babbelen. Het was

een zondag, Brett had in de bisschop gediend en Kristin had een drukke dag met hun vijf kinderen gehad.

Kristin had vorig jaar nog borstkanker overwonnen, maar plots raakte ze bewusteloos. De hulpdiensten werden gebeld en die probeerden haar wanhopig te reanimeren. Brett bleef vurig bidden en smeken terwijl hij twee mensen opbelde: zijn moeder, om te vragen of ze de kinderen kon opvangen, en Edwin Potter, zijn huisonderwijzer. Dat laatste telefoontje ging zo:

Edwin zag wie er belde en zei: 'Hoi Brett, alles goed?'

Brett schreeuwde meer dan hij antwoordde: 'Je moet komen – nu!'

In minder dan geen tijd stond Bretts priesterschapscollega naast hem. Hij hielp met de kinderen en bracht broeder Hamblin naar het ziekenhuis, achter de ziekenwagen aan waarin zijn vrouw lag. Daar werd Kristin doodverklaard, minder dan veertig minuten nadat ze haar ogen had gesloten.

Brett begon te snikken, Edwin hield hem gewoon vast en samen huilden ze lange, lange tijd. Toen liet Edwin Brett achter om met de toegestroomde familie te rouwen en reed hij naar de bisschop om te vertellen wat er was gebeurd. De fantastische bisschop reed meteen naar het ziekenhuis terwijl Edwin naar het huis van de familie Hamblin reed. Zijn vrouw, Charlotte, was er ook al, en samen speelden ze met de vijf moederloze kinderen, die tussen 12 en 3 jaar oud waren. Ze gaven hen te eten, hielden spontaan een muziekoftreden en brachten hen naar bed.

Later vertelde Brett mij: 'Het verbazingwekkende van dit verhaal is niet dat Edwin kwam toen ik belde. In noodsituaties zijn mensen altijd bereid om te helpen. Nee, het verbazingwekkende is dat ik aan hem dacht. Er waren andere mensen in de buurt.

Kristin heeft een broer en een zus die allebei nog geen 5 km bij ons vandaan wonen. We hebben een geweldige bisschop, de beste. Maar Edwin en ik hebben zo'n band dat ik hem instinctief belde toen ik hulp nodig had. De kerk biedt ons een gestructureerde manier om het tweede gebod beter na te leven, om lief te hebben, te dienen en met onze broeders en zusters banden te smeden die ons dichter bij God brengen.'¹¹

Edwin heeft over deze ervaring gezegd: 'Ouderling Holland, de ironie bestaat erin dat Brett veel langer onze huisonderwijzer is geweest dan ik die van zijn gezin. In die tijd heeft hij ons meer uit vriendschap dan uit verplichting bezocht. Hij was een goed voorbeeld, het toonbeeld van een actieve en betrokken priesterschapsdrager. Mijn vrouw, onze zonen en ik beschouwen hem niet als iemand die zich verplicht voelt om ons aan het eind van de maand een boodschap te brengen. Hij is een

vriend die verderop woont en alles zou doen om ons tot zegen te zijn. Ik ben blij dat ik een stukje van die schuld heb kunnen inlossen.'¹²

Broeders en zusters, ik wil samen met u eer betuigen aan elke huisonderwijzer en huisbezoekster die anderen in de loop der geschiedenis trouw heeft liefgehad en gediend. Wij bidden vandaag dat alle mannen en vrouwen, en onze oudere jongemannen en jongevrouwen, zich na deze algemene conferentie met meer toewijding voor anderen willen inzetten, met als enige drijfveer de reine liefde van Christus. Mogen we ondanks onze beperkingen, onze tekortkomingen en de beproevingen die we allen meemaken, aan de zijde van de Heer van de wijngaard werken¹³ en God, onze Vader, helpen met zijn enorme werk om gebeden te beantwoorden, troost te bieden, tranen te drogen, en zwakke knieën te sterken.¹⁴ Als we dat doen, gaan we meer op de ware discipelen van Christus lijken die we dienen te zijn. Op deze paaszondag bid ik dat wij elkaar mogen liefhebben zoals Hij ons liefgehad heeft.¹⁵ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Ralph Waldo Emerson, *The Conduct of Life* (1860), 268.
2. Zie Leer en Verbonden 88:73.
3. Lukas 11:9.
4. Johannes 13:34–35.
5. Zie 'Houd altijd, overal, hoe dan ook, contact met haar', *Liahona*, januari 2018, 7.
6. Mosiah 23:18; zie ook Leer en Verbonden 20:53.
7. Zie 'De leden hoeden en sterken', brief van het Eerste Presidium, 10 december 2001.
8. Jakobus 1:27.
9. Mosiah 18:8–9.
10. Leer en Verbonden 20:53.
11. Brett Hamblin, privécorrespondentie, februari 2018.
12. Edwin Potter, privécorrespondentie, februari 2018.
13. Zie Jakob 5:70–72.
14. Zie Leer en Verbonden 81:5.
15. Zie Johannes 15:12.

Jean B. Bingham
Algemeen ZHV-presidente

Onze bediening naar het voorbeeld van de Heiland

Mogen wij God onze dankbaarheid en liefde tonen door onze eeuwige zusters en broeders met liefde te dienen.

Wat is het fijn om in een tijd van voortgaande openbaring van God te leven! Nu wij reikhalzend uitkijken naar de 'tijden waarin alle dingen worden hersteld',¹ waarmee de geprofeteerde gebeurtenissen in onze tijd worden bedoeld, bereiden we ons op de wederkomst van de Heiland voor.²

De beste manier om ons voor te bereiden Hem te ontmoeten, is om *zoals* Hij te worden door elkaar liefdevol te dienen! Jezus Christus leerde zijn volgelingen bij het begin van deze bedeling: 'Indien u mij liefhebt, zult u Mij dienen'.³ Als we anderen dienen, tonen we discipelschap, dankbaarheid en liefde voor God en zijn Zoon, Jezus Christus.

Soms denken we dat alleen grootse en heldhaftige daden 'tellen' als dienstbetoon. Eenvoudige daden kunnen echter een diepgaand effect op anderen – en op onszelf – hebben. Wat deed de Heiland? Dankzij zijn goddelijke gaven van de verzoening en de opstanding, die wij op deze

prachtige paaszondag vieren, '[heeft] geen ander zo'n diepgaande invloed gehad op allen die op aarde geleefd hebben en nog zullen leven'.⁴ Hij glimlachte bovendien, Hij praatte, wandelde, luisterde, maakte tijd vrij, moedigde aan, onderwees, voedde en vergaf. Hij diende familie en vrienden, burens en vreemdelingen, en

Hij nodigde kennissen en dierbaren uit om de rijke zegeningen van zijn evangelie te genieten. Die 'eenvoudige' daden van dienstbetoon en liefde staan model voor onze huidige bediening.

Als u het voorrecht geniet om de Heiland in uw bediening te vertegenwoordigen, kunt u zich afvragen: 'Hoe kan ik het licht van het evangelie met deze persoon of dit gezin delen? Waartoe inspireert de Geest mij?'

We kunnen op veel verschillende manieren inhoud aan onze bediening geven. Wat betekent dat dan in de praktijk?

Onze bediening houdt in dat de presidiums van het ouderlingenquorum en de ZHV in gebed over taken overleggen. Leaders delen niet zomaar strookjes papier uit als ze de dienende broeders en zusters een opdracht geven, nee, ze overleggen over de personen en gezinnen in kwestie. Het kan een wandeling inhouden, een spelletjesavond, praktische hulp verlenen of zelfs samen een ander dienen. Het kan een persoonlijk bezoek zijn, een telefoongesprek, een videochat of een sms'je. Het kan een verjaardagskaartje

zijn of een aanmoediging tijdens een voetbalwedstrijd. U kunt een Schrifttekst of een uitspraak uit een conferentietoespraak aanhalen die voor de betrokkene zinvol kan zijn. U kunt over een evangelievraag praten en uw getuigenis geven om duidelijkheid en gemoedsrust te brengen. U kunt deel gaan uitmaken van iemands leven en om hem of haar gaan geven. Het houdt ook een bedieningsgesprek in waarin behoeften en sterke kanten discreet en gepast worden besproken. Het houdt in dat de wijkraad in meer behoeften zal kunnen voorzien.

Deze vorm van dienen sterkte een zuster die naar een verre stad verhuisde toen haar echtgenoot verder ging studeren. De telefoon werkte niet, ze had een baby om voor te zorgen, en ze voelde zich niet thuis op de nieuwe plek, maar helemaal verloren en alleen. Zonder aankondiging kwam er een ZHV-zuster op bezoek met een paar schoentjes voor de baby. Ze zette de twee in de auto en reed met ze naar de supermarkt. De zuster zei later dankbaar: 'Zij was mijn reddingslijn!'

Ware bediening was het ook toen een oudere zuster in Afrika de opdracht kreeg om een zuster te bezoeken die al lang niet meer naar de kerk was gekomen. Toen ze de zuster ging bezoeken, bleek dat de vrouw was mishandeld en beroofd. Ze had haast niets te eten en had geen geschikte kleren voor de zondagse kerkbijeenkomsten. De vrouw die de opdracht had gekregen voor haar te zorgen, luisterde naar haar verhaal, nam groenten uit de tuin en Schriftteksten mee, en bood vriendschap. De 'ontbrekende' zuster kwam al gauw weer naar de kerk en heeft nu een roeping omdat ze weet dat ze in de wijk liefde en waardering ontvangt.

Als de zustershulpvereniging en

het geherstructureerde ouderlingenquorum de handen in elkaar slaan, zal die eensgezindheid tot verbazingwekkende resultaten leiden. Dienen wordt een gezamenlijke inspanning om de priesterschapsplicht te vervullen 'elk lid thuis te bezoeken' en 'altijd over de kerk te waken, en bij hen te zijn en hen te versterken'.⁵ Bovendien beantwoordt het aan het doel van de ZHV om elkaar op de zegeningen van het eeuwig leven voor te bereiden.⁶ Als de presidiums van het ouderlingenquorum en van de ZHV onder leiding van de bisschop samenwerken, zullen ze door inspiratie te weten komen hoe ze het beste over elke persoon en elk gezin kunnen waken en voor hen kunnen zorgen.

Ik zal u een voorbeeld geven. Bij een moeder werd kanker vastgesteld. De behandeling startte meteen, en onmiddellijk gingen de ZHV-zusters aan de slag. Ze planden maaltijden, brachten haar naar medische afspraken en hielpen waar ze konden. Ze kwamen geregeld op bezoek, en hun gezelschap beurde haar op. Intussen kwam ook het Melchizedekspriesterschapquorum in actie. Ze verbouwden een slaapkamer en badkamer zodat de zorg voor de zieke zuster makkelijker werd. De jongemannen droegen hieraan een belangrijk steentje bij. De jongevrouwen deden ook mee: ze gingen elke dag om de beurt met de hond wandelen. De

tijd verstreek en de wijkleden gingen verder met hun dienstverlening. Hier en daar maakten ze een aanpassing. Het werk was duidelijk door liefde ingegeven, ieder lid gaf van zichzelf, en samen zorgden ze ervoor dat niet alleen de zieke zuster maar haar voltallige familie werd gezegend.

Uiteindelijk verloor de zuster haar moedige strijd tegen kanker en werd ze ten grave gedragen. Slaakten de wijkleden een zucht van verlichting en gaven ze zichzelf trotse schouderklopjes? Nee, de jongevrouwen bleven met de hond wandelen, het priesterschapquorum bleef de vader en zijn gezin dienen, en de ZHV-zusters bleven liefde en steun bieden. Broeders en zusters, dat is dienen, dat is liefhebben zoals de Heiland!

Nog een zegen die uit deze geïnspireerde bekendmakingen voortvloeit, is dat de jongevrouwen van 14 tot en met 17 jaar de kans zullen krijgen om samen met de ZHV-zusters aan de bediening deel te nemen, net zoals de jongemannen van die leeftijd dienende koppels vormen met de Melchizedekse priesterschap. Jongeren kunnen hun unieke talenten inzetten en geestelijk groeien door samen met volwassenen aan het heilswerk deel te nemen. Door jongeren bedieningstaken te geven, groeit de reikwijdte van de ZHV en het ouderlingenquorum, omdat er zo voor meer mensen kan worden gezorgd.

Als ik denk aan de uitmuntende jongevrouwen die ik ken, ben ik blij voor de ZHV-zusters die het voorrecht zullen hebben om zij aan zij te dienen met een enthousiaste, getalenteerde en geestelijk gevoelige jongevrouw, of die zo'n jongevrouw als dienende zuster krijgen. En ik vind het even geweldig dat jongevrouwen de kans zullen krijgen om begeleid, onderwezen en gesterkt te worden door de ZHV-zusters. Jongevrouwen zullen veel baat hebben bij deze kans om het koninkrijk van God te helpen opbouwen, doordat ze zich beter kunnen voorbereiden op hun rol als leidinggevende in de kerk en in hun omgeving, en als huwelijkspartner. Zuster Bonnie L. Oscarson zei het gisteren al: jongevrouwen *'willen'* dienen. Ze moeten beseffen dat ze waardevol en onmisbaar zijn in het heilswerk.⁷

Eigenlijk staan jongevrouwen al in dienst van anderen, zonder opdracht, toeters of bellen. Een gezin dat ik ken verhuisde honderden kilometers naar een plek waar ze niemand kenden. De eerste week stond er al een 14-jarig meisje van hun nieuwe wijk aan de deur met een schaal koekjes om hen in de buurt welkom te heten. Haar moeder had haar met plezier gebracht, omdat ze haar dochter steunde in haar verlangen om te dienen.

Een andere moeder was eens bezorgd omdat haar 16-jarige dochter niet op de gebruikelijke tijd thuis was gekomen. Toen ze uiteindelijk thuis kwam, vuurde haar moeder een reeks

gefrustreerde vragen op haar af. De 16-jarige antwoordde bedeesd dat ze een bloem naar een weduwe in de buurt had gebracht. Ze had gezien dat de oudere zuster eenzaam leek, en had het gevoel dat ze haar moest bezoeken. Met goedkeuring van haar moeder bleef de jongevrouw op bezoek gaan bij de oudere vrouw. Ze werden goede vriendinnen, en hun fijne band bleef jarenlang bestaan.

Ieder van deze jongevrouwen, en velen zoals zij, zien een behoefte en doen er iets aan. Jongevrouwen hebben een natuurlijk verlangen om te dienen en te helpen, en dat verlangen kan richting krijgen doordat ze als collega van een volwassen zuster dienen.

Hoe oud we ook zijn, als we willen weten hoe we het beste kunnen dienen, stellen we de vraag: 'Wat heeft zij [of hij] nodig?' Als we die vraag aanvullen met een oprecht verlangen om te dienen, worden we door de Geest geleid naar manieren om die persoon op te bouwen en te sterken. Ik hoor talloze verhalen van broeders en zusters die gezegend werden door een klein gebaar van aanvaarding en verwelcoming in de kerk, een lieve e-mail of sms, persoonlijk contact in moeilijke tijden, een uitnodiging voor een groepsactiviteit of een aanbod om bij een probleem te helpen. Alleenstaande ouders, bekeerlingen, minderactieve leden, weduwen en weduwnaren, of jongeren die het moeilijk hebben, hebben wellicht extra aandacht en dringende

hulp nodig van dienende broeders en zusters. Door coördinatie tussen de presidiums van het ouderlingenquorum en de ZHV kunnen de taken het beste worden verdeeld.

Het komt er uiteindelijk op neer dat ware bediening individueel gebeurt en dat liefde de drijfveer is. De waarde, de verdienste en het wonder van oprechte bediening is dat het werkelijk levens kan veranderen! Als wij ons hart openstellen en bereid zijn om liefde te hebben en te aanvaarden, aan te moedigen en te troosten, dan zal de kracht van onze bediening onstuitbaar zijn. Met liefde als drijfveer gebeuren er wonderen. We zullen manieren vinden om onze 'ontbrekende' zusters en broeders naar de allesomvattende omarming van het evangelie van Jezus Christus te brengen.

De Heiland geeft het voorbeeld, niet alleen in wat we moeten doen maar ook *waarom* we dat moeten doen.⁸ 'Zijn aardse leven was voor ons een uitnodiging om onze blik te verruimen, onze problemen te vergeten en anderen de helpende hand te reiken.'⁹ Als wij de kans om onze zusters en broeders te dienen met beide handen aangrijpen, worden we geestelijk verrijkt, leven we meer in overeenstemming met de wil van God, en begrijpen we zijn plan om iedereen bij Hem terug te brengen beter. We zullen zijn zegeningen beter herkennen en ernaar verlangen om die zegeningen met anderen te delen. Dan zal ons hart in harmonie met onze stem zingen:

*Heiland, leer mij liefde geven,
net zoals U mij die geeft.
Laat mij uw discipel wezen
in wie steeds uw voorbeeld leeft.
Heiland, leer mij liefde geven;
U wil ik volgen, Heer.¹⁰*

Mogen wij God onze dankbaarheid en liefde tonen door onze eeuwige zusters en broeders met liefde te dienen.¹¹ Dan zullen wij eensgezind zijn zoals het volk in het oude Amerika, honderd jaar na de verschijning van de Heiland.

‘En het geschiedde dat er geen twist [...] was wegens de liefde voor God die de mensen in hun hart koesterden. [...]

‘Er was geen afgunst, noch strijd, [...] en er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand van God waren geschapen.’¹²

Ik getuig graag dat deze geopenbaarde wijzigingen door God zijn ingegeven. En als wij ze gewillig aanvaarden, zullen wij beter voorbereid zijn om zijn Zoon, Jezus Christus, bij zijn wederkomst te ontmoeten. Wij zullen meer op een Zionsvolk lijken, en onmetelijke vreugde voelen samen met hen die we op onze weg naar discipelschap hebben geholpen. Dat wij dat zullen doen, is mijn oprecht en nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Handelingen 3:19–21.
2. Zie Robert D. Hales, ‘Voorbereidingen op de herstelling en de wederkomst: “Mijn hand zal over u zijn”’, *Liahona*, november 2005, 88–92.
3. Leer en Verbonden 42:29.
4. ‘De levende Christus: het getuigenis van de apostelen’, *Liahona*, april 2017, binnenzijde vooromslag.
5. Leer en Verbonden 20:47, 53.
6. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.1.1.
7. Bonnie L. Oscarson, ‘Jongevrouwen in het werk van de Heer’, *Liahona*, mei 2018, 38.
8. Zie Efeze 5:2.
9. Russell T. Osguthorpe, ‘What If Love Were Our Only Motive?’ (devotional aan de Brigham Young University, 8 maart 2011), 7, speeches.byu.edu.
10. ‘U wil ik volgen, Heer’, *Lofzangen*, nr. 153.
11. Zie Mosiah 2:17.
12. 4 Nephi 1:15–16.

Ouderling Dieter F. Uchtdorf
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Zie, de Mens!

Wie het lukt om de Mens werkelijk te zien, ontdekt het pad naar de grootste vreugde en de balsem voor de diepste wanhoop.

Geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik hier voor dit bijzondere conferentieweekend bij u ben. Samen met u steunen Harriet en ik de ouderlingen Gong en Soares en de vele broeders en zusters die tijdens deze algemene conferentie een belangrijke nieuwe roeping hebben ontvangen van harte welkom.

Hoewel ik mijn dierbare vriend president Thomas S. Monson mis, houd ik van onze profeet en president, Russell

M. Nelson, en zijn edele raadgevers, en verleen hun mijn steun.

Ik ben ook dankbaar en voel me vereerd om weer nauw met mijn geliefde broeders van het Quorum der Twaalf samen te werken.

Maar het stemt me vooral erg nederig en gelukkig dat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ben. In de kerk zijn miljoenen mannen, vrouwen en kinderen bereid *uit stand te tillen*, ongeacht hun rang of roeping, en die er met heel hun hart naar streven God en zijn kinderen te dienen door het koninkrijk van God op te bouwen.

Vandaag is een heilige dag. Het is Pasen, we herdenken de glorierijke ochtend waarop onze Heiland de banden van de dood verbrak¹ en zegevierend uit het graf kwam.

De belangrijkste dag in de geschiedenis

Onlangs vroeg ik het internet: ‘Welke dag heeft de loop van de geschiedenis het meest veranderd?’

De antwoorden varieerden van verrassend en vreemd tot verhelderend en intrigerend. Ik las over de dag dat een prehistorische asteroïde op het schiereiland Yucatán (Mexico) insloeg, en de dag in 1440 waarop Johannes Gutenberg zijn drukpers vervolmaakte.

Dan is er natuurlijk nog de dag in 1903 toen de gebroeders Wright de wereld toonden dat de mens echt kan vliegen.

Als iemand die vraag aan u stelde, wat zou u dan antwoorden?

Dat antwoord staat mij helder voor ogen.

We vinden de belangrijkste dag in de geschiedenis door terug te grijpen naar die avond bijna tweeduizend jaar geleden in de hof van Gethsémané. Daar was Jezus Christus in een intens gebed neergeknield en bood Hij Zichzelf als losprijs voor onze zonden aan. Het was tijdens dit immense, oneindige offer van ongeëvenaard lijden naar zowel lichaam als geest, dat Jezus Christus, ja God, uit iedere porie bloedde. Uit volmaakte liefde gaf Hij alles opdat wij alles zouden ontvangen. Zijn goddelijke offer, dat moeilijk te begrijpen is, dat we alleen met heel ons hart en verstand kunnen voelen, herinnert ons aan de dankbaarheid die we Christus als geheel mensdom verschuldigd zijn.

Jezus werd later tijdens die nacht voor religieuze en politieke leiders gebracht die Hem bespotten, sloegen en tot een schandelijke dood veroordeelden. Hij hing in doodstrijd aan het kruis tot het uiteindelijk 'volbracht [was]'.² Zijn levenloze lichaam werd in een geleend graf gelegd. En toen, op de ochtend van de derde dag, kwam Jezus Christus, de Zoon van de

almachtige God, als een glorierijk, herrezen wezen vol heerlijkheid, licht en majesteit uit het graf.

Ja, er zijn veel gebeurtenissen in de geschiedenis die het lot van naties en volken sterk hebben beïnvloed. Maar voeg ze allemaal samen en dan kunnen ze nog niet tippen aan het belang van wat er op die eerste paasochtend gebeurde.

Waarom zijn het oneindig offer en de opstanding van Jezus Christus de belangrijkste gebeurtenissen ooit? Waarom zijn zij van meer invloed dan wereldoorlogen, extreme rampen en levensveranderende, wetenschappelijke ontdekkingen?

Dankzij Jezus Christus kunnen wij opnieuw leven

Het antwoord schuilt in twee grote, onoverkomelijke obstakels waarmee ieder van ons wordt geconfronteerd.

Ten eerste sterven wij allemaal. Ongeacht hoe jong, mooi, gezond of voorzichtig u bent, op zekere dag zal uw lichaam levenloos worden. Uw vrienden en familieleden zullen om u rouwen. Maar ze kunnen u niet terugbrengen.

Niettemin zal uw dood, dankzij Jezus Christus, van tijdelijke aard zijn. Op zekere dag zal uw geest met uw lichaam worden herenigd. Dat herrezen lichaam is niet onderworpen aan de dood,³ en u leeft tot in de eeuwigheid,

zonder pijn en lichamelijk lijden.⁴

Dat vindt plaats vanwege Jezus de Christus, die zijn leven voor ons heeft afgelegd en het weer op Zich heeft genomen.

Hij deed dit voor allen die in Hem geloven.

Hij deed dit voor allen die niet in Hem geloven.

Hij deed dit zelfs voor allen die zijn naam bespotten, beschimpen en vervloeken.⁵

Dankzij Jezus Christus kunnen wij bij God wonen

Ten tweede hebben wij allen gezondigd. Onze zonden zouden ons voor altijd verhinderen bij God te wonen, want 'niets onreins kan zijn koninkrijk ingaan'.⁶

Hierdoor was iedere man, vrouw en kind van zijn tegenwoordigheid afgesneden. Dat wil zeggen, totdat Jezus Christus, het onbevleete Lam, zijn leven als losprijs voor onze zonden gaf. Omdat Jezus Christus niet bij de gerechtigheid in de schuld stond, kon Hij onze schuld aflossen en voor elke ziel aan de eisen van de gerechtigheid voldoen. En daar horen u en ik bij.

Jezus Christus heeft voor onze zonden geboet.

Al onze zonden.

Op die belangrijkste dag in de geschiedenis heeft Jezus de Christus de poort van de dood geopend en de hindernissen weggenomen die ons ervan weerhielden om de heilige en gewijde zalen van het eeuwige leven te betreden. Vanwege onze Heer en Heiland ontvangen u en ik een uiterst waardevol en onbetaalbaar geschenk. Ongeacht ons verleden kunnen we ons bekeren en het pad volgen dat tot celestiaal licht en heerlijkheid leidt, en waar we door de trouwe kinderen van onze hemelse Vader worden omringd.

Waarom we ons verheugen

Dát is wat we met Pasen vieren: we vieren het leven!

Dankzij Jezus Christus zullen we allemaal uit de wanhoop van de dood opstaan en onze dierbaren omarmen terwijl we tranen van overweldigende vreugde en dankbaarheid vergieten. Dankzij Jezus Christus, zullen we als eeuwige wezens bestaan, van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Dankzij Jezus de Christus worden onze zonden niet alleen weggevaagd; ze mogen vergeten worden.

We kunnen gereinigd en verhoogd worden.

Heilig.

Dankzij onze geliefde Heiland kunnen wij voor eeuwig drinken uit de fontein van water dat tot in het eeuwige leven opwelt.⁷ We kunnen voor altijd in de woningen van onze eeuwige Koning verblijven, in onvoorstelbare heerlijkheid en volmaakt geluk.

Zien we 'de Mens'?

Ondanks dit alles zijn er veel mensen in onze huidige wereld die zich niet bewust zijn van het waardevolle

geschenk dat Jezus Christus ons heeft gegeven, of er niet in geloven. Ze hebben misschien wel van Jezus Christus gehoord en kennen Hem als een persoon uit de geschiedenis, maar ze zien Hem niet voor wie Hij werkelijk is.

Dat doet me eraan denken dat de Heiland slechts enkele uren voor zijn dood voor de Romeinse prefect van Judea, Pontius Pilatus, stond.

Pilatus bekeek Jezus vanuit een strikt werelds perspectief. Pilatus had een opdracht en die behelsde twee belangrijke taken: belasting voor Rome innen en de vrede bewaren. Nu had het Joodse Sanhedrin een man voorgesteld die naar zeggen beide taken in de weg stond.⁸

Nadat Pilatus zijn gevangene had ondervraagd, zei hij: 'Ik vind geen schuld in Hem.'⁹ Maar omdat hij vond dat hij de aanklagers van Jezus tegemoet moest komen, beriep Pilatus zich op een plaatselijk gebruik dat het mogelijk maakte om tijdens de paastijd een gevangene vrij te laten. Zouden ze niet van hem verlangen Jezus in plaats van de beruchte rover en moordenaar Barabbas vrij te laten?¹⁰

Maar de joelende menigte eiste dat Pilatus Barabbas vrij zou laten en Jezus zou kruisigen.

'Waarom?', vroeg Pilatus. 'Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan?'

Maar ze riepen alleen maar luider: 'Kruisig Hem!'¹¹

In een ultieme poging de menigte tevreden te stellen beval Pilatus zijn mannen om Jezus te geselen.¹² Dat deden ze tot Hij bloedde en bont en blauw was. Ze bespotten Hem, zetten Hem een doornenkroon op en deden Hem een purperen bovenkleed aan.¹³

Misschien dacht Pilatus dat dit de bloeddorst van de menigte zou lessen. Misschien zouden ze medelijden met de man krijgen. 'Zie, ik breng Hem tot u naar buiten,' zei Pilatus, 'opdat u weet dat ik geen schuld in Hem vind. [...] Zie, de Mens!'¹⁴

De Zoon van God stond lijfelijk voor het volk van Jeruzalem.

Ze konden Jezus waarnemen, maar ze zagen Hem niet werkelijk.

Ze hadden geen ogen om te zien.¹⁵

In overdrachtelijke zin worden wij ook aangespoord 'de Mens te zien'. De meningen over Hem in de wereld verschillen. Vroegere en hedendaagse profeten getuigen dat Hij de Zoon van God is. Ik ook. Het is van belang dat we dat allemaal voor onszelf te weten komen. Dus, als u over het leven en de bediening van Jezus Christus nadenkt, wat ziet u dan?

Wie het lukt om de Mens werkelijk te zien, ontdekt het pad naar de grootste vreugde en de balsem voor de diepste wanhoop.

Dus als u door zorgen en verdriet wordt overmand, zie dan de Mens.

Als u zich verloren of vergeten voelt, zie dan de Mens.

Wanneer u wanhopig, verlaten, in twijfel, beschadigd of verslagen bent, zie dan de Mens.

Hij zal U troosten.

Hij zal u genezen en uw levensreis zinvol maken. Hij zal zijn Geest uitstorten en uw hart met buitengewone vreugde vervullen.¹⁶

‘Hij geeft de vermoede kracht en Hij vermeerdert de sterkte van wie geen krachten heeft.’¹⁷

Als we de Mens werkelijk zien, leren we van Hem en streven we ernaar zoals Hij te leven. We bekeren ons en streven ernaar ons karakter te ontwikkelen en elke dag een beetje dichter tot Hem te komen. We vertrouwen Hem. We tonen onze liefde voor Hem door zijn geboden na te leven en ons aan onze heilige verbonden te houden.

Met andere woorden, we worden zijn discipel.

Zijn verfijnde licht vervult onze ziel. Zijn genade verheft ons. Onze lasten worden verlicht, onze gemoedsrust wordt verdiept. Als we werkelijk de Mens zien, krijgen we de belofte van een gezegende toekomst die ons door de bochten en over de hobbels op onze levensweg inspireert en schraagt. Als we terugkijken, herkennen we een goddelijk patroon en zien we dat de punten echt met elkaar verbonden zijn.¹⁸

Als u zijn offer aanvaardt, zijn discipel wordt en uiteindelijk het einde van uw aardse reis bereikt, wat blijft er dan nog over van de zorgen die u in dit leven hebt gehad?

Ze zijn weg.

De ontgoochelingen, het verraad, de vervolging die u hebt doorstaan?

Weg.

Het lijden, het hartzeer, de schuld, de schaamte en de pijn die u hebt doorgemaakt?

Weg.

Vergeten.

Is het verwonderlijk dat ‘we over Christus spreken, ons in Christus verheugen, Christus prediken, over Christus profeteren [...] opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden?’¹⁹

Is het verwonderlijk dat we er met heel ons hart naar streven de Mens werkelijk te zien?

Mijn geliefde broeders en zusters, ik getuig dat de belangrijkste dag in de geschiedenis van de mensheid de dag was dat Jezus Christus, de levende Zoon van God, dood en zonde voor alle kinderen van God overwon. En de belangrijkste dag in uw en mijn leven is de dag dat we leren ‘de Mens te zien’. Wanneer we Hem zien voor wie Hij werkelijk is. Wanneer we met ons hele hart en verstand van zijn verlossende macht gebruik maken. Wanneer we ons er met vernieuwd enthousiasme en kracht toe verbinden Hem te volgen. Moge dat een dag zijn die telkens weer voorkomt, zolang we leven.

Ik laat u mijn getuigenis en zegen dat we betekenis, vreugde en gemoedsrust vinden tijdens ons aards bestaan en in de eeuwige wereld, als we ‘de Mens zien’. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mosiah 15:23.
2. Johannes 19:30.
3. Zie Alma 11:45.
4. Zie Openbaring 21:4.
5. Zie 1 Korinthe 15:21–23.
6. 3 Nephi 27:19.
7. Zie Johannes 4:14.
8. Zie Lukas 23:2.
9. Johannes 18:38. Om Jezus niet te hoeven veroordelen probeerde Pilatus de zaak aan Herodes Antipas door te spelen. Als Herodes, die de dood van Johannes de Doper had bevolen (zie Mattheüs 14:6–11) Jezus zou veroordelen, kon Pilatus de veroordeling formeel goedkeuren en beweren dat het gewoon een plaatselijke kwestie was waarmee hij had ingestemd om de vrede te bewaren. Maar Jezus zei geen woord tegen Herodes (zie Lukas 23:6–12) en Herodes zond Hem naar Pilatus terug.
10. Zie Markus 15:6–7; Johannes 18:39–40. Een geleerde inzake het Nieuwe Testament schrijft: ‘Het lijkt erop dat het de gewoonte was dat de Romeinse stadhouder in de paastijd een beruchte gevangene die ter dood was veroordeeld voor de Joodse bevolking vrijliet.’ (Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah* [1899], 2:576.) De naam *Barabbas* betekent ‘zoon van de vader’. De ironie van de keuze tussen deze twee mannen die het volk van Jeruzalem moest maken, is opmerkelijk.
11. Zie Markus 15:11–14.
12. Deze geseling was zo verschrikkelijk dat ze ‘de tussentijdse dood’ werd genoemd. (Edersheim, *Jesus the Messiah*, 2:579.)
13. Zie Johannes 19:1–3.
14. Johannes 19:4–5.
15. Eerder had Jezus opgemerkt: ‘Het hart van dit volk is vet geworden, en zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben zij dichtgedaan, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen, en zij zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen.’ En toen zei Hij teder tegen zijn discipelen: ‘Maar uw ogen zijn zalig omdat zij zien, en uw oren omdat zij horen’ (Mattheüs 13:15–16). Zullen we toelaten dat ons hart verhard wordt, of zullen we onze ogen en ons hart openen zodat we de Mens werkelijk zullen zien?
16. Zie Mosiah 4:20.
17. Jesaja 40:29.
18. Zie Dieter F. Uchtdorf, ‘Het avontuur van het sterfelijk leven’ (Wereldwijde devotionaal voor jongvolwassenen, 14 januari 2018), broadcasts.lds.org.
19. 2 Nephi 25:26.

Bisschop Gérald Caussé
Presiderende bisschop

Het draait om mensen

De kerk draait om u, de discipelen van de Heer – zij die Hem liefhebben, volgen en zijn naam op zich genomen hebben.

Bij de voorbereiding van de bouw van de prachtige Parijstempel had ik een onvergetelijke ervaring. Toen we in 2010 een perceel voor de tempel hadden gevonden, maakte de burgemeester een afspraak met ons om meer over de kerk te weten te komen. De bouwvergunning zou van dit gesprek afhangen. We bereidden zeer nauwgezet een presentatie voor die enkele indrukwekkende foto's van mormoonse tempels bevatte. Ik hoopte uit het diepst van mijn hart dat hun architecturale schoonheid de burgemeester zou overtuigen, zodat hij ons project wilde steunen.

Tot mijn grote verbazing wilde de burgemeester in plaats van onze presentatie te bekijken liever samen met zijn team een onderzoek naar onze kerk starten. Een maand later werden we uitgenodigd om het verslag aan te horen van een raadslid dat ook hoogleraar godsdienstgeschiedenis was. Ze zei: 'We wilden vooral weten wat voor mensen de leden van uw kerk waren. We woonden eerst een avondmaalsdienst bij. We gingen achteraan in de kapel zitten en hielden de leden nauwlettend in het oog. Vervolgens gingen we met de burens praten – de mensen die rondom het ringgebouw

woonden. We vroegen ze wat voor mensen mormonen waren.'

'En wat zijn uw bevindingen?' vroeg ik lichtelijk ongerust. Ze antwoordde: 'We kwamen tot de slotsom dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen van alle kerken die we kennen het meest op de oorspronkelijke kerk van Jezus Christus lijkt.' Ik maakte bijna bezwaar door te zeggen: 'Dat klopt niet helemaal! De kerk lijkt er niet op, ze *is* de kerk van

Jezus Christus – dezelfde kerk, de ware kerk!' Maar ik hield me in en zei stilletjes een dankgebed. De burgemeester lichtte ons vervolgens in dat hij en zijn team op grond van hun bevindingen geen bezwaren tegen de bouw van de tempel in hun gemeenschap hadden.

Als ik aan die wonderbare ervaring terugdenk, ben ik dankbaar voor de wijsheid en het onderscheidingsvermogen van de burgemeester. Hij wist dat hij de kerk niet op de buitenkant van haar gebouwen of op haar goed geoliede organisatie moest beoordelen, maar op haar miljoenen getrouwe leden die er elke dag naar streven het voorbeeld van Jezus Christus te volgen.

We kunnen uit de volgende tekst in het Boek van Mormon de definitie van *de kerk* afleiden: 'En zij [de discipelen van de Heer] die zich in de naam van Jezus lieten dopen, werden de kerk van Christus genoemd.'¹

Met andere woorden, de kerk draait om mensen. De kerk draait om u, de discipelen van de Heer – zij die Hem liefhebben, volgen en zijn naam met een verbond op zich genomen hebben.

President Russell M. Nelson heeft de kerk eens met een mooie auto vergeleken. We vinden het geweldig als onze auto schoon is en glanst. Maar een auto hoeft geen aantrekkelijke machine te zijn; hij moet de *inzittenden* vervoeren.² Als lid van de kerk waarderen we de prachtige, schone, verzorgde gebouwen waarin we God aanbidden, en de goed functionerende programma's. Maar die hebben slechts een ondersteunende functie. Ons enige doel is iedere zoon en dochter van God uit te nodigen om tot Christus te komen en hem of haar op het verbondspad te begeleiden. Dat is het allerbelangrijkste. Ons werk draait om mensen en verbonden.

Is het niet geweldig dat de geopenbaarde naam van de herstelde kerk de

twee belangrijkste elementen van elk evangelieverbond met elkaar verbindt? Het eerste is de naam *Jezus Christus*. Dit is zijn kerk, en zijn heiligmakende verzoening en verbonden vormen de enige weg naar de verlossing en verhoging. De tweede naam verwijst naar *ons*: de heiligen, of met andere woorden, zijn getuigen en discipelen.

Ik leerde hoe belangrijk het is om met mensen bezig te zijn toen ik in Frankrijk ringpresident was. Toen ik pas geroepen was, had ik erg ambitieuze doelen voor de ring: ik wilde nieuwe wijken stichten, kerkgebouwen bouwen en zelfs aan de bouw van een tempel in ons gebied beginnen. Toen ik zes jaar later ontheven werd, had ik geen van die doelen bereikt. Dat zou als een totale mislukking aangevoeld hebben, ware het niet dat mijn doelen in de loop van die jaren drastisch veranderd waren.

Toen ik op de dag van mijn onthefing op het podium zat, was ik erg

dankbaar en vond ik dat ik veel bereikt had. Ik keek naar het gezicht van de honderden mensen in het publiek. Ik had met ieder van hen een geestelijke ervaring gehad.

Er waren broeders en zusters bij die zich hadden laten dopen, leden van wie ik de eerste tempelaanbeveling ondertekend had zodat ze de heilsvorordeningen in de tempel konden ontvangen, en jongeren en echtparen die ik als voltijdzending aangesteld of ontheven had. Er waren veel anderen die ik in tijden van beproeving had geholpen. Ik voelde broederlijke liefde voor ieder van hen. Ik had hen met ware vreugde gediend en verheugde me in hun toegenomen trouw aan en liefde voor de Heiland.

President M. Russell Ballard heeft gezegd: 'De rapporten die worden ingevuld en de vergaderingen die worden bijgewoond, zijn niet het belangrijkste. Het gaat erom of wij naar het voorbeeld van de Heiland het individu

opbouwen, aanmoedigen en uiteindelijk veranderen.'³

Lieve broeders en zusters, zijn wij actief in het evangelie of houden we ons alleen maar bezig met de kerk? De sleutel is het voorbeeld van de Heiland in alle dingen volgen. Als we dat doen, concentreren we ons vanzelf op het redden van mensen in plaats van het uitvoeren van taken en programma's.

Hebt u zich ooit afgevraagd wat er zou gebeuren als de Heiland uw wijk of gemeente volgende zondag bezocht? Wat zou Hij doen? Zou Hij bezorgd zijn om de kwaliteit van de visuele hulpmiddelen of de plaatsing van de stoelen in het klaslokaal? Of zou Hij op zoek gaan naar iemand die Hij kon liefhebben, onderwijzen en zegenen? Misschien zou Hij een nieuw lid of een vriend verwelkomen, een zieke broeder of zuster troosten of een dolende jongere opbouwen en aanmoedigen.

Welke lessen zou Jezus bijwonen? Het zou me niet verbazen als Hij de jeugdwerkkinderen eerst bezocht. Hij zou vast knielen en een-op-een met hen spreken. Hij zou zeggen dat Hij van ze hield, ze verhaaltjes vertellen, hun tekeningen bewonderen en van zijn Vader in de hemel getuigen. Hij zou Zich eenvoudig, oprecht en zonder huichelarij gedragen. Kunnen wij dat ook?

Ik beloof u dat als u ernaar streeft de wil van de Heer uit te voeren, niets belangrijker zal zijn dan mensen helpen en hen tot zegen zijn. In de kerk zult u mensen persoonlijk onderwijzen en hun hart raken. U zult een geestelijke ervaring willen creëren in plaats van een perfecte activiteit te organiseren, uw medeleden willen dienen in plaats van een vakje aan te vinken voor een bezoek dat u gebracht hebt. Het zal dan niet om u, maar om *hen*, uw broeders en zusters, draaien.

Soms hebben we het over naar de kerk *gaan*. Maar de kerk is meer dan een gebouw of een plek. Ze is in het nederigste stulpje in de meest afgelegen plek van de wereld even echt en levend als aan de hoofdzetel van de kerk in Salt Lake City. De Heer heeft gezegd: 'Waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.'⁴

We nemen de kerk overal mee: op ons werk, op school, op vakantie en vooral thuis. Onze aanwezigheid en invloed kan al voldoende zijn om van onze locatie een heilige plek te maken.

Ik herinner me een gesprek met een vriend die geen lid van de kerk is. Hij was verbaasd toen hij hoorde dat iedere getrouwe man in onze kerk het priesterschap kon ontvangen. Hij vroeg: 'Hoeveel priestersdragers zijn er dan in jullie wijk?'

Ik antwoordde: 'Zo'n dertig tot veertig.'

Verbijsterd zei hij: 'In mijn parochie is er maar één priester. Waarom heb je op zondagmorgen zoveel priesters nodig?'

Zijn vraag intrigeerde me. Ik voelde dat ik moest antwoorden: 'Je hebt gelijk. Ik denk dat we 's zondags in de kerk niet zoveel priestersdragers nodig hebben. Maar we hebben *wel* een priestersdrager in elk gezin nodig. En als een gezin geen priestersdrager heeft, worden andere priestersdragers aan hen toegevoegd om over hen te waken en hen te dienen.'

Wij beleven ons geloof niet alleen op zondag. We zijn er elke dag van de week, waar we ook zijn en wat we ook doen, mee bezig. Onze woningen zijn 'de primaire heiligdommen van ons geloof'.⁵ Handelingen zoals bidden, zegenen, studeren, in het woord van God onderwijzen en met reine liefde

dienen, komen het vaakst thuis voor. Ik getuig uit eigen ervaring dat ons thuis een heilige plek is waar de Geest overvloedig aanwezig kan zijn – evenveel als, en soms zelfs meer dan, in onze gebedshuizen.

Ik getuig dat deze kerk de Kerk van Jezus Christus is. Haar kracht en vitaliteit vloeien voort uit de dagelijkse daden van miljoenen van zijn discipelen die er naar streven om zijn allesovertreffende voorbeeld te volgen door voor anderen te zorgen. Christus leeft en leidt deze kerk. President Russell M.

Nelson is de profeet die Hij gekozen heeft om ons in deze tijd te leiden. Hiervan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 3 Nephi 26:21.
2. Zie Russell M. Nelson, leidersbijeenkomst rond de algemene conferentie, april 2012.
3. M. Russell Ballard, 'O weest wijs', *Liahona*, november 2006, 20.
4. Mattheüs 18:20.
5. Russell M. Nelson, 'Het leerstellig belang van het huwelijk en kinderen' (wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend, februari 2012), broadcasts.lds.org.

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ons voorbereiden om God te ontmoeten

We bereiden ons voor om God te ontmoeten door de taken die Hij ons heeft toegewezen in rechtschapenheid, eenheid en gelijkheid te vervullen.

Eliza R. Snow die de inwijding van de Kirtlandtempel had bijgewoond, heeft gezegd: 'Men kan wel vertellen over die inwijdingsceremoniën, maar geen sterveling kan beschrijven welke hemelse manifestaties die gedenkwaardige dag hebben plaatsgevonden. Aan sommigen verschenen engelen, terwijl alle aanwezigen een goddelijke aanwezigheid bespeurden en ieders hart was vervuld met onuitsprekelijke en heerlijke vreugde.'¹

De goddelijke manifestaties die in de Kirtlandtempel plaatsvonden, waren van fundamenteel belang voor het doel van de kerk, namelijk de verlossing en verhoging van de kinderen van onze hemelse Vader.² Bij onze voorbereiding op onze ontmoeting met God kunnen we te weten komen welke taken Hij ons heeft gegeven door op de heilige sleutels die in de Kirtlandtempel hersteld zijn terug te blikken.

In het inwijdingsgebed smeekte de profeet Joseph Smith de Heer nederig 'dit huis, dat U ons hebt geboden te bouwen, [...] te aanvaarden.'³

Een week later, op paaszondag, verscheen de Heer in een prachtig visioen en aanvaardde zijn tempel. Dat vond

plaats op 3 april 1836, vandaag bijna exact 182 jaar geleden. Het was een van die zeldzame keren waarop Pasen en het Pascha in dezelfde periode vielen. Na dat visioen verschenen er drie profeten van weleer, namelijk Mozes, Elias en Elia. Zij overhandigden sleutels die van essentieel belang waren voor het bereiken van het doel van de Heer voor zijn herstelde kerk in deze

bedeling. Dat doel is eenvoudig gezegd de vergadering van Israël, de verzege-ling van gezinnen en de voorbereiding van de wereld op de wederkomst.⁴

De verschijning van zowel Elia als Mozes was een 'treffende overeenkomst [met de] joodse traditie die inhoudt dat Mozes en Elia aan het "einde der tijden" samen zullen arriveren.'⁵ Door die verschijning werd de herstelling van bepaalde fundamentele sleutels teweeggebracht, die gegeven zijn 'voor de laatste dagen en voor de laatste maal, waarin de bedeling van de volheid der tijden bestaat'.⁶

De Kirtlandtempel was qua locatie en grootte vrij onopvallend. Maar hij was voor de mensheid *van eeuwig belang*. Profeten van weleer herstelden priesterschapssleutels voor de eeuwige heilsverordeningen van het evangelie van Jezus Christus. Dat heeft trouwe leden enorme vreugde gebracht.

Die sleutels zijn 'macht van omhoog'⁷ voor de taken die God ons heeft toegewezen, en die het hoofddoel van de kerk vormen.⁸ Op die

mooie paasdag in de Kirtlandtempel werden er drie sleutels hersteld:

Ten eerste, Mozes verscheen en overhandigde de sleutels van de vergadering van Israël uit de vier delen van de aarde, ofwel het zendingswerk.⁹

Ten tweede, Elias verscheen en overhandigde de sleutels van de bedeling van het evangelie van Abraham, waaronder de herstelling van het verbond van Abraham.¹⁰ President Russell M. Nelson heeft uitgelegd dat het doel van de verbondssleutels is om leden op Gods koninkrijk voor te bereiden. Hij zei: 'We [weten] wie we zijn en wat God van ons verwacht.'¹¹

Ten derde, Elia verscheen en overhandigde de sleutels van de verzegelbevoegdheid van deze bedeling, waaronder familiehistorisch werk en tempelverordeningen die het heil van de levenden en de doden mogelijk maken.¹²

Onder leiding van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen overzien drie leidinggevende raden aan de hoofdzetel van de kerk deze door God toegewezen taken op grond van de sleutels die in de Kirtlandtempel hersteld zijn. Dat zijn de leidinggevende raad zendingswerk, de leidinggevende raad priesterschaps- en gezinszaken en de leidinggevende raad tempelzaken en familiegeschiedenis.

Hoe vervullen we in onze tijd deze taken die God ons heeft gegeven?

Ten eerste, wat de herstelling van de sleutels van de vergadering van Israël door Mozes betreft, verkondigen momenteel wereldwijd bijna zeventigduizend zendelingen Gods evangelie om zijn uitverkorenen te vergaderen. Dat is het begin van de vervulling van het grote en wonderbare werk onder de andere volken en het huis van Israël dat Nephi voorzag. Nephi zag dat Gods

heiligen in deze tijd over de aarde zouden zijn verspreid en dat hun aantallen vanwege goddeloosheid beperkt zouden zijn. Maar Nephi voorzag ook dat ze 'met gerechtigheid en met de macht van God in grote heerlijkheid' zouden zijn gewapend.¹³ Het zendingswerk in de korte geschiedenis van de herstelde kerk is uiterst opmerkelijk. We zien het visioen van Nephi in vervulling gaan. Hoewel onze aantallen beperkt zijn, blijven we mensen bereiken die de boodschap van de Heiland willen horen.

Ten tweede, Elias verscheen en droeg de bedeling van het evangelie van Abraham over. Hij zei dat in ons en in onze nakomelingen alle geslachten na ons gezegend zouden worden. In deze conferentie hebben we belangrijke leiding ontvangen om de heiligen te vervolmaken en ze op Gods koninkrijk voor te bereiden.¹⁴ De aankondiging in de priesterschapsbijeenkomst betreffende ouderlingen- en hogepriestersquorums zal priesterschapsmacht en -gezag ontketenen. Het bedieningswerk, waarover in deze bijeenkomst gesproken is, zal heiligen der laatste dagen in staat stellen zich voor te bereiden om God te ontmoeten.

Ten derde, Elia overhandigde de sleutels van de verzegelbevoegdheid van deze bedeling. De toename van het aantal tempels en het familiehistorisch werk is fenomenaal. Dit tempo zal aanhouden en blijven versnellen tot de wederkomst van de Heiland. Anders

zal 'de gehele aarde bij zijn komst volkomen worden verwoest'.¹⁵

Het familiehistorisch werk is dankzij geïnspireerde technologie de afgelopen jaren spectaculair toegenomen. Het zou onverstandig zijn om die door God gegeven taken links te laten liggen en aan te nemen dat tante Leen of een ander familielid zich er wel mee bezighoudt. President Joseph Fielding Smith heeft gezegd: 'Niemand is van die grote plicht vrijgesteld. Die is op iedereen van toepassing – van apostel tot ouderling [of zuster]. Onze positie, onderscheiding of lange staat van dienst in de kerk [...] geeft ons niet het recht om het heil van onze voorouders te veronachtzamen.'¹⁶

We hebben nu tempels in de hele wereld en het hulpfonds voor tempelbezoekers steunt de leden die ver van een tempel wonen.

Ik spoor u aan om uw inspanningen betreffende zendingswerk, tempelwerk en familiegeschiedenis en uw voorbereiding op uw ontmoeting met God te evalueren.

Rechtschapenheid, eenheid en gelijkheid voor God ondersteunen deze heilige taken

Wat betreft rechtschapenheid is dit leven de tijd om ons voor te bereiden God te ontmoeten.¹⁷ In het Boek van Mormon staan veel voorbeelden van de tragische gevolgen die mensen of groepen ondervinden als ze Gods geboden verwerpen.¹⁸

Tijdens mijn leven zijn wereldse kwesties en zorgen van het ene uiterste naar het andere gegaan – van lichtzinnige oppervlakkigheid tot ernstige onzedelijkheid. Het is prijzenswaardig dat onzedelijkheid zonder wederzijds goedvinden onthuld en afgekeurd wordt.¹⁹ Zulke onzedelijkheid druist tegen de wetten van God en van onze samenleving in. Wie Gods plan begrijpt, moet ook onzedelijkheid mét wederzijds goedvinden bestrijden, want dat is ook een zonde. In de proclamatie over het gezin staat deze waarschuwing: ‘Degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden [of] hun partner of kinderen [of wie dan ook] mishandelen, [moeten] op een dag aan God rekenschap afleggen.’²⁰

We zien overal om ons heen de verwoesting die goddeloosheid en verslaving aanrichten. Als we echt bezorgd zijn om het laatste oordeel van onze Heiland, dan moeten we ons bekeren. Ik ben bang dat velen vinden dat ze God geen verantwoording verschuldigd zijn en dat ze in de Schriften of in de woorden van de profeten geen leiding meer zoeken. Als we als samenleving over de gevolgen van zonde nadachten, zouden we pornografie en het objectiveren van vrouwen massaal bestrijden.²¹ Zoals Alma in het Boek van Mormon tot zijn zoon Corianton zei: ‘Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.’²²

Wat betreft eenheid heeft de Heiland gezegd: ‘Indien u niet één bent, bent u de mijnen niet.’²³ We weten dat de geest van twisten van de duivel is.²⁴

De Schriftuurlijke oproep tot eenheid wordt in deze tijd grotendeels genegeerd. Velen concentreren zich op hun eigen groep²⁵ die door status, geslacht, ras of rijkdom bepaald wordt. In veel landen bestaan er grote meningsverschillen. In de kerk van

de Heer is de enige cultuur die we aanhangen en waarin we onderwijzen het evangelie van Jezus Christus. We streven naar eenheid met de Heiland en zijn leringen.²⁶

De hoofddoelen van de kerk zijn op **gelijkheid voor de Heer**²⁷ en de cultuur van het evangelie van Jezus Christus gebaseerd. Wat betreft zendingswerk is de hoofdvereiste voor de doop dat men zich met een gebroken hart en een verslagen geest voor God verootmoedigt.²⁸ Opleiding, rijkdom, ras en nationaliteit worden buiten beschouwing gelaten.

Bovendien dienen zendingen nederig waar ze geroepen zijn. Ze doen dat niet om hun status te verbeteren of hun toekomstige loopbaan te bevorderen. Ze dienen met heel hun hart, macht, verstand en kracht waar ze ook geroepen zijn. Ze kiezen hun collega's niet. Ze proberen ijverig christelijke eigenschappen te ontwikkelen,²⁹ wat de kern van de cultuur van Jezus Christus is.

In de Schriften vinden we aanwijzingen voor onze belangrijkste relaties. Volgens de Heiland is het eerste gebod: ‘U zult de Heere, uw God, liefhebben.’ En het tweede is: ‘U zult uw naaste liefhebben als uzelf.’³⁰

De Heiland legde vervolgens uit dat iedereen onze naaste is.³¹ In het Boek van Mormon staat duidelijk dat er geen -ieten, stammen of klassen behoren te zijn.³² We moeten één en gelijkwaardig zijn.

Deze vooronderstelling ligt ten grondslag aan heilige verordeningen en door God gegeven taken. Ik neem

aan dat uw ervaring in de tempel met de mijne vergelijkbaar is. Telkens als ik na mijn werk in San Francisco de Oaklandtempel binnenging, voelde ik overvloedige liefde en vrede. Dat was grotendeels omdat ik me dichter bij God en zijn doelen voelde. Ik concentreerde me vooral op de heilsverordeningen, maar een groot deel van die mooie gevoelens was te danken aan de gelijkheid en eenheid waarvan iedereen in de tempel doordrongen is. Iedereen is er in het wit gekleed. Er is geen verschil in rijkdom, rang of opleidingsniveau te zien. We zijn allen broeders en zusters die ons voor God verootmoedigen.

In de heilige verzegelkamer is de verordening van het eeuwig huwelijk voor iedereen hetzelfde. Het is fantastisch dat arme en rijke stellen er exact hetzelfde meemaken. Ze hebben dezelfde soort kledij aan en sluiten aan hetzelfde altaar dezelfde verbonden. Ze ontvangen ook dezelfde eeuwige priesterschapszegeningen. Dat vindt plaats in het huis van de Heer, een prachtige tempel die dankzij de tiende van de heiligen gebouwd is.

Als we de taken die God ons heeft gegeven in rechtschapenheid, eenheid en gelijkheid vervullen, zijn we gelukkig, hebben we gemoedsrust en bereiden we ons op het eeuwige leven voor.³³ Dan bereiden we ons voor om God te ontmoeten.³⁴

We bidden dat ieder van u, ongeacht uw situatie, met uw bisschop zal spreken en een tempelaanbeveling waardig zal zijn.³⁵

We zijn dankbaar dat steeds meer mensen zich voorbereiden om naar de tempel te gaan. Er is al vele jaren een grote toename in het aantal leden die een tempelaanbeveling waardig zijn. Ook het aantal jongeren dat een tempelaanbeveling voor beperkte toegang heeft, is de afgelopen twee

jaar spectaculair gestegen. De trouwe kern van de kerk is nog nooit zo sterk geweest.

Ik wil u tot slot verzekeren dat de leiders van de kerk die toezicht houden op de door God aangegeven doelen van de kerk goddelijke hulp ontvangen. Ze krijgen die leiding van de Geest, en soms rechtstreeks van de Heiland. Ze ontvangen die allebei. Ik ben dankbaar dat ik zulke hulp gekregen heb. Maar de Heer geeft raad op zijn tijd, regel op regel en voorschrift op voorschrift,³⁶ wanneer 'onze alwetende God er doelbewust voor kiest ons te onderrichten'.³⁷ Alleen zijn profeet ontvangt leiding voor de hele kerk.

We hebben in deze conferentie allemaal het voorrecht gehad om president Russell M. Nelson als onze profeet en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te steunen. De Twaalf hadden gezamenlijk en individueel een krachtige geestelijke ervaring toen we president Nelson de handen oplegden en president Dallin H. Oaks,

als spreekbuis van het quorum, hem als president van de kerk ordende en aanstelde. Ik getuig dat hij voorgeordend was en zijn hele leven voorbereid is om in deze tijd de profeet van de Heer te zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Eliza R. Snow, in Janiece Johnson en Jennifer Reeder, *The Witness of Women: Firsthand Experiences and Testimonies from the Restoration* (2016), 124; zie ook Eliza R. Snow, in Edward Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), 65.
2. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.2.
3. Leer en Verbonden 109:4.
4. Zie Russell M. Nelson, 'Epistles of the Lord' (toespraak gehouden in een seminar voor nieuwe zendingspresidenten, 25 juni 2015), 1–2.
5. Stephen D. Ricks, 'The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover', *BYU Studies*, deel 23, nr. 4 (najaar 1983), 485.
6. Leer en Verbonden 112:30.
7. Leer en Verbonden 38:38; zie ook Leer en Verbonden 43:16; 84:20–21.
8. Zie *Handboek 2*, 2.2. Voor de vierde taak, voor de armen en behoeftigen zorgen, hoefden geen sleutels hersteld worden, maar de door God geïnspireerde kerkorganisatie was wel vereist.
9. De leidinggevende raad zendingswerk houdt toezicht op deze door God gegeven taak. Zie Leer en Verbonden 110:11.
10. De leidinggevende raad priesterschaps- en gezinszaken houdt toezicht op deze door God gegeven taak. Zie Leer en Verbonden 110:12.
11. Russell M. Nelson, 'Verbonden', *Liahona*, november 2011, 88.
12. De leidinggevende raad tempelzaken en familiegeschiedenis houdt toezicht op deze door God gegeven taak. Zie Leer en Verbonden 110:13–16.
13. 1 Nephi 14:14; zie ook 1 Nephi 14:5, 7, 12.
14. Zie Mosiah 18:9; Alma 6:1; 32:37; zie ook Jeffrey R. Holland, 'Afgezanten van de kerk', *Liahona*, november 2016, 61–62, 67.
15. Leer en Verbonden 2:3.
16. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie (1955), deel 2, 148–149.
17. Zie Alma 34:32.
18. Een thema dat vaak in het Boek van Mormon voorkomt, is dat het volk voorspoedig is als het de geboden onderhoudt. Als het de geboden niet onderhoudt, wordt het van de tegenwoordigheid van de Heer afgesneden. Zie, bijvoorbeeld, 2 Nephi 1:9; 4:4; Alma 9:13.
19. Een voorbeeld hiervan is de #MeToo-beweging.
20. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145.
21. Zie Ross Douthat, 'Let's Ban Porn', *New York Times*, 11 februari 2018, SR11.
22. Alma 41:10.
23. Leer en Verbonden 38:27.
24. Zie 3 Nephi 11:29.
25. Zie David Brooks, 'The Retreat to Tribalism', *New York Times*, 2 januari 2018, A15.
26. Zie Johannes 17:21–22.
27. Zie 2 Nephi 26:33: 'Allen zijn voor God gelijk', inclusief 'zwarte en blanke, geknechte en vrije, man en vrouw'.
28. Zie Leer en Verbonden 20:37.
29. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), hoofdstuk 6.
30. Zie Mattheüs 22:36–39.
31. Zie Lukas 10:29–37.
32. Zie 4 Nephi 1:17.
33. Zie Leer en Verbonden 59:23.
34. Zie Alma 34:32.
35. Aan de hand van de vragen voor het tempelaanbevelingsgesprek kunnen we onze naleving van het evangelie beoordelen.
36. Zie 2 Nephi 28:30; Leer en Verbonden 98:12; 128:21.
37. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (2007), 31.

President Russell M. Nelson

Wij gaan voort, steeds voort

Uw verlangen om te gehoorzamen zal toenemen als u goed nadenkt over wat u de afgelopen twee dagen hebt ervaren.

Mijn geliefde broeders en zusters, nu we het einde van deze historische conferentie naderen, wil ik de Heer samen met u danken voor zijn leiding en inspirerende invloed. De muziek was prachtig en verheffend. De boodschappen waren niet alleen opbouwend, maar zullen ons leven veranderen!

In de plechtige samenkomst hebben we een nieuw Eerste Presidium gesteund. Er zijn twee grote mannen

in het Quorum der Twaalf Apostelen gekomen. En er zijn acht nieuwe algemene zeventigers geroepen.

Een geliefde lofzang vat ons hernieuwde besluit, onze uitdaging en onze opdracht om voorwaarts te gaan samen:

*Wij gaan voort, steeds voort in het werk van de Heer,
want vooruit ligt de weg zonder wending of keer.*

*Dat een elk voor 't recht het zwaard hanteer,
der waarheid machtig zwaard.*

*Vrees niet, hoe de vijand ons bestrij',
moed nu, want de Heer 's aan onze zij.
Nooit beschaamd, nee, hoe de wereld ook spot,
volgen wij alleen de wil van God.¹*

Ik spoor u aan om de boodschappen van deze conferentie in de komende zes maanden regelmatig, ja, zelfs herhaaldelijk, te bestuderen. Zoek ijverig naar manieren om deze boodschappen in uw gezinsavonden op te nemen, in uw evangelieonderwijs, uw gesprekken met familie en vrienden, en zelfs uw gesprekken met hen die niet van ons geloof zijn. Veel mensen zullen positief reageren op de beginselen die tijdens deze conferentie onderwezen zijn, als ze in liefde worden aangeboden. En uw verlangen om te gehoorzamen zal toenemen als u goed nadenkt over wat u de afgelopen twee dagen hebt ervaren.

Deze algemene conferentie markeert het begin van een nieuw tijdperk van bediening. De Heer heeft belangrijke aanpassingen aangebracht in onze manier van zorg dragen voor elkaar. Zusters en broeders – oud en jong – gaan elkaar op een nieuwe, heiligere manier dienen. De ouderlingenquorums overal ter wereld zullen sterker worden, zodat ze mannen, vrouwen en kinderen tot zegen zijn. De ZHV-zusters zullen blijven dienen op hun eigen unieke en liefdevolle manier. Zij zullen de jongere zusters op gepaste wijze bij deze bediening betrekken.

Onze boodschap aan de wereld is eenvoudig en oprecht: we nodigen alle kinderen van God aan beide zijden van de sluier uit om tot de Heiland te komen, de zegeningen van de heilige tempel te ontvangen, blijvende vreugde

te genieten en in aanmerking te komen voor het eeuwige leven.²

Onze uiteindelijke verhoging vereist nu onze volledige trouw aan de verbonden die we sluiten en de verordeningen die we ontvangen in het huis des Heren. Op dit moment hebben we 159 tempels in gebruik en zijn er meer in aanbouw. We willen de tempel dichterbij de leden van de kerk brengen. Vandaar dat het ons genoeg doet de bouw van zeven tempels aan te kondigen. Ze worden in de volgende plaatsen gebouwd: Salta (Argentinië), Bengaluru (India), Managua (Nicaragua), Cagayan de Oro (Filippijnen), Layton (Utah, VS), Richmond (Virginia, VS) en een nog nader te bepalen grote stad in Rusland.

Geliefde broeders en zusters, de bouw van deze tempels hoeft uw leven niet te veranderen, maar de tijd die u in de tempel doorbrengt wèl. In die geest zegen ik u dan ook dat u mag weten wat u terzijde kunt schuiven, zodat u meer tijd in de tempel door kunt brengen. Ik zegen u met meer harmonie en liefde thuis, en een dieper verlangen om uw eeuwige familiebanden aan te halen. Ik zegen u met meer geloof in de Heer Jezus Christus en meer innerlijke kracht om Hem als waar discipel te volgen.

Ik zegen u dat u uw stem zult laten horen en zult getuigen, zoals ik dat nu doe, dat wij betrokken zijn bij het werk van de almachtige God! Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk, die Hij leidt door zijn gezalfde dienstknechten. Dit getuig ik, en ik spreek mijn liefde voor ieder van u uit, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Wij gaan voort, steeds voort,' *Lofzangen*, nr. 164.
2. In Leer en Verbonden 14:7 'de grootste van alle gaven van God' genoemd.

Statistisch rapport 2017

Ter informatie van de leden van de kerk heeft het Eerste Presidium het volgende statistisch rapport opgesteld over de groei en de status van de kerk per 31 december 2017.

Aantal kerkunits

Ringen	3.341
Zendingsgebieden:	421
Districten:	553
Wijken en gemeenten	30.506

Ledental van de kerk

Totaal aantal leden	16.118.169
Nieuw ingeschreven kinderen	106.771
Bekeerlingen	233.729

Zendingen

Aantal voltijdzendingen:	67.049
Kerkwerkzendingen	36.172

Tempels

In 2017 ingewijde tempels: Parijstempel (Frankrijk), Tucsonstempel (Arizona, VS), Meridian (Idaho, VS) en Cedar City (Utah, VS)	4
In 2017 opnieuw ingewijde tempels: Idaho Fallstempel (Idaho, VS)	1
Aantal tempels in bedrijf aan het eind van het jaar	159

Hierna volgt een lijst met verwijzingen naar anekdotes die in de algemene conferentie zijn verteld. De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

Spreker	Verhaal
Reyna I. Aburto	(78) Heiligen der laatste dagen in Chili, Peru, Mexico en de Verenigde Staten bieden hulp na rampen.
Neil L. Andersen	(24) Kathy Andersen leest president Russell M. Nelson's conferentietoespraken van de afgelopen 34 jaar en bidt om een groter getuigenis van zijn rol als profeet.
M. Russell Ballard	(9) Als hij in Jeruzalem ziet hoe klein een mosterzadje is, moet M. Russell Ballard denken aan de leringen van de Heiland over geloof.
David A. Bednar	(30) Russell M. Nelson en Henry B. Eyring geven gehoor aan de oproep van president Thomas S. Monson om het Boek van Mormon te bestuderen en de waarheden die erin staan toe te passen.
Jean B. Bingham	(104) Een ZHV-zuster dient een jonge moeder die 'helemaal verloren en alleen' is. Een Afrikaanse zuster dient een zuster die mishandeld en beroofd is. Wijkleden zorgen voor een zuster die tegen kanker strijdt. Jongevrouwen lenigen de noden van hun naasten.
Gérald Caussé	(111) Voordat ze de bouw van de Parijstempel goedkeurden, woonden plaatselijke gemeenteraadsleden een avondmaalsdienst bij. Als ringpresident verheugde Gérald Caussé zich dat de leden in zijn ring in geloof in en trouw aan de Heiland waren gegroeid. Gérald Caussé zegt een vriend dat ieder gezin een priesterschapsdrager nodig heeft.
D. Todd Christofferson	(55) Een ouderlingenquorum oogst de bieten van een boer, omdat verschillende gezinsleden van hem aan de griep waren gestorven.
Quentin L. Cook	(114) Goddelijke manifestaties tijdens de inwijding van de Kirtlandtempel vervulden leden met vreugde. Quentin L. Cook voelt liefde en vrede in de Oaklandtempel (Californië, VS).
Massimo De Feo	(81) Het zontje van Massimo De Feo vertelt zijn klasgenootjes dat zijn vader 'de baas van het universum' is. De moeder van Massimo De Feo laat zien dat ze meer van hem dan van zichzelf houdt.
Devin G. Durrant	(42) Devin G. Durrant put zelfvertrouwen uit een gezinsavondspelletje. De familie Durrant neemt foto's bij de tempel.
Larry J. Echo Hawk	(15) De familie Echo Hawk troost de ouders van een dronken bestuurder die de broer en schoonzus van J. Echo Hawk doodreed.
Henry B. Eyring	(61) De overgrootouders van Henry B. Eyring worden op de vlakten verliefd op elkaar. Een jongeman begrijpt wat priesterschapsdragers door het dienen van de Heer tot stand kunnen brengen. Een geïnspireerde huisonderwijzer dient een gezin in nood. (86) Als de moeder van Henry B. Eyring overlijdt, wordt zijn vader door de Heilige Geest getroost.
Taylor G. Godoy	(34) De dood van de zoon van een vriend zet Taylor G. Godoy ertoe aan om elke dag van zijn leven verstandig te zijn. Na offers te hebben gebracht om de tempel te bezoeken, besluit een Peruaanse zuster haar verbonden serieus te nemen. Taylor G. Godoy wil de beste student ooit zijn, omdat zijn moeder zich offers getroost om zijn studie te bekostigen.
Gerrit W. Gong	(97) Gerrit W. Gong vertelt zijn zontjes verhaaltjes voor het slapen gaan en zingt ze in slaap.
Jeffrey R. Holland	(101) Een broeder van wie de vrouw in elkaar stort, belt instinctief zijn huisonderwijzer om hulp.
Douglas D. Holmes	(50) Aäronisch-priesterschapsdragers geven hun getuigenis aan hun leeftijdgenoten. Leden van een priestersquorum gaan begrijpen wat het betekent om 'door Jezus Christus gemachtigd' te zijn.
Russell M. Nelson	(68) Priesterschapsdragers geven geen goede zegens aan gezinsleden of zusters met een nieuwe roeping. Russell M. Nelson helpt iemand de weg naar de kerk terug te vinden. (93) Als jongen leert Russell M. Nelson graag meer over het evangelie en hij verlangt aan zijn ouders te worden verzegeld. De jonge Russell M. Nelson gooit flessen met drank stuk, omdat hij wil dat zijn ouders het woord van wijsheid naleven.
Dallin H. Oaks	(65) Een quorumpresident ouderlingen adviseert een quorumlid zijn studie niet af te breken.
Bonnie L. Oscarson	(36) Als jongevrouw wordt Bonnie L. Oscarson gevraagd taken en roepingen te vervullen die normaal gesproken door volwassenen worden vervuld.
Dale G. Renlund	(46) Parley en Orson Pratts liefde voor hun voorouders brengt hun weer op goede voet met elkaar. De tempelzegeningen zijn een weldaad voor een gezin, waarvan een overleden zoon zijn hart had gedoneerd.
Lynn G. Robbins	(21) Lynn G. Robbins' hoogleraar aan de universiteit moedigt studenten aan een mislukking als een les te zien en het te blijven proberen.
Ulisses Soares	(98) De visumaanvragen van Ulisses Soares en zijn vrouw worden versneld afgehandeld, omdat ze geloofden dat de Heer voor hen een wonder zou verrichten.
Gary E. Stevenson	(17) Gary E. Stevenson krijgt een getuigenis van de profeten die na president David O. McKay kwamen. Een voormalig student van Russell M. Nelson prijst zijn onderwijsstijl.
Brian K. Ashton	(12) Brian K. Taylor denkt terug aan zijn geduldige jeugdwerkleerkrachten. Na een door haar veroorzaakt auto-ongeluk vindt een jongevrouw vrede in de gedachte dat ze een kind van God is.
Taniela B. Wakolo	(39) Na 39 jaar de kerk bezocht te hebben, laat een man zich dopen. Later wordt hij in de tempel aan zijn vrouw verzegeld.
Larry Y. Wilson	(75) Een vlootpredikant van de kerk handelt naar zijn geestelijke indrukken en redt zo de bemanning van een transportschip in een zware storm.
Claudio D. Zivic	(83) 'Als u volhardt, zult u zegevieren', zegt president Thomas S. Monson tegen Claudio D. Zivic en zijn vrouw. Door een lek in zijn kajak krijgt Claudio D. Zivic de kajak niet onder controle.

Ouderling Gerrit W. Gong

Quorum der Twaalf Apostelen

‘Deze paassabbat zing ik vreugdevol: “Halleluja”, zei ouderling Gong in zijn eerste conferentietoespraak als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Het lied der verlossende liefde van onze herren Heiland bezingt de harmonie in verbonden [...] en de verzoening van Jezus Christus.’

Ouderling Gong heeft zich zijn hele leven in die harmonie verheugd. Hij weet dat de kracht van onze verbonden en de verzoening van de Heiland ons ‘versterken en verfijnen’. ‘Samen veraangenamen, beschermen, heiligen en [en] verlossen ze’, zei hij.

Op een dag zag hij de kracht van verbonden samen met die van de verzoening gereflecteerd in de spiegels in de tempel. Hij stelde zich de generaties van zijn familie voor, die zich tot in de eeuwigheid uitstrekten, van de eerste voorouder die hem bekend was, Eerste Draak Gong, die in het jaar 837 was geboren, tot zijn eigen kleinkinderen 36 generaties later, en verder in beide richtingen.

‘In de eeuwige spiegels van de tempel begon ik mezelf en mijn vrouw ook te zien als kinderen van onze ouders en als ouders van onze kinderen, als kleinkinderen van onze grootouders en als grootouders van onze kleinkinderen’, zei hij. ‘De grote lessen van het sterfelijk leven druppelen in onze ziel als we onze eeuwige rol als kind en ouder, en als ouder en kind leren.’

Ouderling Gong was sinds april 2010 algemeen zeventiger, en sinds oktober 2015 lid van het Presidium der Zeventig. Hij werd op 31 maart 2018 gesteund als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, wat hij beschreef als een ‘gewijde roeping van de Heer’ die hem ‘naar adem [deed] happen’.

Van 2011 tot en met 2015 was ouderling Gong lid van het presidium van het gebied Azië, een ambtsperiode die hij als gebiedsresident afsloot. Hij heeft tal van kerkroeping gehad, waaronder voltijdzending in het zendingsgebied Taipei (Taiwan), hogeraadslid, groepsleider hogepriesters, zondagschoolpresident van de ring, seminarieleerkracht,

bisschop, president van de ringzending, ringpresident en gebiedszeventiger.

Ouderling Gong heeft in 1977 aan de Brigham Young University zijn bachelordiploma in de kunsten en de universitaire studies gehaald. In 1979 heeft hij een masterdiploma in de filosofie gehaald, en in 1981 aan de universiteit van Oxford, waar hij met een Rhodesbeurs had gestudeerd, een doctorgraad in internationale betrekkingen. In 1985 was hij buitengewoon assistent van de onderminister van Buitenlandse Zaken van de VS en in 1987 buitengewoon assistent van de Amerikaanse ambassadeur in Peking (China). Vanaf 1989 bekleedde hij diverse functies bij het Center for Strategic and International Studies in Washington D.C. En hij was tot april 2010 assistent van de president planning en beoordeling van de Brigham Young University.

Ouderling Gongs grootouders emigreerden vanuit China naar de Verenigde Staten. Ouderling Gong is in 1953 in Redwood City (Californië, VS) geboren. Hij trad in januari 1980 in het huwelijk met Carol Stansel. Ze hebben vier kinderen en drie kleinkinderen.

‘Alles wat waardig en eeuwig is, is verankerd in het werkelijke bestaan van God onze eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, en zijn verzoening, waarvan de Heilige Geest getuigenis aflegt’, zei ouderling Gong tijdens deze conferentie.

‘Ik geef eerbiedig en nederig getuigenis van de levende Christus – dat Hij “stierf, werd begraven, [en] ten derden dage verrees”.’ ■

Ouderling Ulisses Soares

Quorum der Twaalf Apostelen

Dat we hedendaagse profeten hebben, onder wie president Russell M. Nelson, is een teken van Gods liefde voor zijn kinderen. Dat getuigde ouderling Ulisses Soares in zijn eerste conferentietoespraak als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

‘Zijn we niet gezegend dat we in onze tijd profeten, zieners en openbaarders op aarde hebben die ernaar streven de wil van de Heer te kennen en Hem te volgen? Wat een troost te weten dat we in deze wereld niet aan ons lot zijn overgelaten, hoewel we wel met beproevingen te maken hebben.’

Ouderling Soares voelde zich niet goed genoeg voor zijn roeping als apostel, ‘maar’, zei hij, ‘[president Nelsons] liefdevolle blik toen hij me deze verantwoordelijkheid gaf, bezorgde me het gevoel dat ik door de liefdevolle armen van de Heiland omsloten was.’

Ouderling Soares is op 31 maart 2018 als lid van het Quorum der Twaalf gesteund en is de eerste Latijns-Amerikaanse apostel van de kerk. Voorafgaand aan zijn roeping was hij sinds 6 januari 2013 lid van het Presidium der Zeventig. Hij voerde in Salt Lake (Utah, VS) een bijzondere opdracht voor de Presiderende Bisschap uit.

Ouderling Soares werd op 2 april 2005 als algemeen zeventiger geroepen. Hij was in die hoedanigheid als raadgever in de gebieden Afrika-Zuidoost en Brazilië-Zuid, en als president van het gebied Brazilië werkzaam.

Ouderling Soares heeft ook talrijke andere roepingen gehad. Hij is voltijdzending in het zendingsgebied Rio de Janeiro geweest, quorumpresident ouderlingen, raadgever in een bisschap, hogeraadslid, ringsecretaris, regionaal welzijnsmedewerker, ringpresident en president van het zendingsgebied Porto van 2000 tot 2003.

Hij kreeg een van zijn belangrijkste roepingen toen hij 15 jaar was. De bisschop vroeg hem om tijdelijk de zondagsschoolles voor jongeren te geven. Toen hij een les over het krijgen van een getuigenis voorbereidde, besloot de jonge Ulisses te bidden met de vraag of het evangelie waar was.

Hij weet nog: ‘Toen ik neerknielde en de Heer vroeg of het evangelie waar was, kreeg ik een heel fijn gevoel in

mijn hart, een zachte stem die bevestigde dat ik erin moest volharden. Het gevoel was zo sterk dat ik het nooit heb kunnen ontkennen.’

In 1985 behaalde hij aan de faculteit voor economie van de Pontificia Universidade Católica de São Paulo een bachelordiploma in boekhouding en economie. Nadat hij zijn master in bedrijfskunde behaald had, ging hij aan de slag als accountant voor Braziliaanse multinationals, en later als bestuurder materiële zaken in het gebiedskantoor van de kerk in São Paulo.

Ouderling Soares is op 2 oktober 1958 in São Paulo geboren. Hij is in oktober 1982 met Rosana Fernandes getrouwd. In zijn conferentietoespraak loofde ouderling Soares zijn vrouw voor haar liefde en steun.

‘Zij is altijd een voorbeeld van goedheid, liefde en volledige toewijding aan de Heer voor mij en mijn gezin’, zei hij. Ouderling en zuster Soares hebben drie kinderen en drie kleinkinderen. ‘Ik houd van haar met heel mijn hart en ik ben dankbaar voor de positieve invloed die ze op ons heeft.’ ■

Ouderling Carl B. Cook

Presidium der Zeventig

Ouderling Carl B. Cook gelooft dat de kans om te dienen een van de mooiste zegeningen van het lidmaatschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is. Hij zei echter ook dat het geloof vergt om een roeping te aanvaarden en groot te maken.

Ouderling Cook kreeg op 31 maart 2018 steun verleend als lid van het Presidium der Zeventig. Hij vergelijkt leden van de kerk, die samen in gemeenten, wijken, quorums en hulporganisaties dienen, met een ‘compound-aandrijving’ van een auto waardoor meer torsie wordt gegenereerd.

Met een compound-versnelling, in combinatie met vierwiel aandrijving, ‘kunt u terugschakelen, een tandje bijzetten en in beweging komen’, zei hij in de algemene oktoberconferentie van 2016. ‘Net zoals aandrijvingen in combinatie meer vermogen in compound leveren, beschikken wij over meer vermogen als we samenwerken. Als we elkaar eensgezind dienen, bereiken we samen veel meer dan we in ons eentje zouden kunnen. Het is geweldig om bij onze taken betrokken en vereend te zijn, en het werk van de Heer uit te voeren.’

Ouderling Cook is op 2 april 2011 als algemeen zeventiger gesteund. Voorafgaand aan zijn roeping was ouderling Cook werkzaam aan de hoofdzetel van de kerk, waar hij onder andere medeverantwoordelijk was voor het toezicht op het gebied Noord-Amerika-West. Daarvoor was hij president van het gebied Afrika-Zuidoost.

Ouderling Cook spoorde heiligen der laatste dagen aan om in gedachte te houden dat kerkroeping van God komen, bij monde van zijn aangewezen dienstknechten.

‘We krijgen zegeningen als we in onze roeping en taken volharden en doorgaan met al het geloof dat we hebben.’

Ouderling Cook behaalde een bachelordiploma aan het Weber State College in Utah en een master in bedrijfskunde aan de Utah State University. Voordat hij als zeventiger werd geroepen, werkte hij in de commerciële vastgoedsector.

Ouderling Cook heeft onder andere gediend als voltijdzending in Hamburg (Duitsland), en als bisschop, ringpresident, gebiedszeventiger en president van het zendingsgebied Auckland (Nieuw-Zeeland).

Hij is op 15 oktober 1957 in Ogden (Utah, VS) geboren. In december 1979 trouwde hij met Lynette Hansen. Ze hebben vijf kinderen. ■

Ouderling Robert C. Gay

Presidium der Zeventig

Toen ouderling Robert C. Gay in Ghana zendingspresident was, kreeg hij op een dag een ingeving om te stoppen en een huilend jongetje te helpen. Hij legde die ingeving aanvankelijk naast zich neer. Maar later stuurde hij een kerklid op pad om het jongetje op te zoeken en bij hem te brengen.

Ouderling Gay, op 31 maart 2018 als lid van het Presidium der Zeventig gesteund, kwam erachter dat het jongetje gedroogde vis voor zijn verzorger verkocht. Hij had zijn verdiensten die dag door een gat in zijn zak verloren.

‘Als hij zonder het geld terugkwam, zou hij voor leugenaar worden uitgemaakt, ongetwijfeld een pak slaag krijgen en daarna op straat worden gezet’, zei ouderling Gay. ‘We brachten hem tot bedaren, voorzagen hem van het benodigde geld en brachten hem naar de plek waar hij woonde.’

Ouderling Gay legde in de oktoberconferentie van 2012 uit dat hij daardoor twee grote waarheden had geleerd: ‘Ten eerste wist ik meer dan ooit dat God om ieder van ons geeft en ons nooit in de steek zal laten, en ten tweede wist ik dat we altijd “terstond” gehoor moeten geven aan de innerlijke stem van de Geest, waar die ons ook heenvoert en ongeacht de angsten of ongemakken die ermee gepaard kunnen gaan.’

Ouderling Gay is op 31 maart 2012 als algemeen zeventiger gesteund. Ten tijde van zijn roeping in het Presidium der Zeventig was hij als president van het gebied Azië-Noord werkzaam. Hij is eerder in de hoofdzetel van de kerk als voorzitter van het comité zelfredzaamheidsdiensten/permanent studiefonds werkzaam geweest. Daarbij was hij voor wereldwijde zelfredzaamheidsdiensten verantwoordelijk.

Vóór zijn roeping in de Zeventig was hij CEO van een investeringsfirma die hij mede had opgericht. Hij heeft ook diverse wereldwijde humanitaire organisaties opgezet en geleid. Tevens is hij in het bankwezen op Wall Street, als management consultant en als economiedocent aan de Harvard University werkzaam geweest.

Ouderling Gay heeft een bachelordiploma in economie met de nadruk op statistiek aan de University of Utah en een doctorsgraad in bedrijfseconomie aan de Harvard University behaald.

Ouderling Gay is voltijdzending in Spanje, groepsleider hogepriesters, jongemannenpresident van de wijk, hogeraadslid, raadgever in een bisschop en gebiedszeventiger geweest.

Hij is op 1 september 1951 in Los Angeles (Californië, VS) geboren. Hij is in april 1974 met Lynette Nielsen getrouwd. Zij hebben zeven kinderen. ■

Ouderling Terence M. Vinson

Presidium der Zeventig

Ouderling Terence M. Vinson gelooft dat de Heiland nooit ver weg is. 'Hij is altijd dichtbij, met name op heilige plaatsen en in tijd van nood', getuigde hij in de algemene oktoberconferentie van 2013. 'Soms lijkt het net alsof Hij me onverwachts op mijn schouder tikt en tegen me zegt dat Hij van me houdt.'

Ouderling Vinson wandelde eens samen met ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ouderling Holland sloeg toen zijn arm om ouderling Vinsons schouder heen en zei dat hij van hem hield. Ouderling Vinson zei: 'Volgens mij zou de Heiland, als we het voorrecht hadden om letterlijk met Hem mee te wandelen, op diezelfde manier zijn arm om ons heen slaan.'

Ouderling Vinson, op 31 maart 2018 als lid van het Presidium der Zeventig gesteund, zegt dat 'er geen fijner gevoel is' dan Gods liefde.

Ouderling Vinson, die op 1 augustus 2018 met zijn nieuwe roeping begint, was op 6 april 2013 als algemeen zeventiger van de kerk gesteund. Ten tijde van die roeping was hij als lid van het Achtste Quorum der Zeventig in het gebied Oceanië werkzaam. Hij is momenteel president van het gebied Afrika-West.

Ouderling Vinson heeft een bachelordiploma in wiskunde en statistiek, een diploma in onderwijskunde en een materdiploma in toegepaste financiën behaald. In zijn loopbaan heeft hij lesgegeven, opleidingen verzorgd en aan universiteiten gedoceerd. Hij heeft vooral als financieel adviseur en fondsbeheerder gewerkt.

Ouderling Vinson kreeg als jongvolwassene een sterke geestelijke ingeving toen hij de kerk aan het onderzoeken was. Hij voelde duidelijk dat hij lid van de kerk moest worden. Dan zou hij vooruitgang maken en antwoorden op verdere vragen vinden. Hij liet zich de week erna dopen en bevestigen.

Vanaf dat moment 'wist ik wat de Heer van me verwachtte en kwam ik erachter dat er op al mijn vragen antwoorden waren.'

Ouderling Vinson is sinds zijn doop in 1974 raadgever in een bisschop, bisschop, hogeraadslid, raadgever in een ringpresidium, regionaal vertegenwoordiger, raadgever in een zendingspresidium, verordeningswerker in de tempel en gebiedszeventiger geweest.

Hij is op 12 maart 1951 in Sydney (Australië) geboren. Hij is in mei 1974 met Kay Anne Carden getrouwd. Zij hebben zes kinderen. ■

Ouderling José A. Teixeira

Presidium der Zeventig

Ouderling José A. Teixeira haalt herinneringen op aan iets wat hij als jongen in Portugal leerde. Tijdens een familie-reünie kneep hij er tussenuit om te gaan vissen. Hij wilde zijn ouders vertellen waar hij heenging, maar hij zag er vanaf omdat ze druk aan het praten waren.

Uren later troffen zijn bezorgde ouders hem op de oever van de rivier aan. Daardoor leerde hij zowel om zijn ouders te gehoorzamen, maar ook om naar de influisteringen van de Heilige Geest te luisteren.

Sindsdien heeft ouderling Teixeira er een gewoonte van gemaakt om naar de stille, zachte stem te luisteren. Hij hoorde met zijn familie over het evangelie toen Portugal in 1976 voor het zendingswerk open was gesteld. Hij was 16 toen hij gedoopt werd, en later vulde hij een zending in het zendingsgebied Lissabon.

'Onze keuzes hebben het onmiskenbare vermogen om ons leven te veranderen', zei ouderling Teixeira op 31 maart 2018, toen hij als lid van het Presidium der Zeventig gesteund was. 'Deze gave is een uitzonderlijk teken van vertrouwen in ons, en tegelijk een cruciale verantwoordelijkheid waar we verstandig mee om moeten gaan', zei hij tijdens de algemene aprilconferentie in 2009.

Ouderling Teixeira heeft diploma's in boekhouden en bedrijfsvoering gehaald en heeft als internationaal controller voor de kerk gewerkt. Hij is ook straaljagerpilot bij een NAVO-onderdeel van de Portugese luchtmacht geweest. In die tijd was hij Portugees directeur public affairs voor de kerk. Niet lang daarna ontmoette hij Maria Filomena Lopes Teles Grilo, die later zijn vrouw zou worden. Ze zijn in 1984 in de Berntempel (Zwitserland) gehuwd en hebben drie kinderen.

José Augusto Teixeira da Silva is op 24 februari 1961 in Vila Real (Portugal) geboren. Hij is raadgever in een bisschop, districts-president, ringpresident, gebiedszeventiger en president van het zendingsgebied São Paulo-Zuid (Brazilië) geweest. Hij is op 5 april 2008 als algemeen zeventiger gesteund. Momenteel is hij president van het gebied Zuid-Amerika-Zuid, en zal op 1 augustus 2018 zijn functie in het Presidium der Zeventig op zich nemen.

Ouderling Teixeira heeft ons tijdens de algemene aprilconferentie in 2015 aangeraden om bovenal 'de Heiland beter [te] leren kennen. [...] Laten we niet uitstellen tot morgen wat we vandaag nog kunnen doen. We moeten nu tot Christus komen.' ■

Ouderling Carlos A. Godoy

Presidium der Zeventig

Eind jaren 1980 was ouderling Carlos A. Godoy net als bisschop ontheven. Hij was aan de universiteit afgestudeerd, werkte voor een succesvol bedrijf en dacht dat het leven er niet beter op kon worden – totdat een vriend hem bezocht.

De vriend feliciteerde hem, maar stelde ook een vraag die hem van zijn stuk bracht: ‘Als je zo blijft leven, gaan de beloofde zegeningen in je patriarchale zegen dan in vervulling?’

Ouderling Godoy beseftte dat hij moest veranderen, wilde hij alle beloofde zegeningen ontvangen. Hoewel hij tevreden was, besloot hij om een masterdiploma te behalen. Hij nam ontslag, verkocht al zijn bezittingen en verliet met zijn gezin zijn vaderland Brazilië om in de Verenigde Staten te gaan studeren.

Ouderling Godoy, die op 31 maart 2018 als lid van het Presidium der Zeventig geroepen werd, heeft gezegd dat deze ervaring hem veel geleerd heeft over vertrouwen in het plan van de Heer en de bereidheid om zijn comfortzone te verlaten.

‘Ik weet dat de Heer een plan voor ons heeft’, getuigde hij in de algemene oktoberconferentie 2014. ‘Hij kent ons. Hij weet wat het beste voor ons is. Als alles goed gaat, wil dat niet zeggen dat we zo nu en dan niet moeten overwegen of er wellicht iets beters is.’

Ouderling Godoy werd op 5 april 2008 als algemeen zeventiger gesteund. Hij is momenteel nog als president van het gebied Zuid-Amerika-Noordwest werkzaam en neemt op 1 augustus 2018 zijn plaats in het Presidium der Zeventig in.

Voorafgaand aan zijn roeping tot de Zeventig was ouderling Godoy manager personeelszaken van twee grote bedrijven, waarna hij zijn eigen consultingbedrijf startte. Hij behaalde in 1987 aan de Pontificia Universidade Católica de São Paulo een bachelordiploma in economie en politieke wetenschappen, en in 1994 aan de Brigham Young University een masterdiploma in beleidskunde.

Ouderling Godoy is werkzaam geweest als voltijdzending in het zendingsgebied São Paulo-Zuid, als bisschop, hogeraadslid, regionaal welzijnsmedewerker, gebiedszeventiger en president van het zendingsgebied Belém (Brazilië).

Hij is op 4 februari 1961 in Porto Alegre (Brazilië) geboren. Hij is in maart 1984 met Mônica Soares Brandao getrouwd. Ze hebben vier kinderen. ■

Ouderling Steven R. Bangerter

Algemeen zeventiger

Als kind reed ouderling Steven R. Bangerter tijdens een kampeervakantie eens met zijn familie op crossmotoren naar de top van een heuvel. Op de terugweg raakte hij verdwaald en wist hij niet meer waar de anderen waren.

Toen hij laat in de middag knielde en zijn Vader in de hemel om hulp smeekte, zag hij in gedachte welke zandweg hij moest nemen. Net toen hij naar beneden wilde rijden, ‘kwam mijn broer met zijn crossmotor op mij toegereiden. Hij omhelsde mij en reed in het donker voor mij uit naar de camping, die uren verderop lag.’

Die gebeurtenis is slechts één van de talrijke ervaringen waardoor hij zich in zijn jeugd geliefd voelde. ‘Ik heb er nooit aan getwijfeld dat ik geliefd was en dat er voor mij werd gezorgd,’ zei ouderling Bangerter.

Ouderling Bangerter is op 29 juli 1961 geboren in Salt Lake City (Utah, VS). Zijn ouders zijn Max E. en Thelma R. Bangerter. Hij groeide op in Granger (Utah).

Enkele weken na zijn zending in het gebied Vancouver (Canada) maakte ouderling Bangerter kennis met Susann Alexis Hughes. Tijdens hun eerste afspraakje merkte hij dat ze een nederig verlangen om te dienen had, en daarom vroeg hij haar een tweede keer uit. Zij werden op 17 maart 1983 in de Salt Laketempel aan elkaar verzegeld. Ze hebben zes zonen.

Ouderling Bangerter behaalde een bachelordiploma theologie aan de Arizona State University en een doctorsgraad in rechtsgeleerdheid aan het Western State University College of Law. Ouderling Bangerter vertegenwoordigt als advocaat al vijftientig jaar lang kerken en geloofsgemeenschappen in het zuiden van Californië en het zuiden van Utah. Van 1993 tot 2003 was hij partner in het advocatenkantoor Cooksey, Toolen, Gage, Duffy en Woog. In 2004 werd hij medeoprichter van het kantoor Bangerter, Frazier en Graff.

Ouderling Bangerter is werkzaam geweest als gebiedszeventiger, ringpresident, raadgever in een ringpresidium, bisschop, quorumpresident ouderlingen en jongemannenpresident van de wijk. ■

Ouderling Matthew L. Carpenter

Algemeen zeventiger

Ouderling Matthew L. Carpenter weet nog wanneer hij de Heilige Geest voor het eerst bewust voelde. Hij zat als jongetje van een jaar of zeven bij de jongere kinderen in het jeugdwerk. Er viel licht de kamer in en hij voelde een warmte van binnen die hij nooit eerder had opgemerkt.

‘Ik voelde iets in mijn hart – en niet omdat ik het warm had’, zei hij. ‘Ik wist dat God bestaat; ik voelde het.’

Toen hij elf was, woonde hij met zijn vader een bijeenkomst van de algemene conferentie in de Tabernakel in Salt Lake City bij. Hij was toen voor het eerst in dezelfde ruimte als een profeet, president Joseph Fielding Smith.

‘Toen ik hem zag,’ zei hij, ‘getuigde de Geest tot mij dat hij de profeet was.’

Hij had deze eenvoudige geestelijke bevestigingen dus al op jonge leeftijd. Daardoor is hij de Geest zijn hele leven als leidende invloed gaan beschouwen.

‘Mijn getuigenis is niet in één keer door het bezoek van een engel gekomen’, zei de algemeen zeventiger, die op 31 maart 2018 is gesteund. ‘Maar het is geleidelijk ontstaan.’

Matthew Leslie Carpenter is op 21 oktober 1959 in Salt Lake City (Utah, VS) in het gezin van Leone Erekson en Robert Allred Carpenter geboren. Hij is de jongste van acht kinderen en groeide met vijf oudere zussen op.

Hij ontmoette Michelle ‘Shelly’ Brown in zijn laatste maand op de middelbare school. Ze gingen samen uit, maar braken hun verkering af toen hij van 1979 tot 1981 naar het zendingsgebied Genève (Zwitserland) op zending ging. Het paar is na zijn terugkeer op 9 juli 1982 in de Salt Laketempel getrouwd. Zij hebben vijf kinderen.

Ouderling Carpenter heeft een bachelordiploma in financiën aan de Brigham Young University en een masterdiploma in bedrijfskunde aan de Harvard Business School behaald. Tot voor kort was hij leidinggevend directeur van Foundation Specialty Financing Fund.

Ouderling Carpenter heeft de volgende functies vervuld: bisschop, raadgever in een bisschop, jongemannenpresident van de ring, hogeraadslid, ringpresident en gebiedszeventiger. ■

Ouderling Jack N. Gerard

Algemeen zeventiger

Ouderling Jack N. Gerard stond in zijn jeugd om vijf uur 's morgens op om te helpen met koeien melken. Hij groeide op in een kleine agrarische gemeenschap in de buurt van Mud Lake (Idaho, VS) en leerde daar niet alleen hard werken en verantwoording dragen, maar bovendien leerde hij dat alle mensen als kinderen van God waardevol zijn.

‘Iedereen heeft een rol te spelen, en is hier met een doel, ongeacht zijn status of positie in het leven’, aldus ouderling Gerard, die op 31 maart 2018 als algemeen zeventiger gesteund is. Hij heeft de rest van zijn leven baat bij die les gehad.

Zijn loopbaan, met onder meer leidinggevende functies bij verschillende instellingen – zoals de National Mining Association, de America Chemistry Council, en kort geleden nog het American Petroleum Institute – hebben hem de kans geboden om met mensen uit alle lagen van de samenleving om te gaan.

Ouderling Gerard is in 1957 in het gezin van James en Cecil Gasser Gerard geboren. Na een zending in het zendingsgebied Sydney (Australië) studeerde ouderling Gerard aan de University of Idaho, waar hij later stage liep en vervolgens een voltijd baan als medewerker van een congreslid uit Idaho kreeg.

Toen hij in Washington D.C. werkte, maakte hij kennis met Claudette Neff, die stafmedewerkster van een senator uit Utah was. ‘Ze straalde het licht van het evangelie uit’, vertelt ouderling Gerard over hun ontmoeting. Ze trouwden op 4 april 1984 in de Salt Laketempel. Ze hebben acht kinderen en vier kleinkinderen.

Ouderling Gerard heeft een bachelordiploma in de politologie en een diploma in de rechten behaald aan George Washington University.

Ouderling Gerard is bisschop, ringpresident, gebiedszeventiger, leerkracht evangelieleer en zondagsschoolpresident geweest.

Volgens ouderling Gerard willen zijn vrouw en hij graag de wil van de Heer doen. ‘Als zwakke stervelingen hebben wij ons vast voorgenomen om alles te doen wat de Heer van ons verlangt, en het is ons een eer om [...] onze tijd en moeite aan het werk van de Heer te wijden.’ ■

Ouderling Mathias Held

Algemeen zeventiger

Ouderling Mathias Held en zijn vrouw, Irene, zijn de verpersoonlijking van onze wereldwijde kerk. Ze zijn beiden Colombiaans met Duitse roots. Ze zijn voor hun werk en scholing van Zuid-Amerika naar Canada, Duitsland, Guatemala, Brazilië en uiteindelijk terug naar Colombia gereisd. In elk van die landen pasten ze zich aan de taal en cultuur aan.

‘Maar de kerk was overal hetzelfde’, zegt ouderling Held, die op 31 maart 2018 als algemeen zeventiger gestuurd is.

Die geestelijke ‘gelijkheid’ gaf het echtpaar een sterke basis terwijl ze hun drie kinderen opvoedden en in het evangelie groeiden.

Ouderling en zuster Held gingen in hun jeugd in Bogotá (Colombia) naar dezelfde Duitstalige school en zaten zelfs in dezelfde klas. Mathias behaalde in Bogotá een diploma in werktuigbouwkunde en in Canada een master in bedrijfskunde.

Later trok het koppel voor hun werk naar Hannover in Duitsland, waar zuster Held het gevoel kreeg dat hun leven spoedig zou veranderen.

‘Ik zei tegen Mathias dat ik het gevoel had dat we een boodschap uit de hemel zouden krijgen’, zegt ze. Die hemelse boodschap stond op een regenachtige dag in 1987 voor hun deur. Het waren twee mormoonse zendelingen die Duits met een Amerikaans accent spraken.

De daaropvolgende tien maanden volgden Mathias en Irene de zendelingenlessen en sloten ze vriendschap met leden van de plaatselijke mormoonse gemeenschap. Na veel bidden, ontvingen ze een geestelijke bevestiging van de waarheid van het evangelie. Ze lieten zich in 1988 dopen. Ze zijn op 13 juni 1989 in de Frankfurtempel aan elkaar verzegeld.

Ouderling Held werkte ruim 25 jaar voor autofabrikant Daimler-Benz, en reisde in die tijd de wereld rond. Ouderling en zuster Held vertrouwden steeds op de Heer, waar ze zich ook bevonden.

‘Het maakt niet uit welke beproevingen je doormaakt’, zegt hij. ‘Als je met de hemel communiceert, komt alles in orde.’

Ouderling Held is op 5 juni 1960 in het gezin van Michael en Elisabeth Held geboren. Hij is raadgever in een ringpresidium geweest, raadgever in een bisschap en gebiedszeventiger in het gebied Zuid-Amerika-Noordwest. ■

Ouderling David P. Homer

Algemeen zeventiger

Ouderling David P. Homer weet nog dat hij als 14-jarige een huisonderwijscollega kreeg die ‘een ongebruikelijke huisonderwijsaanpak’ had. ‘Het ging niet om de mensen thuis bezoeken; het ging om in hun behoeften voorzien.’

Ze praatten als collega’s over de hun toegewezen gezinnen en baden voor hen. Hij behandelde David niet als kind, maar als gelijkwaardige priesterschapscollega. ‘Ik ontdekte dat de Geest voortvloeit uit dienen’, zegt ouderling Homer.

Die les is hem zijn hele leven in al zijn kerktaken bijgebleven: als gebiedszeventiger, kinderkamerleider en zelfs als bekendmakingenborddeskundige – een roeping die hij vervulde toen hij met zijn vrouw in Melbourne woonde.

David Paul Homer is op 25 april 1961 in Salt Lake City (Utah, VS) in het gezin van Frederick en Phyllis LeNila Homer geboren. Van 1980 tot 1982 was hij in Hongkong op zending. Daarna leerde hij tijdens een haardvuuravond in Salt Lake City Nancy Dransfield kennen. Zij was aan de Brigham Young University afgestudeerd, en werkte en studeerde aan de University of Utah. Ze trouwden op 31 juli 1984 in de Salt Laketempel. Ze hebben vijf dochters en een zoon.

Ouderling Homer behaalde aan de University of Utah een bachelordiploma in economie en aan de Wharton School van de University of Pennsylvania een master in bedrijfskunde.

Tijdens zijn 30-jarige loopbaan als leidinggevende voor General Mills hebben hij en zijn vrouw in Miami (Florida, VS), Minneapolis (Minnesota, VS), Burlington (Ontario, Canada) en Saint-Sulpice (Zwitserland) gewoond.

Ouderling Homer is ringpresident, bisschop, quorumpresident ouderlingen en wijksecretaris geweest. Hij is als gebiedszeventiger eerst in Canada en de afgelopen vier jaar in Europa werkzaam geweest. Hij is op 31 maart 2018 als algemeen zeventiger gestuurd. ■

Ouderling Kyle S. McKay

Algemeen zeventiger

Ouderling Kyle S. McKay is dol op zijn gezin en de kerk. Daarnaast trekt hij graag op zijn paard de bergen in. 'Dat is niet mijn godsdienst,' zei hij, 'maar het heeft mijn [geloof] zeker versterkt. Ik wissel de bergen van de Heer met de berg van het huis des Heren af. Hij komt mij op beide plekken tegemoet.'

Ouderling McKay vergelijkt de bergen boven Huntsville (Utah, VS) met de wateren en het woud van Mormon. Die waren voor het volk van Alma belangrijk, en net zo heeft hij in zijn jeugd zijn Verlosser in de bergen leren kennen.

Ouderling McKay is op 14 februari 1960 in Chicago (Illinois, VS) in het gezin van Barrie Gunn McKay en Elaine Stirland McKay geboren. Hij geeft zijn ouders alle eer voor wie hij is geworden.

Hij onderbrak zijn studie aan de Brigham Young University in 1979 voor een voltijdzending in Kobe (Japan). Na zijn zending pakte ouderling McKay zijn studie Engels weer op. Hij maakte al snel kennis met Jennifer Stone, die pas daarvoor was teruggekeerd uit het zendingsgebied Bristol (Engeland). Zij studeerde ook Engels. De twee trouwden op 12 juni 1984 in de Oaklandtempel (Californië).

Ouderling McKay zegt dat alles voor hem om het gezin draait. Zijn vrouw en hij genieten dan ook volop van hun nageslacht. Wanneer de familie McKay in Kaysville (Utah, VS) verblijft, brengen ze regelmatig tijd met hun negen kinderen in Huntsville door. Daar vestigden zijn voorouders zich aan het begin van de jaren 1860.

Ouderling McKay heeft in 1987 een doctorsgraad in de rechten behaald aan de J. Reuben Clark School of Law aan de BYU. Hij ging meteen daarna bij een groot regionaal advocatenkantoor in Portland (Oregon, VS) werken. Hij keerde later voor een baan bij een ander advocatenkantoor naar Utah terug, voordat hij in dienst trad bij de Kroger Company. Hij is van 2000 tot 2017 als vice-president van zowel Smith's als Fry's, twee afdelingen van Kroger in Utah en Arizona (VS), werkzaam geweest.

Ouderling McKay heeft als bisschop, hogeraadslid, ringpresident en gebiedszeventiger gefungeerd. ■

Ouderling Juan Pablo Villar

Algemeen zeventiger

Ouderling Juan Pablo Villar kwam in de Chileense stad Santiago met de kerk in aanraking toen zijn oudste broer, Ivan, de familie vertelde dat hij zich zonder toestemming van zijn ouders had laten dopen en dat hij van plan was om op zending te gaan. Toen hem werd gevraagd waarom, gaf Ivan zijn getuigenis en sprak hij nogmaals zijn wens uit om een zending te vervullen.

'Ik begreep niet wat dat allemaal inhield,' herinnert ouderling Villar zich, die toen 17 jaar was, 'maar op dat moment zaaide hij een zaadje in mijn hart.'

Dat zaadje kreeg de kans om te groeien toen zijn broer hem vroeg om met de zendingen te praten. Ouderling Villar kreeg al bij de eerste les zelf een getuigenis van het Boek van Mormon.

'Ik hoefde niet in gebed te knielen, want zodra ze hun getuigenis gaven, wist ik in mijn hart dat het waar was,' zegt hij. 'Toen ik dat wist, moest al het andere ook waar zijn.'

Ivan was in een naburig zendingsgebied op zending en kreeg in 1988 toestemming om zijn broer te dopen. Later sloten hun moeder en hun broer Claudio zich ook bij de kerk aan.

Een jaar na zijn doop ging ouderling Villar naar het zendingsgebied Viña del Mar (Chili) op zending. Dat was het begin van een leven van dienstbaarheid in functies zoals ringpresident, bisschop, raadgever in een bisschop, raadgever in het presidium van het zendingsgebied Santiago-Oost (Chili) en gebiedszeventiger in het gebied Zuid-Amerika-Zuid. Op 31 maart 2018 werd hij als algemeen zeventiger geroepen.

Ouderling Villar is op 11 september 1969 in Valparaiso (Chili) geboren in het gezin van Villar Vera en Genoveva Saaverdra. Hij is op 31 maart 1994 in de Santiagotempel (Chili) met Carola Cristina Barrios in het huwelijk getreden. Ze hebben drie kinderen.

Ouderling Villar heeft een bachelordiploma in sociale communicatie en public relations, en een masterdiploma in marketing. Hij heeft voor fabrikanten van farmaceutica en van medische apparaten gewerkt. In 2007 heeft hij bovendien aan de Brigham Young University een masterdiploma in bedrijfsvoering gehaald. Daarna is hij naar Chili teruggekeerd om in een hoge leidinggevende functie voor een mijnbouwbedrijf, Orica, te werken. ■

Ouderling Takashi Wada

Algemeen zeventiger

Op een koude novemberdag werd Takashi Wada verrast door een Amerikaanse zendeling die hem de weg naar het postkantoor vroeg.

De 15-jarige was door zijn vader gewaarschuwd dat hij mormonen moest mijden. Mormoonse zendingen hadden dicht bij hun huis in het Japanse Nagano verschillende mensen bezocht. Maar Takashi was onder de indruk van het Japans van de Amerikaanse zendeling.

Een paar dagen later sprak een andere zendeling Takashi aan. Hij was nieuw in Japan. Hij probeerde het verhaal van Joseph Smith in zijn gebrekkig Japans te vertellen.

Takashi begreep niet alles, maar had het gevoel dat hij moest luisteren.

De zendingen leerden hem bidden en gaven hem de zendingenlessen. Hij ging naar de kerk, waar de getuigenissen van de leden zijn hart raakten. Takashi voelde zich geremd door de verwachtingen van zijn boeddhistische familie en bleef tegen de zendingen zeggen: 'Ik kan geen lid van de kerk worden, maar ik wil er wel graag meer over weten.'

Twee jaar later, voor Takashi als 17-jarige in de Verenigde Staten ging studeren, gaven zijn ouders hem de toestemming om zich te laten dopen.

Ouderling Wada is op 5 februari 1965 in het gezin van Kenzo en Kazuko Wada geboren. Hij behaalde in 1990 een bachelordiploma in taalkunde en in 1996 een master in bedrijfskunde aan de Brigham Young University.

Hij is als voltijdzendeling in het gebied Salt Lake City-Noord (Utah, VS) werkzaam geweest. Op 18 juni 1994 trouwde hij in de Tokiotempel met Naomi Ueno. Ze hebben twee zoons.

Ouderling Wada heeft in de Verenigde Staten en in Japan voor verschillende multinationals gewerkt. Hij is voor de kerk ook bestuurder materiële zaken in de gebieden Noord-Amerika-West, Noord-Amerika-Noordwest en Azië-Noord geweest.

Ouderling Wada is een voormalig bisschop, hogeraadslid en seminarieleerkracht. Hij is ook van 2013 tot 2016 president van het zendingsgebied Tokio-Zuid geweest. Hij is op 31 maart 2018 als algemeen zeventiger gesteund. ■

Bonnie H. Cordon

Algemeen jongevrouwenpresidente

Een favoriete Schrifttekst van zuster Bonnie H. Cordon staat in Leer en Verbonden 123:17: 'Welnu, zeer geliefde broeders, laten wij blijmoedig alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen, en mogen wij dan met het volste vertrouwen stillhouden om het heil van God te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm.'

Dit vers omvat voor haar de levenslessen die ze heeft geleerd. 'We kunnen moeilijke dingen doen, maar we kunnen ze ook met plezier doen,' zei zuster Cordon, die op 31 maart 2018 als de nieuwe algemeen jongevrouwenpresidente werd gesteund.

Die kennis werd haar ingegeven toen ze tijdens haar 'sprookjesachtige kinderjaren' op een kleine boerderij in het zuidoosten van Idaho meewerkte, en kwam ook goed van pas toen ze op zending in Portugal met de taal worstelde. Ze gaf die boodschap ook vaak aan zendingen terwijl ze haar man bijstond, die president van het zendingsgebied Curitiba (Brazilië) was. En nu wil ze die boodschap met jongevrouwen over de hele wereld delen.

Van de huidige jongevrouwen wordt verwacht dat ze in actie komen en het werk van de Heer voortstuwen. 'En dat kunnen we', voegde ze eraan toe.

Bonnie Hillam Cordon werd op 11 maart 1964 als dochter van Harold en Carol Rasmussen Hillam in Idaho Falls (Idaho, VS) geboren. Na haar zending behaalde ze een bachelor in onderwijskunde aan de Brigham Young University, waar ze Derek Lane Cordon leerde kennen. Ze trouwden op 25 april 1986 in de Salt Laketempel (Utah, VS). Ze hebben vier kinderen en vier kleinzonen.

Ze heeft haar hele leven verschillende roepingen gehad, waaronder kinderkamerleidster en seminarieleerkracht. Voordat ze twee jaar geleden als raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium werd geroepen, diende zuster Cordon met veel plezier als jongevrouwenpresidente van de ring. Ze zei dat ze na haar ontheffing nooit is opgehouden met bidden voor de jongevrouwen.

Ze wil graag aan alle jongevrouwen over de hele wereld vertellen dat ze van hen houdt, en belangrijker nog, dat God van hen houdt. ■

Michelle D. Craig

*Eerste raadgeefster in het algemeen
jongevrouwenpresidium*

Toen ze 16 jaar was, kreeg zuster Michelle D. Craig thuis te horen dat ze van Provo (Utah, VS) naar Harrisburg (Pennsylvania, VS) zouden verhuizen, omdat haar vader daar als zendingspresident was geroepen.

Ze was graag bij haar familie, maar door de verhuizing voelde de jonge Michelle zich 'sociaal geïsoleerd' tijdens de laatste twee jaar van de middelbare school.

'Die jaren waren bepalend voor mijn ontwikkeling', zei zuster Craig. 'Ik vertrouwde niet op vrienden, maar op mijn familie en mijn getuigenis, en de kerk werd een reddingsboei voor mij.' Ze hechtte vooral belang aan haar band met haar hemelse Vader en de Heiland.

Michelle Daines Craig is in Provo (Utah, VS) geboren op 13 juli 1963. Ze is de oudste van de zeven kinderen van Janet Lundgren en Robert Henry Daines III. Ze woonde in Provo tot het gezin naar Pennsylvania verhuisde. Twee jaar later keerde zuster Craig naar Provo terug om aan de Brigham Young University te studeren, waar ze een bachelordiploma in basis-onderwijs behaalde. In 1984 werd ze naar het zendingsgebied Santo Domingo (Dominicaanse Republiek) geroepen.

'Ik ben altijd gelovig geweest', zei zuster Craig, die op 31 maart 2018 steun werd verleend als eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium. 'Van jongs af aan wist ik dat ik een dochter van God was. Maar ik weet nog dat ik elke keer de Geest voelde als ik [op mijn zending] van de profeet Joseph Smith getuigde. Het was een prachtige bevestiging die mijn getuigenis versterkte.'

Enkele dagen nadat zuster Craig was thuisgekomen, zei haar broer dat ze eens uit moest gaan met Boyd Craig, een vriend die hij op zending had leren kennen. Acht maanden later verloofde het koppel zich. Ze zijn op 19 december 1986 in de Salt Laketempel (Utah, VS) getrouwd. Zij hebben drie kinderen en zes kleinkinderen.

Zuster Craig heeft veel verschillende kerkroepingen gehad, waaronder tempelwerkster in de Provotempel (Utah) en leerkracht evangelieleer. Ten tijde van haar roeping in het algemeen jongevrouwenpresidium was ze lid van het algemeen jeugdwerkbestuur. ■

Becky Craven

*Tweede raadgeefster in het algemeen
jongevrouwenpresidium*

Op zending haalde zuster Becky Craven vaak deze uitspraak aan: 'Als je weet wie je bent, gedraag je je anders.'

'En dat is in alle opzichten zo – het verandert hoe je je kleedt, wat je zegt, hoe je jezelf gedraagt, en wat je doet', aldus zuster Craven, die met haar man, Ronald L. Craven, een zending vervulde toen hij van 2012 tot 2015 president van het zendingsgebied Charlotte (North Carolina, VS) was.

Op 31 maart 2018 is zuster Craven als tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium gesteund. 'Als jongevrouwen inzien welke plek ze in Gods plan innemen, geeft hun dat een perspectief op hun leven', zegt ze. 'Je moet perspectief hebben. Heb je dat niet, dan weet je niet waar je heengaat, en ook niet wat je moet doen om er te komen.'

Rebecca Lynn Craven is op 26 oktober 1959 in Chardon (Ohio, VS) in het gezin van Corless Walter Mitchell en Linda Louise Kazsuk Mitchell geboren. Ze noemt zichzelf trots 'een soldatenjong'. Ze is opgegroeid in de Amerikaanse staat Texas (daar werden haar ouders lid van de kerk), in Duitsland (daar lieten ze zich in de Zwitserse tempel aan elkaar verzegelen), in Engeland, in de Amerikaanse staat Utah (daar liet ze zich dopen terwijl haar vader voor het eerst naar Vietnam was), en in de Amerikaanse staten Maryland, Kentucky, Missouri en Kansas.

Broeder en zuster Craven zijn op 5 augustus 1980 in de Salt Laketempel in het huwelijk getreden. Ze hebben vijf kinderen.

Voordat ze in haar nieuwe roeping werd gesteund, was zuster Craven raadgeefster in het ZHV-presidium van haar wijk, en was ze verordeningswerkster in de Bountifultempel (Utah, VS). Ze is bovendien jongevrouwenpresidente van de wijk, bestuurslid van de ZHV op ringniveau, ringzendelinge en padvindstersleidster geweest.

Zuster Craven heeft een bachelordiploma in interieurontwerp van de Brigham Young University, waar ze ook lid van het sportadviescomité was. Ze is ook bestuurslid van CHOICE, een internationale liefdadigheidsorganisatie met hoofdkwartier in Utah, geweest.

Ze houdt van trekken, watersporten, sneeuwschoenwandelen, reizen, schilderen, quilten, spelletjes en activiteiten met haar familie. ■

Lisa L. Harkness

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Lisa L. Harkness is al haar hele leven geïnteresseerd in leren en in de wereld om haar heen. Dat heeft ze van haar ouders overgenomen. Ze heeft politicologie gestudeerd en heeft zelfs in haar periode aan de Brigham Young University in het kader van haar werk bij het Monte L. Bean Life Science Museum geleerd om met reptielen, inclusief slangen, om te gaan.

‘Geloof het of niet, maar ze hebben een eigen persoonlijkheid’, zegt ze. ‘Eentje herkende me telkens als ik hem vastpakte.’ Howard, een roodstaart boa constrictor, kroop altijd op haar schouder, wikkelde zich om haar nek en legde zijn kop op haar hoofd terwijl ze groepen bezoekers aan het museum uitleg gaf.

Ze kan nog steeds allerlei slangen oppakken en identificeren – zolang ze maar niet naar haar blazen.

Zuster Harkness is op 13 januari 1965 in Los Angeles (California, VS) in het gezin van Ronald en LaRae Long geboren. Ze is de oudste van vijf kinderen en samen met de anderen ‘gingen we steeds op avontuur, waren we veel buiten en verkenden we de wereld’. Omdat ze haar ouders altijd vragen kon stellen, zegt ze: ‘Ik geloofde volkomen, en vertrouwde erop, dat ik met vragen naar mijn hemelse Vader kon gaan en dat ik antwoord zou krijgen.’

Na een Spaanstalige zending in het zendingsgebied Baton Rouge (Louisiana, VS), is zuster Harkness aan de BYU met een bachelordiploma in de politicologie en middelbaar onderwijs afgestudeerd. Op 22 april 1988 is ze in de Salt Laketempel met David S. Harkness getrouwd. Ze hebben vijf kinderen en twee kleinkinderen.

Zuster Harkness – die op 31 maart 2018 eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium werd – is eerder lid van het algemeen jeugdwerkbestuur geweest, ZHV-presidente van de wijk, raadgeefster in het jongevrouwenpresidium van haar wijk, rozenmeisjesadviseuse, jongevrouwenkampleidster, leidster familiegeschiedenis van de ring, consulente familiegeschiedenis van de wijk, en leerkracht evangelieleer.

Ze is op de plaatselijke school ook lid van de ouderraad geweest, vrijwillig lid van de gemeenschapsraad, vrijwilliger bij de Utah Symphony en bij het Timpanogos Storytelling Festival, en heeft verscheidene vrijwilligersfuncties bij de plaatselijke overheid bekleed. ■

Nadruk op onze bediening

W e zeggen de termen huis-
onderwijs en huisbezoek
vaarwel, zei president Russell
M. Nelson tijdens de zondagmiddag-
bijeenkomst van de algemene confe-
rentie. ‘Onze bediening’, een ‘nieuwere
en heiligere manier’ om zoals Christus
voor anderen te zorgen, wordt een
gezamenlijke inspanning om hulp te
bieden aan leden met geestelijke en
stoffelijke noden.

Zuster Jean B. Bingham, algemeen
ZHV-presidente, en ouderling
Jeffrey R. Holland van het Quorum der
Twaalf Apostelen zeiden ook dat de
inspanningen van het Melchizedekse-
priesterschapsquorum en de zusters-
hulpvereniging zich dankzij deze
werkwijze beter kunnen concentreren
op bedienen naar het voorbeeld van de
Heiland (zie pagina’s 101 en 104).

Lauwermeisjes en rozenmeisjes
kunnen vanaf nu een dienend koppel
vormen met een ZHV-zuster. Dienende
broeders en zusters zullen elk kwartaal
met hun leiders overleggen over de
behoeften en sterke kanten van de men-
sen voor wie ze verantwoordelijk zijn.
Het enige wat hoeft te worden gerap-
porteerd, is het aantal gesprekken dat de
leiders per kwartaal houden. Bezoekjes
zijn belangrijk als ze mogelijk zijn, maar
bediening kent geen voorgeschreven
manier van maandelijks contact.

‘Jongeren kunnen hun unieke
talenten inzetten en geestelijk groeien
door samen met volwassenen aan het
heilswerk deel te nemen’, zei zus-
ter Bingham. Door jongeren te laten
meewerken, zijn er meer mensen die
voor elkaar zorgen, en kunnen ze ‘zich
beter [...] voorbereiden op hun rol als

leidinggevende in de kerk en in hun
omgeving, en als huwelijkspartner’.

‘Wij in de hoofdzetel van de kerk
[hoeven] niet te weten *hoe, waar* of
wanneer u contact met uw mensen
hebt. We willen alleen zeker zijn *dat* u
contact hebt en hen op elke mogelijke
manier tot zegen bent’, aldus ouder-
ling Holland.

In een brief van het Eerste Presidium
staat dat de overgang naar bedienen
wat tijd in beslag kan nemen, maar
zo spoedig mogelijk moet plaatsvin-
den. Op ministering.lds.org/nld vindt
u meer informatie en antwoorden op
veelgestelde vragen. In de komende
weken zullen er instructievideo’s en
andere hulpbronnen op de website
verschijnen.

Vanaf juni zal er in de *Liahona* een
maandelijkse rubriek verschijnen met
als titel ‘Beginselen voor uw bediening’.
Hierin krijgen de leden tips om in
hun bediening meer zoals Christus
te worden. ■

Quorums geherstruc- tureerd

President Russell M. Nelson kondigde tijdens de priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie aan dat de hogepriestersgroep en het ouderlingenquorum in de wijk (of gemeente) nu tot één ouderlingenquorum worden samengevoegd. Het ringpresidium blijft als presidium van het hogepriestersquorum van de ring fungeren. Maar dat quorum omvat voortaan uitsluitend hogepriesters die momenteel in het ringpresidium, de bisschop van een wijk, als lid van de hoge raad of als patriarch in functie zijn.

Het ouderlingenquorum wordt geleid door een presidium dat uit ouderlingen en hogepriesters kan bestaan. De quorumpresident ouderlingen rapporteert aan de ringpresident en overlegt regelmatig met de bisschop. Priesterschapsambten blijven ongewijzigd. Het huidige presidium van het ouderlingenquorum en de groepsleiding hogepriesters in de wijk (of gemeente) worden ontheven. De ringpresident roept een nieuw quorumpresidium ouderlingen. ■

Zeven nieuwe tempels aangekondigd

President Russell M. Nelson kondigde aan het eind van de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie aan dat er tempels zullen worden gebouwd in Salta (Argentinië), Bengaluru (India), Managua (Nicaragua), Cagayan de Oro (Filipijnen), Layton (Utah, VS), Richmond (Virginia, VS) en een nog nader te bepalen grote stad in Rusland.

Het Eerste Presidium kondigde vlak voor de conferentie aan dat de Rometempel (Italië) op zondag 10 maart 2019 tot en met zondag 17 maart 2019 zal worden ingewijd. De kerk heeft ook een impressie van de Bangkoktempel (Thailand) gepubliceerd.

In oktober 2017 werd de eerste spade gestoken voor de Port-au-Princetempel (Haïti). De Meridiantempel (Idaho, VS) is in november 2017 ingewijd en de

Cedar Citytempel (Utah, VS) in december 2017.

Twee tempels worden binnenkort heringewijd: de Houstontempel (Texas, VS) op zondag 22 april 2018, na herstelwerkzaamheden wegens overstroming, en de Jordan Rivertempel (Utah, VS) op zondag 20 mei 2018, na renovatiewerkzaamheden. Later dit jaar worden er nog twee tempels ingewijd: de Concepcióntempel (Chili) op zondag 28 oktober 2018, en de Barranquillatempel (Colombia) op zondag 9 december 2018.

De Hamiltontempel (Nieuw-Zeeland) wordt in juli 2018 gesloten voor uitgebreide renovatiewerkzaamheden. De herinwijding vindt in 2021 plaats.

Er zijn over de hele wereld momenteel 159 tempels in gebruik, en er zijn 30 tempels aangekondigd of in aanbouw. ■

Rometempel

Architectentekening van de Bangkoktempel (Thailand)

Familiegeschiedenis: ontdekken, bijeenbrengen, verbinden

Consulenten tempelwerk en familiegeschiedenis kunnen kerkleden en anderen helpen om de vreugde te ontdekken die men krijgt door gegevens van voorouders te ontdekken, bijeen te brengen en ze met elkaar te verbinden, aldus ouderling Bradley D. Foster, algemeen zeventiger en algemeen directeur van de afdeling familiegeschiedenis van de kerk.

Iedereen heeft verhalen uit zijn familiegeschiedenis. En er kunnen geweldige dingen gebeuren als je ernaar op zoek gaat en ze ontdekt.

‘Het komende jaar willen we de consulenten in laten zien dat zij de leden kunnen helpen om dit te ervaren’, zegt ouderling Foster. ‘We doen dat een voor een. We gaan bij de [mensen] langs en richten ons vooral op hen die 12 jaar worden en hen die pasgedoopt zijn.’ Die twee groepen hebben er snel baat bij als ze zien hoe het tempelwerk de eeuwige familiebanden versterkt, en vaak wekken ze onder hun vrienden en familieleden enthousiasme op.

Zelfs mensen die geen lid van de kerk zijn, kunnen in het kader van de ontdekken-bijeenbrengen-verbindenactie individuele hulp krijgen van de meer dan vijfduizend centra voor familiegeschiedenis die FamilySearch over de hele wereld heeft. ■

Zendingswerk bevorderen

Tijdens de afgelopen zes maanden heeft de kerk verschillende stappen ondernomen om het zendingswerk te bevorderen.

Standaardvragen. Het Eerste Presidium heeft een aantal standaardvragen uitgebracht die bisschoppen en zendingspresidenten kunnen gebruiken als ze met toekomstige voltijdzendingen spreken. Ze hebben leiders, ouders en jongeren aangespoord om met de vragen vertrouwd te raken.

De normen die in die vragen aan de orde komen, zijn niet anders dan de vereisten voor voltijdzendingen. Als toekomstige voltijdzendingen en hun ouders de vragen regelmatig doorneemen, leren ze beginselen en zien ze in waar verbetering en extra voorbereiding nodig is.

Gebruik van technologie. Er zijn nu 162 in plaats van 87 zendingsgebieden waar zendingen mobiele apparaten gebruiken. De tablets van de zendingen zijn door smartphones vervangen. Met behulp van die telefoons kunnen de zendingen studeren, en mensen vinden en onderwijzen.

De kerk maakt ook gebruik van technologie om religieuze vragen van mensen online te beantwoorden. De kerk begon zes jaar geleden met online

onderwijscentra en heeft er nu wereldwijd twintig.

Dankzij de technologie kunnen leden die hun vrienden met de zendingen in contact brengen, met die zendingen communiceren. Ze kunnen via het internet met de zendingen over de behoeften van hun vrienden spreken en ook aan lessen deelnemen. Lees meer op lds.org/referrals.

Aan actuele behoeften tegemoetkomen. Op 1 juli 2018 wijzigt de kerk de grenzen van negentien zendingsgebieden. Er worden ook vijf nieuwe zendingsgebieden gevormd. Het aantal zendingsgebieden telt dan 407 in plaats van 421. De nieuwe gebieden zijn Rio de Janeiro-Zuid (Brazilië), Yamoussoukro (Ivoorkust), Ibadan (Nigeria), Cabanatuan (Filipijnen) en Bulawayo (Zimbabwe). Ouders van zendingen die zich momenteel in de betrokken gebieden bevinden, krijgen eerstdaags van hun zendingspresident meer informatie.

Na de verlaging van de zendingsleeftijd in 2012, heeft de kerk 76 nieuwe zendingsgebieden geopend om de toevloed van zendingen op te vangen. Het aantal zendingen steeg in korte tijd van 58.000 naar 88.000. Het aantal zendingen is intussen weer gedaald

tot 68.000. Dat betekent dat er momenteel minder zendingsgebieden nodig zijn. Er wordt ook zorgvuldig op gelet dat zendingen aan de gebieden toegewezen worden waar ze echt nodig zijn.

Opleidingscentra voor zendingen. De opleidingscentra voor zendingen in Provo (Utah, VS) en in de Filipijnen zijn uitgebreid en ingewijd. Het nieuwe opleidingscentrum voor zendingen in Ghana is ook ingewijd. De opleidingscentra in Spanje en Chili sluiten in januari 2019 hun deuren. De zendingen die hun opleiding in die centra zouden krijgen, zullen in een van de dertien andere centra opgeleid worden. ■

Nieuwe richtlijnen, procedures en publicaties

Jongeren en tempelwerk. Het Eerste Presidium heeft wijzigingen in het tempelbeleid aangekondigd, waardoor jongemannen en jongevrouwen meer kansen zullen krijgen om tempelwerk te doen, en waardoor jeugdwerkkinderen zich beter op de tempel kunnen voorbereiden.

Voorkomen, vaststellen en aanpakken van misbruik. Het Eerste Presidium doet voortdurend veel moeite om kerkleiders te adviseren over het voorkomen, vaststellen en aanpakken van misbruik, en stuurde daarom op 26 maart 2018 een brief en een beleidsdocument naar kerkleiders in de Verenigde Staten en Canada. Het document bevat aangepaste richtlijnen voor de manier waarop bisschoppen en ringpresidiums met slachtoffers van seksueel misbruik dienen om te gaan, en hoe ze gesprekken met kerkleden dienen te houden.

Wijzigingen aan het jongevrouwenkamp. De komende maanden wordt er een nieuwe leidraad met wijzigingen in het programma van het jongevrouwenkamp uitgegeven. Zo zullen er geen certificaten meer worden uitgereikt en gaan jongeren meer de leiding op zich nemen.

De nieuwe *Leidraad jongevrouwenkamp* is momenteel beschikbaar in het Engels op youngwomen.lds.org, en zal uiteindelijk in 23 talen worden vertaald, waaronder het Nederlands. Er staat informatie in voor jongevrouwenpresidiums, kampdeskundigen en leidsters van het jongerenkamp.

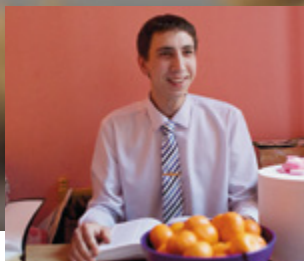
Muziekinzendingen. Recente wijzigingen in de manier waarop muziek kan worden ingezonden hebben ervoor gezorgd dat leden sneller en makkelijker originele gewijde muziek naar de kerk kunnen sturen. Muziek kan worden ingestuurd op apps.lds.org/artcomp.

'How To'-videokanaal. De kerk heeft op YouTube een nieuw kanaal

gelanceerd dat 'How To' heet, met eenvoudige, praktische tips voor uitdagingen in het dagelijks leven. Het is een 'centraal kanaal met hulp in één muisklik', waarop momenteel negen categorieën met in totaal meer dan zeshonderd video's te vinden zijn. Elke categorie bevat meerdere afspeellijsten over een uitgebreid gamma van verwante onderwerpen. De meeste video's zijn in het Engels, maar enkele ervan hebben een Spaanse of Portugese inhoud. Neem eens een kijkje op HowTo.lds.org.

Vertalingen van de Schriften. De kerk heeft vertaalprojecten voor 34 bijkomende talen aangekondigd, naast een nieuw vertaalproces waardoor een conceptvertaling vóór publicatie van de uiteindelijke vertaling bestudeerd kan worden. Dat houdt in dat leden sneller de kans zullen hebben om de Schriften in hun eigen taal te lezen.

Meer informatie vindt u op news.lds.org.

KOM DAN EN VOLG MIJ –

voor het
ouderlingenquorum
en de zustershulp-
vereniging

*Deze informatiebronnen staan ook
op de app Evangeliebibliotheek en op
comefollowme.lds.org.*

Waarom vergaderen we

als quorum en ZHV?

In deze laatste dagen heeft God het priesterschap hersteld en de priesterschapsquorums en de ZHV ingesteld om zijn werk tot stand te helpen brengen.

Daarom komen we elke zondag bij elkaar in het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging om te bespreken en te plannen hoe we Gods werk tot stand kunnen helpen brengen. Willen deze vergaderingen effectief zijn, dan moeten ze meer zijn dan een les. Ze bieden de gelegenheid om te overleggen over het heilswerk, aan de hand van de leringen van de kerkleiders samen te leren wat dat werk inhoudt en dan plannen te maken om het uit te voeren.

Raadsvergaderingen op de eerste zondag

Op de eerste zondag van elke maand wordt er in vergaderingen van het ouderlingenquorum en de ZHV *geen les door een leerkracht gegeven*.

In plaats daarvan leiden de presidiums van het ouderlingenquorum en de ZHV hun raadsvergaderingen. Elk ouderlingenquorum en elke ZHV overlegt in deze raadsvergaderingen op de eerste zondag over taken, mogelijkheden en obstakels, leert van het inzicht en de ervaring van de anderen, en maakt een actieplan om de indrukken die ze van de Geest krijgen uit te voeren. In deze besprekingen wordt gebruik gemaakt van relevante Schriftteksten en de leringen van de hedendaagse profeten.

Niet alle raadsvergaderingen zullen hetzelfde zijn. Met de volgende richtlijnen kunnen presidiums hun raadsvergaderingen tot een succes maken.

Onderwerpen voor de raadsvergadering op de eerste zondag

De in raadsvergadering te bespreken ideeën kunnen komen uit de wijkraad, presidiumvergaderingen, het gebiedsplan, de indrukken die leiders opdoen terwijl ze de leden bedienen, en de ingevingen die ze van de Heilige Geest krijgen. De onderstaande onderwerpen zijn slechts suggesties. De Geest kan leiders aansporen om andere behoeften die zij kennen te bespreken.

- Wat kunnen wij doen om de mensen om ons heen te bedienen? (zie Mosiah 23:18).
- Hoe kunnen we prioriteiten in onze verschillende taken aanbrengen?
- Hoe laten we onze vrienden en burens met het evangelie kennismaken? (zie Alma 17).
- Hoe kunnen we onszelf en ons gezin beschermen tegen ongepaste media en pornografie?
- Wat gaan we doen om onze kinderen en de jongeren in onze wijk te begeleiden en te sterken?
- Hoe kunnen we meer tijd aan familiegeschiedenis besteden en vaker naar de tempel gaan?
- Hoe roepen we de hulp van de Heer in als we antwoord op evangelievragen zoeken en een groter begrip van het evangelie willen?
- Hoe kunnen we ons getuigenis van de Heer en zijn evangelie vergroten en ons gezin geestelijk zelfredzaam maken?

VÓÓR DE RAADSVERGADERING

WEL DOEN:

- Vaststellen wat de plaatselijke behoeften, mogelijkheden en obstakels zijn.
- Onder gebed een gespreksonderwerp kiezen.
- De quorumleden of ZHV-zusters vragen om in de vergadering hun gevoelens en ervaringen naar voren te brengen.

NIET DOEN:

- Een les voorbereiden.
- Zelf al een oplossing of actieplan bedenken.

TIJDENS DE RAADSVERGADERING

WEL DOEN:

- Leden vragen om te *vertellen over hun ervaringen* die ze gehad hebben toen ze ingevingen en plannen uit eerdere vergaderingen uitvoerden.
- Het gespreksonderwerp introduceren en de leden aansporen om hierover *met elkaar te overleggen* en oplossingen en leiding uit de Schriften, de woorden van de profeten en van de Heilige Geest te zoeken.
- *Een actieplan maken* om het besprokene uit te voeren. Dit kunnen plannen in groepsverband zijn of plannen die mensen individueel maken.

NIET DOEN:

- De discussie domineren.
- Anderen van uw eigen ideeën proberen te overtuigen.
- Gevoelige of vertrouwelijke zaken bespreken.
- Een les geven.
- Iemand onder druk zetten om mee te doen.

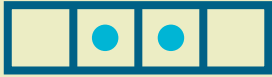
NA DE RAADSVERGADERING

WEL DOEN:

- Nagaan of de plannen en opdrachten die tijdens de raadsvergadering zijn afgesproken, zijn uitgevoerd.
- Manieren zoeken om hen die vanwege hun roeping of andere redenen niet bij de vergadering konden zijn, erbij te betrekken. Hun laten weten welke plannen er zijn gemaakt.
- Leden in volgende raadsvergaderingen over hun ervaringen laten vertellen.

'Het mooie aan deze raadsvergadering is dat het mogelijk is om aan het eind van de vergadering een actieplan te hebben.'

– Zuster Jean B. Bingham, algemeen ZHV-presidente

Vergaderingen op de tweede en derde zondag

Op de tweede en derde zondag van elke maand bestuderen het ouderlingenquorum en de ZHV de leringen van de kerkleiders in de meest recente algemene conferentie. *De nadruk moet liggen op de toespraken van de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen.* Maar afhankelijk van de lokale behoeften en onder inspiratie van de Geest kan elke boodschap van de meest recente conferentie besproken worden.

In de meeste gevallen zal het quorumpresidium ouderlingen of het ZHV-presidium op basis van de behoeften van de leden een te bestuderen conferentieboodschap uitkiezen, hoewel de bisschop of ringpresident input kan geven. Leiders kunnen een boodschap uitkiezen die verband houdt met het onderwerp dat in de raadsvergadering op de eerste zondag is besproken, of ze kunnen onder inspiratie van de Geest voor een andere boodschap kiezen.

Leiders en leerkrachten zoeken naar manieren om de leden aan te moedigen de uitgekozen boodschap van te voren te lezen en te bedenken welke evangeliebeginselen en ideeën voor actieplannen ze met de groep kunnen delen. De onderstaande leeractiviteiten, die op beginselen in *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* zijn gebaseerd, kunnen de leden helpen om meer uit de conferentieboodschappen te halen.

‘Zoek gericht naar manieren om boodschappen [van de algemene conferentie] in uw gezinsavonden op te nemen, in uw evangelieonderwijs [en] uw gesprekken met familie en vrienden.’

President Russell M. Nelson, “Wij gaan voort, steeds”, *Liahona*, mei 2018, 118.

M. Russell Ballard, *‘Bijzondere gaven van God’*, 9–11

President Ballard bespreekt in zijn toespraak diverse onderwerpen, zoals profeten, geloof in Christus, het avondmaal en dienstbetoon. De voorkeur van de leden van uw quorum of ZHV kan naar verschillende onderwerpen uitgaan. Vraag de leden te vertellen wat hen in deze boodschap geïnspireerd heeft. Welke uitnodigingen of belofte zegeningen vinden we in de boodschap van president Ballard? Overweeg de leden te vragen om een paar minuten bij zichzelf na te gaan waartoe ze zich als gevolg van deze bespreking aangezet voelen.

Gary E. Stevenson, *‘Het hart van een profeet’*, 17–20

Om de leden te helpen ‘inzien wat het gewicht is’ van de roeping van een nieuwe profeet, kunt u hun vragen om in ouderling Stevensons boodschap te zoeken naar

waarheden en inzichten waardoor ze het belang en de heiligheid van dit goddelijke proces beter begrijpen. Overweeg de leden te vragen om te vertellen wat ze hebben gevoeld tijdens de plechtige samenkomst waarin president Nelson als president van de kerk werd gesteund. U kunt ook een hart op het bord tekenen en leden vragen om er woorden of zinnestukjes in te schrijven die het hart en karakter van president Nelson beschrijven. Welke woorden van hem hebben ons geraakt of beïnvloed?

Neil L. Andersen, *‘De profeet van God’*, 24–27

Het geloof van de leden in hedendaagse profeten kan door een bespreking van de boodschap van ouderling Andersen worden versterkt. U kunt hun vragen om in zijn boodschap te zoeken naar iets waardoor ze beter begrijpen waarom God profeten op aarde heeft en waarom we die volgen.

Op welke manieren is het een zegen voor ons om een profeet te hebben? Leden kunnen vertellen hoe ze een getuigenis hebben gekregen dat president Russell M. Nelson de profeet van de Heer en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is.

David A. Bednar, *‘Zachtmoedig en nederig van hart’*, 30–33

Om een bespreking van de boodschap van ouderling Bednar op gang te helpen, kunt u op het bord *Zachtmoedigheid is ...* en *Zachtmoedigheid is niet ...* schrijven. De leden kunnen dan ouderling Bednars boodschap doorzoeken en op het bord korte zinnestukjes schrijven die deze uitspraken aanvullen. Wat in deze boodschap zet ons aan om zachtmoediger te zijn? Welke voorbeelden van zachtmoedigheid kunnen we bedenken? Hoe kunnen we de raad van ouderling Bednar toepassen om zachtmoediger te worden?

Bonnie L. Oscarson, *Jongevrouwen in het werk van de Heer*, 36–38

Vragen stellen is een manier om mensen tot nadenken te stemmen. Overweeg op het bord een paar vragen te schrijven die in de boodschap van zuster Oscarson beantwoord worden, zoals *Hoe kunnen we jongevrouwen bij het werk van de Heer betrekken?* Vraag de leden om in haar boodschap antwoorden op deze vragen te zoeken en te bespreken wat ze daaruit leren. Wat zijn de zegeningen als jongevrouwen bij de bediening worden betrokken? Aanwezigen zouden kunnen vertellen hoe ze samen met jongevrouwen anderen hulp hebben geboden. Wat zegt ons gevoel dat we naar aanleiding van onze bespreking moeten doen?

Dale G. Renlund, *Familiegeschiedenis en tempelwerk: verzegeling en genezing*, 46–49

Ouderling Renlund sprak over Ezechiël's visioen van een tempel waaruit water stroomde (zie Ezechiël 47:8–9). Misschien kan een lid van het quorum of de ZHV een tekening van dit visioen op het bord maken. In welke opzichten zijn de zegeningen van tempelwerk en familiegeschiedenis als het water in Ezechiël's visioen? U kunt enkele leden vragen om te vertellen hoe ze door tempelwerk en familiegeschiedenis gezegend zijn. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat familiegeschiedenis en tempelwerk een vaster onderdeel van ons leven worden?

D. Todd Christofferson, *Het ouderlingenquorum*, 55–58

In het ouderlingenquorum kunt u quorumleden vragen om het deel van ouderling Christoffersons boodschap onder het kopje 'Het doel van deze veranderingen' te lezen. Wat kunnen we doen om deze doelen te bereiken? In de ZHV kunt u iemand vragen om de door ouderling Christofferson beschreven veranderingen in de Melchizedekse-priesterschapsquorums samen te vatten. De zusters kunnen dan aangeven welke beginselen ze in deze veranderingen herkennen die ook op het werk van de ZHV van toepassing zijn. In het ouderlingenquorum of de ZHV kan worden besproken wat de leden van het verhaal over broeder Goates leren en hoe dat op hun werk van toepassing is.

Ronald A. Rasband, *'O ziet! Een vorst 'lijk leger'*, 58–61

Door 'O ziet! Een vorst 'lijk leger' (*Heilige lofzangen*, de oude lofzangenbundel, nummer 193) te zingen, beluisteren of er de tekst van te lezen, kunt u een bespreking van de boodschap van ouderling Rasband op gang helpen. In welke opzichten zijn een priesterschapsquorum of de ZHV als een vorstelijk leger? Leden kunnen ook vaststellen en bespreken wat de 'tal van zegeningen' zijn die volgens ouderling Rasband het gevolg van de herstructurering van priesterschapsquorums zullen zijn. Welke andere zegeningen hebben wij als gevolg van deze veranderingen ontvangen (of hopen wij te ontvangen)? Hoe kan ook de ZHV in hogere mate zegeningen als 'uiteenlopende gaven' en 'begeleiding' ontvangen?

Henry B. Eyring, *'Een geïnspireerde bediening'*, 61–64

President Eyring vertelt over twee avondmaalsdiensten waarin een toespraak over bedienen indruk op hem had gemaakt. U zou de ene helft van het quorum of de ZHV kunnen vragen om de woorden van de veertienjarige jongen te lezen en de andere helft het verhaal over de huisonderwijzer. De leden kunnen onder het lezen bedenken welk advies ze zouden geven aan een jongeman of jongevrouw die voor het eerst iemand aan zijn of haar bediening toegewezen krijgt. Hoe kunnen we in onze 'bediening nog geïnspireerder en liefdevoller' worden?

Dallin H. Oaks, *'De machten van het priesterschap'*, 65–68

Om de bespreking te beginnen, kunt u de kopjes boven de vier onderdelen van de boodschap van president Oaks op het bord schrijven. Vraag daarna elk lid een onderdeel in stilte te lezen en dan op het bord een zin te schrijven die de hoofdboodschap van dat onderdeel weergeeft. Leden kunnen dan uitwisselen waartoe ze zich door het lezen aangezet voelen. Hoe kunnen wij als priesterschapsdragers of ZHV-zusters beter dienen door de leringen in de boodschap van president Oaks toe te passen?

Russell M. Nelson, *'Onze bediening met Gods macht en gezag'*, 68–75

President Nelson vraagt de priesterschapsdragers om 'op te staan' en het priesterschap te gebruiken ten behoeve van de kinderen van onze hemelse Vader. Vraag de leden van uw quorum of ZHV om de voorbeelden die hij geeft op te zoeken en te bespreken hoe we daardoor beter begrijpen hoe het priesterschap kan worden gebruikt ten behoeve van hun gezin en anderen. Kunnen we vertellen over momenten dat wij de zegenende macht van het priesterschap ervaren hebben? Hoe kunnen we anderen of onszelf ertoe brengen genoeg geloof te hebben om het priesterschap van God voor onze eigen 'bediening [...] in zijn naam' te gebruiken?

Patroon voor onze vergaderingen

1. Uitwisselen van ervaringen toen leden gehoor gaven aan ingevingen of actiepunten uitvoerden die ze in voorgaande priesterschaps- of ZHV-vergaderingen hadden ontvangen (geleid door een lid van het presidium).

2. Samen leren (onder leiding van een geroepen leerkracht). Het werkt vaak goed om leden te vragen om:

- Gericht in een conferentieboodschap naar iets te zoeken (zoals antwoord op een vraag, een inspirerende passage of een voorbeeld van een beginsel).
- Te vertellen en te bespreken wat ze gevonden hebben.
- Te bedenken hoe de boodschap op hen en hun ervaringen van toepassing is.

3. Actieplannen maken, individueel of in groepsverband (geleid door een lid van het presidium).

Reyna I. Aburto, 'Eensgezind', 78–80

Aan de hand van de boodschap van zuster Aburto kan uw quorum of ZHV nagaan hoe eensgezind u in het werk van de Heer bent. Om de leden daarbij te helpen, kunt u afbeeldingen van monarchvlinders, het bezoek van de Heiland aan de Nephieten (zie *Evangelieplatenboek*, 82, 83, 84) en het humanitaire werk van de kerk laten zien (zie LDS.org). De leden kunnen bij het bestuderen van zuster Aburto's boodschap nagaan hoe zij deze voorbeelden gebruikt om ons iets over het doel en de zegeningen van eensgezind werken te leren. Wat kunnen wij doen om 'eensgezind' samen te werken?

Henry B. Eyring, 'Zijn Geest bij u hebben', 86–89

President Eyring vertelt over eigen ervaringen en geeft specifieke aanwijzingen waardoor ons verlangen en vermogen om de Heilige Geest te ontvangen zullen toenemen. Kunnen leden van uw quorum of ZHV na het bespreken van zijn ervaringen vertellen over eigen ervaringen waarbij de Heilige Geest hen in het hart raakte of waarheid bevestigde? Misschien kunnen leden op het bord schrijven welke aanwijzingen president Eyring ons geeft om 'ons hart open te stellen om de bediening van de Geest [...] te ontvangen'. Hoe worden we zelf en in ons gezin geholpen als we zijn aanwijzingen opvolgen? In ons quorum of onze ZHV?

Dallin H. Oaks, 'Kleine en eenvoudige dingen', 89–92

De toespraak van president Oaks bevat metaforen die ons laten zien hoe kleine en eenvoudige dingen een krachtig positief of negatief effect kunnen hebben. Die metaforen zijn boomwortels, een team roeiers, draadjes in een touw en druppelend water. De leden kunnen deze metaforen lezen en bespreken wat ze ons leren over de sterke invloed van consequent kleine en eenvoudige dingen doen. Wat zijn de kleine en eenvoudige dingen waardoor de invloed van de Heilige Geest tot ons komt? Vraag de leden om bij zichzelf na te gaan wat de Geest hen naar aanleiding van de raad van president Oaks aanzet om te doen.

Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', 93–96

In zijn boodschap smeekt president Nelson ons om ons geestelijk vermogen

om openbaring te ontvangen, te vergroten. Om de leden te helpen zijn raad op te volgen, kunt u vragen als deze op het bord schrijven: Waarom hebben we openbaring nodig? Hoe vergroten wij ons vermogen om openbaring te ontvangen, individueel én in raadsvergadering? Welke zegeningen heeft president Nelson beloofd als we naar openbaring streven? Verdeel de leden in groepjes en vraag elk groepje om antwoorden op een van de volgende vragen te zoeken en aan de rest te vertellen.

Gerrit W. Gong, 'Christus is verzezen nu', 97–98

Wat kunnen de leden van uw quorum of ZHV leren van ouderling Gongs boodschap over onze verbonden en de verzoening van Jezus Christus? U kunt de leden vragen om de boodschap te doorzoeken op zegeningen die de verzoening van de Heiland in combinatie met onze verbonden ons aanreikt. Overweeg dan vragen zoals deze te stellen: Hoe 'versterken en verfijnen' onze verbonden en de verzoening ons? Hoe helpen ze ons om vast te houden en los te laten?

Ulisses Soares, 'Profeten spreken door de macht van de Heilige Geest', 98–99

Als we ons niet in staat voelen om de wil van de Heer te doen, kan de boodschap van ouderling Soares ons ertoe aanzetten om in geloof een stap te zetten. Hoe werd ouderling Soares getroost en gerustgesteld toen hij als apostel werd geroepen? Wat heeft hij geleerd van zijn ervaring toen hij als zendingspresident werd geroepen? Wat kunnen wij van zijn ervaringen leren? Geef de leden wat tijd om te vertellen over momenten dat zij zich onzeker voelden over iets wat de Heer van hen vroeg. Waar vonden ze het geloof om het toch te doen?

Jeffrey R. Holland, 'Bij hen te zijn en hen te versterken', 101–103

Welke vragen hadden de leden van uw quorum of ZHV toen ze over de veranderingen in 'de bediening door de priesterschap en ZHV' hoorden? Mogelijk vinden ze antwoorden in de boodschap van ouderling Holland. De leden kunnen daarin zoeken naar evangeliebeginselen waarop volgens ouderling Holland deze veranderingen gebaseerd zijn. Welke uitnodigingen vinden we in zijn boodschap? Welke zegeningen worden

beloofd? Hoe kunnen wij door deze nieuwe manieren van dienen 'ware discipelen van Christus' worden?

Jean B. Bingham, *'Onze bediening naar het voorbeeld van de Heiland'*, 104–107

In haar boodschap nodigt zuster Bingham ons uit om onszelf vragen te stellen waardoor we ons in ons bedieningswerk kunnen laten leiden. De leden kunnen bespreken hoe ze zich in hun werk door deze vragen kunnen laten leiden en dan zoeken naar antwoorden op deze vraag van zuster Bingham: 'Wat betekent [onze bediening] dan in de praktijk?' Zuster Bingham geeft enkele voorbeelden van hoe mensen anderen dienen. U kunt deze bespreken en de leden dan in overweging geven zelf voorbeelden te noemen. Wat vinden we in de boodschap van zuster Bingham dat ons een beter begrip geeft van waarom en hoe wij inhoud aan onze bediening geven?

Dieter F. Uchtdorf, *'Zie de Mens'*, 107–110

Hoe laten we iemand inzien dat het zoenoffer en de opstanding van Jezus Christus de belangrijkste gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis zijn? Vraag de leden om bij het lezen van delen van de boodschap van ouderling Uchtdorf deze vraag te overdenken. Wat vinden ze in die boodschap aan verklaringen waarom deze gebeurtenissen zo belangrijk voor hen zijn? Na deze discussie kunnen de leden bespreken wat voor hen 'zie de Mens' betekent. Hoe hebben wij geleerd om 'de Mens [te zien]?

Quentin L. Cook, *'Ons voorbereiden God te ontmoeten'*, 114–117

U kunt uw bespreking van de boodschap van ouderling Cook beginnen door een lid te vragen om de herstelling van priesterschapssleutels in de Kirtlandtempel kort te beschrijven. Welke taken heeft de kerk volgens ouderling Cook in verband met deze sleutels? Hoe komen die taken nu in de kerk tot uiting? Schrijf de woorden *rechtschapenheid*, *eenheid* en *gelijkheid* op het bord en vraag leden om te vertellen wat ze over elk van deze beginselen uit de boodschap van ouderling Cook hebben geleerd. Hoe helpen deze beginselen ons om de heilige taken van de kerk te vervullen?

Vergaderingen op de vierde zondag

Op de vierde zondag van de maand wordt er in het quorum en de ZHV een onderwerp besproken dat door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen is uitgekozen. Deze onderwerpen worden na elke algemene conferentie aangepast. Het onderwerp tot de volgende algemene conferentie is 'Anderen bedienen'. Elke maand kunnen leiders of leerkrachten besprekingen over een of meerdere van de volgende bedieningsbeginselen leiden.

Zie voor meer achtergrondinformatie voor besprekingen over onze bediening lds.org/nld en 'Beginselen voor uw bediening' in volgende nummers van de *Liahona*.

Wat wordt er met bediening bedoeld?

Wat betekent *bediening* voor de leden van uw wijk of gemeente? Om daar achter te komen, kunt u *Bediening* op het bord schrijven en dan de leden vragen om daaromheen woorden te schrijven die zij met 'bediening' associëren. Leden kunnen woorden of zinnetjes voor die lijst uit bijvoorbeeld de volgende Schriftteksten halen: Mattheüs 25:34–40; Lukas 10:25–37; 2 Nephi 25:26; Mosiah 18:8–9; 3 Nephi 18:25 en Leer en Verbonden 81:5. Wat leren we uit deze verzen over

onze bediening? U kunt leden vragen om voorbeelden te geven van hoe mensen elkaar dienden en christelijke zorg gaven. Hoe kunnen wij met onze bediening in de geestelijke en materiële behoeften van anderen voorzien? Hoe kan het mensen helpen om dichter tot Christus te komen?

De Heiland is het volmaakte voorbeeld van hoe we invulling aan onze bediening moeten geven.

Om te leren hoe zij anderen doeltreffend dienen, kunnen leden verhalen uit de Schriften aanhalen waarin de Heiland

anderen diende. Enkele voorbeelden zijn te vinden in Johannes 4–6 en Markus 2:1–12. Leden kunnen vertellen wat uit deze verhalen indruk op hen maakt en welke beginselen zij daaruit voor hun bediening leren. Bijvoorbeeld: hoe maakte de Heiland het dienen van anderen persoonlijk? Hoe vervulde Hij de geestelijke én materiële behoeften van mensen? De aanwezigen kunnen vertellen over situaties waarin zij hebben gezien hoe mensen deze beginselen in hun bediening toepasten.

De bediening wordt door christelijke liefde gedreven.

Om duidelijk te maken hoe krachtig een door christelijke liefde ingegeven bediening is, kunt u de volgende zinnen op het bord schrijven en de leden vragen om de open plekken in te vullen: *Als ik echt houd van de mensen die ik dien, zal ik _____.* *Als ik om andere redenen dien, zal ik _____.* Hoe kunnen we bereiken dat we in onze bediening door christelijke liefde worden gedreven? Hoe ontwikkelen we christelijke liefde voor hen die aan onze zorg worden toegewezen? (zie Moroni 7:45–48). Misschien kunnen de leden voorbeelden van dienen geven dat door christelijke liefde werd ingegeven.

God wil dat er over al zijn kinderen wordt gewaakt en er voor hen wordt gezorgd.

President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Een kenmerk van de ware en levende kerk van de Heer is dat zij zich altijd georganiseerd en gericht zal inzetten om Gods kinderen en hun gezin te dienen' ('Onze bediening met Gods macht en gezag', *Liahona*, mei 2018, 69.). Wat zijn volgens president Nelson enkele 'georganiseerde, gerichte' manieren waarop de kerk ons helpt om beter voor mensen te zorgen? Waarom zijn deze pogingen 'een kenmerk van de ware en levende kerk'? (zie Mosiah 18:21–22 en Moroni 6:4–6 voor verschillende ideeën). Welke zegeningen hebben wij of anderen ontvangen omdat mensen voor ons als onderdeel van hun roeping of taak in de kerk – hun bediening – hebben gezorgd?

De waarde van zielen is groot in de ogen van God.

De ervaringen van de zoons van Mosiah laten zien dat hoe wij mensen zien invloed

heeft op hoe wij hen dienen. U kunt op het bord schrijven: *Hoe de Nephieten de Lama-nieten zagen* en *Hoe de zoons van Mosiah de Lamanieten zagen*. Vraag de leden daarna om in Mosiah 28:1–3 en Alma 26:23–26 woorden en zinnestukjes te vinden die ze onder elk van deze uitspraken kunnen schrijven. Wat leert deze vergelijking ons over de invloed van ons beeld van mensen op onze bediening onder hen? Hoe kunnen we leren om mensen meer te zien zoals God hen ziet? (zie LV 18:10–16).

De ware bediening richt zich op de behoeften van anderen.

Om de leden te laten inzien hoe belangrijk het is dat we ons in onze bediening richten op de behoeften van de ander, kunt u dienen vergelijken met het geven en ontvangen van cadeautjes. Hebben we ooit een passend cadeau van iemand gekregen die duidelijk wist wat we nodig hadden of wilden? In welk opzicht lijkt dienen op het geven van een weloverwogen cadeau? Overweeg verhalen uit de meest recente algemene conferentie te bespreken die laten zien hoe mensen op de behoeften van anderen inspeelden (zie bijvoorbeeld Jean B. Bingham, 'Onze bediening naar het voorbeeld van de Heiland', *Liahona*, mei 2018). Leden kunnen ook andere verhalen vertellen die dit begin-sel duidelijk maken.

Hoe komen we erachter wat de behoeften van anderen zijn? Vraag elk lid om een lijstje te maken van de mensen die zij dienen. Naast elke naam kunnen ze een antwoord op de vraag 'Wat heeft deze persoon nodig om dichterbij Christus te komen?' schrijven. Spoor de leden aan om waar van toepassing ook te denken aan verordeningen die iemand nog moet ontvangen. Geef de leden in overweging om over deze vraag na te blijven denken en in het vervullen van de behoeften van anderen naar inspiratie te streven.

De Heer wil dat wij toestaan dat anderen ons dienen.

Ouderling Robert D. Hales heeft gezegd: 'In het evangelieplan moeten we geven en ontvangen. [...] Mensen in problemen zeggen vaak: "Ik los het zelf wel op", [...] "Ik kan prima voor mezelf zorgen". Er wordt wel eens gezegd dat niemand zo rijk is dat hij niet de hulp van een ander nodig heeft, en niemand zo arm is dat hij niet op de een of andere manier iets voor zijn medemens

kan betekenen. Met vertrouwen anderen om hulp kunnen vragen en dit met vriendelijkheid geven, moet een tweede natuur voor ons zijn' ('We Can't Do It Alone', *Ensign*, november 1975, 91, 93). Waarom zijn we soms terughoudend in het aannemen van hulp van anderen? Hoe is onze bereidheid om hulp te aanvaarden een zegen voor hen die ons dienen? Geef de leden een paar momenten om stil te staan bij manieren waarop zij meer open kunnen staan voor de zorg van anderen. Wat zegt 1 Korinthe 12:13–21 over waarom we elkaar nodig hebben?

Er zijn veel manieren waarop we anderen kunnen dienen.

Om leden stil te laten staan bij de vele manieren waarop we elkaar kunnen dienen, kunt u hun vragen om de toespraak 'Bij hen te zijn en hen te versterken' van ouderling Jeffrey R. Holland te lezen (*Liahona*, mei 2018, 101–103; zie ook 'Beginselen voor uw bediening' in volgende nummers van de *Liahona*). De leden kunnen kleine groepjes vormen. Elk groepje denkt na over verschillende scenario's waarin iemand hulp nodig kan hebben. Dan kunnen ze brainstormen over verschillende manieren waarop we in de geestelijke en materiële behoeften van de personen in de scenario's kunnen voorzien. Vraag de groepjes om ideeën te geven en zich af te vragen of een of meerdere van de besproken ideeën geschikt zijn voor de mensen die zij dienen. ■

Het Quorum der Twaalf Apostelen

Staannd (v.l.n.r.): president M. Russell Ballard, ouderling Jeffrey R. Holland, ouderling Dieter F. Uchtdorf, ouderling David A. Bednar, ouderling Quentin L. Cook, Zittend (v.l.n.r.): ouderling D. Todd Christofferson, ouderling Neil L. Andersen, ouderling Ronald A. Rasband, ouderling Gary E. Stevenson, ouderling Dale G. Renlund, ouderling Gerrit W. Gong, ouderling Ulisses Soares.

'Ik zegen u dat u mag weten wat u terzijde kunt schuiven, zodat u meer tijd in de tempel door kunt brengen', sprak president Russell M. Nelson in de slotbijeenkomst van de 188e algemene aprilconferentie van de kerk. 'Ik zegen u met meer harmonie en liefde thuis, en een dieper verlangen om uw eeuwige familiebanden aan te halen. Ik zegen u met meer geloof in de Heer Jezus Christus en meer innerlijke kracht om Hem als waar discipel te volgen.

'Ik zegen u dat u uw stem zult laten horen en zult getuigen, zoals ik dat nu doe, dat wij betrokken zijn bij het werk van de almachtige God! Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk, die Hij leidt door zijn profeten en apostelen.'

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

